

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ'

Πέμπτη 23 Οκτωβρίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 23 Οκτωβρίου 2003, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.55' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ιωάννη Γιαννακόπουλο, Βουλευτή Μεσσηνίας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1. Ο Βουλευτής Πειραιά κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Λεμβούχων Πόρου – Γαλατά «**ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ**» ζητεί την επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος των μελών του.

2. Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων Ναυτικών Σύρου ζητεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της έλλειψης ιατρικού προσωπικού από το Παράρτημα του NAT στη Σύρο.

3. Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** και **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία τα Ναυτεργατικά Σωματεία **ΠΕΜΕΝ** και **ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ** καταγγέλλουν την τυχονομική επιχείρηση πολεμικού πλοίου των ΗΠΑ, στις 12-10-03, στον Περσικό Κόλπο, κατά του Μ/Τ «**GENIE**» και του πληρώματός του.

4. Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** και **ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Ενώσεις Δικαστών, Εισαγγελέων και Δικαστικών Λειτουργιών προβάλλουν αιτήματα σχετικά με την απονομή της δικαιοσύνης και τις αποδοχές και συντάξεις των δικαστικών λειτουργών.

5. Οι Βουλευτές κύριοι **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ** και **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Παγγαίου Καβάλας διαμαρτύρεται για τα προβλήματα λειτουργίας του Λυκείου Παγγαίου από την έλλειψη εκπαιδευτικού προσωπικού.

6. Οι Βουλευτές κύριοι **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ** και **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σκοπέλου Μαγνησίας ζητεί την αποκατάσταση του δημοτικού δρό-

μου στην περιοχή «Κάστρο» του οικισμού Σκοπέλου.

7. Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** και **ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας καταγγέλλει τις εργασιακές συνθήκες που επικρατούν στις αστυνομικές υπηρεσίες της περιοχής της.

8. Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** και **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Προσωπικού **ΕΚΑΒ** αναφέρεται στα σοβαρά οικονομικά, εργασιακά και συνταξιοδοτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στο **ΕΚΑΒ**.

9. Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η κυρία Ελένη Βαλσάμου, σύζυγος του Α' Μηχανικού του πλοίου «**TASMAN SPIRIT**» αναφέρεται στην παρατηνόμενη απαγόρευση εξόδου από το Πακιστάν του συζύγου της και άλλων μελών του πληρώματος.

10. Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ** και **ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου Ελλάδος καταγγέλλει την πώληση σιγάρων χωρίς άδεια της Νομαρχίας από πολλά καταστήματα σε όλη τη χώρα.

11. Οι Βουλευτές κύριοι **ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ** και **ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Επιτροπή Λογοτεχνών – Καλλιτεχνών Συνταξιούχων Δημοσίου ζητεί οι τιμητικές συντάξεις να καταβάλλονται τους δικαιούχους χωρίς να υπολογίζονται άλλες αποδοχές τους.

12. Οι Βουλευτές κύριοι **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ** και **ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία τα Σωματεία της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Πειραιά καταγγέλλουν τις κακές συνθήκες εργασίας στη Ζώνη, εξαιτίας των οποίων προκαλούνται τα πολλά και σοβαρά εργατικά ατυχήματα.

13. Οι Βουλευτές κύριοι **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ** και **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Φορτοταξί Μαγνησίας ζητεί να επιτραπεί στα μέλη του η μεταφορά οικοσκευών με φορτίο επιστροφής.

14. Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Δράμας ζητεί να συμπεριληφθεί ο Νομός Δράμας στο νέο Αναπτυξιακό Νόμο.

15. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί στην πλατεία Παντανάσσης στην Πάτρα, η οποία έχει μετατραπεί σε πίστα εκμάθησης πατινάζ.

16. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην επανεμφάνιση των τυχερών παιχνιδιών στην Πάτρα.

17. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στα μέτρα ασφαλείας που πρέπει να ληφθούν στην γέφυρα του Ρίου – Αντιρρίου, ενόψει της ολυμπιακής προετοιμασίας για το 2004.

18. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην εγκατάληψη των τουριστικών περιοχών του Δήμου Ρίου.

19. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά σε εκβιασμούς σε ιδιοκτήτες νυχτερινών κέντρων της Πάτρας.

20. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά διαμαρτυρία συνταξιούχου αναπήρου του ΟΓΑ, για την πενιχρή σύνταξη που λαμβάνει.

21. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη μεγάλη καθυστέρηση των έργων του χειμάρρου Διακονιάρη.

22. Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Πανελλήνιοι Σύλλογοι Οπτικών και Οπτομετρών ζητούν την επίλυση εργασιακών προβλημάτων του κλάδου τους.

23. Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς ζητεί την οριοθέτηση του Γ' Διαμερίσματος Πειραιώς ως πλημμυροπαθούς περιοχής.

24. Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς ζητεί τη ρύθμιση των χρεών επιχειρήσεων που επλήγησαν από τις πλημμύρες στις 8/7, 18/8, 2/9 και 7/11/2002.

25. Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς ζητεί την οριοθέτηση πληγείσων περιοχών Ν. Φαλήρου – Μοσχάτου από τις πλημμύρες στις 2/9 και 7/11/02.

26. Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Πειραιώς ζητεί την οριοθέτηση των πληγείσων περιοχών του Γ' Δ/τος Πειραιώς στις πλημμύρες της 2/9 και 7/11/02.

27. Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων ζητεί την οικονομική του ενίσχυση.

28. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο επισημαίνεται ότι η πλατεία Ομονοίας στην Πάτρα έχει μετατραπεί σε στέκι εμπορων ναρκωτικών.

29. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που δημιουργεί στα καταστήματα η διαπλάτυνση των οδών Κορίνθου και Μαιζώνος στην Πάτρα.

30. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η λήψη μέτρων καθαριότητας για την πόλη των Πατρών.

31. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η εξασφάλιση των οικονομικών πόρων συντήρησης των αθλητικών υποδομών των Πατρών.

32. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται να μην καταργηθεί ο φύλακας της σιδηροδρομικής διάβασης των Ροϊτικών Αχαΐας.

33. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη λειτουργία πάρκινγκ στο Π.Π.Ν.Π.

34. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην πρόταση χωροθέτησης λατομικών ζωνών σε διάφορες περιοχές του Νομού Αχαΐας.

35. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην απαράδεκτη τακτική ορισμένων καθηγητών του Λυκείου, οι οποίοι «εκβιάζουν» μαθητές για να τους κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα.

36. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο κυκλοφοριακό πρόβλημα της Πάτρας.

37. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο πρόβλημα που δημιουργείται στο νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέας» από τη μετακίνηση αναισθησιολόγου.

38. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην απαράδεκτη κατάσταση της κτιριακής υποδομής του νοσοκομείου «Άγιος Ανδρέας» στην Πάτρα.

39. Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στο οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει το Ίδρυμα «Μέριμνα».

40. Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Γονείς μαθητών του Δημοτικού Σχολείου Νισύρου ζητούν την ικανοποίηση αιτήματος που αφορά στην εκπαίδευση των μαθητών του Δημοτικού Σχολείου Νισύρου, στην πληροφορική.

41. Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Καρπάθου Δωδεκανήσου ζητεί την άμεση αντιμετώπιση των λειτουργικών προβλημάτων του Ειρηνοδικείου Καρπάθου.

42. Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Διευθυντής και οι Μαθητές του Μουσικού Σχολείου Ρόδου διαμαρτύρονται για βασικές λειτουργικές ελλείψεις του σχολείου.

43. Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή των Ελαιοπαραγωγών του Πηλίου ζητεί την ένταξη των ελαιοπαραγωγών του Πηλίου σε πρόγραμμα αποζημίωσης, για την αντιμετώπιση του προβλήματος της φετινής αφορίας της ελιάς.

44. Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Ελαιοπαραγωγοί Βρύναινας Μαγνησίας ζητούν την αποζημίωσή τους.

45. Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Φυσικών ζητεί την επίλυση προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα μέλη του σχετικά με το διορισμό τους στη δημόσια εκπαίδευση.

46. Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Εργαζόμενοι της Σκιάθου προερχόμενοι από το εξωτερικό ζητούν να πραγματοποιηθεί στη Σκιάθο σεμινάριο για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας.

47. Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αφειών Μαγνησίας ζητεί την αποζημίωση των ελαιοπαραγωγών της περιοχής για τις ζημιές που υπέστησαν από πυρκαγιά, παγετό κ.α.

48. Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην παράλειψη της Φωκίδας από το νέο σχεδιασμό της σιδηροδρομικής κάλυψης της χώρας.

49. Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κων/νος Τσιγαρίδας, απόστρατος Αξιωματικός Π.Ν. ε.α. ζητεί την ικανοποίηση αιτήματος αποκατάστασής του.

50. Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κέρκυρας ζητεί την επαναδρομολόγηση απευθείας τακτικών πτήσεων από την Κέρκυρα στο Λονδίνο, καθώς και τη διάρκεια του έτους.

51. Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Κέρκυρας ζητεί την άμεση πλήρωση των κενών θέσεων με διδακτικό προσωπικό στα σχολεία του Νομού του.

52. Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων ΤΕΒΕ Νομού Κέρκυρας «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» ζητεί την επίλυση οικονομικών και υγειονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι συνταξιούχοι του ΤΕΒΕ.

53. Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Λεμβούχων Παλαιοκαστρίτσας ζητεί τη ρύθμιση θέματος αντικατάστασης λέμβου, λόγω παλαιότητας κ.λπ.

54. Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Απόστρατων Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας ζητεί την επίλυση οικονομικών αιτημάτων των μελών του.

55. Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Καρπάθου ζητεί την άμεση λύση του προβλήματος των συχνών διακοπών ρεύματος σε ολόκληρο το νησί της Καρπάθου.

56. Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Καρπάθου ζητεί την επάνδρωση του Ειρηνοδικείου Καρπάθου με Ειρηνοδίκη και Γραμματέα.

57. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πελασγίας Φθιώτιδας ζητεί την κατασκευή εξόδου από την εθνική οδό προς τον οικισμό της Παραλίας Πελασγίας.

58. Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας ζητεί την επίλυση εργασιακών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα μέλη της

59. Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία τα Επιμελητήρια Λέσβου, Σάμου και Χίου ζητούν την κατάρτιση Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος για τα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου.

60. Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Χίου ζητεί να ληφθούν υπόψη οι προτάσεις της για το νέο Κώδικα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι οποίες αφορούν θεσμικά και οικονομικά ζητήματα.

61. Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κώστας Τράμπας, πληρεξούσιος δικηγόρος, ζητεί την εκτέλεση δικαστικής απόφασης που αφορά ηλεκτροδότηση οικίας στο Νεοχώρι Άρτας.

62. Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας των τριάντα έξι εργαζομένων στο «Ξενία» του Βόλου ανεξαρτήτως των εξελίξεων μίσθωσης και εκμετάλλευσης του ξενοδοχείου.

63. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί οι καθαριστές μερικής απασχόλησης των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων να γίνουν πλήρους απασχόλησης.

64. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί την επίσπευση των διαδικασιών για τη μετάταξη των υπαλλήλων των Σπηλαίων Διού σε άλλες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα.

65. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί τη σηματοδότηση όλων των σταυροδρομιών της χώρας, προς αποφυγή ατυχημάτων.

66. Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί να παραχωρηθεί στους ΟΤΑ η αρμοδιότητα έκδοσης αδειών για ανέγερση μικρών κτισμάτων.

67. Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων ζητεί την παράταση της προθεσμίας της παραγράφου 9, του άρθρου 27, του Ν. 2971/2001.

68. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ολύμπου Λάρισας ζητεί τη συμμετοχή του στο Φορέα διαχείρισης του εθνικού δρυμού Ολύμπου.

69. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ολύμπου Λάρισας ζητεί τη συμμετοχή του στο Φορέα διαχείρισης του εθνικού δρυμού Ολύμπου.

70. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Θεσσαλίας – Στερεάς και Εύβοιας ζητεί την ένταξη του σωματείου της στο ΤΣΠΕΑΘ.

71. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης ζητεί την επίλυση του προβλήματος χρηματοδότησης της σχολικής στέγης για το Νομό Θεσσαλονίκης.

72. Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος οικοπεδούχων αεροπόρων Αγίουκαμπου – Σωτηρίτσας Λάρισας ζητεί να αποχαρκτηρισθεί η περιοχή του από δασική έκταση.

73. Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην έλλειψη ασθενοφό-

ρου στο Νοσοκομείο της Βόνιτσας.

74. Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ιστορική Αρχαιολογική Εταιρεία Δυτικής Στερεάς Ελλάδος ζητεί την ευαισθητοποίηση της ΔΕΗ και την αρωγή της στις ανάγκες της ανασκαφής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στην Αγία Τριάδα Μαύρικα Αγρινίου.

75. Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Επιτροπή Παιδείας του Δήμου Αίγινας ζητεί να καλυφθεί η κενή θέση μαθηματικού στο 2ο Γυμνάσιο Αίγινας – Κυψέλης.

76. Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Περάματος ζητεί την ολοκλήρωση των εργασιών του 2ου δρόμου Περάματος.

77. Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Παράρτημα Παγκρατίου της Πανελληνίας Ένωσης Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης ζητεί να καθιερωθεί σαν πάγιο εκλογικό σύστημα η απλή αναλογική.

78. Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου Ν. Πειραιά – Αττικής και Νήσων ζητεί να καθιερωθεί σαν πάγιο εκλογικό σύστημα η απλή αναλογική.

79. Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Εργατοϋπαλλήλων Επισιτισμού – Τουρισμού Αθηνών και Περιχώρων ζητεί να καθιερωθεί η απλή αναλογική σαν πάγιο εκλογικό σύστημα.

80. Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία μικρομεσαίοι επιχειρηματίες της Νίκαιας διαμαρτύρονται για το άρθρο 2 του προεδρικού διατάγματος σχετικά με τους χώρους στάθμευσης στα κέντρα διασκέδασης.

81. Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Αττικής κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ωρωπίων Αττικής ζητεί την προώθηση του έργου της κατασκευής αγωγού ομβρίων υδάτων, στο Δ.Δ. Ωρωπού του Δήμου Ωρωπίων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1395/29-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικόλαου Κορτσάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900α/3672/6709/6-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1395/29-07-2003 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Κορτσάρης, με θέμα τις κρατήσεις του ν. 2082/92 υπέρ του κλάδου συντάξεως στο επίδομα επικινδυνότητας που λαμβάνουν ορισμένα στελέχη ειδικών κατηγοριών των Ενόπλων Δυνάμεων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, παρ. 2 & 3 Ν.2084/92 (άρθρα 41 & 43 Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων -ΠΔ 166/2000) ο χρόνος υπηρεσίας των στρατιωτικών, που κατετάγησαν στις ΕΔ μετά την 1-1-93, και τελούν σε κατάσταση πητικής ενέργειας, των εν ενεργεία αλεξιπτωτιστών, των υποβρυχίων καταστροφών του ΠΝ και των ανδρών υποβρυχίων αποστολών του ΛΣ, καθώς και ο χρόνος καταδυτικών εξαμήνων αυτών που υπηρετούν σε υποβρύχια, λογίζεται διπλάσιος σε περίοδο ειρήνης και τριπλάσιος σε περίοδο πολέμου, εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 41 ΠΔ 166/2000 και καταβληθούν διπλάσιες ή τριπλάσιες εισφορές, αντίστοιχα.

Οι παραπάνω ρυθμίσεις αφορούν στους στρατιωτικούς που κατετάγησαν στο στράτευμα μετά την 1-1-93, δηλαδή τους αξιωματικούς τάξης 1997 και εντεύθεν και τους υπαξιωματικούς τάξης 1995 και εντεύθεν.

Για το στρατιωτικό προσωπικό που κατετάγη πριν την 1-1-93 δεν ισχύει η υποχρέωση καταβολής των ανωτέρω εισφορών. Απαραίτητη βέβαια προϋπόθεση και για την κατηγορία αυτή για την αναγνώριση του αναφερομένου ανωτέρου χρόνου ως διπλάσιου ή τριπλάσιου ανάλογα είναι, για μεν τους διατελέσαντες σε κατάσταση πητικής ενέργειας η συμπλήρωση δέκα οκτώ (18) ετών πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας, για δε τους διατελέσαντες σε κατάσταση ενεργείας αλεξιπτωτιστού, υποβρυχίου καταστροφέα ως και καταδυτική ενέργεια, πραγματική στρατιωτική υπηρεσία 20 ετών.

Η πρόβλεψη για το πητικό επίδομα θεσπίστηκε από τον νομοθέτη για την κάλυψη των κινδύνων από τα ατυχήματα που συνεπάγονται οι ανωτέρω επιχειρησιακές δραστηριότητες και γι' αυτό το λόγο το επίδομα αποτελεί αντιστάθμισμα και κίνητρο για τον αυξημένο κίνδυνου που διατρέχει το προσωπικό που ορίζει ο νόμος, κατά την διάρκεια των ποικίλων και δυσχερών αποστολών που εκτελεί μέρα - νύκτα και κάτω από δύσκολες και επικίνδυνες για την σωματική ακεραιότητα συνθήκες.

Το ΥΠΕΘΑ από τον Οκτώβριο του 1998 ξεκίνησε τις διαδικασίες εφαρμογής των προαναφερομένων διατάξεων. Προς τούτο συγκροτήθηκε διακλαδική επιτροπή, η οποία διερεύνησε κατ' αρχήν τη δυνατότητα τροποποίησης ή και κατάργησης των επίμαχων διατάξεων διαφοροποίησης των προϋποθέσεων χορήγησης ανάλογα με την χρονολογία κατάταξης στις ΕΔ, με διαβίβαση σχετικών εγγράφων στο Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών.

Η παραπάνω διερεύνηση δεν είχε τελικώς αίσιο αποτέλεσμα, αφού το Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών, αν και θεωρεί το καθεστώς του ν.2084/92 αυστηρότερο για τους νέους ασφαλισμένους από ότι για τους παλαιούς (πριν 31-12-92), επισημαίνει όμως τα εξής:

α. Το σύστημα που διέπει τους νέους ασφαλισμένους (μετά την 1-1-93), είναι πλήρως ανταποδοτικό, όπως υπαγορεύουν οι υγιείς ασφαλιστικοί κανόνες.

β. Οι συντάξεις των νέων ασφαλισμένων υπολογίζονται στο σύνολο των αποδοχών.

γ. Από τις διατάξεις του ν. 2084/92, για τα όρια έναρξης της σύνταξης, εξαιρούνται παντελώς οι στρατιωτικοί.

δ. Οι διατάξεις του ν. 2084/92 αφορούν το σύνολο των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου και δεν είναι δυνατή η αποσπασματική τροποποίησή τους για μια κατηγορία υπαλλήλων.

Το ΥΠΕΘΑ στα πλαίσια μιας ευνομούμενης πολιτείας, έχει την υποχρέωση και τούτο πράττει να εφαρμόζει τους νόμους της Πολιτείας. Προς τούτο και εφόσον δεν κατέστη δυνατή η τροποποίηση ή η κατάργηση των διατάξεων του ν. 2084/92 εξέδωσε την 3-4-2001, μετά από πόρισμα διακλαδικής επιτροπής, με σχετικό έγγραφο οδηγίες εφαρμογής των διατάξεων αυτών. Με τις οδηγίες αυτές λόγω του ύψους των αναδρομικών εισφορών, ελήφθη μέριμνα η παρακράτηση να γίνει σε δόσεις, ο αριθμός των οποίων θα είναι ίσος με τους μήνες των εξαμήνων που αναγνωρίζονται στο διπλάσιο.

Μετά την εξέταση του θέματος για την εξεύρεση τρόπου μείωσης του ύψους της μηνιαίας εισφοράς, διαπιστώθηκε ότι προσηγορύτερη λύση, η οποία και εφαρμόστηκε, είναι αυτή της παρακράτησης, κάθε μήνα της αναδρομικής εισφοράς που αναλογεί σ' ένα μήνα, (του πητικού εξαμήνου), το ύψος της οποίας θα ανέρχεται σε 66 Ευρώ το ελάχιστο, έως 76 Ευρώ το μέγιστο.

Με τον τρόπο αυτό εκτιμάται, ότι σταδιακά και σε χρονικό διάστημα που θα κυμαίνεται από 6 μήνες έως και 5 έτη περίπου, χωρίς την παρακράτηση σημαντικού ποσού από τις μηνιαίες αποδοχές κάθε Αξιωματικού, θα καταστεί δυνατή η αναγνώριση ως συνταξίμου, στο διπλάσιο, του χρόνου πητικής ενέργειας που κάθε στελέχους που κατετάγη στις ΕΔ μετά την 1-1-93 και κατά την διάρκεια των συγκεκριμένων εξαμήνων τέθηκε σε πητική ενέργεια.

Τονίζεται ότι, η μη εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2084/92 στο παρόν στάδιο θα έχει ως αποτέλεσμα ο χρόνος υπηρεσίας που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο του παρόντος να αναγνωρισθεί, με τρόπο δυσμενέστερο ως συντάξιμος, βάσει των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 59 του ΠΔ 166/2000, σύμφωνα με τις οποίες η αναγνώριση υπηρεσιών, για τις οποίες δεν έχει καταβληθεί κράτηση, ως συντάξιμων, γίνεται μετά από αίτηση του υπαλλήλου ή κατά τον κανονισμό της σύνταξης με καταβολή κρατήσεων στις αποδοχές του χρόνου υποβολής της αίτησης.

Πέραν των παραπάνω επισημαίνεται, ότι ο νόμος 2084/92 είναι από τους βασικότερους ασφαλιστικούς νόμος, οι διατάξεις του οποίου, όπου συντρέχει περίπτωση και δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του νέου ασφαλιστικού νόμου (ν.3029/02 άρθρο 1 παρ. 12), εξακολουθούν να ισχύουν για όλους τους υπαλλήλους, χωρίς καμία διάκριση.

Από τα ανωτέρω προκύπτει, ότι το θέμα της παρακράτησης των εισφορών του επιδόματος επικινδυνότητας που επιβλήθηκαν από τις διατάξεις του ν. 2084/92 για την αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου πτητικής ενέργειας, αντιμετωπίσθηκε από την Υπηρεσία με τη δέουσα υπευθυνότητα, μέσα στα πλαίσια της ισχύουσας νομοθεσίας.

Ο Υφυπουργός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ»

2. Στην με αριθμό 1435/29-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάνου Φραγκιαδουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900α/3674/6711/7-8-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1435/29-7-03 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μάνος Φραγκιαδουλάκης, με θέμα την καταβολή των αποζημιώσεων λόγω της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης εκτάσεων στη περιοχή Καστελλίου Νομού Ηρακλείου για την επέκταση του Α/Δ της ΠΑ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι απαλλοτριώσεις για τις ανάγκες της ΠΑ γίνονται «Υπέρ και Δαπάναις του Δημοσίου» και η όλη διαδικασία είναι αρμοδιότητα του συνερωτώμενου Υπουργείου Οικονομίας & Οικονομικών.

Η ΠΑ, για την άμεση εκτέλεση των έργων, προβαίνει και σε επίταξη για την αποζημίωση των ιδιοκτητών για τη χαμένη ετήσια πρόσοδο και μέχρι να συντελεστεί η απαλλοτρίωση. Για την επέκταση των 39,5 στρεμμάτων για την επέκταση του Α/Δ Καστελλίου, οι δικαιούχοι ιδιοκτήτες έχουν αποζημιωθεί για την επίταξη μέχρι και το έτος 2000. Για τα επόμενα έτη, εξαιτίας της ύπαρξης προβλημάτων στη συγκρότηση των Διοικητικών Επιτροπών λόγω της αναθεώρησης του Συντάγματος, δεν κατέστη δυνατή η καταβολή αποζημίωσης λόγω επίταξης. Ωστόσο, τα προβλήματα αυτά λύθηκαν και με τη συγκρότηση της Διοικητικής Επιτροπής Αεροπορικών Επιτάξεων, εκτιμάται, ότι σύντομα θα καταβληθούν οι αποζημιώσεις στους δικαιούχους λόγω επίταξης.

Τέλος, τονίζεται, ότι η έκταση των 39,5 στρεμμάτων είναι απολύτως απαραίτητη για τις ανάγκες του Α/Δ Καστελλίου, ειδικότερα για την τήρηση των κριτηρίων ασφάλειας πτήσεων, και ως εκ τούτου είναι αδύνατον να επιστραφεί.

Ο Υφυπουργός
ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ»

3. Στην με αριθμό 1436/29-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάνου Φραγκιαδουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900α/3675/6712/6-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1436/29-7-03 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μάνος Φραγκιαδουλάκης, με θέμα την συνταξιοδότηση των αυτεπάγγελα αποστρατευθέντων Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων, σας γνωρίζουμε τα εξής: Η διάταξη που αφορά στη δυνατότητα προσαύξησης της σύνταξης των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, οι οποίοι αποστρατεύονται λόγω προα-

γωγής νεοτέρων τους και δεν συμπληρώνουν πραγματική συντάξιμη υπηρεσία 35 ετών, έχει χαρακτήρα καθαρά συνταξιοδοτικού περιεχομένου και συντάχθηκε αποκλειστικά από το συνερωτώμενο Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών, χωρίς καμία εμπλοκή του ΥΠΕΘΑ.

Διευκρινίζεται, ότι σύμφωνα με ρητή επιταγή του Συντάγματος (άρθρο 73 παρ. 2) η νομοθετική πρωτοβουλία για ζητήματα μισθολογικά και συνταξιοδοτικά, ανήκει στο Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών. Το εν λόγω Υπουργείο είναι αυτό που εγκρίνει τελικά, αποδεσμεύει και καταβάλει από τον Κρατικό Προϋπολογισμό τα κονδύλια που προβλέπονται για μισθούς και συντάξεις, στα πλαίσια των δημοσιονομικών δυνατοτήτων, του οικονομικού σχεδιασμού και της εισοδηματικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

4. Στην με αριθμό 1440/29-7-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κυριάκου Σπυριούνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900α/3676/6713/7-8-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1440/29-07-2003 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Σπυριούνης με θέμα το νομοθετικό καθεστώς των προαγωγών των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το ΠΔ 166/2002, το οποίο επανέφερε σε ισχύ το ΠΔ 16011994, όλοι οι Αξκοί (εν ενεργεία ή εν αποστρατεία) δικαιούνται, εντός 5ετίας από της κοινοποίησής σε αυτούς κάποιες δυσμενούς σχετικά με την υπηρεσιακή τους κατάσταση κρίσεως, να ζητήσουν τη διαγραφή δυσμενών στοιχείων από τα ατομικά τους έγγραφα (εκθέσεις ικανότητας ή σημειώματα απόδοσης), εφόσον αυτά προήλθαν από εσφαλμένη εκτίμηση ή για προσωπικούς λόγους.

Αρμόδιο όργανο για την εξέταση του εν λόγω αιτήματος είναι το Ανώτατο Συμβούλιο του κάθε Κλάδου, το οποίο διατάσσει τη διενέργεια ή μη ΕΔΕ και, στη συνέχεια, αφού λάβει υπόψη το σχετικό πόρισμα, διαγράφει ή όχι τα δυσμενή στοιχεία.

Εφόσον διαγραφούν δυσμενή στοιχεία, το αρμόδιο κατά περίπτωση Συμβούλιο επαναλαμβάνει την (δυσμενή) κρίση του Αξιωματικού, η οποία στηρίχθηκε στα διαγραφέντα δυσμενή στοιχεία, ενεργώντας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ.25 του ν.2439/96. Ως πιθανή συνέπεια της επανάλιψης των κρίσεων είναι η ευμενέστερη κρίση του Αξιωματικού, η οποία όμως δεν είναι υποχρεωτική, αλλά αποτελεί απόφαση του αρμοδίου συλλογικού οργάνου (Ανωτάτου Συμβουλίου).

Συμπερασματικά, οι ενέργειες της Διοίκησης προβλέπονται από τα θεσμικά κείμενα (ΠΔ 166/02 και Ν. 2439/96), ενώ οι αποφάσεις λαμβάνονται από συλλογικά όργανα (Ανώτατα Συμβούλια).

Στο εν λόγω θέμα αναφέρεται και η υπ' αριθμ. 401/01 Γνωμοδότηση του ΣτΕ που εξέτασε τη συνταγματικότητα του ΠΔ 99/01. Συνεπώς δεν υφίσταται θέμα επαναφοράς αμφιλεγόμενης διαδικασίας, αλλά εφαρμογής του νόμου, ενώ δεν πλήττεται ούτε το κύρος των κρίσεων των Αξκών, ούτε η έννοια της Δικαιοσύνης, αντιθέτως ενισχύεται το αίσθημα δικαιοσύνης στο Στράτευμα.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

5. Στην με αριθμό 2426/3-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανάσιου Κατσιγιάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 41831/25-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Χρ. Κατσιγιάννης οποία αναφέρεται στο αντικείμενο του θέματος, σας γνωρίζουμε ότι η υπηρεσία μας με σχετικό έγγραφό της ζήτησε στοιχεία για το όλο θέμα από την Περιφέρεια Αττικής, προκειμένου να ενημερώσει στη συνέχεια την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ»

6. Στην με αριθμό 2440/3-9-03 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ιωάννη Στεργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 41830/25-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση, που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Ιωάννα Στεργίου, η οποία αναφέρεται στο αντικείμενο του θέματος, σας γνωρίζουμε ότι η υπηρεσία μας με σχετικό έγγραφο της ζήτησε στοιχεία για το όλο θέμα από την Περιφέρεια Αττικής, προκειμένου να ενημερώσει στη συνέχεια την Αντιπροσωπεία Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ»

7. Στην με αριθμό 2444/4-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σπυρίδωνος Σπύρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Γ.Π. 86593/24-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2444/4-9-2003 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Σ. Σπύρου σχετικά με επιχορήγηση του Κέντρου Υγείας Αγίου Μάρκου Κέρκυρας, σας γνωρίζουμε ότι με τις αρ. ΔΥ5α/οικ.64634/03 και ΔΥ5α/οικ.79639/03 Υπουργικές Αποφάσεις του Υπουργείου μας εγκρίθηκε πίστωση ύψους 31.500 Ευρώ και 20.000 Ευρώ αντίστοιχα, για κάθε Κέντρο Υγείας αρμοδιότητας του Γ.Ν. Κέρκυρας του ΠεΣΥΠ Ιονίων Νήσων, μεταξύ αυτών και του Κέντρου Υγείας Αγίου Μάρκου.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

8. Στην με αριθμό 2471/4-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανέστη Αγγελή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1084914/23-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ. 2471/4-9-03 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ανέστης Αγγελής, σχετικά με τη ρύθμιση των οφειλών των γουνοποιητικών επιχειρήσεων στα πλαίσια του νόμου 3052/24-9-2002, άρθρο 12 παρ.4, σας γνωρίζουμε ότι, οι βεβαιωμένες στις Δ.Ο.Υ. οφειλές των γουνοποιητικών επιχειρήσεων από δάνεια που είχαν χορηγηθεί με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου ρυθμίστηκαν για να εξοφληθούν μέσα στο χρόνο που ορίζεται από τις διατάξεις αυτές αλλά με πολύ μεγάλη έκπτωση, λόγω καταβολής τους στο χρόνο αυτό.

Οι οφειλές που τυχόν δεν εξοφλήθηκαν, με βάση τις διατάξεις του εν λόγω νόμου, μπορούν να εξοφληθούν τμηματικά κατά τα γενικώς ισχύοντα για όλες τις άλλες οφειλές προς το Δημόσιο.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ»

9. Στην με αριθμό 2477/4-9-2003 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Παναγιώτη Λαφαζάνη και Ασημίνας Ξηροτύρη -Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 809/25-9-2003 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθ. 2477/4-9-2003 ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ. κ. Π. Λαφαζάνης και Α. Ξηροτύρη - Αικατερινάρη και κατά το μέρος που αφορά στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, σας γνωρίζουμε ότι για θέματα που άπτονται της Δικαιοσύνης, η οποία σύμφωνα με το Σύνταγμα είναι ανεξάρτητη, το Υπ. Δικαιοσύνης δεν νομιμοποιείται να επεμβαίνει, πολύ δε περισσότερο για υποθέσεις οι οποίες, όπως εν προκειμένω, έχουν αχθεί και εκκρεμούν ενώπιον των δικαστηρίων.

Κατά τα λοιπά αρμόδιο να σας απαντήσει είναι το συνενωτικό Υπουργείο Εσωτερικών, ΔΔΑ.

Ο Υπουργός
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ»

10. Στην με αριθμό 2576/5-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ.

Παναγιώτη Αδρακτά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 813/25-9-03 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθ. 2576/5-9-2003 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Π. Αδρακτάς σχετικά με το νέο σωφρονιστικό κατόστημα Ανδρίτσαινας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το έργο ανατέθηκε στην ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε. με την υπ' αρ. 4236/28-5-1997 (ΦΕΚ 774 Β' /29-8-1997) Απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Η Α' φάση ανέγερσης του νέου Σ. Κ. Ανδρίτσαινας ξεκίνησε τον Μάιο του 1999 και περιελάμβανε χωματουργικές εργασίες, περιμετρικό περίβολο και έργα οδοποιίας.

Η κατασκευή του έργου διακόπηκε κατόπιν της υπ' αριθμ. 3249/2000 απόφασης του 5^{ου} τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από προσφυγή δημοτών.

Επιπλέον, η Δημοτική Αρχή προκάλεσε δημοψήφισμα, το αποτέλεσμα του οποίου ήταν αρνητικό για την κατασκευή του Γενικού Καταστήματος Κράτησης.

Οι πιστώσεις για την Κατασκευή του συγκεκριμένου Γενικού Καταστήματος Κράτησης υπάρχουν, αλλά λόγω μη ύπαρξης της κοινωνικής συναίνεσης, δεν έχει προχωρήσει η κατασκευή.

Πρόσθετα σας πληροφορούμε ότι παράλληλα ερευνάται η εξεύρεση άλλου κατάλληλου γηπέδου για την ανέγερση Νέου Γενικού Καταστήματος κράτησης, εφ' όσον η τοπική κοινωνία εξακολουθήσει να μη συναινεί για την ανέγερση του Καταστήματος στην Ανδρίτσαινα.

Ο Υπουργός
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ»

11. Στην με αριθμό 2493/4-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Χωματά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 94323/ΙΗ/25-9-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2493/4-9-2003 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ι. Χωματάς και αφορά στη στελέχωση και υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων στις Κυκλάδες, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α. Α/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ

Με την έναρξη της σχολικής χρονιάς το ΥΠ.Ε.Π.Θ. κάλυψε στο μεγαλύτερο ποσοστό τις διδακτικές ανάγκες (οργανικά και λειτουργικά κενά) σε όλη την επικράτεια ειδικότερα δε στις νησιωτικές περιοχές με τον διορισμό 2.118 Δασκάλων και 457 Νηπιαγωγών, καθώς επίσης με την πρόσληψη 2.678 Δασκάλων και 1.130 Νηπιαγωγών ως προσωρινών αναπληρωτών.

Με την ολοκλήρωση της ανάληψης υπηρεσίας των ανωτέρω και την καταμέτρηση πιθανών λοιπών λειτουργικών κενών, τα οποία αναμένεται να γνωστοποιηθούν από τις κατά τόπους Δ/νσεις Α/θμιας Εκπ/σης, το ΥΠ.Ε.Π.Θ. θα προβεί στην άμεση κάλυψή τους.

Β. Β/ΘΜΙΑ ΕΚΠ/ΣΗ

Στα σχολεία της Β/θμιας Εκπ/σης του Νομού Κυκλάδων διορίστηκαν 423 μόνιμοι εκπαιδευτικοί και 30 αναπληρωτές.

Συγκεκριμένα, τα κενά που καλύφθηκαν από μόνιμους και αναπληρωτές καθηγητές στα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του νομού Κυκλάδων για το σχολικό έτος 2003-2004 είναι τα εξής:

Μόνιμοι	Θέσεις	Αναπληρωτές	Θέσεις
ΠΕ 01	24	ΠΕ07	6
ΠΕ02	98	ΠΕ09	2
ΠΕ03	41	ΠΕ10	1
ΠΕ04	32	ΠΕ12	1
ΠΕ05	11	ΠΕ17	4
ΠΕ06	41	ΠΕ18	13
ΠΕ07	3	ΤΕ	3
ΠΕ08	12		
ΠΕ09	10		
ΠΕ10	2		
ΠΕ11	20		
ΠΕ12	6		
ΠΕ13	3		
ΠΕ14	1		

ΠΕ15 6
ΠΕ16 2
ΠΕ17 23
ΠΕ18 10
ΠΕ19 47
ΠΕ20 31

Γ. ΥΛΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ

Όσον αφορά στην υλικοτεχνική υποδομή σας γνωρίζουμε ότι, κατά τα έτη 2001 και 2002, το ΥΠ.Ε.Π.Θ. χορήγησε στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης του Νομού Κυκλάδων τα εξής εποπτικά μέσα διδασκαλίας:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΜΕΣΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ
ΣΤ2/130/12-4-2001	* Τηλεοράσεις	* 5 τεμάχια
	* Βίντεο	* 5 τεμάχια
ΣΤ2/150/11-5-2001	Προπλάσματα ανθρωπίνου σώματος	* 5 σειρές
ΣΤ2/200/21-6-2001	1 Ηλεκτρικά υδατόλουτρα	
	Ελληνικής κατασκευής	* 5 τεμάχια
	Ψηφιακά πεχάμετρα τύπου	
	WT Γερμανίας	
	Ηλεκτρονικοί ζυγοί τύπου AND	* 5 τεμάχια
	Ιαπωνίας	
	Ηλεκτρονικοί ζυγοί τύπου	* 5 τεμάχια
	ΟΗΑUS Αμερικής	* 5 τεμάχια
2598/ΣΤ2/11-12002	Τηλεοράσεις	10 τεμάχια
	Βίντεο	10 τεμάχια
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΜΕΣΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΟΣΟΤΗΤΑ
ΣΤ2/129/12-4-2001	* Τηλεοράσεις	* 5 τεμάχια
	* Βίντεο	* 5 τεμάχια
	*Μαγνητικά Αριθμητήρια	* 7 τεμάχια
	*Γεωμετρικά στερεά σώματα	* 29 σειρές
ΣΤ2/149/11-5-2001	*Προπλάσματα ανθρωπίνου σώματος	* 5 σειρές
2597/ΣΤ2/11-1-2002	*Τηλεοράσεις	* 9 τεμάχια
	* Βίντεο	* 9 τεμάχια
17087/ΣΤ2/18-2-2002	* Εργαλεία και παιχνίδια παιδαγωγικά διάφορα (ζυγαριές)	* 12 τεμάχια

98615/ΣΤ2/23-9-2003

* Όργανα φυσικής 1ο πακέτο * 13 τεμάχια

* Όργανα φυσικής 2ο Πακέτο * 13 τεμάχια

* Όργανα φυσικής 3ο πακέτο * 13 τεμάχια

* Σειρές ορυκτών πετρωμάτων * 20 σειρές

Σημειώνεται ότι τα όργανα φυσικής που περιέχονται σε κάθε πακέτο είναι τα εξής:

Αριθμός πακέτου	Α.Α.	ΕΙΔΟΣ
1	1.	Σετ δύο δυναμόμετρων
	2.	Κεραμικό πλέγμα
	3.	Όργανο ακτινοβολούμενης θερμότητας
	4.	Διμεταλλικό έλασμα
	5.	Κώδωνας κενού με αεραντλία
.	1.	Συσκευή Υδροστατικής πίεσης
2	2.	Υδροστρόβιλος
.	3.	Σετ θερμομέτρων
3	1.	Ζεύγος Κυλινδρικών ραβδομόρφων μαγνητών
	2.	Μαγνητική βελόνα σε βάση
	3.	Σετ πηγών 300, 600, 1200 σπειρών - Γαλβανόμετρο
	4.	Χειροκίνητη Ηλεκτρογεννήτρια AC
	5.	Ηλιακός (φωτοηλεκτρικός) κινητήρας
	6.	Θερμοηλεκτρικό στοιχείο
	7.	Ζεύγος Λυχνιολαβών σε βάση

Τέλος, σας ενημερώνουμε ότι κατά το οικονομικό έτος 2002 έγινε μεταφορά πίστωσης συνολικού ύψους επτακοσίων δύο χιλιάδων πεντακοσίων πενήντα έξι (702.556,00) ευρώ από τον φορέα 19-150 «Διεύθυνση Προγραμματισμού Επενδύσεων & Επιχειρησιακών Ερευνών, Εποπτικών Μέσων Διδασκαλίας, Εφαρμογής Εκπαιδευτικών Σχεδίων και Μηχανογράφησης» και Κ.Α.Ε. 1131 «Προμήθεια Εκπαιδευτικού Υλικού» στο Φορέα 19-21 Ο «Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση» Κ.Α.Ε. 2224 «Επιχορήγηση στις Σχολικές Επιτροπές και Σχολικές Εφορείες» του Προϋπολογισμού του ΥΠ.Ε.Π.Θ. με σκοπό την άμεση προμήθεια εποπτικών μέσων διδασκαλίας από τα Ολοήμερα Νηπιαγωγεία. Για το σκοπό αυτό στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Κυκλάδων μεταφέρθηκαν πιστώσεις ύψους οκτώ χιλιάδων εκατό ογδόντα (8180,00) ευρώ.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ»

12. Στην με αριθμό 2504/4-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ηλία Καλλιώρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ 86620/24-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2504/4-9-2003 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Η. Καλλιώρα σχετικά με

την προστασία των καταναλωτών από τη συσκευασία τυποποιημένων τροφίμων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας έχει την αρμοδιότητα της προστασίας της Δημόσιας Υγείας απ' οποιονδήποτε κίνδυνο και αν προέρχεται, συμπεριλαμβανομένων και των κινδύνων που προέρχονται από την κατανάλωση μη υγιών και κακής ποιότητας τροφίμων. Για την επίτευξη του σκοπού του λαμβάνει όλα τα απαραίτητα Νομοθετικά και Ελεγκτικά μέτρα, σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία.

Όσον αφορά θέματα συσκευασίας των κυκλοφορούντων στο εμπόριο τροφίμων αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Ανάπτυξης (Δ/νση Τροφίμων-Ποτών), όπου και διαβιβάζουμε την ερώτηση.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

13. Στην με αριθμό 2514/4-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Γαρουφαλιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 94326/Η/25-9-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2514/4-9-03 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γιώργος Γαρουφαλιάς σχετικά με την οικονομική ενίσχυση του Ι.Ν. Αποστόλου Θωμά στο Μακρυχώρι Λαρίσας, σας γνωρίζουμε ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας δεν παρέχεται η δυνατότητα εγγραφής πιστώσεων στον προϋπολογισμό του ΥΠΕΠΘ, για την αντιμετώπιση των δαπανών αυτών.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ»

14. Στην με αριθμό 2541/4-9-03 ερώτηση των Βουλευτών κυριών Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη και Ιωάννας Στεργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ 86596/24-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2541/4-9-2003 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίες Α. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη και Ι. Στεργίου με θέμα «Επικίνδυνες τοξίνες ανιχνεύονται στο μητρικό γάλα γυναικών του Θριασίου», σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου μας δεν έχουν υποβληθεί οι μελέτες που αναφέρονται στο εν λόγω θέμα.

Οι διοξίνες αποτελούν μη σκοπίμως παραγόμενα παραπροϊόντα χημικών αντιδράσεων και διεργασιών καύσεως, όπως για παράδειγμα αποτέφρωση απορριμμάτων, κατά τη διάρκεια πυρκαγιών, από την καύση ορυκτελαίων και άνθρακα, λεύκανση χαρτοπολτού, κατά τη διαδικασία παρασκευής, ανακύκλωσης ή καταστροφής του πλαστικού PVC. Είναι δυσαποδόμητες χημικές ουσίες, όπως ιδιαίτερα τοξικές για τον άνθρωπο και το περιβάλλον και η κατανάλωση τροφίμων αποτελεί την κύρια οδό έκθεσης του ανθρώπου στις εν λόγω ουσίες.

Για την αντιμετώπιση του προβλήματος των διοξινών έχουν ήδη στη χώρα μας εναρμονιστεί στο εθνικό δίκαιο και εφαρμόζονται σχετικές κοινοτικές οδηγίες που αφορούν:

ο Την καύση των αποβλήτων (οδηγία 2000/76/ΕΚ).

ο Την υγειονομική ταφή των αποβλήτων (οδηγία 1999/31/ΕΚ εναρμονίστηκε με την ΚΥΑ 29407/3508/2002 ΦΕΚ 1572 Β).

ο Την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (οδηγία IPPC/Integrated Pollution Prevention, 96/61/ΕΚ, εναρμονίστηκε με το ν. 3010/2002 ΦΕΚ 91 Α' την ΚΥΑ 15393/2332/2002 ΦΕΚ 1022 Β' και την ΚΥΑ 11014/703 Φ 104/2003 ΦΕΚ 332 Β').

ο Τον περιορισμό των κινδύνων που συνδέονται με μεγάλα ατυχήματα (οδηγία 96/82/ΕΚ, εναρμονίστηκε με την ΚΥΑ 5697/590/2000 ΦΕΚ 405 Β).

ο Την ποιότητα των υδάτινων πόρων (οδηγία 2000/60/ΕΚ).

ο Τους περιορισμούς κυκλοφορίας και χρήσεως χημικών προϊόντων (οδηγία 85/467/ΕΟΚ που απαγορεύει την κυκλοφορία και χρήση των PCB και PCT, εναρμονίστηκε με την Απόφαση του ΑΧΣ 1.310/1986 ΦΕΚ 605 ΤΒ).

ο Τη μεταφορά και τελική διάθεση των αποβλήτων που περιέ-

χουν PCB (οδηγία 96/59/ΕΚ, εναρμονίστηκε με τις ΚΥΑ 7589/731/2000 ΦΕΚ 514 ΤΒ και ΚΥΑ 18083/1098 Ε 103/2003 ΦΕΚ 606 ΤΒ).

ο Τον προσδιορισμό επιπέδων των διοξινών στα τρόφιμα και στις ζωοτροφές (οδηγίες 2002/69/ΕΚ και 2002/70/ΕΚ).

Στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας παρακολουθεί το εν λόγω θέμα, σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία ΠΕΧΩΔΕ, Εσωτερικών, Δημ. Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και τις αρμόδιες υπηρεσίες τους, στα οποία διαβιβάζεται η ερώτηση.

Επιπλέον και όσον αφορά το 1ο ερώτημα σας γνωρίζουμε ότι ο Δημόκριτος, το Εθνικό Αστεροσκοπείο και ο ΕΦΕΤ ανήκουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Ανάπτυξης και το Γενικό Χημείο του Κράτους ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Όσον αφορά το 2ο ερώτημα αποτελεί αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

15. Στην με αριθμό 2936/12-9-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Μελά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2146/25-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 12/9/03 ερώτησης του Βουλευτή κ. Π. Μελά, σας γνωρίζουμε ότι η Υπηρεσία μας θα εξετάσει το θέμα του φωτισμού του Δημοτικού Σταδίου Αίγινας στα πλαίσια των δυνατοτήτων της.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΑΝΗΣ»

16. Στην με αριθμό 1754/18-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Ν. Κρητικού δόθηκε με το υπ' αριθμ. 491/11-9-03 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 1754/18-8-03 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Π. Ν. Κρητικού που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το ΥΕΝ, ευαίσθητο στα θέματα προστασίας θαλασσιού περιβάλλοντος, έχει αναπτύξει ένα ικανοποιητικό σύστημα αστυνόμευσης με εναέρια, πλωτά και χερσαία μέσα, ενώ έχει δώσει οδηγίες προς τις Λιμενικές Αρχές για εντατικοποίηση των ελέγχων στα πλοία που καταπλέουν στην περιοχή τους και ειδικά αυτών που προσεγγίζουν τις παράκτιες εγκαταστάσεις ξηράς για την πρόληψη της ρύπανσης της θάλασσας και των ακτών. Από τη Λιμενική Αρχή Πειραιά λαμβάνονται όλα τα προβλεπόμενα μέτρα προστασίας θαλάσσιου περιβάλλοντος σε συνεργασία, όπου επιβάλλεται, με το Λιμενικό Ταμείο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Σαλαμίνας. Σε κάθε περίπτωση που διαπιστώνονται παραβάσεις, επιβάλλονται οι προβλεπόμενες από την ισχύουσα νομοθεσία αυστηρές κυρώσεις.

2. Το ΥΕΝ παρέχει κάθε δυνατή διευκόλυνση για την πραγματοποίηση αθλητικών και άλλων εκδηλώσεων σε χώρους αρμοδιότητάς του. Στο πλαίσιο αυτό, χορηγεί άδειες για θαλάσσιους αθλητικούς αγώνες, με τους ελάχιστους δυνατούς όρους, ώστε να διεξάγονται με ασφάλεια και με το μικρότερο δυνατό κόστος για τους διοργανωτές.

3. Πάγια πολιτική του ΥΕΝ είναι ο εκσυγχρονισμός, η αναβάθμιση και η βελτίωση των παρεχόμενων λιμενικών υπηρεσιών, μέσω της Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής. Στο πλαίσιο αυτό επιδιώκεται, η επιτάχυνση των διαδικασιών ολοκλήρωσης των προγραμματισμένων λιμενικών έργων από τις αρμόδιες Υπηρεσίες εκτέλεσής τους (ΥΠΕΧΩΔΕ, Περιφέρειες, Νομ. Αυτ./σεις, Οργανισμούς Λιμένων Α.Ε., Λιμ. Ταμεία κλπ), καθώς και η εκπόνηση των μελετών βελτίωσης - αναβάθμισης - εκσυγχρονισμού των λιμένων της χώρας.

4. Συγκεκριμένα, όσον αφορά στις λιμενικές υποδομές της Σαλαμίνας, έχουν ολοκληρωθεί τα έργα του νέου κρηπιδώματος και του νέου λιμενοβραχίονα στο λιμένα Βουρκαρίου, που

θα βελτιώσουν σημαντικά τη λειτουργικότητα των λιμενικών εγκαταστάσεων και εκκρεμεί η παράδοσή τους προς χρήση, στο οικείο Λιμενικό Ταμείο. Επίσης βρίσκεται σε εξέλιξη έργο επέκτασης κρηπιδωμάτων του λιμένα Παλουκίων, για την προσαρμογή στις νέες απαιτήσεις που δημιουργούνται, με τη σταδιακή αντικατάσταση των παλαιού τύπου επιβατηγών -οχηματαγωγών της γραμμής Παλουκίων - Περάματος με νέα σύγχρονης τεχνολογίας και μεγαλύτερων διαστάσεων επιβατηγά -οχηματαγωγά πλοία. Τέλος, έχει εγκριθεί με απόφαση του αρμόδιου Λιμενικού Ταμείου και έχει εκπονηθεί σχετική προμελέτη για την κατασκευή νέου λιμένα στην περιοχή Φανερωμένης, ο οποίος θα αποτελεί το δεύτερο λιμένα στην ανατολική πλευρά της νήσου και η κατασκευή του θα βοηθήσει σημαντικά στην καλύτερη εξυπηρέτηση των συγκοινωνιακών αναγκών της περιοχής.

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

17. Στην με αριθμό 2163/27-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ οικ. 92412/24-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2163/27-8-2003 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Π. Λαφαζάνη σχετικά με το εργασιακό καθεστώς των ειδικευμένων ιατρών της Β' Παθολογικής Κλινικής του «ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ ΒΟΥΛΑΣ», και σε συνέχεια του αριθ. πρωτ. Γ.Π. 83269/18-9-2003, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η ειδίκευση των γιατρών, σύμφωνα με το αρθ. 20 του 84/86 Π. Δ/τος, πραγματοποιείται κατά πλήρη απασχόληση σε καθοριζόμενους από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας φορείς και προϋποθέτει τη συμμετοχή του ιατρού στο σύνολο των ιατρικών δραστηριοτήτων του τμήματος όπου πραγματοποιείται η εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων και των εφημεριών.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 2606/198 (ΦΕΚ 89/Α'/22-4-98) η συμμετοχή όλων των γιατρών που με οποιαδήποτε σχέση προσφέρουν υπηρεσία στα νοσοκομεία, στο πρόγραμμα εφημεριών είναι υποχρεωτική για όλους τους βαθμούς και βαθμίδες, σύμφωνα με τις εκάστοτε υπηρεσιακές ανάγκες.

Στο Κεφ. 3 της Υ10α/125582/30-12-2002 Κοινή Υπουργική Απόφαση ορίζεται ότι : <αποκλειστικός παράγοντας του πλαισίου μέσα στο οποίο κινούνται τα συμβούλια διοίκησης των Ιδρυμάτων, που έχουν την αποκλειστική ευθύνη και αρμοδιότητα της έγκρισης του προγράμματος εφημεριών, είναι οι ανάγκες του Νοσοκομείου>.

Με το άρθρο 14 του Π. Δ/τος 88/99 «Ελάχιστες προδιαγραφές για την οργάνωση του χρόνου εργασίας σε συμμόρφωση με την οδηγία 93/104 Ε.Κ.» ορίζεται ότι επιτρέπεται παρέκκλιση των διατάξεων του αρ. 6 «μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας» για τις δραστηριότητες που χαρακτηρίζονται από την ανάγκη να εξασφαλιστεί η συνέχεια της υπηρεσίας, για τις υπηρεσίες τις σχετικές με την υποδοχή, τη νοσηλεία ή/και την περίθαλψη που παρέχονται από νοσοκομεία ή παρόμοια ιδρύματα.

Η ανωτέρω οδηγία, τροποποιήθηκε με την αρ. οδηγία 2000/34/ΕΚ/22-6-00, ώστε να καλυφθούν οι τομείς και οι δραστηριότητες που εξαιρούνται. Για την εναρμόνιση της έχει ήδη δρομολογηθεί έκδοση Π. Δ/τος το οποίο ορίζει ότι για μια μεταβατική περίοδο πέντε ετών από την 1η Αυγούστου 2004 τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε σε καμία περίπτωση ο αριθμός των εβδομαδιαίων ωρών εργασίας να μην υπερβαίνει τις 58 κατά μέσο όρο κατά την διάρκεια των τριών πρώτων ετών της μεταβατικής περιόδου, τις 56 κατά μέσο όρο κατά τα επόμενα δύο έτη...

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ

18. Στην με αριθμό 2274/29-8-03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευάγγελου Μπασιάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ 83835/24-9-03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 2274/29-8-2003 ερώτηση που κατα-

τέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ε. Μπασιάκο σχετικά με την αξιοποίηση των παλαιών εγκαταστάσεων του Γ.Ν. Θήβας, σας γνωρίζουμε ότι ισχύουν τα αναφερόμενα στην αρ. πρωτ. 44483/21-5-2003 απάντησή μας προς τη Βουλή των Ελλήνων (επισυνάπτεται) σε σχετική ερώτηση του ίδιου Βουλευτή.

Επιπλέον σας γνωρίζουμε ότι έγγραφο του Δήμου Θηβαίων με αρ. πρωτ. 6147/18-8-03, που αφορά την διεκδίκηση παραχώρησης από το Ελληνικό Δημόσιο του χώρου του παλαιού Νοσοκομείου της πόλης της Θήβας, διαβιβάστηκε στη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου μας για τη διερεύνηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος του κτιρίου.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ

19. Στην με αριθμό 2333/26.8.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Νικολόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠ/Γ.Υ/ΚΕ/181 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την υπ' αριθμ. 2333/26.8.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Νικολόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου - Ηπείρου - Νήσων έχει υποβάλλει τεχνικό δελτίο για την δημιουργία Ηλεκτρονικού Μουσείου Τύπου στο Υπουργείο Πολιτισμού στο Πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας. Το ΤΔΕ τελεί σε φάση αξιολόγησης.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

20. Στην με αριθμό 1763/18.8.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 647.11.9.03 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμ. 1763/2003 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Κ. Τσιπλάκη, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 1568/85, ο γιατρός εργασίας πρέπει να διαθέτει εκτός από την άδεια άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος και την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας.

Επειδή, όμως, τότε δεν υπήρχε η ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας στη χώρα μας και επειδή οι γιατροί με την ειδικότητα αυτή (με πτυχία πανεπιστημίων του εξωτερικού) ήταν πολύ λίγοι, για να καλύψουν τις ανάγκες των επιχειρήσεων, είχε προβλεφθεί με τον ίδιο νόμο ότι, μέχρι την καθιέρωση της ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας και την απόκτηση της ειδικότητας από ικανό αριθμό γιατρών, μπορούν να ασκούν το αντικείμενο αυτό, στο επίπεδο της επιχείρησης, οι παρακάτω:

1. οι κάτοχοι τίτλου ή πτυχίου ειδικότητας ιατρικής της εργασίας της αλλοδαπής.

2. οι γιατροί που έχουν την ειδικότητα της παθολογίας, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και έχουν παρακολουθήσει ειδικό σεμινάριο ιατρικής και της εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 ή διαθέτουν διετή τουλάχιστον εμπειρία σε επιχείρηση.

3. όσοι έχουν ασκήσει καθήκοντα ιατρού εργασίας στο Υπουργείο Εργασίας για πέντε χρόνια τουλάχιστον-και μετά την παραίτησή τους από την υπηρεσία.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει γιατρός με την παραπάνω ειδικότητα, είναι δυνατό να προσληφθεί γιατρός οποιασδήποτε ειδικότητας.

Σας πληροφορούμε δε, ότι η ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας προβλέφθηκε για πρώτη φορά να αποκτάται στα ελληνικά Πανεπιστήμια με το Π.Δ. 213/1986 «Καθιέρωση της ιατρικής ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας». Στη συνέχεια, με το Π.Δ. 415/1994 «Περί του χρόνου ειδίκευσης ιατρών για απόκτηση ειδικότητας», ορίστηκαν οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την απόκτησή της. Έτσι, σύμφωνα με το Π.Δ. 415/1994, για την απόκτηση της ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας, απαιτείται άσκηση 4 ετών στην οποία συμπεριλαμβάνονται κλι-

νική άσκηση, άσκηση σε εξωτερικά ιατρεία, θεωρητική διδασκαλία, εργαστηριακή εκπαίδευση, επισκέψεις στους χώρους εργασίας επιχειρήσεων, πρακτική άσκηση και διπλωματική εργασία.

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, λαμβάνοντας υπόψη το έλλειμμα σε ειδικευμένους γιατρούς εργασίας και με γνώμονα την ταχύτερη κάλυψη των αναγκών, στο ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 111/Α/8-5-2003) «Κοινωνικός διάλογος για την προώθηση της απασχόλησης και την κοινωνική προστασία και άλλες διατάξεις», με το οποίο συμπληρώθηκαν οι διατάξεις του ν. 1568/1985 «Υγιεινή και Ασφάλεια των εργαζομένων», σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, προέβλεψε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 3144/2003, στις επιχειρήσεις που έχουν υποχρέωση απασχόλησης γιατρού εργασίας, ο γιατρός εργασίας πρέπει να κατέχει και να ασκεί την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας, όπως πιστοποιείται από τον οικείο ιατρικό σύλλογο.

Ειδικότερα, στον παραπάνω Νόμο προβλέπεται ότι:

Ο γιατρός εργασίας πρέπει να κατέχει και να ασκεί την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται ο όρος "ιατρός εργασίας", νοείται εφεξής ο ιατρός που διαθέτει την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας.

Κατ' εξαίρεση δίνεται το δικαίωμα να συνεχίσουν να ασκούν τα καθήκοντα του γιατρού εργασίας γιατροί που ήδη τα ασκούν, με την υποχρέωση να αποκτήσουν μέσα σε πέντε έτη από τη δημοσίευση του νόμου αυτού τον τίτλο ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας, αφού ολοκληρώσουν τον απαιτούμενο κύκλο εκπαίδευσης. Σχετική αίτηση οφείλουν να υποβάλουν στο Υπουργείο Υγείας εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση του εν λόγω νόμου.

Επιπρόσθετα, προβλέπεται ότι, μετά την πάροδο της πενταετίας δεν επιτρέπεται σε γιατρό που κατέχει τον τίτλο της ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας και δεν την ασκεί να εργάζεται και να προσφέρει υπηρεσίες ως γιατρός εργασίας.

Ο Υπουργός ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ»

21. Στην με αριθμό 1764/18.8.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6248 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμ. 1764/2003 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Κ. Τσιπλάκη για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.) στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του διενεργεί ελέγχους στις επιχειρήσεις, με στόχο την πρόληψη και έγκαιρη διάγνωση των επαγγελματικών ασθενειών.

Σχετικά με την πρόληψη, αξιώνει από τις επιχειρήσεις να διαθέτουν, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Π.Δ. 17/1996, μια γραπτή εκτίμηση των υφισταμένων κατά την εργασία κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν ομάδες εργαζομένων, που εκτίθενται σε ιδιαίτερους κινδύνους.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 2 του Π.Δ. 159/1999, η γραπτή εκτίμηση επαγγελματικού κινδύνου, μεταξύ των άλλων, πρέπει να περιλαμβάνει την αναγνώριση και καταγραφή των κινδύνων, τον ποιοτικό και όπου απαιτείται ποσοτικό προσδιορισμό των βλαπτικών παραγόντων, καθώς και τα απαραίτητα μέτρα πρόληψης.

Σε ότι αφορά τη διάγνωση των επαγγελματικών ασθενειών, σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν. 1568/1985, προβλέπεται ο Ιατρικός έλεγχος των εργαζομένων, η διενέργεια ιατρικών εξετάσεων, η έρευνα των ασθενειών, που οφείλονται στην εργασία, καθώς και η αναγγελία τους στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Παράλληλα, στο Ι.Κ.Α. λειτουργεί το Κέντρο Διάγνωσης της Ιατρικής της Εργασίας, αρμοδιότητα του οποίου είναι η συστηματική διερεύνηση και διάγνωση των επαγγελματικών ασθενειών.

Ο Υπουργός ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ»

22. Στην με αριθμό 1767/18.8.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 10800/31/6546/ΔΕ-Β'/9.9.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο από 18.8.2003 έγγραφό σας, με το οποίο μας στείλατε την παραπάνω ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σχετικά με «βεβαιωθέντες φόρους 7μήνου στις μεγάλες επιχειρήσεις», σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με βάση τα στοιχεία που -κάθε μήνα- περιέρχονται στη Δ/ση Ελέγχου με τα αποτελέσματα φορολογικών ελέγχων, η μεταβολή των βεβαιωθέντων ποσών από τακτικούς και προσωρινούς ελέγχους στο μεν ΕΘ.Ε.Κ. ανέρχεται σε 94,2%, στα Π.Ε.Κ. 63,4%, ενώ στις Δ.Ο.Υ. των Ανωνύμων Εταιρειών σε 542,4%.

Η μεταβολή αυτή οφείλεται:

-στην εντατικοποίηση των ελέγχων ενόψει και του πλήθους υποθέσεων των οικονομικών ετών 1993 έως και 1998 που παραγράφονται στις 31.12.2003

-στην καλύτερη διαχείριση των ανθρώπινων πόρων και των ελεγκτικών υπηρεσιών

-στη συνεχή εκπαίδευση και κατάρτιση των ελεγκτών

-στην εξελισσόμενη αναβάθμιση των υποδομών των μεγάλων Ελεγκτικών Κέντρων και της Δ/σης Ελέγχου, κύρια στον τομέα της μηχανογραφικής υποστήριξης τους

-στη συνεχή παρακολούθηση και επεξεργασία των αποτελεσμάτων των ελέγχων και την παροχή των απαραίτητων οδηγιών από την αρμόδια Δ/ση Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών

-στην αυστηρότερη οριοθέτηση των στόχων κάθε ελεγκτικής υπηρεσίας στην αρχή του έτους από τη Δ/ση Ελέγχου.

Τέλος σημειώνεται ότι το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών καταβάλλει συνεχείς προσπάθειες για την επίτευξη των φορολογικών και δημοσιονομικών στόχων, στο πλαίσιο της αποτελεσματικότερης λειτουργίας του ελεγκτικού μηχανισμού που οργανώθηκε κατά την τελευταία πενταετία, τα αποτελέσματα του οποίου παρουσιάζουν σημαντική αύξηση από έτος σε έτος.

Ο Υφυπουργός ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ»

23. Στην με αριθμό 1418/29.7.03 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιώργου Τσούρνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 244/21.8.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Τσούρνος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο κ. Γκορίτσας Κων/νος του Ιωάννη με κωδικό 113117103600 και ΑΔΤ Κ912129, κάτοικος Λυγουριού Αργολίδας, υπέβαλε δήλωση καλλιέργειας την περίοδο 1986 - 1987 και από τότε επιδοτείται κανονικά μέχρι την περίοδο 2000 - 2001.

Την ελαιοκομική περίοδο 2001 - 2002 υπέβαλε αίτηση επιδότησης για 651 κιλά ελαιολάδου και δεν επιδοτήθηκε, διότι από τον επιτόπιο έλεγχο της Διεύθυνσης Αγροτικής Ανάπτυξης Αργολίδας προέκυψε ότι δεν είχε στην κατοχή του ελαιόδεντρα, λόγω μεταβίβασής τους από την περίοδο 1990 - 1991 στη σύζυγό του Γκορίτσα Πανωργία του Κων/νου με κωδικό 113117103700 και ΑΔΤ Κ 912130. Κατόπιν τούτου η Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης Αργολίδας έδωσε εντολή διαγραφής του εν λόγω παραγωγού.

Η κα Γκορίτσα Πανωργία επιδοτείται κανονικά από την περίοδο 1990 - 1991 μέχρι την περίοδο 2001 - 2002. Όσον αφορά την περίοδο 2000 - 2001 επιδοτήθηκε με ποινή, διότι ύστερα από έλεγχο της οικείας Διεύθυνσης Αγροτικής Ανάπτυξης προέκυψε διαφορά στα καταμετρηθέντα ελαιόδεντρα.

Ο Υφυπουργός Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»

24. Στην με αριθμό 1367/28.7.03 ερώτηση των Βουλευτών

κυρίων Τάκη Τσιόγκα, Νικόλαο Γκατζή, Αντώνη Σκυλλάκο και Νικόλαο Λέγκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 234/21.8.03 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις παραπάνω ερωτήσεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Τ. Τσιόγκας, Ν. Γκατζής, Α. Σκυλλάκος και Ν. Λέγκας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Τα μέτρα που μπορούν να εφαρμοσθούν από το Υπ. Γεωργίας για τη στήριξη των σιτοπαραγωγών είναι εκείνα που είναι συμβατά με την υφιστάμενη Κ.Ο.Α. σιτηρών και δεν είναι άλλα από τα προβλεπόμενα μέτρα τιμών και ενισχύσεων μέσα σ' αυτά τα πλαίσια.

Ειδικότερα:

- Αναφορικά με τη χορήγηση των ενισχύσεων διευκρινίζεται ότι με πρωτοβουλία της Ελληνικής αντιπροσωπείας στη διαχειριστική επιτροπή σιτηρών τροποποιήθηκε ο αρχικός Κανονισμός, ο οποίος προέβλεπε ειδικά για το σκληρό σίτο οι ενισχύσεις να καταβάλλονται μόνο σε περίπτωση κανονικής συγκομιδής. Μετά την τροποποίηση η καταβολή γίνεται σε περίπτωση μη κανονικής ή καθόλου συγκομιδής εάν έχουν επισυμβεί ζημιόγωνα γεγονότα που θα επιβεβαιώνονται από τις τοπικές αρχές. Συνεπώς οι παραγωγοί θα λάβουν τις ενισχύσεις τους κανονικά.

Το Υπουργείο Γεωργίας παρακολουθεί επίσης τη διαμόρφωση των τιμών παραγωγού και απ' ότι φαίνεται μέχρι σήμερα, παρά το γεγονός ότι στις περιοχές της Θεσσαλίας και εν μέρει

της Μακεδονίας, η παραγωγή είναι ποιοτικά υποβαθμισμένη, οι τιμές στο εμπόριο διαμορφώνονται σε επίπεδα σημαντικά πάνω από αυτά της παρέμβασης και συνεπώς δεν υπάρχει θέμα λήψης παρεμβατικών μέτρων μέσα στα πλαίσια της Κ.Ο.Α.

Η μειωμένη παραγωγή των σιτηρών, εξαιτίας των δυσμενών για την καλλιέργεια καιρικών συνθηκών που επεκράτησαν κατά τη φετινή καλλιεργητική περίοδο, έχει διαπιστωθεί όχι μόνο στο Ν. Τρικάλων, αλλά και σε άλλους Νομούς της Χώρας που καλλιεργούνται σιτηρά. Οι ζημιές αυτές δεν καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛΓΑ, σύμφωνα με τον Κανονισμό Ασφάλισης Φυτικής Παραγωγής και δεν αποζημιώνονται.

Εφόσον όμως πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούν οι Κοινοτικοί Κανονισμοί, θα ενταχθούν σε νέο πρόγραμμα χορήγησης οικονομικών ενισχύσεων, αρμοδιότητας ΠΣΕΑ, που θα υποβληθεί προς έγκριση στην επιτροπή ανταγωνισμού της Ε. Ε. Εφόσον εγκριθεί το πρόγραμμα θα καταβληθούν στους ενδιαφερόμενους παραγωγούς οι προβλεπόμενες οικονομικές ενισχύσεις.

Το νέο πρόγραμμα θα συνταχθεί και θα υποβληθεί για έγκριση στην επιτροπή ανταγωνισμού της Ε. Ε τον προσεχή Οκτώβριο.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη επίκαιρη ερώτηση του κ. Σήφη Βαλυράκη και η δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του κ. Γεωργίου Βλάχου θα συζητηθούν μαζί, σύμφωνα με το άρθρο 131 παράγραφος 4, διότι αναφέρονται στο ίδιο θέμα, των κενών των σχολείων σε διδακτικό προσωπικό.

Πρώτη είναι η με αριθμό 141/20.10.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σήφη Βαλυράκη προς τους Υπουργούς Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό στα σχολεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Νομού Χανίων κλπ.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 151/20.10.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, κλπ.

Οι δύο επίκαιρες ερωτήσεις θα συζητηθούν, όπως είπα, από κοινού. Κάθε ομιλητής έχει το χρόνο του και το θέμα το οποίο θα αναπτύξει και ο Υπουργός επίσης, με το χρόνο που εκ του Κανονισμού δικαιούνται και οι δύο πλευρές.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Σήφη Βαλυράκη έχει ως εξής:

«Η νέα σχολική χρονιά ξεκίνησε για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση των Χανίων δεν όλα εκείνα τα προβλήματα που είχα επισημάνει στις από 30.7.2003 και 23.9.2003 ερωτήσεις μου. Γι' αυτό και επανέρχομαι με τη σημερινή επίκαιρη ερώτηση.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα στα Χανιά για την τρέχουσα σχολική χρονιά είναι η έλλειψη διδακτικού προσωπικού με αποτέλεσμα να υπολειπουργούν αρκετά σχολεία, ενώ πολλά άλλα σε δυσπρόσιτες περιοχές μάλιστα δεν έχουν ανοίξει ακόμη.

Το καλοκαίρι μετακινήθηκαν από τα Χανιά διακόσιοι εξήντα έξι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί, ενώ τριάντα εννέα εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε νόμιμες μακροχρόνιες άδειες.

Οι διορισμοί μόνιμων και αναπληρωτών της καινούργιας χρονιάς δεν είναι καλύπτοντας τα υπάρχοντα κενά με αποτέλεσμα να παραμένουν κενές είκοσι τέσσερις θέσεις δασκάλων –εκ των οποίων οι δώδεκα σε δυσπρόσιτα δημοτικά σχολεία- και δεκατριών νηπιαγωγών, εκ των οποίων οι τέσσερις σε δυσπρόσιτα νηπιαγωγεία. Εξίσου σημαντικό είναι τα κενά στα ειδικά σχολεία όπου εξακολουθούν να υπάρχουν δώδεκα κενές θέσεις δασκάλων και τεσσάρων νηπιαγωγών. Παράλληλα παραμένουν κενές δεκαπέντε θέσεις καθηγητών αγγλικής γλώσσας και πέντε καθηγητών φυσικής αγωγής.

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο τοπικό, αλλά και πανελλαδικό. Είναι όμως οργανωτικό και οικονομικό πρόβλημα. Υπάρχουν πάρα πολλά κενά στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση συνολικά στους προγραμματισμούς του Υπουργείου Παιδείας. Το Υπουργείο Οικονομικών από τη μεριά του καλείται να εγκρίνει τις αναγκαίες σχετικές πιστώσεις ώστε να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα της φετινής σχολικής χρονιάς.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Παιδείας και Θρησκευμάτων για τα παραπάνω θέματα και καλούνται να απαντήσουν ευνοϊκά στα προβλήματα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Νομού Χανίων και γενικότερα στο πανελλαδικό αυτό πρόβλημα της εκπαίδευσης για τη φετινή σχολική χρονιά».

Αυτή, λοιπόν, είναι η ερώτηση του κ. Βαλυράκη για το όλο πρόβλημα και ειδικότερα για το Νομό Χανίων.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Βλάχου έχει ως εξής:

«Με το ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς παρουσιάστηκαν πάρα πολλά κενά στις θέσεις διδασκόντων τόσο στην πρωτοβάθμια όσο, κυρίως, στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αποτέλεσμα αυτών των κραυγαλέων ελλείψεων είναι εδώ και ένα μήνα οι μαθητές να χάνουν ώρες διδασκαλίας, μένοντας πίσω στην κάλυψη της ύλης.

Οι γονείς αναγκάζονται να υπόκεινται σε οικονομικές θυσίες

στέλνοντας τα παιδιά τους στα φροντιστήρια για να καλύψουν τα διδακτικά κενά. Οι εξαγγελίες και οι κομπασμοί της Κυβέρνησης για ίσες ευκαιρίες και δωρεάν δημόσια παιδεία φαντάζουν πλέον ως «κακόγουστο ανέκδοτο».

Ενδεικτική είναι η κατάσταση στη Νομαρχία Ανατολικής Αττικής. Στις Αχαρνές υπάρχουν εβδομήντα ελλείψεις στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Στο Λαύριο πενήντα, στη Νέα Μάκρη είκοσι, στον Ωρωπό τριάντα έξι, στο Κορωπί είκοσι, στη Ραφήνα τριάντα πέντε, στο Μαρκόπουλο Μεσογείων είκοσι, στα Καλύβια είκοσι και στην Αρτέμιδα είκοσι πέντε.

Το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο με χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζει με λαμπερά διαφημιστικά μηνύματα μία πραγματικότητα, όπου τα προβλήματα απουσιάζουν, απλά παρακολουθεί όσα γίνονται δηλώνοντας –όπως δείχνουν τα αποτελέσματα- πλήρη αδυναμία.

Κατόπιν τούτων ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Θα καλύψει και πότε τα κενά των διδασκόντων το Υπουργείο Παιδείας, ώστε να αποκατασταθεί η ομαλή λειτουργία των σχολικών μονάδων;

2. Θα εκπονήσει σχετικό σχεδιασμό η Κυβέρνηση για τη μη επανάληψη αντίστοιχων φαινομένων και του χρόνου;»

Ο αρμόδιος Υφυπουργός Παιδείας ο κ. Γκεσούλης έχει το λόγο, για να απαντήσει γενικώς επί του θέματος των κενών και ειδικότερα σε ό,τι αφορά στα κενά του Νομού Χανίων και του Νομού Αττικής.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας ευχαριστήσω για τις ερωτήσεις που επιλέξατε να επισημάνετε στο Υπουργείο Παιδείας με το δικό σας τρόπο και τη δική σας πληροφόρηση. Πρόκειται για ζητήματα που αφορούν την παιδεία. Νομίζω ότι είναι το πιο σημαντικό ζήτημα και κάθε φορά, έστω και αν ερωτώμαι και υπάρχουν και δυσκολίες, είναι σημαντικό να συζητάμε για την παιδεία. Ευχαριστώ που μου δίνετε την ευκαιρία να σχολιάσω και να απαντήσω και στα ερωτήματα.

Κατ' αρχήν, θέλω να ενημερώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι το σχολείο το αλλάζουμε. Αλλάζουμε το ελληνικό σχολείο με συνέπεια και ευθύνη, προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού, της βελτίωσης και της ανάδειξης ενός νέου σχολείου, το οποίο θα μπορεί να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της σημερινής εποχής, της νέας εποχής της γνώσης, της πληροφορίας και των νέων τεχνολογιών, αυτής της νέας εποχής που έχει ανάγκη από ένα νέο σχολείο. Ε, λοιπόν, το αλλάζουμε το σχολείο.

Παλαιότερα, το δημοτικό σχολείο, για παράδειγμα, ήταν ένας χώρος όπου πήγαιναν πολλά παιδιά και ένας δάσκαλος. Σήμερα, στο δημοτικό σχολείο, εκτός από τους πολλούς δασκάλους που πηγαίνουν, έχουμε τον καθηγητή της Φυσικής Αγωγής, τον καθηγητή της Αγγλικής Γλώσσας, τον καθηγητή των Καλλιτεχνικών. Έχουμε δηλαδή μία σειρά από ειδικότητες που μπαίνουν στο σχολείο και αλλάζει, όσον αφορά στα γνωστικά αντικείμενα. Αυτό το καινούργιο σχολείο αποκτά και την ηλεκτρονική του πλευρά. Έτσι, λοιπόν, θέλει και τον καθηγητή της Πληροφορικής, θέλει και τα εργαστήρια.

Αυτό το καινούργιο σχολείο που έχει καινούργιο περιεχόμενο, θέλει νέες υποδομές, νέους εξοπλισμούς και νέο εκπαιδευτικό προσωπικό για να ανταποκριθεί σ' αυτό που έλεγα νωρίτερα, δηλαδή σε έναν προσανατολισμό εκσυγχρονισμού και βελτίωσης και ανάδειξης ενός νέου σχολείου. Επομένως, έχουμε μία αλλαγή του σχολείου με νέο περιεχόμενο και νέα γνωστικά αντικείμενα.

Το δεύτερο είναι ότι, το εκπαιδευτικό μας σύστημα, η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι ο μεγαλύτερος ζωντανός οργανισμός στη χώρα. Θα ήθελα να δώσω ορισμένα στοιχεία στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία: Το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει ένα εκατομμύριο τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες μαθητές, εκατόν πενήντα χιλιάδες εκπαιδευτικούς, δέκα χιλιάδες πεντακόσια σχολεία. Πρόκειται δηλαδή για το μεγαλύτερο ζωντανό οργανισμό που έχουμε.

Σ' αυτό το μεγάλο οργανισμό, πρέπει κανείς να κάνει προγραμματισμό και σχεδιασμό, να βρει δηλαδή τις καλύτερες δια-

δικασίες, έτσι ώστε όλα αυτά να λειτουργήσουν κανονικά και σωστά από την έναρξη του σχολικού έτους.

Φέτος, είχαμε τη δυνατότητα να γίνει ο σχεδιασμός και ο προγραμματισμός από την προηγούμενη σχολική χρονιά με έναν τρόπο πλέον αποτελεσματικό. Έτσι, λοιπόν, έγιναν οι μεταθέσεις των εκπαιδευτικών στις 17 Απριλίου. Το καλοκαίρι έγιναν οι αποσπάσεις, δόθηκαν οι εκπαιδευτικές άδειες και έγιναν οι προσλήψεις των μονίμων εκπαιδευτικών, όπως και των αναπληρωτών. Έτσι, λοιπόν, στις 11 Σεπτεμβρίου είχαν σταλεί τα βιβλία των παιδιών σε όλα τα σχολεία και οι εκπαιδευτικοί εκεί με έτοιμο το πρόγραμμα για να ξεκινήσουν και όπως έγινε.

Σχετικά με αυτό, λοιπόν, έχουν υποβληθεί τα ερωτήματά σας. Θα ήθελα να απαντήσω, αφού δώσω δύο στοιχεία ακόμη. Το καλοκαίρι διορίσαμε επτά χιλιάδες εκατόν τρεις μόνιμους εκπαιδευτικούς στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, έξι χιλιάδες αναπληρωτές για πρώτη φορά τόσο νωρίς, από το καλοκαίρι ακόμη. Στη συνέχεια, επειδή προέκυπταν κενά και θα προκύπτουν σε ένα ζωντανό οργανισμό, όταν είναι εκατόν πενήντα χιλιάδες εκπαιδευτικοί, θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν άδειες μητρότητας, κύησης, υπάρχουν αναρρωτικές άδειες, εκπαιδευτικές άδειες. Σ' αυτόν το ζωντανό οργανισμό υπάρχουν μεταβολές.

Έτσι, λοιπόν, λόγω των μεταβολών που προέκυπταν, το Υπουργείο Παιδείας προχώρησε μετά τους επτά χιλιάδες εκατόν τρεις διορισμούς που έγιναν το καλοκαίρι στους μόνιμους εκπαιδευτικούς και τους έξι χιλιάδες διορισμούς των αναπληρωτών, σε μία δεύτερη φάση διορισμού τετρακοσίων εβδομήντα εκπαιδευτικών για να καλύψει κάποια κενά. Στην τρίτη φάση, που είναι πρόσφατη, διορίστηκαν περίπου χίλιοι οκτακόσιοι πενήντα εκπαιδευτικοί για να καλύψουν αυτά τα κενά, που προκύπτουν απ' αυτόν το ζωντανό οργανισμό.

Έτσι, λοιπόν, αν βάλουμε και τους δύο χιλιάδες της Ολυμπιακής Παιδείας, που είναι εκπαιδευτικοί που κάνουν το μάθημα της Ολυμπιακής Παιδείας στα σχολεία μας, μιλάμε για δεκαεπτά χιλιάδες τετρακοσίους είκοσι τρεις διορισμούς μόνιμων και αναπληρωτών. Μέχρι αυτήν τη στιγμή γι' αυτήν τη σχολική χρονιά έχουμε αυτούς τους διορισμούς μόνιμων και αναπληρωτών. Δόθηκε η δυνατότητα με εγκύκλιο, η οποία βρίσκεται εν ισχύ, να προσλάβουν σε κενά ωρομισθίων και τους απαραίτητους ωρομισθίους εκπαιδευτικούς και επίσης διορίσαμε αναπληρωτές, για να δώσουμε τη δυνατότητα, εφόσον υπάρχουν αυτά τα κενά, να καλυφθούν.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι σ' αυτό το ευρύ φάσμα των εκπαιδευτικών που έχουμε, όπου υπάρχουν αλλαγές και μεταβολές, θα δημιουργούνται τέτοιες καταστάσεις. Προσπαθούμε να έχουμε την απαραίτητη ετοιμότητα, έτσι ώστε να μη χάνονται μαθήματα.

Από την άλλη μεριά, όμως, δεν πρέπει να γίνεται κατασπατάληση του εκπαιδευτικού προσωπικού, γιατί πρέπει να ισορροπούμε μεταξύ των πραγματικών αναγκών που υπάρχουν σε ένα σχολείο, του μειωμένου ωραρίου που δεν πρέπει να υπάρχει ή της ελλιπούς διδασκαλίας, γιατί κάποιοι πιθανόν σε κάποιες περιοχές να μην ανταποκρίνονται και να έχουν ελλιπή ωράρια.

Άρα, λοιπόν, μέσα σ' αυτήν την προσπάθεια εντοπίζονται κάποια επιμέρους κενά, στα οποία προσπαθούμε με τα στελέχη της εκπαίδευσης να απαντήσουμε γρήγορα και αποτελεσματικά, έτσι ώστε να έχουμε και την καλή λειτουργία των σχολείων και από την άλλη μεριά να μη γίνεται κατασπατάληση του εκπαιδευτικού προσωπικού, γιατί το πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος.

Θα ήθελα επίσης να δώσω το στοιχείο ότι έχουμε τις καλύτερες αναλογίες σε όλη την Ευρώπη. Αυτήν τη στιγμή το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει αναλογία εκπαιδευτικών ανά μαθητή...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Υπουργέ, συγγνώμη που σας διακόπτω, αλλά ο χρόνος σας θα τελειώσει και δεν μιλήσατε για τις δύο περιοχές. Προφανώς θα μιλήσετε στη δευτερολογία σας. Πείτε τώρα κάτι και τα γενικά τα συμπληρώνετε στη δευτερολογία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για τα Χανιά, θα ήθελα να πω συγκεκριμένα ότι έγιναν τριακόσιοι εξήντα εννέα διορισμοί σε σύνολο εκπαιδευτικών μόνιμων και αναπληρωτών, εκ των οποίων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση διορίστηκαν ογδόντα εννέα μόνιμοι εκπαιδευτικοί και εκατόν είκοσι έξι αναπληρωτές μέχρι τώρα. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι εκατόν δεκατέσσερις μόνιμοι εκπαιδευτικοί και τριάντα εννέα αναπληρωτές μέχρι αυτήν τη στιγμή.

Στην Ανατολική Αττική, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση έχουν διοριστεί εκατόν σαράντα ένας δάσκαλοι και πενήντα επτά νηπιαγωγοί, καθώς και δεκαοκτώ καθηγητές αγγλικής γλώσσας. Στο σύνολο είναι διακόσιοι δεκάξι αναπληρωτές στην Ανατολική Αττική στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, έχουν διοριστεί εκατόν τριάντα οκτώ αναπληρωτές καθηγητές μέχρι αυτήν τη στιγμή. Στο σύνολο, λοιπόν, στην Ανατολική Αττική είναι τριακόσιοι πενήντα τέσσερις καινούριοι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι πήγαν αυτήν τη σχολική χρονιά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Βαλυράκης έχει το λόγο.

ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, αναγκαστικά έρχεται το θέμα στη Βουλή με επίκαιρη ερώτηση. Δεν μπορούμε να συνηνεηθούμε με το Υπουργείο Παιδείας ούτε εγγράφως ούτε προφορικά.

Κύριε Υπουργέ, ευθύς εξαρχής υπάρχει το πρόβλημα από τη στιγμή που κάνετε διακόσιες είκοσι μεταθέσεις με δική σας υπογραφή και εβδομήντα οκτώ αποσπάσεις. Είναι αδύνατον, λοιπόν, με τα νούμερα που είπατε και σήμερα, με εκατόν δεκατέσσερις διορισμούς αναπληρωτών, να καλύψετε τα κενά. Άρα, υπάρχουν κενά.

Εγώ δεν διαφωνώ. Συμφωνώ με την προσπάθεια εκσυγχρονισμού και αναβάθμισης των σχολείων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αλλά τα κενά είναι κενά. Και εφόσον υπάρχουν κενά, αυτά δημιουργούν μείζον θέμα έλλειψης στο δικό σας οργανόγραμμα και υποβάθμισης της ποιότητας στην εκπαίδευση που προσφέρουμε.

Και επανέρχομαι. Αν το πρόβλημα είναι οργανωτικό να το λύσει το Υπουργείο Παιδείας. Αν το πρόβλημα είναι οικονομικό να πιεστεί το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και να δώσει τις πιστώσεις. Αλλά είτε είναι οικονομικό είτε είναι οργανωτικό, το πρόβλημα αυτό οφείλει να λυθεί, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τα ειδικά σχολεία. Δεν μπορεί να μένουν δυσπρόσιτα και απομακρυσμένα σχολεία χωρίς δασκάλους και δεν μπορεί να βρίσκονται σχολεία ειδικής εκπαίδευσης χωρίς καθηγητές και εκπαιδευτικούς.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να καταθέσω τα επίκαιρα σημερινά κενά. Οφείλει το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Οικονομίας –δεν με ενδιαφέρει εμένα ποιος- να τα καλύψει. Δεν μπορείτε να κρατάτε σε ομηρία την πρωτοβάθμια εκπαίδευση και στα Χανιά και σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Σε ό,τι αφορά τα Χανιά θα παρακαλούσα, κύριε Πρόεδρε, για την κάλυψη των κενών. Με την άδειά σας παρακαλώ να καταχωρηθούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σήφης Βαλυράκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Βλάχος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή πραγματικά δεν μπορούσαμε να συνεννοηθούμε με το Υπουργείο Παιδείας με διάφορες επαφές τις οποίες είχαμε, αναγκαστήκαμε να κάνουμε αυτή την επίκαιρη ερώτηση. Περιμένα από τον κύριο Υφυπουργό σήμερα να μας δώσει κάποιες συγκεκριμένες απαντήσεις ότι κατανοεί το πρόβλημα, το έχει εντοπίσει και να μας προσδιορίσει το χρονοδιάγραμμα μέσα από το οποίο θα δώσει λύση στα συγκεκριμένα προβλήματα που εμείς είπαμε.

Ο κύριος Υφυπουργός λοιπόν ήλθε σήμερα, μας είπε γενικά και αόριστα αυτά που μας λέει τόσο καιρό, ένα μήνα μετά το ξεκίνημα της σχολικής χρονιάς και μας είπε στο τέλος ότι αλλάζει το σχολείο.

Δεν ξέρω τι αλλαγές κάνει στο σχολείο το Υπουργείο Παιδείας. Εγώ εντοπίζω ότι το σχολείο μάλλον το κλείνετε, κύριε Υφυπουργέ. Σας λέμε ότι υπάρχουν σχολεία κλειστά και σεις μας λέτε ότι αλλάζετε το σχολείο. Δεν μιλάμε την ίδια γλώσσα. Δεν θα μπορέσουμε να συνεννοηθούμε.

Μας λέτε ότι στις 5-9-2003 ήταν όλα έτοιμα να ξεκινήσουμε. Εμείς σας λέμε ότι σε όλη την Ελλάδα, απ' ό,τι βλέπουμε στις εφημερίδες, υπάρχουν πέντε χιλιάδες κενά και σεις μας λέτε ότι ήταν όλα έτοιμα. Να τη χαιρέσετε αυτήν τη ετοιμασία. Δεν ξέρω πώς την εννοείτε.

Μας λέτε πόσους διορίσατε, μα εμείς σας λέμε πόσοι λείπουν. Τα αυτονόητα μας λέτε; Δηλαδή έπρεπε να λείπουν και αυτοί; Σας είπα ότι υπάρχει νηπιαγωγείο στη Ραφήνα, το οποίο δεν λειτουργεί, τα παιδάκια μένουν σπίτι τους, γιατί δεν υπάρχει μία νηπιαγωγός. Για ποια αγγλικά μου λέτε και για ιδιαίτερα μαθήματα; Στο ΤΕΕ Ραφήνας στους σαράντα καθηγητές λείπουν οι είκοσι. Στο Λαύριο λείπουν εξήντα δάσκαλοι και καθηγητές. Δεν είναι ένας και δύο αυτοί που λείπουν. Κι αυτά είναι λίγα μόνο παραδείγματα.

Η ίδια η κατάσταση επικρατεί σε πολλά σχολεία της Περιφέρειας, στη Νομαρχία της Δυτικής και στη Νομαρχία Ανατολικής Αττικής. Μας λέτε ότι είναι μητέρες κλπ. Έτσι το έχετε δει το πρόβλημα; Σας λέμε ότι είναι κλειστά σχολεία, έχουμε καταλήψεις. Δεν σας ανησυχεί αυτό; Σήμερα στις 12 η ώρα τα σχολεία της Ραφήνας, της Νέας Μάκρης και του Μαραθώνα, έχουν σύσκεψη στη Νέα Μάκρη και εκπέμπουν SOS και εσείς μου λέτε πόσους διορίσατε.

Το χειρότερο απ' όλα είναι ότι δεν μας δίνετε καμία, μα καμία προοπτική. Τι θα πούμε σε αυτούς τους ανθρώπους; Να κάνουν κατάληψη; Να πάμε μαζί τους; Τι μας προτείνετε δηλαδή;

Διαβάζουμε στις ιστοσελίδες των εφημερίδων ότι διαμαρτυρεστε στον κ. Χριστοδουλάκη, γιατί δεν σας δίνει πιστώσεις. «Ουκ αν λαμβάνεις παρά του μη έχοντος». Αυτά είναι τα πλεονάσματα για τα οποία μας μιλούσε ο κ. Χριστοδουλάκης; Να μην μπορούν να λειτουργήσουν τα σχολεία; Αυτή είναι η δωρεάν δημόσια εκπαίδευση, την οποία εσείς υποσχέθηκαν στον ελληνικό λαό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Βλάχο, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πείτε μας συγκεκριμένα, τι να πούμε στους ανθρώπους και στους μαθητές που έχουν καταλάβει τα σχολεία. Είναι απλά τα πράγματα. Μη μας μιλάτε γενικά. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Γκεσουλής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριοι συνάδελφοι, είπαμε να αναδεικνύουμε τα προβλήματα, αλλά όμως για να δώσουμε έμφαση δεν χρειάζεται να χρησιμοποιήσουμε υπερβολές και μάλιστα θα έλεγα μ' έναν τρόπο που αδικεί το ενδιαφέρον σας.

Το λέω αυτό, γιατί είπατε ότι μίλησα γενικά. Όχι, μίλησα με αριθμούς και οι αριθμοί δεν είναι γενικοί, είναι ακριβείς. Μίλησα για δεκαεπτά χιλιάδες διορισμούς μονίμων και αναπληρωτών και μίλησα για την περιοχή στην οποία αναφέρατε. Μίλησα για τριακόσιους πενήντα τέσσερις διορισμούς μονίμων και αναπληρωτών επιπλέον φέτος. Άρα, λοιπόν, πρόκειται για εκπαιδευτικούς που πήγαν στα σχολεία και καλύπτουν τα κενά. Ίσως να

μην έχετε και την τελευταία πληροφόρηση ότι πρόσφατα διορίστηκαν αναπληρωτές και δόθηκε και η δυνατότητα να πάρουν και ωρομίσθιους.

Μερικές φορές συμβαίνει το εξής: Εκεί που υπάρχει ένα κενό δύο, πέντε ή δέκα ωρών, δεν δικαιολογεί αναπληρωτή εκπαιδευτικό με πλήρες ωράριο. Γι' αυτό χρειάζεται να πάρουμε ωρομίσθιους ή να πάρει ένας άλλος εκπαιδευτικός του σχολείου ου υπερωρίες, όταν πρόκειται για λίγες ώρες.

Όλα αυτά, μερικές φορές, κάποιοι τα καταγράφουν ως κενά και παρουσιάζονται μεγάλοι αριθμοί, ενώ δεν ισχύουν στην πραγματικότητα. Εμάς, στο Υπουργείο Παιδείας, μας απασχολεί το να μη χάνεται ούτε μία ώρα από κανένα Ελληνόπουλο σε κανένα σχολείο. Γι' αυτό είμαστε σε πλήρη ετοιμότητα και επιδιώκουμε πραγματικά εκεί που υπάρχει κενό να το καλύψουμε με τον καλύτερο τρόπο, ώστε να μη δημιουργούνται προβλήματα.

Όσον αφορά την ειδική αγωγή, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι δόθηκαν επαρκείς πιστώσεις σε όλη την Ελλάδα για την ειδική αγωγή. Πιστεύω ότι με τη νέα επικοινωνία σας θα σας πουν ότι έχουν καλύψει οποιοδήποτε κενό υπάρχει στην ειδική αγωγή. Έχει δοθεί οδηγία να καλυφθούν πλήρως όλα τα κενά και τα καλύπτουμε.

Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι δόθηκαν επαρκείς πιστώσεις για την ειδική αγωγή σε όλη τη χώρα και πρέπει να συνεννοηθούν με τον προϊστάμενο διευθυντή. Άρα, δεν θα υπάρχει λογικά κανένα πρόβλημα ή για οτιδήποτε υπάρξει θα μπορεί να γίνει συνεννόηση μεταξύ τους. Δεν υπάρχει θέμα σ' αυτό το ζήτημα.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα θέματα, θα έλεγα ότι τα όποια μικροπροβλήματα παρουσιάζονται σε ένα τόσο μεγάλο οργανισμό, όπως είναι το εκπαιδευτικό μας σύστημα, θα πρέπει να τα προσεγγίζουμε με ευαισθησία, με αλήθεια, ειλικρίνεια και σε ένα πλαίσιο συνεννόησης να λύνονται τα προβλήματα και όχι να τα διογκώνουμε. Οι καταλήψεις δεν λύνουν τα προβλήματα, αλλά απλώς αναδεικνύουν άλλες συμπεριφορές και στάσεις που πρέπει να είναι μακριά από τα σχολεία. Οι τυφλές συγκρούσεις στο χώρο του σχολείου αδικούν εμάς, τα κόμματα, την κοινωνία και όποιους άλλους προσεγγίζουν μ' αυτόν τον τρόπο αυτά τα θέματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Τι προτείνετε; Να κάνουν καταλήψεις;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, ο Υπουργός δεν συνέστησε καταλήψεις, αλλά επεσήμανε τον κίνδυνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ρώτησε ο κύριος συνάδελφος «τι μας λέτε να πάμε σε καταλήψεις μαζί τους;». Και απαντώ ότι ο χώρος του σχολείου είναι χώρος κοινής προσφοράς και συναινέσεως, έτσι ώστε να πάνε τα πράγματα καλύτερα.

Άρα, λοιπόν, από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας γίνεται συστηματική δουλειά, για να καλυφθούν όποια κενά υπάρχουν κάθε φορά και να μην έχουμε προβλήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ας ελπίσουμε εδώ, παρισταμένων και του Υπουργού Παιδείας και του Υπουργού Οικονομικών, ότι θα βοηθήσετε όλοι να διευθετηθεί αυτή η υπόθεση.

Η με αριθμό 149/20-10-2003 τρίτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την εξομείωση των αναπήρων του Δημοκρατικού Στρατού με τους αναπήρους των άλλων πολέμων κλπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του αρμοδίου Υπουργού.

Θα συζητηθεί η με αριθμό 145/20-10-2003 τέταρτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας κ. Φώτη Κουβέλη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις καταχρηστικές χρεώσεις των καταθετών εκ μέρους των Τραπεζών, με το πρόσχημα εξόδων διαχείρισης κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Το Ειρηνοδικείο Αθηνών με την με αριθμό 2589/2003 από-

φασή του και ερμηνεύοντας το νόμο 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών, έκανε δεκτή σχετική αγωγή καταναλωτή και έκρινε ότι είναι καταχρηστικός, λόγω της αδιαφάνειάς του και συνεπώς άκυρος ο Γενικός Όρος Συναλλαγής (ΓΟΣ), που επιτρέπει στις τράπεζες να χρεώνουν τους λογαριασμούς των καταθετών κατά την κρίση τους με έξοδα τήρησης και κίνησής τους, παρέχοντάς τους συγχρόνως και το δικαίωμα της μονομερούς τροποποίησης του όρου.

Παράλληλα δημοσιεύματα του Τύπου αναφέρουν σωρεία καταγγελιών καταναλωτών, για χρεώσεις στις συναλλαγές που γίνονται μέσω γκις. Οι ίδιες συναλλαγές στα εναλλακτικά δίκτυα (Α.Τ.Μ., τηλέφωνο, INTERNET) δεν χρεώνονται.

Στόχος των τραπεζών μ' αυτήν την τιμολογιακή πολιτική είναι να στρέψουν το κοινό στα εναλλακτικά δίκτυα, προκειμένου να αποσυμφορήσουν τα γκις και να συμπίσουν το λειτουργικό τους κόστος.

Επειδή η πολιτική αυτή πλήττει κυρίως τους μικροκαταθέτες και τους συνταξιούχους οι οποίοι δεν είναι εξοικειωμένοι με αυτού του είδους τις συναλλαγές μέσω του Α.Τ.Μ. και πραγματοποιούν συναλλαγές κυρίως από το ταμείο με αποτέλεσμα να πληρώνουν προμήθειες για τις συναλλαγές τους.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Σε ποιες ενέργειες θα προβεί και τι νομοθετικά μέτρα θα λάβει για να σταματήσουν οι χρεώσεις των μικροκαταθετών από τις τράπεζες, με το πρόσχημα των εξόδων διαχείρισης;»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, κ. Κίμωνας Κουλούρης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.)

Πράγματι, έχει απασχολήσει πολλές φορές και το Σώμα και το Υπουργείο Ανάπτυξης και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και την Τράπεζα Ελλάδος, μία ορισμένη πολιτική των τραπεζών που δημιουργεί ασφαλώς προβλήματα στους καταναλωτές. Έχουμε τοποθετηθεί με πολύ καθαρό τρόπο, πολλές φορές πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Αλλά και τη δικαιοσύνη έχει απασχολήσει πολλές φορές η πρακτική των τραπεζών. Με την απόφαση του Αρείου Πάγου, όμως, τη 1219/2001, θεωρήθηκαν ως παράνομες και καταχρηστικές οι επιβαρύνσεις που επιβάλλουν οι τράπεζες σε λογαριασμούς και ειδικότερα σε μια σειρά γενικών πόρων με το γενικό τίτλο «ψιλά γράμματα».

Υπάρχει και το άλλο μεγάλο ζήτημα, όπου ευρισκόμενος στα έδρανα της Συμπόλιτευσης μίλησα με πολύ αυστηρό τρόπο για τον υπολογισμό των πανωτοκιών, ας χρησιμοποιήσω αυτόν τον όρο, και σ' αυτήν την προσέγγιση πρέπει να σας πω ότι παραμένω και σήμερα απ' αυτήν τη θέση του Υφυπουργού Ανάπτυξης.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης με την εγκύκλιο που απέστειλε στις 17-2-2002 προς τους πιστωτικούς φορείς, τους καλεί να εφαρμόζουν τις διατάξεις της κοινής υπουργικής απόφασης 983/91 για την καταναλωτική πίστη. Και υπάρχει η πράξη της Τράπεζας της Ελλάδος η 2501/2002 που υποδεικνύει στα πιστωτικά ιδρύματα να εναρμονίσουν την πολιτική τους με την κοινή αυτή υπουργική απόφαση. Δεν ξέρω αν ο εκλεκτός συνάδελφος ο κ. Κουβέλης το γνωρίζει, αλλά έχω στα χέρια μου την πρόσφατη απόφαση του πρωτοδικείου Αθηνών –αυτόν το μήνα δημοσιεύθηκε– που δικαιώνει προσφεύγοντα για χρέωση από ένα πιστωτικό ίδρυμα της Νέας Σμύρνης κάποιων επιβαρύνσεων για ένα λογαριασμό που ποτέ δεν κινήθηκε.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, κύριε Πρόεδρε, κύριε Κουβέλη και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σε συνεννόηση με την Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά και με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και με τον παριστάμενο Υπουργό, για να δούμε με ποια πρόσθετα μέτρα και με ποιες πρόσθετες αποφάσεις θα εναρμονίσουμε την πολιτική των τραπεζών προς τις κοινές υπουργικές αποφάσεις. Είναι ζητήματα που μας απασχολούν και προς αυτήν την κατεύθυνση ήδη συντονιζόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ενθυμούμαι τον παρόντα κύριο Υφυπουργό, να χρησιμοποιεί διατυπώσεις, από άλλα έδρανα, για τις τράπεζες του τύπου «ληστρικοί και τοκογλυφικοί μηχανισμοί» και χαίρομαι που σήμερα αναφέρθηκε εμμέσως πλην σαφώς, σε εκείνα τα οποία έλεγε στο παρελθόν. Κύριε Υπουργέ, καμία συμφωνία κυρίως με τις τράπεζες δεν μπορεί να δώσει τα επιθυμητά για τους καταναλωτές αποτελέσματα. Αφού υπάρχει και σειρά αποφάσεων των δικαστηρίων έχει αποφανθεί η δικαιοσύνη, ιδού πεδίο δόξης λαμπρόν να προχωρήσετε σε νομοθετική ρύθμιση. Διότι ο μικροκαταθέτης είναι αιχμάλωτος των τραπεζών, του επιβάλλονται όροι που πάρα πολλές φορές δεν είναι δυνατόν να τους γνωρίζει και δεν τους βλέπει. Αυτό σας έχει πει η δικαιοσύνη, ότι είναι αδιαφανείς αυτοί οι όροι και έχετε υποχρέωση πια με έναν ευθύ νομοθετικό τρόπο να αντιμετωπίσετε αυτό το ζήτημα.

Είμαι υποχρεωμένος, όμως, να σας πω, κύριε Υφυπουργέ, ότι έχει εξαγγείλει ο Υπουργός Ανάπτυξης ο κ. Τσοχατζόπουλος το συνήγορο του καταναλωτή. Αλλά έχετε εξαιρέσει από τις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του πολίτη-καταναλωτή τις αρμοδιότητες που αφορούν στον έλεγχο των τραπεζών. Ο Συνήγορος του Πολίτη ως συνήγορος του καταναλωτή δεν έχει τη δυνατότητα να επέμβει και να ελέγξει τις τράπεζες.

Να σας θυμίσω, λοιπόν, ότι υπάρχει αυτή η εκκρεμότητα και έχετε υποχρέωση, με συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση, να εντάξετε στα καθήκοντα και στις αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη αρμοδιότητες που προσιδιάζουν στο Συνήγορο του Καταναλωτή Πολίτη. Δεν το πράξατε και είναι βέβαιο ότι δεν το πράξατε κάτω από τις πιέσεις που οι ίδιες οι τράπεζες ασκούν στην Κυβέρνηση.

Επομένως έχετε συγκεκριμένη υποχρέωση να λάβετε νομοθετικά μέτρα, να εξοπλίσετε το Συνήγορο του Πολίτη με αρμοδιότητες Συνηγόρου του Καταναλωτή του Πολίτη, αν θέλετε να προστατεύσετε τους μικροκαταθέτες, αυτοί που είναι υποχρεωμένοι λόγω των συνθηκών να συναλλάσσονται με τις τράπεζες και να συναλλάσσονται όχι με το περίσσευμά τους, αλλά με το υστέρημά τους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και ο τραπεζικός μεσολαβητής είναι εμπαιγμός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Γιαννακόπουλε, γνωρίζουμε το ενδιαφέρον σας, αλλά δεν έχετε το λόγο.

Ο κ. Κουλούρης έχει το λόγο.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα ήθελα να χαιρετήσω τις ευαισθησίες και του κ. Κουβέλη και των άλλων συναδέλφων και του συναδέλφου Γιάννη Γιαννακόπουλου, γιατί ξέρω ότι πολλές φορές έχει παλέψει γι' αυτό το ζήτημα που έχει να κάνει με την τραγική πολιτική, ιδιαίτερα στα επιτόκια και στις επιβαρύνσεις.

Το ερώτημα, κύριε Κουβέλη, και το λέω ευθέως, είναι το εξής: Είναι επαρκές το νομοθετικό πλαίσιο; Σας διαβεβαιώνω ότι είναι επαρκές.

Δεύτερον, έχουμε επιδείξει ευαισθησία σαν Υπουργείο; Έχουμε επιδείξει όχι απλά ευαισθησία, αλλά έχουμε παρακινήσει την Τράπεζα της Ελλάδος να εποπτεύσει πιο αποτελεσματικά για να εξαλειφθούν αυτές οι υπερβολές και οι ακρότητες, θα έλεγα.

Τρίτον, τι ισχύει στην Κοινότητα και πώς εμείς εδώ προσπαθούμε να εναρμονίσουμε; Δεν νομίζω ότι υπάρχει καμία αμφιβολία, τουλάχιστον σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι γίνεται μία συνεπής προσπάθεια για να εναρμονιστεί το δικό μας Δίκαιο με το Δίκαιο της Κοινότητας.

Υπάρχει εκμετάλλευση από τις τράπεζες, με τους χαρακτηρισμούς που είχα χρησιμοποιήσει; Από αυτό το Βήμα θα σας πω, ναι. Αυτό, όμως, που μου είπατε για το Συνήγορο του Καταναλωτή, και θα υπάρξει η σχετική νομοθετική πρωτοβουλία άμεσα, δεν μπορεί να αντικατασταθεί από τον τραπεζικό διαμεσολαβητή και από την Τράπεζα της Ελλάδος; Αν θέλουν να κάνουν την εποπτεία και τη δουλειά τους με συνέπεια και σταθερότητα, μπορούν. Εμείς θα δούμε τι επιπλέον πρέπει να κάνουμε, προς την κατεύθυνση της προσαρμογής προς το Κοινοτικό Δίκαιο, αλλά και προς την κατεύθυνση να ενισχύσουμε περαιτέρω το νομικό μας οπλοστάσιο, για να μπορέσουμε να

προστατεύσουμε τους καταναλωτές από την εκμετάλλευση, από την επιβάρυνση, από την επιπλέον δαπάνη. Και αυτό θα κάνουμε, κύριε Κουβέλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Εισερχόμαστε στη συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων δευτέρου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 144/20.10.2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Γιαννακόπουλου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικώς με την καθυστέρηση καταβολής των αποζημιώσεων στους πατατοπαραγωγούς του Νομού Μεσσηνίας, για τις ζημιές που υπέστη η ανοιξιότικη παραγωγή.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Αγανακτισμένοι είναι οι παραγωγοί πατάτας της περιοχής Μεσσηνίας για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση καταβολής της αποζημίωσης που δικαιούνται να λάβουν για τις ζημιές που υπέστησαν στις 17.3.2003 στις καλλιέργειές τους στην ανοιξιότικη πατάτα από τον παγετό και την ανεμοθύελλα που έπληξαν την περιοχή.

Οι εκτιμήσεις των ζημιών από τον ΕΛΓΑ πραγματοποιήθηκαν έγκαιρα εντός του Μαρτίου του 2003, καθώς και η υποβολή των δικαιολογητικών από τους πατατοπαραγωγούς.

Η καθυστέρηση καταβολής των αποζημιώσεων έχει δημιουργήσει στους εν λόγω παραγωγούς και στις οικογένειές τους πάμπολλα οικογενειακά προβλήματα.

Επίσης διαμαρτύρονται για προνομιακή μεταχείριση μεταξύ παραγωγών, γιατί έχουν διαπιστώσει ότι έχουν δοθεί αποζημιώσεις σε παραγωγούς άλλων περιοχών όπως στη Λακώπετρα του Νομού Αχαΐας.

Κατόπιν αυτών ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Τι προτίθεται να πράξει η Κυβέρνηση για την επίταξη των διαδικασιών και την άμεση ικανοποίηση του συνόλου των παραγωγών πατάτας της περιοχής Μεσσηνίας;

Ο Υφυπουργός Γεωργίας κ. Αργύρης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, οι καλυπτόμενες από τον ΕΛΓΑ ζημιές που προξενήθηκαν από τον παγετό και την ανεμοθύελλα στις 17 Μαρτίου, έγιναν σε διάφορες καλλιέργειες, όπως σε πρώιμα κηπευτικά και σε εαρινές πατάτες του Δήμου Μεσσηνίας. Οι εξειδικευμένες εκτιμήσεις άρχισαν αμέσως. Άλλωστε, το λέτε κι εσείς στην ερώτησή σας. Η καταβολή των αποζημιώσεων στο νομό ξεκίνησε στις 3/9 και θα ολοκληρωθεί στις 3/11. Οι αποζημιώσεις που θα καταβληθούν φθάνουν στο ύψος του 1,8 εκατομμυρίων ευρώ.

Η μικρή καθυστέρηση στην καταβολή των αποζημιώσεων οφείλεται στο γεγονός ότι οι πίνακες ζημιών περιείχαν πορίσματα εκτίμησης όχι μόνο για τις καλλιέργειες πατάτας, αλλά και για τις καλλιέργειες των πρώιμων κηπευτικών. Οι παραγωγοί προέβησαν στην επαναφύτευση των κηπευτικών αυτών μετά τις ζημιές και έπρεπε να περιμένουμε προκειμένου να φθάσουν στο στάδιο της εμπορίας για να δούμε την εξέλιξη των τιμών.

Επειδή υπήρχαν πολλά παράπονα, περιμέναμε πρώτα να εξελιχθούν οι τιμές, για να μην υπάρξει διαφορετική μεταχείριση στην απώλεια του εισοδήματος που θα είχαν οι παραγωγοί. Τα πορίσματα θα αποτυπώσουν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο την απώλεια με όσο γίνεται μεγαλύτερη ακρίβεια.

Όσον αφορά την καταβολή των αποζημιώσεων από τις αντίστοιχες ζημιές στο δημοτικό διαμέρισμα της Λακώπετρας του Νομού Αχαΐας, αυτή έγινε στις 10/10, δηλαδή ελάχιστες μέρες πριν από την ολοκλήρωση της καταβολής των αποζημιώσεων στο Νομό Μεσσηνίας.

Νομίζω ότι οι Μεσσηνίοι αγρότες έχουν πλέον τη δυνατότητα να γνωρίζουν τη μεγάλη προσπάθεια που καταβάλει ο ΕΛΓΑ για να δίνει όσο γίνεται γρηγορότερα τις αποζημιώσεις. Ξέρετε ότι έχουμε σαν στόχο οι αποζημιώσεις αυτές να δίνονται όχι αργότερα από έξι μήνες μετά. Ο στόχος που έχει τεθεί και με τη βοήθεια και άλλων συναρμόδιων Υπουργείων είναι να αποτυπώνεται η ζημία όσο γίνεται καλύτερα και να αποδίδεται περίπου την ίδια περίοδο που θα έπαιρνε τα χρήματά του ο παραγωγός όταν πουλώντας το προϊόν του.

Νομίζω ότι εδώ πρόκειται για ομαδοποιημένα προϊόντα γιατί δεν εξειδικεύουμε σε ένα προϊόν γιατί θέλουμε να αποτυπώνεται και να αποδίδεται η ζημία σε όλο το νομό στην ίδια περίοδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Γιαννακόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, πέρα από συνάδελφοι, είμαστε και φίλοι εδώ και πάρα πολλά χρόνια και εκτιμώ την ειλικρίνειά σας και την ευθύτητά σας. Όμως, έχω την εντύπωση ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση οι συνεργάτες σας στο Υπουργείο σας έχουν δώσει λαθεμένες πληροφορίες.

Σας πληροφορώ ότι σήμερα το πρωί ήλθα σε επικοινωνία και με το συνεταιρισμό Μεσσηνίας, αλλά και με πολλούς παραγωγούς και τους είπα αυτό που συζητήσαμε. Η απάντηση ήταν ότι μπορεί να πήραν κάποιες αποζημιώσεις για τα λαχανικά –το τονίζω– ή για τα άλλα κηπευτικά, όχι όμως για την πατάτα από τον παγετό της 17ης Μαρτίου. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να το δείτε αυτό. Άλλο πράγμα είναι το ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί μέσα σε έξι μήνες να δίνει τις αποζημιώσεις και καλά κάνει. Όμως, η καταληκτική προθεσμία δεν είναι ο σκοπός. Αν μπορούμε νωρίτερα, να δίνουμε νωρίτερα τις αποζημιώσεις. Έχει ήδη εξαντληθεί το εξάμηνο.

Θέλω να σας παρακαλέσω να το ψάξετε αυτό το ζήτημα, γιατί, αν δεν είχα τη ρητή διαβεβαίωση τόσο του συνεταιρισμού Μεσσηνίας, όσο και των πατατοπαραγωγών ότι όχι μόνο στη Μεσσηνία, αλλά και σε όλη τη γύρω περιοχή ουδείς πατατοπαραγωγός έχει πάρει την αποζημίωσή του από τον παγετό και την ανεμοθύελλα της 17ης Μαρτίου, δε θα σας το έλεγα.

Σε ό,τι αφορά τη Λακώπετρα και τις άλλες περιοχές που έχουν πάρει την αποζημίωσή τους, εγώ δεν έχω καμία αντιδικία ως Μεσσηνίος Βουλευτής με καμία από τις περιοχές. Απλώς το αναφέρω, γιατί η περιοχή Μεσσηνίας είναι η μοναδική περιοχή που δεν έχει πάρει την αποζημίωση.

Εγώ δε μέφομαι την Κυβέρνηση ότι δεν προσπαθεί, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι δεν έχει πάρει κανείς την αποζημίωσή του και σας παρακαλώ να το ελέγξετε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Οι αποζημιώσεις ξεκίνησαν να δίνονται στις 3/9 και σας είπα ότι είναι ομαδοποιημένες. Η καθυστέρηση στις πατάτες έγινε μετά από διαμαρτυρία των παραγωγών ότι δεν αποδίδονται οι πραγματικές τιμές αυτές δηλαδή που αντιστοιχούν στη χρονική περίοδο που θα πουλούσαν τα κηπευτικά τους αν δεν πάθαιναν ζημιά.

Πολλοί απ' αυτούς τους παραγωγούς επαναφύτεψαν. Γι' αυτό, λοιπόν, περιμέναμε την εξέλιξη αυτών των τιμών στην αγορά για να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία. Και η ολοκλήρωση των αποζημιώσεων είναι 3 Νοεμβρίου. Το γνωρίζουν οι παραγωγοί. Έχουν πάρει τα πορίσματα, γνωρίζουν τα ποσά. Άρα, λοιπόν, δεν είναι αλήθεια ότι δεν ξέρουν ή δεν παίρνουν τις αποζημιώσεις. Γιατί ένας παραγωγός που είχε ζημία σε άλλο προϊόν την ίδια περίοδο έχει πάρει τα χρήματά του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σε άλλο προϊόν ναι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ (Υφυπουργός Γεωργίας): Άρα, λοιπόν, σε όλο το νομό ενιαία δίνουμε την αποζημίωση. Ξεκινήσαμε 3 Σεπτεμβρίου και ολοκληρώνεται 3 Νοεμβρίου. Εάν, λοιπόν, δεν είναι πληρωμένοι μέσα σ' αυτήν τη χρονική περίοδο, τότε θα έχετε κάθε δικίωμα και εσείς και οι παραγωγοί να διαμαρτύρεστε. Όμως, είναι πολύ γνωστό στη Μεσσηνία ότι και η απόδοση γίνεται έγκαιρα και γίνεται με τέτοιο τρόπο που δεν αδικείται κανείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Η με αριθμό 150/20.10.2003 δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθηναίου Φλωρίνη προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικώς με την οικονομική κατάρρευση του Μετοχικού Ταμείου της Αεροπορίας κλπ. δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού. Συνεπώς η ερώτηση διαγράφεται.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα την έγκριση του Σώματος να

προηγηθεί η συζήτηση της με αριθμό 146/20.10.2003 τέταρτης επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς, των Κινημάτων και της Οικολογίας κ. Ιωάννη Δραγασάκη, προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για μερική ιδιωτικοποίηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Η Βουλή απεδέχθη.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Με αφορμή τις δηλώσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ότι η Κυβέρνηση προτίθεται να προχωρήσει σε μερική ιδιωτικοποίηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου βάσει διεθνούς διαγωνισμού

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Στις 19.11.2002 η Κυβέρνηση διά του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Βερελή διαβεβαίωσε το ελληνικό Κοινοβούλιο ότι: «Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο δεν διατίθεται προς πώληση...Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο δεν πωλείται σε ιδιώτες, δεν πωλείται σε τραπεζικά ιδρύματα, θα αναπτυχθεί...». Τι άλλαξε σε διάστημα δέκα μηνών, ώστε η Κυβέρνηση να οδηγείται σε πλήρη ανατροπή των ως άνω διαβεβαιώσεων που είχαν δοθεί στο ελληνικό Κοινοβούλιο;»

Θα απαντήσει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η απόφαση για τη μερική αποκρατικοποίηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου έχει ληφθεί εδώ και ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο έχει παίξει και εξακολουθεί να παίζει ένα σημαντικό ρόλο ιδιαίτερα για τη χαμηλότερη, τη μικρότερη αποταμίευση και διαθέτει ένα εκτεταμένο δίκτυο.

Μπήκαμε στη διαδικασία του εκσυγχρονισμού με τη διαμόρφωσή του σαν μια σύγχρονη ανώνυμη εταιρεία και εδώ και ένα μεγάλο διάστημα ξεκίνησε μια διαδικασία η οποία είχε σαν κατεύθυνση την αγορά ενός σημαντικού πακέτου μετοχών από το ΤΣΜΕΔΕ σαν το πρώτο στάδιο της περαιτέρω συγχώνευσης του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου με την Τράπεζα Αττικής, την εν συνεχεία εισαγωγή του στο χρηματιστήριο και την ολοκλήρωση της διαδικασίας της αποκρατικοποίησης.

Για διάφορους λόγους αυτή η διαδικασία δεν τελεσφόρησε διότι τελικώς δεν υπεβλήθη πρόταση ούτε από το ΤΣΜΕΔΕ ούτε από το αρμόδιο Τεχνικό Επιμελητήριο με το οποίο υπάρχει μία σύνδεση με το Ταμείο Μηχανικών. Κατά συνέπεια, εφόσον η διαδικασία αυτής της αποκρατικοποίησης δεν απέδωσε, η μόνη επιλογή για την ολοκλήρωση και πραγματοποίηση της μερικής αποκρατικοποίησης είναι πλέον ο ανοικτός διαγωνισμός. Οι βασικές κατευθύνσεις σ' αυτόν το διαγωνισμό παραμένουν και αφορούν τη διάθεση ενός πακέτου μετοχών κάτω του 51% με διαγωνισμό, την εισαγωγή του Ταμιευτηρίου στο ΧΑΑ, όπως προεβλέπετο και πριν, τη διατήρηση του ιδιαίτερου ρόλου που επιτελεί το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στο Ελληνικό Τραπεζικό Σύστημα και φυσικά όπως είναι αυτονόητο σε όλες τις διαδικασίες αποκρατικοποίησης, τη διασφάλιση και περαιτέρω βελτίωση της θέσης των εργαζομένων. Κατά συνέπεια, πιστεύω ότι μ' αυτήν τη διαδικασία η οποία ουσιαστικά υλοποιεί το σχέδιο μερικής αποκρατικοποίησης και την απόφαση που πήρε η Κυβέρνηση εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα, θα προχωρήσουμε με επιτυχία έτσι ώστε να δώσει μια νέα προοπτική όχι συρρίκνωσης αλλά περαιτέρω ισχυροποίησης του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, η απάντησή σας μου γεννά καινούργια ερωτηματικά, διότι σύμφωνα με την πληροφόρηση που έχω το ΤΣΜΕΔΕ δεν απάντησε αρνητικά. Απ' όσο γνωρίζω υπήρξε ένας προβληματισμός ότι με τα στοιχεία που υπήρχαν δεν μπορούσε να δώσει θετική απάντηση το Τεχνικό Επιμελητήριο. Αν σας ενδιαφέρει αυτή η λύση, νομίζω ότι έχετε

ακόμα το περιθώριο ως πωλητής να προβάλλετε συγκεκριμένη και γραπτή προσφορά. Τίποτα το γραπτό δεν έχει το ΤΣΜΕΔΕ στα χέρια του. Έχει μόνο διάφορες προφορικές συζητήσεις.

Τι πωλείται; Τι προοπτικές υπάρχουν για το υπόλοιπο; Πέρα από το ΤΣΜΕΔΕ έχουν διερευνηθεί οι δυνατότητες άλλων ταμείων; Προσωπικά φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, ότι η απόφασή σας να πάτε σε δημόσιο διαγωνισμό τώρα έχει προβλήματα νομιμότητας, δεδομένου ότι το άρθρο 10 του ν. 3082 δίνει δικαίωμα προτίμησης στα ταμεία για δεκαοκτώ μήνες. Επομένως, μέχρι τον Ιούνιο του 2004 μπορεί κάποιο ταμείο να θεωρήσει ότι θίγονται τα συμφέροντά του και να προσφύγει στα δικαστήρια. Αναρωτιέμαι αν άλλες σοβαρές τράπεζες ή άλλοι οίκοι θα ενδιαφερθούν να εμπλακούν σε ένα τέτοιο θέμα.

Υπάρχει ένα θέμα πολιτικής ασυνέπειας στο οποίο δεν θα επεκταθώ και υπάρχει ένα θέμα με την ευρωπαϊκή απόκλιση από τα ευρωπαϊκά δρώμενα. Σ' όλη την Ευρώπη, εκτός της Αγγλίας, ειδικά τα Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια είναι υπό δημόσιο ή ευρύ κοινωνικό έλεγχο. Εδώ βρήκατε τώρα να αποκλίνετε; Παντού λέτε «σύγκλιση».

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θεωρώ ότι πρέπει να ξαναδείτε τις επιλογές σας. Αν θέλετε να κάνετε ιδιωτικοποίηση, φέρτε άλλο νόμο. Με τον υφιστάμενο νόμο υπάρχουν προβλήματα. Η άλλη επιλογή είναι να κρατήσετε υπό δημόσιο έλεγχο το ταμείο. Δεν σας πιέζει κανείς να το ιδιωτικοποιήσετε. Αν θέλετε ως Υπουργείο Οικονομικών πόρους, μπορείτε να αντλήσετε από το Ταμιευτήριο είτε αποσπώντας τα μερίσματα είτε και με άλλες τεχνικές που μπορεί να σας υποδείξουν οι σύμβουλοι. Ο άλλος τρόπος είναι να χρησιμοποιήσετε το ταμείο ως καταλύτη και να επιδιώξετε μια γενικότερη αναδιάρθρωση του τραπεζικού συστήματος σ' αυτόν τον τομέα, δηλαδή μια συγχώνευση Ταμιευτηρίου και Τράπεζας Αττικής -ενδεχομένως, και η περίπτωση της Γενικής Τράπεζας θα μπορούσε να διερευνηθεί- και να υπάρξει ένας αυτόνομος τραπεζικός όμιλος με ιδιαίτερα αναπτυξιακά και κοινωνικά χαρακτηριστικά, πράγμα το οποίο θα συμβάλει και στον ανταγωνισμό του όλου συστήματος και όχι στην περαιτέρω μονοπωλήσή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κατ' αρχήν, αυτό που αναφέρατε, κύριε Δραγασάκη, η ενδεχόμενη συγχώνευση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου με τη Γενική Τράπεζα ούτε υπήρξε ποτέ ούτε εξετάστηκε ποτέ ούτε έχει καμία απολύτως βάση ή σκοπιμότητα.

Όσον αφορά τη συμμετοχή των άλλων ασφαλιστικών ταμείων, γνωρίζετε ότι σε κάθε διαδικασία μετοχοποίησης ενθαρρύνονται τα ασφαλιστικά ταμεία να αποκτούν μετοχές, ιδιαίτερα σ' αυτήν την περίπτωση που και εγώ πιστεύω ότι μια συμμετοχή των ασφαλιστικών ταμείων στη διαδικασία μετοχοποίησης θα είναι αρκετά σημαντική και για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και για τα ασφαλιστικά ταμεία.

Θέλω επίσης να σας πω ότι όλο αυτό το χρονικό διάστημα, εφόσον δεν υπήρξε καμία πρακτικά, θετική πρόταση από το ΤΣΜΕΔΕ και από το Τεχνικό Επιμελητήριο σ' αυτήν τη διαδικασία αποκρατικοποίησης, δεν ήταν δυνατόν περαιτέρω η πολιτεία να περιμένει έπειτα από ένα χρόνο, διότι πρακτικά δεν θα είχε δυνατότητα καμιάς επιλογής. Γνωρίζω ότι και εσείς υπήρξατε σύμβουλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου για την αποκρατικοποίηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου και φαντάζομαι γνωρίζετε τις λεπτομέρειες που οδήγησαν στη λήψη της οποιασδήποτε απόφασης. Βεβαίως, τώρα που θα γίνει ο διαγωνισμός το ΤΣΜΕΔΕ θα μπορεί φυσικά να συμμετάσχει, διότι υπάρχουν και υπήρχαν αρκετοί λόγοι συνέργειας και συνεργασίας και με το ΤΣΜΕΔΕ και με την Τράπεζα Αττικής, πράγμα το οποίο αποτέλεσε και την αιτία της συνεργασίας, του διαλόγου που υπήρξε όλο αυτό το διάστημα για την ενδεχόμενη συγχώνευση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου με την Τράπεζα Αττικής. Η διαδικασία, όπως σε κάθε άλλη περίπτωση αποκρατικοποίησης, θα είναι μια διαδικασία διαφανής, θα είναι μια διαδικασία που θέλει να δημιουργήσει νέες προοπτικές για το ρόλο του ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στο τραπεζικό σύστημα και φυσικά καλύτερες προοπτικές όχι μόνο διασφάλισης αλλά και βελτίωσης για

τους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Θα συζητηθεί τώρα η με αριθμό 148/20.10.2003 τρίτη επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Ε' Αντιπροέδρου τα Βουλής κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την επίλυση λειτουργικών προβλημάτων του Ογκολογικού Νοσοκομείου «Μεταξά» στον Πειραιά.

Η ερώτηση του κυρίου συνάδελφου έχει ως εξής:

«Το Ογκολογικό Νοσοκομείο «Μεταξά» στον Πειραιά, ένα νοσοκομείο με ιδιαίτερη αποστολή, αντιμετωπίζει λόγω της ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής μεγάλα και πολλαπλά προβλήματα.

Συνέπεια αυτής της πολιτικής και της μη χρηματοδότησης του νοσοκομείου από τον κρατικό προϋπολογισμό είναι να υπάρχουν σοβαρότατες ελλείψεις σε νοσηλευτικό προσωπικό κυρίως (π.χ. σε κλινική με σαράντα κλίνες να διανυκτερεύει μία νοσοκόμα) αλλά και επιστημονικό (από τις πέντε κλίνες της ΜΕΘ -λίγες για τις ανάγκες του νοσοκομείου- λειτουργούν μόνο τρεις). Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, όπως είναι φυσικό, διογκώνονται τα προβλήματα με τις περικοπές των εφημεριών.

Εκεί όμως που η κατάσταση είναι απαράδεκτη έως επικίνδυνη είναι στο χώρο των μαγειρειών, όπου εργάζεται ένας μάγειρας το πρωί και ένας το απόγευμα για πεντακόσιους ασθενείς. Επιπλέον ένας μικρός αριθμός τραπεζοκόμων υποχρεώνεται να μεταφέρει καρότσια με φαγητά βάρους μέχρι 100 kg, το καλοκαίρι να εργάζονται σε χώρο με 40 βαθμούς C, ενώ δεν διαθέτουν ούτε τον κατάλληλο εξοπλισμό-ρουχισμό ώστε μετά τον καθαρισμό του χώρου με διάφορα χημικά να αλλάζουν για να μεταφέρουν τα φαγητά στους θαλάμους. Εκτός αυτών των προβλημάτων υπάρχουν και πολλά άλλα που ταλανίζουν εργαζόμενους και ασθενείς.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός τι συγκεκριμένα μέτρα προτίθεται να πάρει η Κυβέρνηση για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει στη λειτουργία του το Νοσοκομείου «Μεταξά» και οι εργαζόμενοι σ' αυτό».

Θα απαντήσει ο κ. Νασιώκας, Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο εξαίρετος και έμπειρος συνάδελφος και στην ιατρική και στη Βουλή, ο κ. Κοσιώνης, με την ερώτησή του βάζει κάποια σημαντικά θέματα του Νοσοκομείου «Μεταξά». Βέβαια με τον τρόπο που περιγράφει μειώνει μία πολύ σημαντική δουλειά που γίνεται από όλους τους συμμετέχοντες στο συγκεκριμένο νοσοκομείο, ένα εξειδικευμένο νοσοκομείο που παρά τα αρκετά προβλήματα που αντιμετωπίζει και τις ελλείψεις, θα αναφερθώ και σ' αυτά, ανταποκρίνεται πάρα πολύ καλά, ιδιαίτερα τώρα που όσο θα γίνεται το Νοσοκομείο των Αγίων Αναργύρων -και παρά το ότι ξεκινούν και άλλα ογκολογικά τμήματα, ακτινοθεραπευτικά κλπ., όπως το «Αττικό» στην Αθήνα, που ξεκίνησε, ή στα μεγάλα περιφερειακά νοσοκομεία της Ελλάδος- καλούνται να αντιμετωπίσουν τη συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση υπηρεσιών υγείας για ογκολογικούς ασθενείς.

Στο νοσηλευτικό προσωπικό, σε σύνολο τετρακοσίων εβδομήντα μίας οργανικών θέσεων και κατηγοριών, υπηρετούν τριακόσιοι τριάντα οκτώ, και έχει κατανομηθεί ορθολογικά σε όλα τα τμήματα, έχει ληφθεί ιδιαίτερη μέριμνα για τη στελέχωση της ΜΕΘ, του χειρουργείου, του αναπνευστικού τμήματος και των κλινικών τμημάτων που έχουν αυξημένες ανάγκες λόγω βαρύτητας. Όπως γνωρίζετε το νοσοκομείο δεν κάνει γενική εφημερία. Ενδεχομένως να χρειαστεί να καλυφθεί νυχτερινή βάρδια με μία μόνο νοσηλεύτρια αλλά πάντα σε τμήματα με χαμηλή πληρότητα και με νοσηλευόμενους ασθενείς που η κατάστασή τους είναι απολύτως ελεγχόμενη, ενδοκρινολογικό, γαστρεντερολογικό κλπ. Το νοσηλευτικό προσωπικό ενισχύθηκε και ενισχύεται κατά τη διάρκεια του χρόνου με πενήντα έξι νέους εργαζόμενους, νοσηλευτές κυρίως, δεκατρείς μόνιμους από το ΑΣΕΠ και σαράντα τρεις επιπλέον από το stage. Στο ιατρικό προσωπικό δεν υπάρχει πρόβλημα, γιατί ο οργανισμός και καλυμμένος είναι και οι θέσεις επαναπροκηρύσσονται.

Υπάρχει ένα θέμα μόνο χρονικής διαδικασίας. Το θέμα της μονάδας εντατικής θεραπείας, στην οποία αναφέρεται ο κύριος συνάδελφος, που πράγματι διαθέτει πέντε κλίνες και θέλουμε να την επεκτείνουμε, λειτουργεί άψογα, έχει αρτιότατο εξοπλισμό, είναι στελεχωμένη με εννέα γιατρούς και είκοσι νοσηλεύτες, κυρίως νοσηλεύτριες. Παρέμειναν πράγματι ανενεργά δύο κρεβάτια, αλλά απ' ό,τι έχω τα στοιχεία όλα εδώ, μόνο για μία εβδομάδα γιατί χρειάζεται να αντικατασταθούν με ταχύτερη διαδικασία οι δύο αναπνευστήρες που παρουσίασαν διαδοχικά βλάβες μη επισκευάσιμες.

Από εξαμήνου έχει τεθεί σε εφαρμογή το νέο σύστημα κεντρικής διανομής φαγητού στους ασθενείς από το μαγειρείο στο οποίο αναφέρεται επί μακρόν ο κύριος συνάδελφος. Το νέο σύστημα διανομής φαγητού με κλειστούς θερμομονωτικούς δίσκους και νέα σκεύη εξασφαλίζει κατά τη γνώμη του νοσοκομείου και τη δική μας απολύτως τις σύγχρονες απαιτήσεις υγιεινής, της ασφάλειας και της αισθητικής. Αναμένεται δε να μειώσει και το κόστος της διατροφής των ασθενών, αφού η κεντρική διανομή μας οδηγεί στον καθορισμό των απαιτούμενων μερίδων που πρέπει να παρασκευαστούν.

Υποστηρίζεται το σύστημα από είκοσι υπαλλήλους του μαγειρείου και σαράντα μία τραπεζοκόμες. Κρίνεται επαρκές το προσωπικό που είναι αναγκαίο για την εξυπηρέτηση του συστήματος. Είναι εφοδιασμένο με επενδύτες, σκούφους, γάντια, ποδιές. Θέλουμε να το δούμε, γιατί αναφέρεστε και σε αυτό. Στους χώρους διαμονής του φαγητού έχει τοποθετηθεί άρτιο σύστημα εξαερισμού για την απαγωγή των υδρατμών και των πιθανών αναθυμιάσεων. Μεταφέρονται με ανεγκυστήρες από το πρώτο υπόγειο στους ορόφους. Μετακινούνται στους θαλάμους. Μικρή απόσταση κατά την εκτίμησή μας.

Κατά συνέπεια, η διοίκηση του νοσοκομείου έχει εξασφαλίσει έναν τέτοιο τρόπο διακίνησης του φαγητού που το προσωπικό καταπονείται λιγότερο σε σχέση με την περισσότερη εργασία και προσπάθεια που χρειαζόταν η υποστήριξη του παλαιού συστήματος διανομής.

Τέλος, ενισχύσαμε το νοσοκομείο με 60.000 ευρώ πριν λίγες ημέρες και ολοκληρώνεται έτσι ακριβώς το σύστημα των εφημεριών, όπως το Επιστημονικό Συμβούλιο το βγάζει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Η Ελλάδα των Βαλκανικών πολέμων 1912-1913», μαθητές και δάσκαλοι -συνδοί από το 7ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου.

Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κοσιώνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, από την πρώτη παράγραφο φαίνεται ότι εκεί που είπατε στην αρχή δεν ισχύει. Εμείς δεν υποτιμήσαμε το ρόλο του «Μεταξά» και ξέρουμε ότι έχει μία πανελλήνια ακτινοβολία που πρέπει, όμως, για να καλύψει τις αυξανόμενες ανάγκες του χρήστη υπηρεσιών υγείας, να λειτουργεί σε όλους τους τομείς καλύτερα απ' ό,τι λειτουργεί τώρα. Αυτά τα «θα» που είπατε ότι θα γίνουν, σημαίνει ότι όταν γράφτηκε η επίκαιρη ερώτηση υπήρχαν τα προβλήματα.

Βέβαια, μας ανησυχεί το προχθεσινό σεμινάριο που έγινε για την εξέλιξη της δημόσιας υγείας κλπ. Ελπίζουμε να μη γίνει έτσι. Ό,τι όμως έχει γίνει μέχρι τώρα πηγαίνει σε μία ιδιωτικοποίηση βαθμιαία.

Το δεύτερο μέρος, όμως, στο οποίο επιμένουμε -και δεν ήρθαμε εδώ να ρίξουμε κάποιες κορώνες για να εντυπωσιάσουμε, έχω προσωπική αποψη- θυμίζει ταινίες που δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο δούλευαν οι σκλάβοι παλιά, κύριε Υπουργέ. Πηγαίνετε και αν δεν είναι έτσι πάρτε με ένα τηλέφωνο και πείτε μου, κύριε Κοσιώνη, ήσασταν υπερβολικός.

Λέτε ότι μεταφέρονται με το ασανσέρ. Δεν υπάρχει χώρος για το συνοδό - πρόσωπο να μπει μέσα. Οι υπηρεσίες υγιεινής

λένε, μάσκα, γάντια, γυαλιά. Τελειώνει αυτό το πράγμα και οι ίδιοι οι άνθρωποι, οι ίδιες οι γυναίκες μεταφέρουν την τροφή στους θαλάμους. Δηλαδή ξεκαθαρίστηκε αυτό το θέμα της υγιεινής όταν μπαίνουν μέσα στους ίδιους τους θαλάμους; Σαράντα βαθμοί θερμοκρασία. Μιλάμε για κατάσταση απαράδεκτη. Και δεν είναι τόσο το προσωπικό. Είναι μειωμένο. Είναι προσωπικό που πάσχει από αναπνευστικά προβλήματα και άλλα. Απαράδεκτες συνθήκες δηλαδή. Και σας ξαναλέω ότι δεν το αναφέρω με μία τάση υπερβολής, για να δημιουργήσουμε εντυπώσεις. Πηγαίνετε να δείτε αν είναι έτσι τα πράγματα ή όχι. Σκλαβιά θυμίζει πραγματικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Νασιώκας έχει το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για μεν το πρώτο θέμα –γιατί θέλω και εγώ να μιλήσω λίγο για το δεύτερο– δεν είπα ότι μειώνεται. Με τον τρόπο που περιγράφεται η ερώτηση, είπα, μειώνεται μία μεγάλη προσφορά που γίνεται. Αλίμονο, κύριε συνάδελφε, δεν ανέφερα ότι έχετε αυτή την πρόθεση.

Πράγματι μία σύγχρονη αντιμετώπιση του καρκινοπαθούς ή

θα έλεγα η οργανωμένη αντιμετώπιση του καρκίνου σαν μία πάθηση, η οποία έχει σε όλο τον κόσμο πολύ μεγάλη αυξητική τάση τελευταία, προϋποθέτει την οργάνωση –και αυτό γίνεται πλέον στη χώρα μας– σε όλα τα νοσοκομεία μας ενός δικτύου επιστημονικής αντιμετώπισης του καρκίνου σωστά. Τα συγκεκριμένα νοσοκομεία, τα ειδικά νοσοκομεία, ένα εκ των οποίων και το «Μεταξά» μ' αυτήν την παράδοση, μπορεί να παίξουν πολύ σημαντικό ρόλο και στην οργάνωση του δικτύου και στην εκπαίδευση και στην αντιμετώπιση των ασθενών. Και αυτό γίνεται.

Έρχομαι, όμως, στο δεύτερο. Θα επισκεφθώ για το συγκεκριμένο θέμα το «Μεταξά», γιατί έχω στα χέρια μου μία έκθεση επ' αυτής της καταστάσεως η οποία αναφέρει ότι είναι μία κατάσταση που αντιμετωπίζεται σωστά, ανθρώπινα, καλύτερα από το παλαιότερο σύστημα.

Θέλω, λοιπόν, να το δω κι εγώ, κύριε συνάδελφε, και να ξαναμιλήσουμε γι' αυτό. Δεν θέλω να πω τίποτε παραπάνω απ' αυτά που είπα στην πρωτολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση με θέμα: «Η Διακυβερνητική Διάσκεψη για το Σύνταγμα της Ευρώπης».

Η συζήτηση θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 137 του Κανονισμού της Βουλής.

Έχω την τιμή να θέσω υπόψη του Σώματος την ομόφωνη πρόταση της Διάσκεψης των Προέδρων για την οργάνωση της συζήτησης σύμφωνα με τη διαδικασία που ακολουθούμε σε γενικές ειδικές συζητήσεις. Προτείνουμε, λοιπόν, τα εξής:

Η συζήτηση θα αρχίσει με έναν πρώτο κύκλο έξι ομιλητών, με τους συναδέλφους-εκπροσώπους στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση, έναν ομιλητή από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και τον Γ' Αντιπρόεδρο της Βουλής και Πρόεδρο της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων κ. Βρεττό με χρόνο ομιλίας δεκαπέντε λεπτά. Οι έξι συνάδελφοι είναι: Ο κ. Παρασκευάς Αυγερινός, η κ. Μαριέττα Γιαννάκου, ο κ. Αντώνης Σκυλλάκος, ο Πρόεδρος του Συνασπισμού κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος, ο κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης και ο κ. Κωνσταντίνος Βρεττός.

Μετά απ' αυτούς, πέραν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και των αναπληρωτών τους, θα μιλήσει και όποιος άλλος συνάδελφος επιθυμεί, ο οποίος θα έχει εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα μέχρι το τέλος της ομιλίας του δεύτερου ομιλητή. Οι συνάδελφοι, οι οποίοι θα εγγραφούν στον κατάλογο θα μιλήσουν οκτώ λεπτά. Οι ομιλητές θα λάβουν το λόγο εναλλάξ σύμφωνα με το άρθρο 65, παράγραφος 5, του Κανονισμού της Βουλής και δε θα υπάρξουν δευτερολογίες.

Ο Υπουργός με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 64 του Κανονισμού της Βουλής θα μιλήσει μετά το δέκατο ομιλητή για είκοσι λεπτά. Μετά τον Υπουργό μπορούν να λάβουν το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι με χρόνο ομιλίας δέκα λεπτά και σύμφωνα πάντα με τους ορισμούς του άρθρου 167, παράγραφος 2, του Κανονισμού της Βουλής.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το Σώμα συμφώνησε.

Το λόγο έχει ο κ. Αυγερινός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δεκαπέντε ημέρες άρχισε τις εργασίες της η Διακυβερνητική Διάσκεψη για την τελική επεξεργασία του σχεδίου της Συνταγματικής Συνθήκης. Θα πρέπει αυτή η διαδικασία να τελειώσει μέχρι την 1η Μαΐου 2004, όταν θα ενταχθούν και οι δέκα νέες χώρες. Το σχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης το συνέταξε η Συνέλευση, οι εργασίες της οποίας άρχισαν στο τέλος Φεβρουαρίου του 2002 και ολοκληρώθηκαν στα μέσα του περασμένου Ιουλίου, όταν το σχέδιο αυτό παρεδόθη στον Πρόεδρο της Ελληνικής Προεδρίας.

Η Συνέλευση, κύριοι συνάδελφοι, είχε χαρακτήρα συντακτικής συνέλευσης γιατί από τη σύνθεσή της αποτελούσε ένα δημοκρατικό πλαίσιο διαπραγμάτευσης. Περισσότερο από το 70% των μελών της ήταν εκλεγμένοι εκπρόσωποι των είκοσι οκτώ κοινοβουλίων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το 28% ήταν οι εκπρόσωποι των κυβερνήσεων και της Επιτροπής.

Στους δεκαεπτά μήνες των εργασιών της έγιναν είκοσι έξι διήμερες σύνοδοι και αρκετές συνεδριάσεις των κοιμάτων εργασίας για τα ειδικά θέματα. Το αποτέλεσμα, το σχέδιο δηλαδή της Συνταγματικής Συνθήκης, δεν είναι βέβαια αυτό που επιθυμούσαμε. Περιλαμβάνει πολλά στοιχεία απ' αυτά που ζητούσαμε, υπάρχουν όμως και άλλα που δεν τα θέλαμε. Είναι ένα προϊόν συμβιβασμού ανάμεσα σε είκοσι οκτώ κράτη με πολλές και θεμελιακές διαφορές.

Έπρεπε να πλησιάσουμε το κοινό αποδεκτό. Και η Συνέλευση, όπως ξέρετε, δεν ήταν ένα νομοθετικό σώμα για να αποφασίζει με ψηφοφορίες. Οι συγκρούσεις ήταν συνεχείς και μέχρι το τέλος δεν ήμασταν βέβαιοι αν θα τελειώναμε. Οι εθνικές αντιστάσεις ήταν μεγάλες και γι' αυτό ακριβώς ήταν δύσκολο να αποφασίσουμε για τη συγκρότηση των θεσμικών οργάνων

και να κατανείμουμε τις αρμοδιότητες.

Συγκρούονταν δυο λογικές: Από τη μια η λογική της θεσμικής μορφής και των πολιτικών της Ένωσης και από την άλλη εκείνη του εθνικού κράτους.

Μέχρι τώρα οι αναθεωρήσεις στα Συμβούλια Κορυφής ήταν σχετικά εύκολες. Ήταν εύκολες γιατί τα συμπεράσματα στο μεγαλύτερο ποσοστό τους δεν ήταν παρά ένα άθροισμα εθνικών υποθέσεων. Πολύ λίγο ασχολούνταν με την εμβάθυνση της πολιτικής ένωσης της Ευρώπης γι' αυτό και στο τέλος των Αναθεωρητικών Συνόδων –θα θυμάστε– όλοι έκαναν απολογισμό των εθνικών επιτυχιών τους. Τα εθνικά συμφέροντα είχαν και θα έχουν προβάδισμα.

Είναι επόμενο, λοιπόν, γιατί είναι δύσκολο και είναι μάλλον νωρίς για την Ευρώπη να περάσει με μιας στη μεταεθνική εποχή. Όμως παρά τις όποιες ελλείψεις και ατέλειες αυτό το Σχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης συμβάλλει –και συμβάλλει ουσιαστικά– στην εμβάθυνση της ενοποίησης, συμβάλλει στην ένωση του δημοκρατικού και κοινωνικού περιεχομένου της Ένωσης, συμβάλλει στην ομοσπονδιακή προοπτική της Ευρώπης.

Δεν το χειροκροτώ, δεν το απορρίπτω, όμως το αποδέχομαι και θεωρώ ότι εάν η Διακυβερνητική Διάσκεψη το αγνοήσει, ο κίνδυνος για την ενωσιακή πορεία θα είναι μεγάλος και οι συνέπειες θα είναι σοβαρές. Βέβαια τίποτα δεν τελειώνει εδώ. Οι αναθεωρήσεις και η ενωσιακή προσπάθεια δεν τελειώνουν ποτέ. Πάντα θα προσπαθούμε για την ένωση της Ευρώπης. Η Συνταγματική Συνθήκη όπως άλλωστε και τα εθνικά συντάγματα τελούν σε μόνιμη διαδικασία αναθεώρησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βασική διάρθρωση του προτεινομένου Σχεδίου περιλαμβάνει το προοίμιο και τέσσερα μέρη. Στο προοίμιο μνημονεύονται βασικές πολιτισμικές αξίες. Στο πρώτο μέρος, το οποίο είναι και το βασικό συνταγματικό, αναφέρονται η δομή, οι αρχές, τα όργανα και οι αρμοδιότητες. Στο δεύτερο μέρος ενσωματώνεται στη Συνταγματική Συνθήκη ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Είναι το κείμενο που είχε συντάξει η Συνέλευση πριν τέσσερα χρόνια και το οποίο είχε υιοθετηθεί ως Δήλωση της Νίκαιας. Στο τρίτο μέρος αναλύονται οι πολιτικές της Ένωσης και στο τέταρτο μέρος περιλαμβάνονται οι γενικές και τελικές διατάξεις.

Θα αναφερθώ στα θέματα του Σχεδίου που έχουν σχέση με τα θεσμικά όργανα, τι υποστηρίξαμε, τι θέλαμε και τι τελικά έδωσε η Συνέλευση. Πρέπει να πω ότι τελικά η Συνέλευση αυτό το Σχέδιο το έκανε αποδεκτό συνολικά διατηρώντας, όμως, ο καθένας τις επιφυλάξεις του, τις επιφυλάξεις που είχε και τις οποίες μέσα από τις Κυβερνήσεις πλέον θα τις μεταφέρει στη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Αυτό –επαναλαμβάνω– έχει τον κίνδυνο να μην τελειώσει ποτέ η Διακυβερνητική και στις εκλογές του Ιουνίου του 2004 να μην ξέρουν οι πολίτες της Ευρώπης για ποια Ένωση, για ποια Ευρώπη θα ψηφίσουν.

Σε ό,τι αφορά την Προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αρχικά η Συνέλευση ήταν στη μεγάλη της πλειοψηφία αρνητική στον ορισμό του Προέδρου μακράς διάρκειας και πλήρους απασχόλησης. Στη συνέχεια διαφοροποιήθηκε και η πλειοψηφία στη συνέχεια το ενέκρινε. Αυτή η πρόταση έγινε αποδεκτή γιατί ουσιαστικά δεν έδιδαν αρμοδιότητες –και εννοώ ουσιαστικές αρμοδιότητες– στον Πρόεδρο.

Ο Πρόεδρος, δηλαδή, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα έχει διαχειριστικές και όχι εκτελεστικές αρμοδιότητες, δεν θα είναι αρχηγός κράτους και προκειμένου να διασχεδαστούν οι φόβοι που προκαλεί αυτή η καινοτομία τον ονομάζουν τρόπον τινά θεματοφύλακα της συνέχειας, της συναίνεσης και της συνοχής. Θα είναι χωρίς δικαίωμα ψήφου και δεν θα μπορεί να παρεμβαίνει στις αρμοδιότητες του Προέδρου της Επιτροπής και του Υπουργού Εξωτερικών.

Εμείς ήμασταν πάντα αρνητικοί σ' αυτό το σχήμα από την αρχή. Πριν από δυο χρόνια ακόμα είχα καταγγείλει αυτήν την πρόταση για τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, όμως πάντα υποστήριζα ότι πρέπει να αλλάξει αυτό το σύστημα της περιοδικής, εναλλασσόμενης ανά εξάμηνο Προεδρίας. Θεωρούσα ότι αυτό το σύστημα δεν είναι αποτελεσματικό και δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην προοπτική της Ένωσης. Θεωρού-

σα ότι αυτό το σύστημα από εδώ και πέρα με τους είκοσι επτά πλέον θα είναι άχρηστο.

Δε θεωρούσα και δε θεωρώ ότι όλες οι χώρες μπορούν να ασκήσουν Προεδρία με τις απαιτήσεις που δημιουργεί μία ένωση των τετρακοσίων πενήντα εκατομμυρίων. Δεν καταλαβαίνω γιατί ακόμα κάποιοι –νομίζω και η Νέα Δημοκρατία και το άκουσα αυτό από πολλούς- υποστηρίζουν ότι εκφράζει την ισοτιμία των κρατών.

Κατ' αρχάς δεν είναι θεσμικό όργανο ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Και τώρα μάλιστα που καταργείται αυτή η πανηγυριστική δαπανηρή φιάστα των Συνόδων σε κάθε πρωτεύουσα, δεν έχει πια καμία σημασία. Η ισοτιμία των κρατών, κύριοι συνάδελφοι, διασφαλίζεται με την απόλυτα ισότιμη συμμετοχή στα θεσμικά και εκτελεστικά όργανα της Ένωσης, με την ισότιμη συμμετοχή στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, με την ισότιμη συμμετοχή στα συμβούλια, με την ισότιμη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ισότιμη συμμετοχή με την αναλογικότητα, βέβαια, που έχουμε αποδεχθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Έτσι, διασφαλίζεται η ισοτιμία και όχι με τα μεταφερόμενα κάθε εξάμηνο συμβούλια.

Άκουσα από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ότι το ΠΑΣΟΚ αρχικά υποστήριζε τη διατήρηση της περιοδικής εξάμηνης προεδρίας και στη συνέχεια άλλαξε θέση. Δε συνέβη ποτέ αυτό. Από διετίας –επαναλαμβάνω- όταν ξεκίνησε αυτή η συζήτηση, τόσο στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, της οποίας τα πρακτικά έχουν δημοσιευτεί, όσο και στις ομιλίες μου και μάλιστα και σε δύο ημερίδες της Νέας Δημοκρατίας, που είχα προσκληθεί, τον Ιούνιο πέρσι στο Καβούρι και μία στην αρχή του χρόνου, είχα προτείνει την ομαδική προεδρία ετήσιας διάρκειας. Νομίζω ότι στην Ελλάδα αυτήν την πρόταση την είχα κάνει πρώτος εγώ.

Είχα πει ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα πρέπει να προεδρεύεται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής και αυτό γιατί δεν μπορεί να υπάρχουν δύο πρόεδροι. Είχα καταγγείλει τη διέφαλη αυτή προεδρία ως τερατογένεση. Και αυτό είναι αρκετά γνωστό και δεν νομίζω ότι μπορεί να μιλάμε πια για παλινδρόμηση σε άλλη θέση από την αρχική. Είχα ρωτηθεί μάλιστα από τον ίδιο τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας τι εννοώ και πώς εννοώ αυτήν τη λειτουργία της ομαδικής προεδρίας και είχα εξηγήσει ότι τρία ή τέσσερα κράτη θα προεδρεύουν των συμβουλίων, των οκτώ από τα εννέα, γιατί στο Συμβούλιο των Εξωτερικών Υποθέσεων θα προεδρεύει ο Υπουργός των Εξωτερικών. Κατ' αυτόν τον τρόπο κάθε κράτος θα προεδρεύει κάθε έξι ή επτά χρόνια των συμβουλίων, όπως και σήμερα άλλωστε –με την ίδια δηλαδή απόσταση των έξι ή επτά ετών. Τα συμβούλια που θα τα ομαδοποιούσαν αναλόγως με το πόσα κράτη θα συμμετείχαν σε αυτήν την ομαδική προεδρία.

Σε ό,τι αφορά το Συμβούλιο φαίνεται ότι γίνεται ευρύτερα αποδεκτό αυτό το σχήμα της ομαδικής προεδρίας –συμφωνεί και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο- και ως προς την οργάνωση και τον τρόπο της εναλλαγής των προεδριών των συμβουλίων θα πρέπει να προσαρτηθεί ένα Πρωτόκολλο στη Συνταγματική Συνθήκη. Για το Συμβούλιο επίσης πρέπει να τονίσω ότι σε όλες τις νομοθετικές διαδικασίες θα γίνεται σεβαστή η αρχή της επικουρικότητας.

Ως προς τη διαδικασία της λήψης των αποφάσεων στο Συμβούλιο είμαστε σύμφωνοι με την επέκταση της ψηφοφορίας με την ειδική πλειοψηφία, με την πλειοψηφία, δηλαδή, των κρατών και των πληθυσμών. Δεν συμφωνούμε με το σχέδιο που προτείνεται 50% των κρατών – μελών και 60% των πληθυσμών. Και τούτο γιατί δίνει τη δυνατότητα σε πληθυσμό εκατόν ογδόντα εκατομμυρίων, δηλαδή, τριών μεγάλων κρατών –μιλάμε, δηλαδή, για τους συνήθεις μπλοκάροντες- να μπορούν να σταματήσουν τα πάντα. Το 50% σημαίνει πληθυσμός διακοσίων είκοσι πέντε εκατομμυρίων και θεωρούμε ότι αυτό τουλάχιστον πρέπει να είναι το όριο για τις ψηφοφορίες και τη λήψη των αποφάσεων. Μιλάμε, δηλαδή, για την πλειοψηφία των κρατών και πλειοψηφία των πληθυσμών χωρίς να υπάρχουν ποσοστά πάνω από 50%.

Όσον αφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επεκτείνεται ο ρόλος του στη νομοθετική εξουσία, διευρύνεται η διαδικασία συναπόφασης, καλύπτοντας όλα περίπου τα θέματα, έτσι ώστε

να μην υπάρχουν στο μέλλον νομοθετήματα, για τα οποία δε θα έχει νομοθετήσει κανένα κοινοβούλιο.

Σε ό,τι αφορά στον Υπουργό Εξωτερικών, αποτελεί μία από τις σημαντικότερες καινοτομίες του Σχεδίου της Συνταγματικής Συνθήκης. Με τη θέση αυτή, η εξωτερική πολιτική της Ένωσης θα αποκτήσει συνέχεια. Ο Υπουργός των Εξωτερικών θα είναι ταυτόχρονα και Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, θα συμμετέχει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και θα προεδρεύει στο Συμβούλιο των Εξωτερικών Υποθέσεων. Βέβαια, το πόσο αποτελεσματικό θα είναι αυτό το όργανο, θα εξαρτηθεί και από το πόσο σοβαρά θα ενεργούμε από κοινού στη διεθνή σκηνή.

Σε ό,τι αφορά στη σύνθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, υποστηρίζουμε την ανάγκη να έχει κάθε χώρα Επίτροπο, με δικαίωμα ψήφου. Μιλάμε για ισοτιμία στην Επιτροπή με Επιτρόπους από όλα τα κράτη-μέλη. Θεωρώ ότι δεν είναι πολλοί οι είκοσι πέντε ή οι είκοσι επτά Επίτροποι ως Κυβέρνηση σε τετρακόσια πενήντα εκατομμύρια πολίτες και, μάλιστα, με τόση ευρύτητα θεμάτων.

Τα εθνικά κοινοβούλια οφείλουν να ασκούν ουσιαστικό έλεγχο στο Συμβούλιο μέσα από τις κυβερνήσεις τους. Πρέπει να επεκταθεί η διακοινοβουλευτική συνεργασία με την ενίσχυση του ρόλου της COSAC. Όλα τα όργανα της Ένωσης θα πρέπει –και οφείλουν- να ενημερώνουν τα εθνικά κοινοβούλια για τις αποφάσεις που λαμβάνουν και να αποστέλλονται στα εθνικά κοινοβούλια όλα τα κείμενα που εκδίδονται. Στις αρμοδιότητες των εθνικών κοινοβουλίων είναι και η άσκηση ελέγχου εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας.

Οι κοινωνικοί στόχοι της Ένωσης διευρύνονται και για πρώτη φορά η πλήρης απασχόληση γίνεται κεντρικός στόχος της Ένωσης. Ενισχύεται η αρχή της αλληλεγγύης, καθιερώνονται οι αρχές της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και η αρχή της επικουρικότητας.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα κριθεί στο μέλλον από τους πολίτες της, όχι από τις αξίες που διακηρύσσει στη Συνταγματική Συνθήκη, αλλά από τον κοινωνικό της χαρακτήρα και από τη δημοκρατία και την ευημερία που θα απολαμβάνουν οι πολίτες της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει η κ. Μαριέττα Γιαννάκου.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο διάλογος για το μέλλον της Ευρώπης αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση που έχει αντιμετώπισει η προσπάθεια για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση από τη Συνθήκη της Ρώμης μέχρι σήμερα.

Όταν το Δεκέμβριο του 2001 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λάακεν συνεκάλεσε μία Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης, πραγματοποίησε ένα σημαντικό βήμα προς δημοκρατικότερη κατεύθυνση, ενώ ταυτόχρονα έδειξε να έχει επίγνωση της αδυναμίας που παρουσιάστηκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Νίκαια να συμφωνήσουν οι ηγέτες των κρατών στα θεσμικά θέματα.

Επί της ουσίας, τόνωσε τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, καθώς επέτρεψε να εμπλακούν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη –εθνικά κοινοβούλια, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κυβερνήσεις- στο διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης. Επομένως, η Συνέλευση δεν υπήρξε ένα απλό forum διαπραγματευτών του ιδίου χαρακτήρα που είναι σήμερα η Διακυβερνητική, αλλά έδωσε την ευκαιρία σε διακεκριμένες προσωπικότητες –που είχαν παίξει μάλιστα οι περισσότερες ρόλο στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση κατά το παρελθόν- να δημιουργήσουν μία πρόταση Συνταγματικής Συνθήκης για ένα Σύνταγμα για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Συνέλευση, βέβαια, κλήθηκε να δώσει απαντήσεις σε σειρά ερωτημάτων για όλες τις πτυχές της εξέλιξης της Ευρώπης. Από την εποχή της Συνθήκης της Ρώμης είχε να γίνει μία τέτοια αναδίφηση σε όλα τα κείμενα που είχαν υπάρξει από το 1953 ακόμα με την ΕΚΑΧ μέχρι σήμερα.

Αυτό, λοιπόν, οδήγησε τη Συνέλευση στο να δημιουργήσει ένα κείμενο συνταγματικής μορφής μέσα από διαδικασίες δια-

πραγμάτευσης και αφού η Συνέλευση δεν έλαβε απλώς υπόψη της την πλειοψηφία των μελών της, αλλά και τις απόψεις των κυβερνήσεων, προκειμένου να υπάρξει ένα κείμενο από το οποίο δε θα απέκλιναν πολύ οι κυβερνήσεις κατά τη διάρκεια της Διακυβερνητικής.

Το πρώτο τμήμα του κειμένου αποτελεί τη βασική συνταγματική συνθήκη. Το δεύτερο είναι τα θεμελιώδη δικαιώματα, που στη Νίκαια επίσης απέτυχαν να συμπεριλάβουν μέσα στις ευρωπαϊκές συνθήκες οι ηγέτες των κρατών-μελών. Το τρίτο μέρος περιλαμβάνει το σχεδιασμό και την υλοποίηση των πολιτικών της Ένωσης και το τέταρτο μέρος τις τελικές διατάξεις του σχεδίου συνθήκης, όπου καθορίζονται τα πεδία εφαρμογής.

Ταυτόχρονα καθορίζονται αρμοδιότητες, ώστε να γνωρίζουν οι πολίτες της Ένωσης ποιος κάνει τι και για ποιο λόγο. Επομένως, έχουμε αποκλειστικές αρμοδιότητες της Ένωσης, κοινές αρμοδιότητες με τα κράτη-μέλη και υποστηρικτικές δράσεις μέσα από τις οποίες είναι δυνατόν η Ευρωπαϊκή Ένωση να ενισχύσει τις αρμοδιότητες των κρατών-μελών.

Εδώ είναι και το επίμαχο ζήτημα σε σχέση με τη Διακυβερνητική. Ενώ, δηλαδή, η Συνέλευση έλαβε υπόψη της και συμβιβάστηκε με ζητήματα που δεν επιθυμούσε η πλειοψηφία να συμβιβαστεί, ώστε να μην υπάρξουν μεγάλες αλλαγές στη Διακυβερνητική, οι δύο μέχρι σήμερα συνεδριάσεις της Διακυβερνητικής αποδεικνύουν ότι αυτό που διακηρύχθηκε στη Θεσσαλονίκη, ότι το κείμενο της Συνέλευσης θα αποτελέσει τη βάση για τη συζήτηση, δεν ισχύει. Θέλω να πω ευθέως εδώ ότι η Διακυβερνητική δεν πάει καθόλου καλά.

Αυτό που είτε ο κ. Σημίτης, ότι δε θα θρυμματιστεί το προτεινόμενο κείμενο της συνθήκης, φαίνεται να μη δικαιώνεται από τις εξελίξεις. Η Διακυβερνητική λειτουργεί βάσει ερωτηματολογίων. Και είναι προφανές ότι η Ιταλική Προεδρία έρχεται σε επαφή χωριστά με το κάθε κράτος-μέλος. Οι κυβερνήσεις έχουν έρθει με καινούργια θέματα, τα οποία δεν υποστηρίξαν κατά τη διάρκεια της συνέλευσης, ενώ είχαν τους εκπροσώπους τους.

Δε θέλω να μνημονεύσω τι δεν υποστήριξε η ελληνική Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της Συνέλευσης, προφανώς θεωρώντας ότι στη Διακυβερνητική θα έχει όλες τις δυνατότητες να αλλάξει τα πράγματα. Είναι όμως προφανές ότι εάν κάθε χώρα έρχεται με είκοσι διαφορετικά θέματα, είναι αδύνατον να αλλάξουν τα πράγματα και κινδυνεύουμε να οδηγηθούμε σε νέα Νίκαια.

Από την άλλη πλευρά, η θεωρία ότι μπορούμε να τελειώσουμε μέχρι την 1η Μαΐου 2004, δεν ισχύει. Τι θα πούμε στους πολίτες στις 13 Ιουνίου στις ευρωεκλογές; Για ποια Ευρώπη θα μιλάμε; Πώς θα δοθεί χρόνος σε Εθνικά Κοινοβούλια να συζητήσουν το τελικό σχέδιο συνταγματικής συνθήκης, που θα αποφασιστεί από τη Διακυβερνητική διάσκεψη; Ο χρόνος πιέζει, ενώ ταυτόχρονα τα κράτη-μέλη πρέπει να εγκρίνουν τη διεύρυνση.

Επομένως απ' αυτό το Βήμα, εγώ καλώ την ελληνική Κυβέρνηση να προχωρήσει σε καλύτερες συνεννοήσεις με τις άλλες κυβερνήσεις, αφού υπήρχε και η Ελληνική Προεδρία, η οποία μεσολάβησε, ώστε μόνο σε ζητήματα που πραγματικά είναι προς το κοινό συμφέρον όλων των κρατών-μελών να υπάρξουν νέες συμφωνίες.

Το γεγονός ότι το νομοθετικό συμβούλιο καταργείται, το οποίο προτεινόταν από τη συνέλευση, δηλαδή να υπάρχει ένα συμβούλιο το οποίο νομοθετεί και όχι διαφορετικά συμβούλια. Άκουσα χθες τον Πρωθυπουργό να μιλάει για εννέα συνθέσεις συμβουλίων, δηλαδή για κομπούζιο στην πραγματικότητα. Αυτό δείχνει ότι δεν υπάρχει πολιτική απόφαση των κυβερνήσεων να αλλάξουν τα πράγματα, να απλουστεύσουν τις διαδικασίες και να γνωρίζουν οι πολίτες ποιος κάνει τι και για ποιο λόγο. Διότι με εννέα συμβούλια που θα νομοθετούν, ουδείς θα γνωρίζει ποιος κάνει τι και για ποιο λόγο.

Πρώτη η Βουλή των Ελλήνων δε θα έχει ιδέα, η οποία με βάση την πρόταση της συνέλευσης θα πρέπει να έχει ρόλο, όπως και τα άλλα κοινοβούλια, έστω με αυτήν την έγκαιρη προειδοποίηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όταν λαμβάνονται

πρωτοβουλίες για να υπάρξει νέα νομοθεσία.

Επομένως, είναι μάλλον αισιόδοξες οι εκτιμήσεις που εκφράστηκαν εδώ χθες, παρά το γεγονός ότι στη συνέλευση δημιουργήθηκε συναινετικό κλίμα. Εκεί τον πρωτεύοντα ρόλο είχαν οι εκπρόσωποι των Εθνικών Κοινοβουλίων, οι οποίοι στην αρχή φαινόταν ότι δήθεν δεν συμφωνούσαν, ενώ πέτυχαν τον τελικό συμβιβασμό, κάτι που δεν υπήρξε, ούτε μεταξύ εκπροσώπων κυβερνήσεων ούτε μεταξύ εκπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αυτήν τη στιγμή είναι προφανές ότι και τα Εθνικά Κοινοβούλια δεν λαμβάνονται υπόψη σε διακυβερνητικό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνταγματική συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι, ούτε μπορεί να είναι ένα κείμενο το οποίο μας χρειάζεται για να λύσουμε μόνο θέματα αρμοδιοτήτων. Η Ένωση πρέπει να δείξει στους πολίτες ότι βασίζεται σε αξίες, όπως η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η ελευθερία, η δημοκρατία, η ισότητα, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κυρίως το κράτος δικαίου. Η ευρωπαϊκή κοινωνία πρέπει να συνεχίσει να χαρακτηρίζεται από ανοχή, αλληλεγγύη, δικαιοσύνη και απαγόρευση των διακρίσεων.

Ο στόχος της Ένωσης πρέπει να είναι η κοινωνική οικονομία της αγοράς, με ελεύθερο και ανόθευτο ανταγωνισμό, με ισόροπη και βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, με υψηλό επίπεδο απασχόλησης και κοινωνικής προόδου, με σεβασμό στην ιδιοκτησία, με προστασία του περιβάλλοντος. Μόνο έτσι μπορεί να επιτευχθεί οικονομική, κοινωνική και γεωγραφική συνοχή και αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών-μελών.

Η διεθνής δραστηριότητα της Ένωσης πρέπει να επιβεβαιωθεί ότι στηρίζει την ειρήνη, την ασφάλεια, τη βιώσιμη ανάπτυξη του πλανήτη. Ειδικά για τα θεμελιώδη δικαιώματα, η ενσωμάτωση του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων στο κείμενο της συνταγματικής συνθήκης -έστω και αν η σύμβαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο επίπεδο του Συμβουλίου της Ευρώπης και οι περαιτέρω νομοθετικές αποφάσεις έχουν καλύψει πολλές περιπτώσεις και βρίσκονται υπεράνω ορισμένων ζητημάτων που θίγονται στα θεμελιώδη δικαιώματα. Ο συνδυασμός των δύο, η μία νομική προσωπικότητα της Ένωσης και η προσχώρηση της Ένωσης στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, μαζί με τα θεμελιώδη δικαιώματα, δείχνουν την πολιτική απόφαση της Ένωσης να υπηρετήσει τις αρχές που περιγράφησαν προηγουμένως.

Ο δημοκρατικός χαρακτήρας της Ένωσης τονίζεται ακόμα περισσότερο στη σχέση άμεσης αντιπροσώπευσης των πολιτών της Ευρώπης, δηλαδή στην εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στην αναγνώριση του ρόλου ευρωπαϊκών πολιτικών κομμάτων. Οι Ευρωπαίοι πολίτες, με παρέμβαση και πρόταση των εθνικών Βουλευτών αποκτούν δυνατότητα μέσω της αίτησης ενός εκατομμυρίου πολιτών που μπορούν να προέρχονται από οκτώ χώρες της Ένωσης, να αναλάβουν πρωτοβουλία για τη νομική ρύθμιση θέματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Και αυτό από πλευράς αρχής και ουσίας είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Η επιδίωξη του σχεδίου συνθήκης είναι εξασφάλιση επίσης της ομαλότητας των σχέσεων μεταξύ των κρατών-μελών. Κατά την τελευταία δεκαετία παρατηρήθηκε το φαινόμενο να κράτη-μέλη, είτε μέσω των εκπροσώπων τους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε μεταξύ των διοικήσεων, να επιδιώκουν μετά μανίας και μέχρι τέλους, μικρά, ελάχιστα συμφέροντα που δημιουργούσαν προβλήματα.

Πρέπει να πούμε εδώ ευθέως ότι το συμφέρον της Ένωσης δεν είναι κατ' ανάγκη το άθροισμα των συμφερόντων των κρατών-μελών και πάντως όχι πάντοτε. Υπάρχουν βασικά ζητήματα και συμφέροντα κρατών-μελών, όπως αυτά που αφορούν στην ασφάλεια της Ελλάδος, που βεβαίως είναι εξόχως σημαντικά. Αλλά η Ένωση δεν μπορεί να κινείται με βάση τα μικροσυμφέροντα του συνόλου των κρατών-μελών της Ένωσης.

Στο ίδιο πλαίσιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σημαντική η ρήτρα ευελιξίας. Μπορούν τα όργανα της Ένωσης να αναπτύξουν δραστηριότητες και σε τομείς που δεν περιλαμβάνονταν στις αρμοδιότητες της Ένωσης, εφόσον αυτό εξυπηρετεί τους σκοπούς που περιγράφονται στο κύριο σχέδιο συνταγματικής συνθήκης, δηλαδή στο κεφάλαιο 1.

Σε ό,τι αφορά στο θεσμικό πλαίσιο οργάνωσης της λειτουργίας της Ένωσης, είναι προφανής η πολιτική βούληση των ενδιαφερομένων μερών για την ενίσχυση της θέσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με σκοπό τη μείωση του δημοκρατικού ελλείμματος στην Ευρώπη. Έτσι είναι κύριος νομοθετικός μοχλός το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μαζί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία αναλαμβάνει τις πρωτοβουλίες.

Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα εκλέγεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά το 2009 και θα έχει την ευθύνη του συνόλου της οργάνωσης της Επιτροπής του, δηλαδή της κυβερνητικής σύνθεσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η σύνθεσή του βεβαίως αποτελεί ένα ερώτημα. Δεν ξέρω γιατί ο Πρωθυπουργός της χώρας άλλαξε τόσες πολλές φορές άποψη για τη σύνθεση, αλλά υπάρχει ένα απλό ερώτημα. Η ελληνική Κυβέρνηση αποτελείται από πενήντα περίπου Υπουργούς και Υφυπουργούς. Διερωτάται κανείς, γιατί δεν μπορεί να έχει τριάντα Υπουργούς η Ευρωπαϊκή Ένωση με πεντακόσια εκατομμύρια κατοίκους; Δεν πρέπει καν να τίθεται αυτό το ερώτημα. Θα παρακολουθήσουμε πάντως φαινόμενα έξαρσης εθνικισμού σε πάρα πολλές χώρες, ιδιαίτερα τις μικρές που δε θα έχουν τη δυνατότητα να υποδείξουν επίτροπο με πλήρεις αρμοδιότητες, ώστε ο επίτροπος να ψηφίζει.

Η θεσμοθέτηση του Υπουργού Εξωτερικών της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής απαντά σε μια σοβαρή ανάγκη της Ένωσης να εκφραστεί συνολικά προς τα έξω, αφού θα υπάρχει και ενιαία νομική προσωπικότητα, αλλά κυρίως απαντά στις αιτιάσεις πολλών πλευρών, μεταξύ των οποίων και της αμερικανικής, ποιος είναι ο mister Europe, σε ποιον θα απευθυνθούν για ζητήματα εξωτερικής πολιτικής.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα είναι το κορυφαίο όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι, όμως, πολιτικό όργανο και δεν μπορεί να έχει νομοθετικό χαρακτήρα. Έτσι μόνο θα επιτευχθεί η πολιτική συνεργασία μέσα από τη συνέχιση της εναλλασσόμενης στην ουσία προεδρίας στα επιμέρους συμβούλια, δηλαδή της συλλογικής προεδρίας που περιέγραψε και ο κ. Αυγερινός προηγουμένως.

Το Συμβούλιο Υπουργών και η σύνθεσή του αποτελεί σημαντικότατο όργανο. Είναι νομοθετικό όργανο στο επίπεδο της Ένωσης. Έχει υποχρέωση στην ουσία να ενημερώνει τα Εθνικά Κοινοβούλια και να έχει προσλαμβάνουσες από αυτά, όταν αποφασίζει σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Εδώ το σύστημα της διπλής πλειοψηφίας, δηλαδή το 50+1 λαών και κρατών είναι πράγματι ένα σύστημα που μας συμφέρει πολύ περισσότερο από το περιγραφόμενο στη Νίκαια. Είναι απ' αυτά που πρέπει να επιδιώξει η Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της Διακυβερνητικής Διάσκεψης.

Ιδιαίτερη αναφορά θέλω να κάνω στην κοινή εξωτερική πολιτική, στην πολιτική ασφάλειας και στην αρμοδιότητα της Ένωσης. Υπήρξαν πάρα πολλές συζητήσεις επ' αυτού του θέματος. Όλοι γνωρίζουμε ότι και για λόγους οικονομικούς και για λόγους πρακτικούς είναι ανάγκη η Ευρώπη να αναπτύξει ενιαίο οργανισμό εξοπλισμών, ανάλογο ταμείο, να περισώσει κεφάλαια και να μπορεί να λειτουργήσει, όταν χρειαστεί, μόνη της πάντοτε βεβαίως σε συνεννόηση με τη Συμμαχία, το ΝΑΤΟ, εφόσον η πλειοψηφία των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μέλη του ΝΑΤΟ και πρέπει να λειτουργούν μέσα στο πλαίσιο της Συμμαχίας.

Εμείς, δηλαδή η υποφαινομένη μαζί με τον κ. Μπροκ και με την συνοπογραφή του κ. Αυγερινού, εδώ προτείνουμε μία ρήτρα αλληλεγγύης. Δεν πετύχαμε όλα όσα θα μπορούσαμε να πετύχουμε. Έγινε δεκτή μόνο η ρήτρα αλληλεγγύης σε περίπτωση τρομοκρατικής επίθεσης και σε περίπτωση συμβατικής επίθεσης από τρίτους, αν το ζητήσει η ενδιαφερόμενη χώρα. Η δική μας πρόταση αφορούσε σε επίθεση απ' όπου και αν προέρχεται και κυριολεκτώ επ' αυτού.

Μαθαίνω ότι στη Διακυβερνητική γίνεται συζήτηση να γίνει δεκτό το άρθρο 5 της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης που αντιστοιχεί στο άρθρο 5 του ΝΑΤΟ. Είναι κάτι που θα ήταν θετικό και καλώ την ελληνική Κυβέρνηση να το υποστηρίξει.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Αυτό δεν είναι επαρκές.

MARIETA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: Κύριε Καψή, μη με δια-

κόπτετε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Μα, δεν μπορείτε να λέτε ανακρίβειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονάς): Κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε.

MARIETA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ: Όταν θα μιλήσετε, θα πείτε ό,τι θέλετε.

Ως προς την πολιτική άμυνας, το σχέδιο είναι εξαιρετικά θετικό, όπως σας περιέγραψα προηγουμένως, γιατί δίνει τη δυνατότητα βήμα-βήμα να αναπτυχθούν ανάλογες δυνάμεις.

Επειδή ακριβώς η Ευρώπη είναι ένας εξελικτικός μηχανισμός στην ουσία, σήμερα συζητάμε κάτι, αύριο θα είναι γραμμένο και μεθαύριο υλοποιείται. Γι' αυτό η συνταγματική συνθήκη που προτείνουμε από τη Συνέλευση περιέχει αυτό ακριβώς το στοιχείο. Δε δημιουργεί ένα ομοσπονδιακό πλαίσιο, αλλά δίνει όλες τις ευκαιρίες και τις προϋποθέσεις μετεξέλιξης της. Ανοίγει όλα τα παράθυρα που μπορούν να μας δώσουν ευκαιρίες να δημιουργήσουμε πραγματικά στο τέλος ένα ομοσπονδιακό μοντέλο που θα μας επιτρέψει μέσα από διαδικασίες ανοχής, συνοχής, αλλά και κατανόησης των Ευρωπαίων πολιτών για το εγχείρημα που επί της ουσίας και εμπράκτως δεν έχει επιστροφή, να προχωρήσουμε όλοι μαζί.

Εμείς αυτού του είδους την Ευρώπη θέλουμε και αυτή η Ευρώπη, όπως έχω πει πολλές φορές απ' αυτό το βήμα, δεν ανήκει μόνο σ' αυτούς που τη θέλουν και δεν θα παίξουν ρόλο μόνο αυτοί που τη θέλουν. Αυτή θα είναι μία Ευρώπη απ' αυτούς που τη θέλουν και την επιδιώκουν, απ' αυτούς που την ανέχονται, αλλά ακόμα και απ' αυτούς που δεν τη θέλουν, των οποίων ο λόγος και η επιχειρηματολογία μπορεί πάντα να λαμβάνεται υπ' όψιν από εμάς που είμαστε φιλοευρωπαϊστές ή θεωρούμε τον εαυτό μας ταυτόχρονα Έλληνα και Ευρωπαίο πολίτη και πολιτικό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να μιλήσω τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονάς): Όχι, κύριε Καψή, δεν έχετε το λόγο.

Το λόγο έχει ο κ. Σκυλλάκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω την άδειά σας, για να πάω στη Νίκαια του Πειραιώς. Δεν υπάρχει μόνο η Νίκαια της Γαλλίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονάς): Κύριε Καψή, δεν μπορείτε να παίρνετε το λόγο, όταν και όπως εσείς νομίζετε, αλλά με βάση τον Κανονισμό. Δεν χρειάζεσθε άδεια από τη Βουλή για να πάτε στην περιφέρειά σας. Επιβάλλεται να πηγαίνατε. Προφανώς είστε σήμερα παρών...

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Συζητούμε σήμερα το υπό εκκώλυση Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Για να εκτιμήσουμε το εάν χρειάζεται Ευρωπαϊκό Σύνταγμα και προς ποια κατεύθυνση είναι αυτό, θα πρέπει κάθε πολιτική δύναμη –αυτό κάνουμε και εμείς– να εκτιμήσει την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα συμπεράσματα που βγαίνουν απ' αυτήν την πορεία.

Εμείς ξεκινάμε από την εξής εκτίμηση: Ότι η στρατηγική του κεφαλαίου ανά τον κόσμο, η στρατηγική του ευρωπαϊκού κεφαλαίου είναι προς την κατεύθυνση συμπίεσης του εργατικού κόστους, μεγαλύτερης εκμετάλλευσης των εργαζομένων να έχουν λυμένα τα χέρια για επεμβάσεις σε ξένες χώρες, είτε για να κατέχουν αυτοί τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των χωρών αυτών είτε να ανοίγουν νέες αγορές και λόγω των κοινωνικών αντιδράσεων και των αμφισβητήσεων περιορίζουν και τα δημοκρατικά δικαιώματα από πολλές πλευρές. Αυτή είναι η στρατηγική του κεφαλαίου και αυτήν τη στρατηγική υπηρετεί η Ευρωπαϊκή Ένωση όλα αυτά τα χρόνια. Κάθε βήμα, λοιπόν, παράπέρα οικονομικής, πολιτικής, στρατιωτικής και θεσμικής ολοκλήρωσης είναι επί το αντιδραστικότερον. Θα σημαίνει μεγαλύτερη εκμετάλλευση, περισσότερες επεμβάσεις και μεγαλύτερος περιορισμός των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Μ' αυτήν την έννοια εμείς απορρίπτουμε να υπάρχουν Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Είμαστε αντίθετοι. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο. Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα προχωρά. Βεβαίως δεν

πρόκειται περί Συντάγματος, πρόκειται περί συνθήκης που παίρνει το επικόλυμμα του Συντάγματος, είναι τροποποίηση της παλιάς συνθήκης. Τώρα μια κουβέντα όσον αφορά τη διαδικασία. Πώς φθάσαμε στο κείμενο που έχουμε στα χέρια μας, το κείμενο της συντακτικής συνέλευσης. Δεν υπήρξε καθόλου μα καθόλου δημοκρατική διαδικασία. Οι λαοί δεν συμμετείχαν πουθενά. Οι εκπρόσωποι δεν ορίστηκαν από τα Κοινοβούλια, ορίστηκαν από τις Κυβερνήσεις. Αποκλείστηκαν οι ενοχλητικές φωνές, οι οποίες ήταν αντίθετες. Από τους διακόσιους δέκα συμμετέχοντες, μόνο δέκα ήταν αντίθετοι στο Σύνταγμα. Το ίδιο έγινε και με τους εκπροσώπους στη χώρα μας, με τον αποκλεισμό του εκπροσώπου του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Και έρχομαι επί της ουσίας για το ίδιο το Σύνταγμα. Χθες άκουσα τον Πρωθυπουργό, ο οποίος έλεγε –πρώτη φορά το είπε αυτό– ότι η ισοτιμία μεταξύ χωρών πρέπει να υποχωρήσει χάρη της αποτελεσματικότητας. Αυτό ήταν το νόημα των όσων είπε και είναι προς τιμήν του το ότι άρχισε να λέει την αλήθεια. Διότι πράγματι με την τροποποίηση των συνθηκών με το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα γίνονται σοβαρά βήματα χειροτέρευσης της θέσης των μικρότερων χωρών. Η ανισοτιμία που υπήρχε γίνεται ακόμα μεγαλύτερη. Πού φαίνεται αυτό; Πρώτα απ' όλα φαίνεται στον παραπέρα περιορισμό του δικαιώματος του βέτο. Με τη διεύρυνση, δηλαδή, των δυνατοτήτων πλειοψηφίας. Με πλειοψηφία να παίρνονται οι αποφάσεις. Μάλιστα τα δύο ελληνικά κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία –και η ελληνική Κυβέρνηση– υπερκαλύπτουν την πρόταση του Συντάγματος και ζητούν να περιοριστεί ακόμη περισσότερο το δικαίωμα του βέτο, λες και δεν έχουμε εμείς εθνικά συμφέροντα.

Ποιες είναι οι προτάσεις; Στην τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής μας ήλθε η πρόταση της ελληνικής Κυβέρνησης, την οποία την ασπάστηκαν και τα δύο κόμματα και λέει ότι ακόμη και σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας, μετά από μία πενταετία να καταργηθεί η ομοφωνία. Στο άρθρο 40. Όποιος διαβάσει αυτό το κείμενο του Υπουργείου Εξωτερικών και διαβάσει και το κείμενο της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων που σας μοιράστηκε, θα το βρει. Μόνο κατ' εξαίρεση, όταν υπάρχει εθνικό συμφέρον, πρέπει να το επικαλεστεί. Έχουμε δηλαδή συρρίκνωση του δικαιώματος του βέτο και για ζητήματα άμυνας. Αυτό προτείνουν τα μεγάλα κόμματα και η ελληνική Κυβέρνηση. Και μάλιστα δεν προτείνουν μόνο αυτό, αλλά προτείνουν και κατάργηση της ομοφωνίας. Ο Ζισκάρ Ντεστέν δεν το τόλμησε αυτό, το προτείνουν τα ελληνικά κόμματα και στην περίπτωση της ευελιξίας όσον αφορά το κεφάλαιο 3. Εκεί μιλάει για ομοφωνία και για αλλαγές που αφορούν δράσεις στο κεφάλαιο 3. Μιλάω για το άρθρο 17 της συνθήκης, όπου τα δύο κόμματα προτείνουν την κατάργηση της ομοφωνίας και να ισχύει η αρχή της πλειοψηφίας. Και μετά μιλάμε για ισοτιμία της Ελλάδας. Για ποια ισοτιμία της Ελλάδας μιλάμε; Ήδη γίνεται μεγάλη ανισοτιμία και οι προτάσεις των μεγαλύτερων ελληνικών κομμάτων είναι προς αρνητική κατεύθυνση.

Γίνεται μεγαλύτερη ανισοτιμία από αυτό το Σύνταγμα και οι προτάσεις των μεγαλύτερων ελληνικών κομμάτων είναι προς αρνητική κατεύθυνση.

Η αναστάθμιση των ψήφων είναι αρνητική –θα βοηθάει τους ισχυρούς– καθώς και η κατάργηση της εκ περιτροπής Προεδρίας, το ότι θα υπάρχουν στην καλύτερη περίπτωση επίτροποι δύο ταχυτήτων, δηλαδή επίτροποι χωρίς δικαίωμα ψήφου, το ότι Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου θα είναι Υπουργός Εξωτερικών, δηλαδή ένα πρόσωπο θα αποφασίζει και θα δίνει τον τόνο της εξωτερικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για κρίσιμα και επείγοντα ζητήματα.

Όλα αυτά δημιουργούν μεγαλύτερη ανισοτιμία και αυτό είναι περισσότερο επικίνδυνο για τις μικρότερες χώρες, σαν τη χώρα μας. Ακόμη και αυτή η καθιέρωση της νομικής προσωπικότητας της ιθαγένειας θα οδηγήσει όλο και λιγότερο τα Εθνικά Κοινοβούλια να παίρνουν αποφάσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Η νομική προσωπικότητα σημαίνει μία οντότητα που υπογράφει τις συμβάσεις. Ήδη υπογράφηκε η συμφωνία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, για την έκδοση και τη δικαστική συνδρομή.

Αυτή η κατάπτυστη συμφωνία υπογράφηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτό δεν απαντούσε ο κύριος Πρωθυπουργός χθες στο αν θα έρθει στη Βουλή αυτή η συμφωνία. Γι' αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης είπε ότι δεν θα έρθει αυτή η συμφωνία. Διότι δεν την υπογράφουν σαν διακρατικό όργανο, όπως γίνονταν παλαιότερα που επικυρωνόταν, αλλά το υπογράψαμε για πρώτη φορά σαν Ευρωπαϊκή Ένωση. Σκεφθείτε, λοιπόν, να αποκτήσει και τη νομική προσωπικότητα και την ιθαγένεια κλπ., πόσο θα παραμερισθούν τα Έθνη-Κράτη και τα Εθνικά μας Κοινοβούλια.

Εδώ θα ήθελα να σημειώσω ότι από άποψη ισοτιμίας δεν μπορώ να καταλάβω ένα στοιχειώδες δικαίωμα. Κάποιος που μπαίνει σε μία ένωση έχει το δικαίωμα και να βγει. Πρωτοφανώς τα δύο κόμματα –ως είναι τα μοναδικά κόμματα στην Ευρώπη– λένε ότι αν μπορούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορούμε να φύγουμε. Αυτό που προτείνετε δεν το τολμάει ούτε ο Ζισκάρ Ντε Στεν και το τολμάμε εμείς. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον καταστατικό χάρτη του ΟΗΕ, που μιλάει για αυτοδιάθεση των λαών. Είδατε σε κανένα σωματείο ή σε κανένα κόμμα να τον εμποδίζουν τον άλλο να βγει αν θα μπει; Είναι πρωτοφανή αυτή η λαγνεία υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ολοκλήρωσης. Φθάνει σε υπερβολές που υπερβαίνουν κάθε όριο.

Έρχομαι στο κυριότερο ζήτημα, στην παραπέρα στρατιωτικοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέχρι τώρα ήταν θεσμοθετημένη στα κείμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η δυνατότητα επέμβασης σε ξένες χώρες για τη διευθέτηση κρίσεων. Τώρα, οι διατυπώσεις αλλάζουν. Επεκτείνονται για τη διατήρηση της ειρήνης, για την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας και το κυριότερο και πιο σημαντικό, για την πρόληψη συγκρούσεων.

Προληπτικοί πόλεμοι με τον ευρωστρατό. Αυτό το δικαίωμα δίνει το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Αυτό που έκαναν οι Αμερικάνοι στο Ιράκ, να το επιτρέπει το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα να το κάνει και ο Γαλλογερμανικός ή δεν ξέρω ποιος άλλος άξονας. Να το κάνουν και οι Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές. Βεβαίως, οι Ευρωπαίοι το έχουν δεχθεί στο ΝΑΤΟ και όταν γιορτάζανε τα πενήντα χρόνια και πολύ περισσότερο στην Πράγα. Βεβαίως και θα θέλουν να το περάσουν και εδώ.

Δεν είναι όμως, μόνο αυτό. Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα που έχει σχέση με τα δικαιώματα του κάθε λαού να χαράζει το μέλλον του. Μιλάω για τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο άρθρο 42, για τη ρήτρα αλληλεγγύης, μη μας τα μπερδεύουν με διάφορες ασάφειες και με πράγματα τα οποία δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, για να καλύψουμε ή να θολώσουμε τα νερά. Λέει εδώ ότι αν ένα κράτος-μέλος το ζητήσει, ακόμη και όταν δεν το ζητήσει και κινδυνεύει από φυσική καταστροφή, να υπάρξει αλληλεγγύη, αλλά και για τρομοκρατική επίθεση και κινδυνεύει –λέει– και το δημοκρατικό του πολίτευμα.

Είδατε να κινδυνεύει καμία δημοκρατία από καμία τρομοκρατική οργάνωση, ακόμη και μεγάλη τρομοκρατική οργάνωση και μεγάλο κτύπημα, σαν αυτό του Μπιν Λάντεν; Κινδυνεύει καμία δημοκρατία; Για ποια τρομοκρατική επίθεση μιλάνε που θα κινδυνεύει το πολιτικό και κοινωνικό σύστημα στη χώρα ώστε να έρθει ο ευρωστρατός να βάλει τάξη στην Ελλάδα, στη Γαλλία, στην Ιταλία; Δεν αναφέρεται στα κινήματα αμφισβήτησης που θέλουν να αλλάξουν την πορεία ενός κράτους;

Δεν υπάρχει κουβέντα εκεί για αλληλεγγύη σε περίπτωση επίθεσης π.χ. από την Τουρκία. Δεν υπάρχει μέσα η φράση «για συμβατική επίθεση», μόνο για τρομοκρατική επίθεση. Γι' αυτό λέτε «ναι» και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Λέτε «ναι» στην επέμβαση προληπτικά στο εξωτερικό και προληπτικά στο εσωτερικό του κάθε κράτους-μέλους γιατί δεν σας αρέσει η κυβέρνηση του. Κινδυνεύει αυτή η κυβέρνηση από τη λαϊκή κατακραυγή.

Κύριοι συνάδελφοι, να πείτε καθαρά την άποψή σας, δηλαδή να επεμβαίνουμε όταν δε μας αρέσει η πολιτική εξέλιξη σε μία χώρα. Να το πείτε καθαρά στον ελληνικό λαό και να ζητήσετε και την ψήφο του. Να λέτε όμως την αλήθεια.

Έρχομαι και στο άλλο θέμα, στα ατομικά και δημοκρατικά δικαιώματα. Αναβαθμίζεται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Πού φαίνεται αυτό στο κείμενο; Ψιλοπράγματα. Αναβαθμίζονται τα

Εθνικά Κοινοβούλια, όταν όλες οι αποφάσεις θα παίρνονται κατά πλειοψηφία, όταν η τάση είναι ό,τι αποφασίζεται εκεί να μην περνάει από τα Εθνικά Κοινοβούλια επειδή δε μας στέλνουν κάποια έγγραφα νωρίτερα για να λέμε τις αντιρρήσεις μας; Και τώρα θα μπορούσαμε να τα πάρουμε αν πατούσαμε το κουμπί στο Ίντερνετ και θα βρίσκαμε τα έγγραφα. Ως κόμμα αυτό κάνουμε και τα βρίσκουμε.

Καμία ουσιαστική αρμοδιότητα δεν προστίθεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα Εθνικά Κοινοβούλια και από άποψη ύλης και αντικειμένου, αλλά και από άποψη διαδικασιών θα μείνουν όλο και περισσότερο στο περιθώριο. Εξάλλου, η «ομοσπονδιοποίηση» αυτήν τη λογική έχει.

Ένα δεύτερο θέμα είναι η χάρτα θεμελιωδών δικαιωμάτων που μπαίνει μέσα. Είναι πισωδρομηση σε σχέση με το χάρτη των Ηνωμένων Εθνών του 1948 για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Με την ευρωπαϊκή σύμβαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα της Ρώμης είναι πολύ πιο πίσω από το ελληνικό Σύνταγμα. Για πρώτη φορά κατοχυρώνεται το δικαίωμα του επιχειρηματία. Δεν ακούστηκε σε Σύνταγμα να βάζουμε το δικαίωμα του επιχειρηματία μέσα και να έχει και το δικαίωμα του lock-out, γιατί αυτό μιλάει για το δικαίωμα όλων για απεργία, όχι μόνο των εργαζομένων. Τα υπόλοιπα είναι υποκριτικά. Λέει να μην παρακολουθούμε. Το Σέγκεν τι είναι; Δε μας έβαλε προσωπικά στοιχεία; Δεν κάνουν σύμβαση με τις Ηνωμένες Πολιτείες για να δίνουμε τα προσωπικά δεδομένα εκεί; Βάζουμε, λοιπόν, κάποια δικαιώματα είτε κοινωνικά είτε δημοκρατικά στο κεφάλαιο 3, τα οποία ανατρέπονται από τις οδηγίες, από τις νομοθεσίες, από την πρακτική δράση των κυβερνήσεων με τις ευλογίες των Βριξελών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Όσον αφορά τα κόμματα, ενθαρρύνεται η δημιουργία ευρωπαϊκών κομμάτων με τον όρο να βοηθούν στη δημιουργία ευρωπαϊκής συνείδησης. Έτσι, με μηχανισμό τη χρηματοδότηση και με επέμβαση ακόμα και στα καταστατικά τους, θέλουμε να έχουμε μόνο αρεστά κόμματα και τα άλλα να εμποδίζονται να λειτουργούν ή να έχουν ίσα δικαιώματα. Αυτή είναι η δημοκρατία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του νέου κειμένου που μας δόθηκε.

Βεβαίως, υπάρχει και σοβαρό ζήτημα σε σχέση με την οικονομική πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επαναλαμβάνονται οι παλιές διατάξεις για τις τέσσερις ελευθερίες του κεφαλαίου, της ελεύθερης αγοράς, των υπηρεσιών, των εμπορευμάτων. Αυτό υπήρχε και παλιότερα. Όμως, προστίθενται διατυπώσεις που ενισχύουν τη νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση. Ακόμα και αν δεν ενίσχυαν τη νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να έμπαιναν και στοιχεία νεοκενσιανισμού, πάλι για τα συμφέροντα του κεφαλαίου θα ήταν. Αυτό το σκέφτηκαν λιγάκι οι Γερμανοί και οι Γάλλοι, γιατί βλέπουν ότι δεν προχωράει η οικονομία τους. Είτε με τον έναν τρόπο είτε με τον άλλον, είναι υπέρ του κεφαλαίου αυτές οι λύσεις και θεσμοθετούνται μέσα στο ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Τελειώνω με ένα σχολιασμό. Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία έχουν συμφωνήσει για την Έκθεση της Επιτροπής. Συμφωνούν σε όλα. Η Έκθεση της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων είναι από κοινού του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Η διαφοροποίηση που εγώ άκουσα χθες ήταν στο ζήτημα της εκ περιτροπής προεδρίας και στο ζήτημα των επιτρόπων.

Τι έχω να σχολιάσω; Αν ήταν η Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση και είχε αυτή το βάρος των διαπραγματεύσεων και του συμβιβασμού, θα έκανε το ίδιο που κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σήμερα. Ως Αντιπολίτευση εκ του ασφαλούς βγαίνει με πιο εθνικοκεντρική στάση.

Τέλος, πέρα από τα δύο μεγάλα κόμματα υπάρχουν και άλλες δυνάμεις μικρότερες που υποστηρίζουν την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και το ευρωπαϊκό Σύνταγμα που είναι ένας μηχανισμός προώθησης αυτής της ολοκλήρωσης. Όταν το όχημα που λέγεται Ευρωπαϊκή Ένωση οδηγεί τα πράγματα σε βάρος των λαών και λες εσύ να σ' αυτό το όχημα, εάν μετά διαμαρτυρίες για την παραβίαση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, για τις κοινωνικές αδικίες, για το νεοφιλελευθερισμό κλπ., υπάρχει

μία τεράστια αντίφαση που δεν μπορεί να εξηγηθεί και ουσιαστικά ανατρέπει, ακυρώνει τις όποιες θετικές, θα το πω έτσι, παρατηρήσεις και ενστάσεις υπάρχουν για την πρακτική δραστηριότητα και τις επί μέρους επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας, κ. Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας) : Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, επιβάλλονται καταρχήν ορισμένες γενικές παρατηρήσεις. Η συνταγματική ιστορία, η πολιτική ιστορία λέει ότι οι Συνθήκες συγκρότησης είτε κρατών είτε ομοσπονδιακών ενώσεων συνοδεύονται πάντοτε με μεγάλες μεταβολές, με μεγάλες τομές. Τα Συντάγματα είναι συνδεδεμένα στην ιστορία των λαών με ολοκλήρωση αγώνων, με διαμόρφωση διευρυμένων θεσμών κοινωνικής και δημοκρατικής συμμετοχής.

Εδώ έχουμε μία συνταγματική Συνθήκη, που δεν έχει αυτό το ιστορικό χαρακτηριστικό. Έχουμε μία συνταγματική Συνθήκη που περισσότερο κυριαρχείται από τα γραφειοκρατικά χαρακτηριστικά της κι επιβάλλεται διακυβερνητικά.

Θέλω να επισημάνω εξ αρχής την τοποθέτηση του Συνασπισμού. Όταν το πρόβλημα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, εδώ στην Ελλάδα, αντιμετωπιζόταν με τα διχαστικά διλήμματα «των ευρωαρηγών ή των ευρωπαϊολογών», η ανανεωτική Αριστερά από το 1980 υποστήριζε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας. Και τον υποστήριζε ως πολιτικό προσανατολισμό, όχι συναισθηματικό. Έτσι λοιπόν και σήμερα ο Συνασπισμός, σε συνέπεια μ' αυτήν την ευρωπαϊκή πολιτική, επισημαίνει ότι δεν θα πρέπει να κυριαρχούνται ορισμένοι από ευρωεφυσχασμό, αλλά απεναντίας θα πρέπει να κυριαρχούνται από αγωνία για το ποια είναι η πορεία αυτού του πρωτότυπου ιστορικού εγχειρήματος, το οποίο είναι η ένωση κρατών και λαών με διαφορετικό πολιτισμό, με διαφορετική ιστορία, σε μια ενιαία ήπειρο, σε συνθήκες οι οποίες κυριαρχούνται από την αυτοκρατορική ηγεμονία των ΗΠΑ.

Εμείς, λοιπόν, σε συνέπεια με αυτά που λέγαμε, υποστηρίζουμε και σήμερα ότι η Ευρώπη, δεν είναι η Ευρώπη μονάχα των τραπεζών, δεν είναι η Ευρώπη μονάχα των χρηματοπιστηρίων ή των εργολάβων, αλλά είναι η Ευρώπη των κοινωνιών και των πολιτών, είναι η Ευρώπη των δημοκρατικών θεσμών και πρέπει να δοθεί έμφαση και προτεραιότητα, ενώ μέχρι σήμερα κυριαρχούν οι οικονομικές δομές, στις πολιτικές δομές. Θέλουμε λοιπόν πολιτικούς θεσμούς, που θα στηρίζουν αυτήν την πορεία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Και η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση θα είναι ένωση λαών και κρατών με διπλή νομιμοποίηση –ενώ το δημοκρατική– που σημαίνει ένα ομοσπονδιακό μόρφωμα, το οποίο όμως πρέπει να εξασφαλίζει βασικές προϋποθέσεις και προτεραιότητες δημοκρατικές, κοινωνικές και οικολογικές.

Στο ερώτημα, λοιπόν, αν χρειάζεται μια συνταγματική Συνθήκη, ένα πολιτικό πλαίσιο, η απάντηση του Συνασπισμού είναι «να» χρειάζεται. Και επίμονα το υποστηρίζαμε. Στο ερώτημα, όμως, αν αυτό που προτείνεται ως συνταγματική Συνθήκη ανταποκρίνεται στις ιστορικές, πολιτικές και κοινωνικές απαιτήσεις αυτού του εγχειρήματος, η απάντηση είναι ότι δεν ανταποκρίνεται, είναι πολύ πίσω και από ελληνικά συντάγματα.

Και θα συνεννοηθούμε όχι κάνοντας τεχνοκρατική συζήτηση επί της διαδικασίας, αλλά κάνοντας συζήτηση επί των πολιτικών, οι οποίες κατοχυρώνονται μέσα απ' αυτήν τη συνταγματική Συνθήκη. Επίσης είναι ανάγκη, εκτιμώντας ότι όλη η συζήτηση είχε ένα δημοκρατικό έλλειμμα στην ενημέρωση των λαών, μικρή συμμετοχή έξω από τις διαδικασίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έλλειμμα στην ενημέρωση και των Εθνικών Κοινοβουλίων, για μας είναι επιβεβλημένο ως ελάχιστη δημοκρατική απαίτηση να διεξαχθεί σχετικό δημοψήφισμα, αφού όμως προηγηθεί ουσιαστική ενημέρωση και ουσιαστικός δημόσιος διάλογος. Πιστεύω ότι είναι ευθύνη και του ελληνικού Κοινοβουλίου και όλων των κομμάτων, που μετέχουν στο ελληνικό Κοινοβούλιο, να γίνει αυτή η συζήτηση, διότι, όταν φτιάχνουμε Σύνταγμα με προοπτική για πενήντα χρόνια να αποτελέσει τη

δεοντολογία συμπεριφοράς κρατών και κυβερνήσεων σε ενιαίο πλαίσιο Ευρώπης, τότε πρέπει να ξέρουμε ότι τα προβλήματα είναι πολύ δύσκολα και σύνθετα.

Χθες άκουσα μία τεχνokratική συζήτηση επί της διαδικασίας. Ποιες πολιτικές είναι από πίσω; Επί των πολιτικών θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις. Δεν είναι γεγονός ότι τα τριακόσια σαράντα άρθρα από τα τετρακόσια εξήντα του κειμένου δεν συζητήθηκαν καθόλου στους δεκάξι μήνες που κράτησαν οι εργασίες της Συνέλευσης; Δεν είναι γεγονός ότι αυτά μπήκαν σιωπηλά μετά τη Διάσκεψη Κορυφής στη Χαλκίδα; Είναι γεγονός. Το αν μπήκαν μετά, γιατί είναι τα κεντρικά άρθρα και στη Διάσκεψη της Χαλκίδας υπήρχαν κινητοποιήσεις που αμφισβητούσαν ορισμένες απ' αυτές τις ρυθμίσεις, είναι ίσως μια εξήγηση πολιτικής σκοπιμότητας. Η ουσία όμως παραμένει. Αυτά τα τριακόσια σαράντα άρθρα που δε συζητήθηκαν, απαρτίζουν το μέρος γ' της Συνταγματικής Συνθήκης και νομίζω ότι πρόκειται για το σημαντικότερο τμήμα της, για το σκληρό πυρήνα της Συνταγματικής Συνθήκης με τίτλο «πολιτικές και λειτουργίες της Ένωσης».

Για να δούμε, λοιπόν, ποιες είναι οι πολιτικές και η λειτουργία της Ένωσης, είναι αποκαλυπτικό το κείμενο. Μία ενιαία αγορά όπου ο ανταγωνισμός είναι ελεύθερος και ανόθευτος. Συνταγματική κατοχύρωση του νεοφιλελευθερισμού ως κοινωνικού και πολιτικού συστήματος. Είναι υπαρκτό κοινωνικό και πολιτικό σύστημα. Κάποιοι το αποδέχονται ασμένως, κάποιοι το κρίνουν, κάποιοι διεκδικούν άλλα πράγματα. Ο δημοκρατικός σοσιαλισμός δεν υπάρχει. Αποκλείεται ως πολιτική και βέβαια αυτό είναι ευθύνη της Κυβέρνησης και των άλλων σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων ή των όποιων άλλων κομμάτων πιστεύουν σε ένα διαφορετικό κοινωνικοπολιτικό σύστημα. Δεν μιλάμε για την τρέχουσα αντιπαράθεση μεταξύ νεοφιλελεύθερων, φιλελεύθερων. Μιλάμε για κοινωνικοπολιτικά συστήματα.

Η οικονομική πολιτική ασκείται σύμφωνα με το σεβασμό των αρχών της οικονομίας της αγοράς όπου ο ανταγωνισμός είναι ελεύθερος. Η δημοκρατική ευθύνη ρύθμισης του ανταγωνισμού, η δημοκρατική ευθύνη καθιέρωσης πλαισίου υγιούς ανταγωνισμού και αυτή είναι εκτός. Υπηρεσίες γενικού συμφέροντος ονομάζονται πλέον οι δημόσιες επιχειρήσεις. Και είναι ανεκτή η λειτουργία αυτών των υπηρεσιών, μόνο εφόσον υπόκεινται στην αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού και δεν τη διαταράσσουν. Στην περίπτωση δε ευνοϊκής μεταχείρισης απέναντι στην αγορά, παραπέμπονται αμέσως στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο προς συμμόρφωση, με όσα καθιερώνονται ως συνταγματικές ρήτρες. Δε μιλάμε για την αντιπαράθεση των απόψεων που έχουμε μεταξύ μας τα κόμματα. Καθιερώνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο συνταγματικές ρήτρες και έχουμε λαούς και κοινωνίες που δεν μπορούν να προσαρμοστούν σ' αυτόν το νόημα.

Κατοχυρώνεται συνταγματικά η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων με προέλευση ή προορισμό τρίτες χώρες και για οποιαδήποτε τροποποίηση ή εξαίρεση απαιτείται ομόφωνη ψήφος του Συμβουλίου των Υπουργών.

Σε περίπτωση που όλες οι χώρες μέλη, εκτός από μία, αποφάσισαν την επιβολή ενός νέου φόρου Τόβιν στη διακίνηση των χρηματοπιστωτικών κεφαλαίων, η απόφασή τους ακυρώνεται με βάση τις διατάξεις αυτές στο θεσμικό επίπεδο.

Άλλο παράδειγμα: Οι διώξεις και οι κυρώσεις κατά επιχειρήσεων για φορολογικές παραβάσεις διέπονται από δύο σημαντικές περιορισμούς. Από τη μία πρέπει να αποφασίζονται με ομοφωνία από το Συμβούλιο των Υπουργών, μετά από πρόταση της Επιτροπής και από την άλλη πρέπει «να κρίνονται αναγκαίες με κριτήρια την εξασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και την αποφυγή της στρέβλωσης του ανταγωνισμού». Συνταγματική ρήτρα ότι δεσπόζον στοιχείο θεσμικό, είναι η αγορά και οι νόμοι της.

Η αγορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποτέ σε κανένα καθεστώς ούτε υπαρκτού σοσιαλισμού ούτε νεοφιλελεύθερου χαρακτήρα δεν έλυσε προβλήματα κοινωνίας και δημοκρατίας. Και αυτή είναι η μεγαλύτερη στρέβλωση. Εάν βάλεις επικεφαλής τους νόμους της αγοράς, θα βγάλεις εκτός τις κοινωνικές ανάγκες και τις κοινωνίες. Και εδώ μιλάμε για μία προοπτική

πενήντα χρόνων, δε μιλάμε για τις τωρινές αντιπαράθεσεις στη διαχείριση των πολιτικών επιλογών. Αναγκάζομαι να το λέω συνέχεια. Είναι απόπειρα συνταγματοποίησης του νεοφιλελευθερισμού ως μοναδικού κοινωνικοπολιτικού συστήματος. Και αυτή η απόπειρα είναι σύμφωνα με την άποψη της ενιαίας πολιτικής σκέψης, ότι δεν είναι τίποτα άλλο η πολιτική παρά μονάχα η προσαρμογή στη διαχείριση της αγοράς.

Εγώ εκπλήσσομαι, ιστορικά, ιδεολογικά και πολιτικά με τη στάση κυβερνήσεων, οι οποίες δεν έχουν νεοφιλελεύθερα χαρακτηριστικά ή δεν έχουν ιστορία σ' αυτόν το νεοφιλελεύθερο χώρο.

Αναφέρονται βεβαίως, γιατί μου το έδειξε και χθες το βιβλίο ο κ. Σημίτης, αναφέρονται η ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη, η πλήρης απασχόληση, η κοινωνική πρόοδος, η ποιότητα του περιβάλλοντος, ο αγώνας κατά του αποκλεισμού και η κοινωνική προστασία, η ισότητα ανδρών, γυναικών, η επιστημονική και τεχνική πρόοδος. Βεβαίως αναφέρονται και είναι και αυτές συνταγματικές ρήτρες.

Όλα αυτά βεβαίως ως στόχοι, μόνο που τα μέσα δεν αντιστοιχούν και οι πολιτικές για την επίτευξη αυτών των στόχων, δεν εξυπηρετούν αυτούς τους στόχους. Είναι αυτονόητο ότι από την πλευρά μας, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς, των Κινήσεων και της Οικολογίας, αποδεχόμαστε όλες αυτές τις αναφορές, όπως επίσης αποδεχόμαστε όλες αυτές τις αναφορές που αναφέρονται στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που είναι ενσωματωμένος, παρά τα ελλείμματα που έχουν επισημανθεί από πολλές πλευρές και τον υποδεέστερο χαρακτήρα του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, σε σχέση με ό,τι κατοχυρώνουν πολλά Εθνικά Συντάγματα. Να συμφωνήσουμε και σε αυτό. Η Χάρτα Θεμελιωδών Δικαιωμάτων είναι σε πολλές περιπτώσεις πίσω και από Εθνικά Συντάγματα. Θα μπορούσε, όμως, να αξιοποιηθεί αυτή ως βάση, για μια πολιτική επέκτασης των δικαιωμάτων και κατοχύρωσης του υφιστάμενου ευρωπαϊκού πεδίου κοινωνικής προστασίας.

Εκτός όμως από τις γενικές αρχές του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, δεν προωθείται σε καμία περίπτωση η έννοια της κοινωνικής Ευρώπης. Η μόνη σχετική πολιτική αναφορά είναι ότι η συνταγματική Συνθήκη δημιουργεί ένα χώρο ελευθερίας δικαιοσύνης και ασφάλειας, που τον εννοεί όμως σε όρους συντονισμού και συνεργασίας των δικαστικών και αστυνομικών αρχών και σε καμία περίπτωση με όρους πολιτικούς, δηλαδή οικονομικής και κοινωνικής δικαιοσύνης και αλληλεγγύης.

Αν θελήσουμε να κάνουμε συζήτηση επί των πολιτικών που εφαρμόζονται, έχουμε αυτό το ιδιότυπο μοντέλο εσωτερικής ασφάλειας που δίνει έμφαση στην προληπτική καταστολή, στη συγκέντρωση προσωπικών δεδομένων και στην εποπτεία των κοινωνικών αγώνων και των κοινωνικών διεκδικήσεων. Δεν έχουμε έμφαση και προτεραιότητα στις αξίες πολιτισμού και δημοκρατίας που είναι η αλληλεγγύη, η κοινωνική δικαιοσύνη, η επιδίωξη της σύγκλισης σε όλα τα επίπεδα που σημαίνει σύγκλιση επιπέδων διαβίωσης, σύγκλιση εισοδημάτων, σύγκλιση κοινωνικής προστασίας, σύγκλιση εγγυήσεων.

Αυτές οι πολιτικές διαφορές είναι εμφανείς. Είναι επίσης πολυσυζητημένοι και οι περιορισμοί που προκύπτουν στη θεσμική οργάνωση της Ένωσης με βάση την αρχή της επικουρικότητας. Μπορεί το 1/3 των Εθνικών Κοινοβουλίων, δηλαδή εννιά στους είκοσι πέντε, να υποχρεώσουν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επανεξετάσει κάποια πρόταση της προς το Συμβούλιο ή το Κοινοβούλιο, εφόσον πρόκειται για κάποιον τομέα που απαιτείται συναπόφαση. Όμως με ένα σημαντικό περιορισμό. Η Επιτροπή μπορεί να επιμείνει στην πρότασή της, οπότε η διαφωνία παραπέμπεται στο δικαστήριο.

Άλλο χαρακτηριστικό είναι ο θεσμός της λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας με το δημοψήφισμα. Κι εδώ όμως υπάρχουν σημαντικοί περιορισμοί. Η όποια πρόταση οφείλει απαραίτητα να ακολουθεί το γράμμα και το πνεύμα της Συνταγματικής Συνθήκης, γεγονός που παραπέμπει ευθέως στις ρήτρες του περιεχομένου της.

Θα ήθελα να επισημάνω ακόμη ότι ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ο Πρόεδρος της Επιτροπής και ο Υπουργός Εξωτερικών θα αποτελέσουν de facto μία τριανδρία. Δηλα-

δή στην ουσία θα προκύψει ένα φαινόμενο τριαρχίας. Αν διατηρηθεί αυτή η δομή το δημοκρατικό έλλειμμα θα είναι μεγαλύτερο από το παρελθόν.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι το κείμενο είναι ιδιαίτερα ανεπαρκές σε σχέση με το ρόλο των συνδικάτων των ενώσεων στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με συνέπεια να ευνοούνται εκ των πραγμάτων οι οργανώσεις των εργοδοτών. Αντίθετα, οι θρησκευτικές οργανώσεις έχουν αξιοσημείωτη παρουσία. Δεν μπορεί να λέμε δομή της δημοκρατίας είναι τα κόμματα, ο συνδικαλισμός, η αυτοδιοίκηση και σε επίπεδο Ευρώπης να προηγούνται των συνδικάτων, των επισήμων δημοκρατικών οργανώσεων, οι θρησκευτικές οργανώσεις.

Οι διεθνείς βέβαια εξελίξεις έδειξαν και κάτι άλλο. Η Ευρώπη κυριαρχείται από την αντίληψη ότι οι μετανάστες είναι ασύμμετρη απειλή. Δεν είναι έτσι. Είναι μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που αφορά όλους μας και έχει αιτίες πολιτικές και κοινωνικές στις ασκούμενες πολιτικές, που εφαρμόζουν την οικονομική εκμετάλλευση ως μέθοδο για να παράγει κοινωνική εξασθίωση. Το κείμενο διευρύνει τις δυνατότητες απόκτησης της ευρωπαϊκής υπηκοότητας, ορίζοντας βεβαίως ότι την ευρωπαϊκή υπηκοότητα την αποκτά όποιος έχει ήδη την υπηκοότητα ενός κράτους – μέλους, που σημαίνει μια Ευρώπη φρούριο, μια Ευρώπη των αποκλεισμών, μια Ευρώπη που θα δίνει status πολίτη σε όποιον νομίμως είναι στα πλαίσια της Ευρώπης. Ο μη «νομίμως» δεν είναι άνθρωπος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πώς αλλιώς θα μπορούσε να γίνει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας): Το ελληνικό Σύνταγμα λέει ότι κάθε ένας που βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια είναι άνθρωπος και απολάβει των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το ελληνικό Σύνταγμα δεν λέει ο νομίμως ευρισκόμενος στην Ελλάδα είναι άνθρωπος και ο μη νομίμως είναι πράγμα που τον πετάμε στον Καιάδα τον κοινωνικό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν λέει αυτό το Σύνταγμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας): Πώς δεν το λέει το Σύνταγμα; Ξέρετε πολύ καλύτερα από μένα τι λέει. Απλώς παρασυρθήκατε για να κάνετε τη διακοπή.

Έγινε απόπειρα στην Αναθεώρηση του Συντάγματος και έγινε απόπειρα από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να μπει οι νομίμως διαβιούντες και απεσύρθη αμέσως και με τη δική σας, νομίζω, παρέμβαση.

Θα ήθελα επίσης να πω και κάτι ακόμη. Την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική άμυνας εμείς την υποστηρίζουμε. Τι λέει όμως το κείμενο της Συνέλευσης; Στο κείμενο της Συνέλευσης το ΝΑΤΟ εκλαμβάνεται ως συστατικό μέρος της ευρωπαϊκής ταυτότητας, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν κράτη που δεν είναι ευρωπαϊκά, παρά το ότι ορισμένα μελλοντικά μέλη δεν μετέχουν στο ΝΑΤΟ, παρά το γεγονός δηλαδή ότι υπάρχει αυτή η διαφοροποίηση ως προς τα κράτη.

Η κοινή πολιτική άμυνας και ασφάλειας πρέπει να καθορίζεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Εάν όμως καθορίζεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα πλαίσια του συστατικού μέρους που είναι το ΝΑΤΟ και αν καθορίζεται με σεβασμό στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το Βορειοατλαντικό Σύμφωνο για ορισμένα κράτη τα οποία θεωρούν ότι η άμυνά τους εξασφαλίζεται στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, άρθρο 1 παράγραφος 40, τότε το ΝΑΤΟ είναι πραγματικά ο τοποτηρητής της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής άμυνας.

Τελειώνω θεωρώντας ότι στοιχείο της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης είναι η διαμόρφωση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής για την άμυνα με βάση συγκεκριμένες αρχές που διέπουν το Διεθνές Δίκαιο. Και σήμερα έχουμε ουσιαστική παραβίαση τους.

Και για να τελειώσω με μία σημερινή παρατήρηση: Ακούω, ότι η Ελλάδα λέει «όχι» στο ΝΑΤΟ για ελικόπτερα στο Αφγανιστάν λόγω οικονομικών προβλημάτων με την Ολυμπιάδα. Και θέλω να πω πολύ καθαρά: οικονομικά είναι αυτά τα ζητήματα και επ' ευκαιρία τα αντιμετωπίζουμε; Λέω ότι η ελληνική Κυβέρ-

νηση δεν πρέπει να έχει δύο πρόσωπα, ένα για το εσωτερικό του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι «να» σε όλα και ένα για εσωτερική κατανάλωση εικόνων και εντυπώσεων. Δεν μπορεί η Ελλάδα να λέει «Ολυμπιάδα, ολυμπιακή εκκεντρία» και ταυτόχρονα να συμμετέχει σε πολέμους και να διευκολύνει πολέμους.

Η ευρωπαϊκή πολιτική, λοιπόν, δεν μπορεί να θεωρεί συστατικό στοιχείο άμυνας και ασφάλειας το ΝΑΤΟ. Πρέπει να φύγει από την κηδεμονία του ΝΑΤΟ και ιστορικής σημασίας μεγάλος σκοπός είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκτήσει στρατηγική αυτονομία και να μην είναι πολιτικός κλώνος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Η Ελλάδα των Βαλκανικών πολέμων 1912-1913», εξήντα εννέα μαθητές από το 2ο Ενιαίο Λύκειο Χαλκίδας και επτά συνοδοί - καθηγητές, καθώς επίσης και σαράντα εννέα μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Νέου Ηρακλείου Αττικής και δύο συνοδοί- δάσκαλοι.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κεντρικό δίλημμα που τέθηκε στους ευρωπαϊκούς λαούς τα προηγούμενα χρόνια είναι αν θέλουμε ή όχι την Ευρώπη. Την απάντηση στην Ελλάδα την έδωσε ξεκάθαρα και κόντρα σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις η παράταξή μας και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο οποίος βέβαια δικαιώθηκε απόλυτα.

Το νέο ερώτημα που σήμερα καλούμαστε να απαντήσουμε είναι ποια Ευρώπη θέλουμε; Την απάντηση στο ερώτημα που τέθηκε στο Λάαγκεν στις 15 Δεκεμβρίου 2001 κλήθηκε να δώσει η Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης, ένα πρωτόγνωρα πολυμελές για τα ευρωπαϊκά δεδομένα σώμα που το χαρακτήρισε η μεγαλύτερη δυνατή αντιπροσωπευτικότητα, αλλά και η έμμεση δημοκρατική νομιμοποίηση.

Για το δεύτερο κυρίως λόγο η Συνέλευση δε θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως συντακτική σύμφωνα με τα ισχύοντα στο εθνικό δημόσιο δίκαιο, αλλά γνωμοδοτική. Υπ' αυτήν την έννοια το προϊόν που παρήγαγε η Συνέλευση μπορεί να θεωρηθεί περισσότερο ως Σχέδιο Συνταγματικής Συνθήκης παρά ως Σύνταγμα.

Ωστόσο ο όρος «Σύνταγμα» χρησιμοποιείται επικοινωνιακά για να δηλώσει πολιτικά τον τελικό στόχο, που δεν είναι άλλος από την πολιτική ολοκλήρωση της Ευρώπης με τη μορφή, όπως υποστηρίζουν οι περισσότεροι, μιας πρωτότυπης ομοσπονδίας.

Και στις τρεις φάσεις της Συνέλευσης διεξήχθη μία πολυεπίπεδη διαρκής διαπραγμάτευση μεταξύ των μελών της Συνέλευσης, των πολιτικών ομάδων, των κυβερνήσεων μεταξύ τους, των κυβερνήσεων με την Επιτροπή και τα Κοινοβούλια. Οι ισχυρότερες ομαδοποιήσεις που διεφάνησαν ήταν μεταξύ του ευρωπαϊκού λαϊκού κόμματος και της σοσιαλιστικής ομάδας από την άλλη, των ευρωπαϊστών και των ευρωσκεπτικιστών, των ευρωπαϊστών και των ατλαντιστών, της παλιάς και της νέας Ευρώπης, των μεγάλων και των μικρών κρατών.

Όλες οι πλευρές γνώριζαν εξ αρχής ότι ο μόνος τρόπος για να επιτύχει την αποστολή της η Συνέλευση ήταν να καταλήξει σε μία ομόφωνη πρόταση προς τη Διακυβερνητική της Ρώμη. Η κατάθεση πολλών εναλλακτικών προτάσεων θα σήμαινε στην πράξη παραίτηση των εκπροσώπων του λαού, των κοινοβουλευτικών, δηλαδή, μελών της Συνέλευσης, από το να συνδιαμορφώσουν το μέλλον της Ευρώπης και πλήρη παραχώρηση του δικαιώματος αυτού στις εκτελεστικές εξουσίες των κρατών-μελών.

Ο στόχος της Συνέλευσης για μία ομόφωνη απόφαση επετεύχθη διότι το κόστος οποιασδήποτε διαφωνίας ήταν πολύ μεγαλύτερο από το κόστος του συμβιβασμού. Το σχέδιο συνταγματικής συνθήκης που προέκυψε αποτελεί προϊόν συμβιβασμού. Δεν είναι ένα άλμα προς την κατεύθυνση της Ενωμέ-

νης Ευρώπης, είναι σίγουρα όμως ένα σημαντικό βήμα προς την ορθή κατεύθυνση.

Όλες οι συζητήσεις περιστράφησαν γύρω από ένα κεντρικό δίλημμα, δηλαδή, αν θέλουμε μία ομοσπονδιακή ή μία διακυβερνητική Ένωση και πώς μπορούμε στην πράξη να επιτύχουμε τον καλύτερο συνδυασμό των παρακάτω αρχών: Δημοκρατία, αποτελεσματικότητα, αλληλεγγύη, διαφάνεια, απλούστευση, επικουρικότητα, αποκέντρωση, ισοτιμία των κρατών, σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Κατετέθησαν πολλές προτάσεις. Δύο κατά τη γνώμη μου, όμως, ήταν οι πλέον ολοκληρωμένες και άρα καθοριστικές για την έκβαση της συζήτησης. Η μία ήταν η πρόταση Σιράκ – Σρέντερ και η άλλη ήταν η ολοκληρωμένη πρόταση σχεδίου του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Η γαλλογερμανική πρόταση προέταξε περισσότερο το διακυβερνητικό χαρακτήρα σε αντίθεση με την πρόταση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος που πρόκρινε την Κοινοτική μέθοδο.

Τα επίμαχα σημεία στα οποία δημιουργήθηκε έντονη διαφωνία ήταν τα ακόλουθα:

Πρώτον, ισχυρός Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ή κυκλική Προεδρία; Στο θέμα αυτό η πρόταση Σιράκ – Σρέντερ προέταξε τη διαρχία προτείνοντας έναν ισχυρό Πρόεδρο Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που θα έχει τη διεθνή εκπροσώπηση της Ένωσης και έναν Πρόεδρο της Επιτροπής που θα ισχυροποιείται με τη δημοκρατική του νομιμοποίηση μέσα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η αντιπρόταση του Λαϊκού Κόμματος, που είχε την ομόφωνη σχεδόν στήριξη της ελληνικής αντιπροσωπείας στη Συνέλευση, επέμεινε στην εφαρμογή της κυκλικής Προεδρίας θεωρώντας ότι αυτή δίνει τη δυνατότητα σε κάθε κράτος – μέλος να βάζει τη δική του πολιτική και πολιτιστική πινελιά στην ευρωπαϊκή ταυτότητα νιώθοντας συνυπεύθυνο και με τον τρόπο αυτό να αποκλείει κάθε κίνδυνο δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού διευθυντηρίου των μεγάλων κρατών.

Η πρότασή μας για ισχυρό Πρόεδρο Επιτροπής πραγματώνει την Κοινοτική μέθοδο, διότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής συμβολίζει την Ένωση και δεν είναι αποτέλεσμα, όπως ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, διακυβερνητικών συμφωνιών.

Επίσης, η διαρχία δημιουργεί το φόβο εμφάνισης λειτουργικών προβλημάτων έως και συγκρούσεων, ειδικά όταν οι αρμοδιότητες δεν είναι αποσαφηνισμένες.

Το δεύτερο δίλημμα: Δεκαπέντε επίτροποι ή κάθε κράτος και ένας επίτροπος; Ομόφωνα η ελληνική αντιπροσωπεία υποστηρίξαμε το δικαίωμα κάθε κράτος να έχει επίτροπο, διότι πιστεύουμε ότι έτσι μόνο επιτυγχάνεται η αρχή της ισοτιμίας μεταξύ των κρατών – μελών.

Ειδικότερα δε, εμείς της Νέας Δημοκρατίας επιμένοντας επιτύχαμε τη θέση αυτή, όπως και την άποψή μας για τον Πρόεδρο της Επιτροπής, να τις καταστήσουμε επίσημες θέσεις του Λαϊκού Κόμματος. Το επιχείρημα της άλλης πλευράς ότι ένα σχήμα είκοσι επτά επιτρόπων για τη διακυβέρνηση τετρακοσίων πενήντα εκατομμυρίων πολιτών θα ήταν δυσκίνητο, είναι ένα αδύναμο επιχείρημα αν σκεφτεί κανείς ότι τα κράτη – μέλη για πολύ μικρότερο αριθμό πολιτών διαθέτουν πάνω από τριάντα Υπουργούς κυβερνήσεως.

Ένα ενδιάμεσο συμβιβασμό στο τελικό σχέδιο επιτύχαμε οι εθνικοί Βουλευτές με την επιμονή στη θέση «κάθε κράτος και ένας επίτροπος». Η εναλλαγή επί ίσοις όροις των επιτρόπων κάθε κράτους στο σχήμα των δεκαπέντε, υπήρξε μία ενδιάμεση συμφωνία που αποτελεί σήμερα, εν όψει της Διακυβερνητικής, τη βάση για να διεκδικήσουν τα μικρά και μεσαία κράτη την αρχή της ισοτιμίας μεταξύ των κρατών στο σύνολό τους, δηλαδή κάθε κράτος και ένας επίτροπος.

Και στις δύο περιπτώσεις ο ενδιάμεσος συμβιβασμός, στον οποίο κατέληξε η Συνέλευση, αποδεικνύει ότι οι στοχεύσεις μας ήταν εφικτές. Δυστυχώς –και το λέω με ειλικρινή πίκρα αυτό– η δημόσια και αιφνιδιαστική τοποθέτηση του Πρωθυπουργού και για τα δύο θέματα ήρθε σε αντίθεση τόσο με την ομόφωνη διακομματική θέση της ελληνικής αντιπροσωπείας –εννοώ πρώτον, κάθε κράτος και ένας επίτροπος και δεύτερον, ισχυρός Πρόεδρος της Επιτροπής και όχι Πρόεδρος ισχυρός του Ευρωπαϊ-

κού Συμβουλίου– όσο και με τις δηλώσεις που ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είχε κάνει στο παρελθόν και ήταν διαφορετικές.

Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της διαπραγματεύσεως, που βρίσκεται σε εξέλιξη, μετέβαλαν επτά φορές την επίσημη τοποθέτησή τους λέγοντας άλλα όταν συνομιλούσαν με τα μεγάλα κράτη και άλλα όταν απευθύνονταν στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Η συμπεριφορά αυτή αποδυνάμωσε και αποδυναμώνει τη διαπραγματευτική δυνατότητα της χώρας μας, υπονομεύει την αξιοπιστία της Ελλάδος και κλονίζει πιθανές συμμαχίες που θα μπορούσαν να δράσουν αποτελεσματικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο έως το τέλος της Διακυβερνητικής.

Όταν εμείς ως εθνικοί Βουλευτές επιτυγχάνουμε να οικοδομήσουμε συμμαχίες σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και να επιτύχουμε συμβιβασμούς προς το καλύτερο, όπως σας ανέλυσα, όταν η Νέα Δημοκρατία ως Αξιωματική Αντιπολίτευση επιτυγχάνει να επηρεάσει καθοριστικά τη θέση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος καταλαβαίνετε, κύριοι συνάδελφοι, πόσο ωφελιμότερη για τα εθνικά συμφέροντα και αποτελεσματικότερη για την επιδίωξη της πολιτικής Ένωσης θα ήταν η παρέμβαση της Ελλάδας εάν η Κυβέρνησή της είχε ξεκάθαρες από την αρχή, αμετακίνητες θέσεις τις οποίες διεκδικητικά και στοιχειοθετημένα θα υποστήριζε σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Την ίδια περίπου συμπεριφορά παθητικής αποδοχής επέδειξε δυστυχώς η Κυβέρνηση και για ένα ζήτημα εθνικής σημασίας κυρίως σε επίπεδο Πρωθυπουργού, όπως είναι η Ρήτρα αλληλεγγύης για ζητήματα ασφάλειας και άμυνας, η οποία δεν διατυπώνεται στο Σχέδιο με την ίδια ισχύ και την ίδια σαφήνεια που διατυπώνεται η Ρήτρα κατά της τρομοκρατίας.

Η συμβολή της παράταξής μας για τη δημιουργία του Σχεδίου της Συνέλευσης επιτρέψτε μου να θεωρήσω ότι είναι απολύτως θετική και να προσθέσω σ' αυτή ορισμένα ακόμα ζητήματα. Στηρίξαμε τόσο ως Νέα Δημοκρατία όσο και ως λαϊκό κόμμα την αναφορά στο προοίμιο του Συντάγματος στην ιστορική συμβολή του αρχαίου ελληνικού και ρωμαϊκού πολιτισμού καθώς και της χριστιανοσύνης γιατί πιστεύουμε ότι σε αυτά τα στοιχεία βασίστηκε η γέννηση και η περαιτέρω εξέλιξη της σημερινής Ευρώπης.

Θεωρώ ότι μια τέτοια ιστορική αναφορά στον αξιακό κώδικα που υπηρέτησε και υπηρετεί η Ευρώπη δεν αποτελεί ρατσιστική αναφορά σε άλλα δόγματα και πολιτισμούς που θέλουν και μπορούν να ενταχθούν στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Ο σεβασμός και η γνώση της ιστορίας μας δεν σημαίνει ότι αρνούμαστε και δεν σεβόμαστε κάθε τι διαφορετικό. Δυστυχώς, τόσο η σοσιαλιστική ομάδα όσο και οι εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ αρνήθηκαν την αναφορά στη συμβολή του χριστιανισμού παρερμηνεύοντας τεχνηέντως το νόημα των δικών μας επιχειρημάτων.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να αναφέρω στην Εθνική Αντιπροσωπεία τρεις προσωπικές πρωτοβουλίες.

Η πρώτη έγινε στο πλαίσιο της Επιτροπής για την Οικονομική Διακυβέρνηση, για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Ηλεκτρονικής Τράπεζας Πληροφόρησης για τη νομοθέτηση που θα δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες αλλά και στους εθνικούς νομοθέτες να μαθαίνουν ανά πάσα στιγμή ποιο είναι το ευρωπαϊκό πλαίσιο για κάθε θέμα και τι νομοθετικές πρωτοβουλίες για το ίδιο θέμα έχουν ανατεθεί σε άλλα κράτη. Αυτό θα αποτελέσει μια αποτελεσματική μάχη κατά της γραφειοκρατίας, της πολυνομίας και θα βοηθήσει να εναρμονιστούν τα θεσμικά πλαίσια ταχύτερα και οικονομικότερα και φυσικά ποιοτικότερα.

Δεύτερον, συνυπέγραψα μαζί με συναδέλφους μου Ευρωπαίους τη διεύρυνση της μεθόδου των δημοψηφισμάτων καθώς και τη δυνατότητα των Ευρωπαίων πολιτών με ένα εκατομμύριο υπογραφές να μπορούν να υποκινούν νομοθετική πρωτοβουλία σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πιστεύω ότι σε μια συμμετοχική ευρωπαϊκή δημοκρατία οι πολίτες ούτε θα αποξενώνονται ούτε θα αδιαφορούν για τους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Τρίτον, συνυπέγραψα τροπολογία για την προστασία των δικαιωμάτων των μειονοτήτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μιας περιοχής που αποτελεί πρότυπο ανοικτής και δημοκρατικής κοινωνίας και έχει κατακτήσει στην πράξη την ειρηνική και δημιουργική συνύπαρξη των σύνοι-

κών στοιχείων χριστιανών και μουσουλμάνων, δηλαδή της Θράκης, θεώρησα ηθική και πολιτική μου υποχρέωση να προωθήσω αυτήν την αντίληψη και σε θεσμικό ευρωπαϊκό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνέλευση ολοκληρώσε με επιτυχία τις εργασίες της. Η διαπραγμάτευση που ξεκίνησε συνεχίζεται σε επίπεδο κυβερνήσεων στο πλαίσιο της Διακυβερνητικής. Τώρα η ευθύνη μεταβιβάζεται απόλυτα στα χέρια του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εξωτερικών. Εμείς πιστεύουμε ότι εάν υπάρξει έστω και στην τελική φάση ξεκάθαρη και διεκδικητική θέση, στοιχειοθετημένη υποστήριξη των θέσεων μας και συστηματική επιδίωξη συμμαχιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο η Ελλάδα μπορεί να επιτύχει αποτελέσματα.

Άποψή μας είναι ότι το Σχέδιο της Συνέλευσης πρέπει να αποτελέσει το ελάχιστο όριο εφαρμογής της κοινοτικής μεθόδου. Θα πρέπει να επιμεινουμε στην εναλλακτική Προεδρία και στην περαιτέρω ισχυροποίηση του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οφείλουμε να διεκδικήσουμε την πραγμάτωση της αρχής της ισότητας μεταξύ των κρατών με το δικαίωμα κάθε κράτος να έχει και έναν Επίτροπο.

Τέλος, η Κυβέρνηση έχει καθήκον να επιμεινεί στη σαφή και ρητή διατύπωση της Ρήτηρας Αλληλεγγύης για ζητήματα ασφάλειας και άμυνας και στη διασφάλιση της ευρωπαϊκής προστασίας για την αγροτική οικονομία και τον τουρισμό. Στο δίλημμα Διακυβερνητική - ενισχυμένης μορφής συνεργασία ή πρωτότυπη ομοσπονδιακού τύπου διακρατική δημοκρατία η απάντησή μας θα πρέπει να είναι ευθέως υπέρ της δεύτερης εκδοχής.

Εκτίμησή μου είναι ότι η πολιτική ένωση έχει ακόμα πολύ δρόμο μπροστά της. Τα βήματα που γίνονται από λαούς και κυβερνήσεις είναι σημαντικά, αλλά δεν είναι ούτε γρήγορα ούτε μεγάλα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Απαραίτητη προϋπόθεση σε κάθε περίπτωση για να επιτύχουμε τον τελικό μας στόχο, δηλαδή την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, είναι διασφαλίζοντας τη δημοκρατική νομιμοποίηση για όλες τις αποφάσεις από τους ευρωπαϊκούς λαούς να διευρύνουμε όλο και περισσότερο των κοινών αρχών και αξιών στον οποίο συναντώνται οι επί μέρους εθνικές ταυτότητες. Εάν η Ευρώπη επιθυμεί πραγματικά την ένωσή της οφείλει να προστατεύσει ως κόρη οφθαλμού το μεγάλο της πλεονέκτημα που είναι η πολυφωνία, η πολυπολιτισμικότητα και ο σεβασμός σε κάθε εθνική ιδιαιτερότητα. Η νέα ευρωπαϊκή ταυτότητα θα πρέπει να συνθέτει τα καλύτερα στοιχεία των εθνικών πολιτισμών, να υπηρετεί έναν κώδικα κοινών αρχών και αξιών, να σέβεται το ρόλο των πολιτών και να απελευθερώνει τις πιο υψηλές και δημιουργικές δυνάμεις των ανθρώπων.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Στυλιανίδη.

Το λόγο έχει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βρεττός και Πρόεδρος της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων που συμμετέχει στην ΚΟΖΑΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Αγαπητοί συνάδελφοι, το Σχέδιο Συνθήκης για ίδρυση Συντάγματος της Ευρώπης, που αυτήν τη στιγμή αποτελεί αντικείμενο της Διακυβερνητικής Διάσκεψης προήλθε από μία αξιοσημείωτη ευρωπαϊκή δημοκρατική διαδικασία, που ξεκίνησε αμέσως μετά τη λήξη της Διακυβερνητικής Διάσκεψης της Νίκαιας το Δεκέμβριο του 2000.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αναθέτοντας την εκπόνηση Σχεδίου Ευρωπαϊκού Συντάγματος, έστω και συμβουλευτικού χαρακτήρα στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση εγκαίνιασε μία νέα μεταρρυθμιστική περίοδο, πιο αντιπροσωπευτική, της βούλησης των Ευρωπαίων πολιτών και συνεπώς πιο νομιμοποιημένης. Στην καινοτόμο αυτή διαδικασία η ελληνική Βουλή συμμετείχε συνεχώς ενεργά και αποτελεσματικά. Με την αμέριστη στήριξη του Προέδρου της Βουλής ιδίως κατά το δύσκολο εξάμηνο άσκησης της κοινοβουλευτικής προεδρίας, η Βουλή ανταποκρίθηκε με επάρκεια και αποτελεσματικότητα στην εκτέλεση των καθηκόντων της. Οι συζητήσεις που διεξήχθησαν, οι πρωτοβουλίες που αναλήφθηκαν και οι θέσεις που υιοθετήθηκαν, προπάντων

σε ευρωπαϊκό επίπεδο στο πλαίσιο άσκησης της ελληνικής κοινοβουλευτικής προεδρίας συνέβαλαν σημαντικά στη στήριξη του έργου της Ευρωπαϊκής Συνέλευσης, στην εξασφάλιση του ευρωπαϊκού ρόλου των ελληνικών κοινοβουλίων και στην εκπόνηση ενός Ευρωπαϊκού Συντάγματος κοντύτερα, στις πάγιες και διαχρονικές ελληνικές θέσεις.

Στην κατεύθυνση να τεθεί η διαδικασία εκπόνησης του σχεδίου Ευρωπαϊκού Συντάγματος μεταξύ των ενδιαφερόντων των Ελλήνων πολιτών, συνέβαλαν και άλλες δραστηριότητες που αποφασίστηκαν από τον Πρόεδρο της Βουλής, όπως για παράδειγμα η δημιουργία ειδικής ενημέρωσης στην ιστοσελίδα της Βουλής.

Πιο συγκεκριμένα η συμβολή της Βουλής εκδηλώθηκε κυρίως σε τρία επίπεδα. Ας μου επιτραπεί να ξεκινήσω -μας και ο Πρόεδρος της Βουλής δεν θα μιλήσει σχετικά- με μία σύντομη αναφορά στο έργο της Διάσκεψης των Προέδρων των Κοινοβουλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έτσι όπως αυτό αποτυπώθηκε κατ' εξοχήν στα συμπεράσματα της Προεδρίας στις 24-5-2003. Τα συμπεράσματα αυτά όπου εκφράζεται με ενάργεια το δύσκολο έργο της εναρμόνισης των εθνικών κοινοβουλευτικών θέσεων σε θέματα ζωτικά για την Ελλάδα, όπως η διαμόρφωση μιας αποτελεσματικής εξωτερικής πολιτικής, η οικοδόμηση μιας ευρωπαϊκής άμυνας και η επίλυση του ευρωπαϊκού δημοκρατικού ελλείμματος λειτουργήσαν και λειτουργούν ως πλαίσιο αναφοράς πρωτοβουλιών και δράσης για όλους μας.

Η Βουλή έδωσε δυναμικό παρών στις ευρωπαϊκές συναντήσεις των ελληνικών επιτροπών ευρωπαϊκών θεμάτων, όπως θα εξηγήσω αναλυτικά πιο κάτω. Τέλος οι εκπρόσωποι της Βουλής στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση, ιδίως με την πετυχημένη άσκηση της Ελληνικής Προεδρίας των Βουλευτών που συμμετείχαν στη Συνέλευση συνέβαλαν ουσιαστικά και εποικοδομητικά στη διαμόρφωση του Σχεδίου Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Όσον αφορά την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων που έχω την τιμή να προεδρεύω, θέλω να τονίσω ότι ευθύς εξαρχής ενεργοποιήθηκε επιθυμώντας να συμβάλει γόνιμα και αποτελεσματικά στην εκπόνηση ενός ευρωπαϊκού Συντάγματος αντάξιου των προσδοκιών των Ελλήνων πολιτών και των προκλήσεων που αντιμετωπίζουμε ως χώρα. Στις πολλές συνεδριάσεις που πραγματοποιήσε με την παρουσία είτε Υπουργών της Κυβέρνησης είτε σημαντικών προσωπικοτήτων θεσμικών οργάνων της Ένωσης -αναφέρω ενδεικτικά τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τον κ. Κοξ, τον αρμόδιο για τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις Επίτροπο κ. Μπαρνιέ- είτε με κοινές συνεδριάσεις με επιτροπές ευρωπαϊκών υποθέσεων άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πήραμε αποφάσεις και προσπαθήσαμε να αναδείξουμε και να προωθήσουμε στις μεγάλες επιλογές της πατρίδας μας μέσα σε ένα αρμονικό και συνανετικό κλίμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι αξίζει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Υποθέσεων υιοθέτησε πέντε γνώμες -πέντε αποφάσεις δηλαδή- που τις τέσσερις τις αποφάσεις σχεδόν ομόφωνα -μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είχε διαφωνία- και την πέμπτη που αφορούσε στη διαδικασία συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων, πάλι ομόφωνα -συμμετείχε και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σ' αυτήν την απόφαση- γεγονός εξαιρετικής κοινοβουλευτικής σημασίας για την ανάδειξη και εξασφάλιση των ευρωπαϊκών συμφερόντων της χώρας μας. Η ομόφωνη απόφαση δεν είναι εύκολο πράγμα να επιτευχθεί και, όμως, την πήραμε στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων.

Μ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Υποθέσεων συνέδραμε την ελληνική Κυβέρνηση στις δύσκολες ευρωπαϊκές της μάχες, στήριξε το έργο των εκπροσώπων της ελληνικής Βουλής στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση, διαμόρφωσε μία ευρύτερη συναίνεση για την ευρωπαϊκή πολιτική της Ελλάδας και συνέβαλε στο μέτρο που ανταποκρίθηκαν και τα ΜΜΕ -γιατί εδώ που τα λέμε δεν ανταποκρίθηκαν και πολύ, αυτό είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό θέμα- στην ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης για τα μεγάλα ευρωπαϊκά θέματα που τις περισσότερες φορές φαντάζονται απόμακρο, τεχνικά και περίπλοκα.

Πριν αναφερθώ στο περιεχόμενο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, θα επιθυμούσα να υπογραμμίσω τις δυσχέρειες που περι-

βάλλει κάθε ευρωπαϊκή διαπραγμάτευση, ιδίως εκείνες που επιδιώκουν την επιτάχυνση της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Θα αναφέρω δύο παραδείγματα από την ελληνική κοινοβουλευτική προεδρία. Θα ξεκινήσω με τη δημιουργία της «Ομάδας των Αθηνών» -το «Athens Group», όπως λέμε- που αποφασίστηκε από τη Διάσκεψη των Προέδρων που έγινε στην Αθήνα στις 24 Μαΐου 2003 και που η πρώτη συνεδρίασή της στη Στοκχόλμη στις 17 Οκτωβρίου 2003, στην οποία είχα την τιμή να εκπροσωπώ τον Πρόεδρο της Βουλής, ανέδειξε το μέγεθος των αλλαγών που απαιτεί η αποτελεσματική άσκηση του νέου ρόλου που απονέμει στα εθνικά κοινοβούλια το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Μεταξύ των αλλαγών που προτείνονται και που γίνονται αποδεκτές σχεδόν από το σύνολο των ευρωπαϊκών κοινοβουλευτικών σωμάτων, είναι η διοργάνωση διακοινοβουλευτικών συναντήσεων, για να συζητούνται σημαντικά ευρωπαϊκά θέματα, όπως εξωτερικής πολιτικής και άμυνας, η διοργάνωση ευρωπαϊκών εβδομαδιαίων κοινοβουλευτικής δράσης σε κάθε κοινοβούλιο και ταυτόχρονα σε όλα τα κοινοβούλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η στενή συνεργασία του ελληνικού Κοινοβουλίου είτε με το ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε χωρίς αυτό, για να ασκηθεί καλύτερα ο νέος μας ρόλος.

Ένα δεύτερο παράδειγμα είναι δύο παραδείγματα που απαγορεύσαν κατ'επανάληψη τη Διάσκεψη των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Θεμάτων. Γνωστότερες με τη γαλλική συντομογραφία ως ΚΟΖΑΚ, πρόκειται, πρώτον, για το πέρασμα από την ομοφωνία στην ειδική πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων, όταν πρόκειται για υιοθέτηση αποφάσεων της ΚΟΖΑΚ σε σημαντικά ευρωπαϊκά θέματα και, δεύτερον, για τη σύσταση στις Βρυξέλλες μίας γραμματείας υποστηρικτικής των δραστηριοτήτων αυτού του οργάνου.

Αυτά ήταν δύο άπιαστα όνειρα, δηλαδή, πρώτον, να μπορεί να αποφασίζει η ΚΟΖΑΚ κατά πλειοψηφία και να εκφράζει τα κοινοβούλια και, δεύτερον, να έχει μία τεχνική υποστήριξη ή γραμματεία, ώστε να μπορεί να αναπτυχθεί. Όσοι έχουν θρηύσει ή θητεύουν ακόμα σε ευρωπαϊκά κοινοβουλευτικά όργανα ξέρουν τι μπορεί να σημαίνει αυτό.

Επί Ελληνικής Προεδρίας, σε δύο ολομέλειες της ΚΟΖΑΚ, τον Ιανουάριο στις Βρυξέλλες και το Μάιο στην Αθήνα, καταφέραμε να επιτύχουμε, μετά από επίπονες -είναι αλήθεια- διαδικασίες, την απόλυτη ομοφωνία, ώστε να περάσουν οι δύο αυτές σημαντικές αποφάσεις που καθιστούν πλέον το όργανο αυτό το σημαντικότερο υποστηρικτικό σώμα των εθνικών κοινοβουλίων στα ευρωπαϊκά θέματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης επιφυλάσσει ένα νέο και αναβαθμισμένο ρόλο στα εθνικά κοινοβούλια, στο βαθμό που υιοθετεί νέους μηχανισμούς πληροφόρησης και συμμετοχής τους στις δραστηριότητες της Ένωσης, ιδίως στο νομοθετικό τομέα. Στα εθνικά κοινοβούλια θα μεταβιβάζονται εφεξής από την Επιτροπή οι νομοθετικές της προτάσεις, το ετήσιο νομοθετικό πρόγραμμα και κάθε έγγραφο νομοθετικού προγραμματισμού και πολιτικής στρατηγικής, όπως και κάθε συμβουλευτικό έγγραφο, όπως λευκά, πράσινα βιβλία και ανακοινώσεις -όσοι έχετε διατελέσει Υπουργοί γνωρίζετε πόσο σημαντικά πράγματα είναι αυτά- με τη δημοσίευσή τους.

Τα εθνικά Κοινοβούλια μπορούν να εκφράσουν τη θέση τους εντός έξι εβδομάδων επί μίας νομοθετικής προτάσεως από τη στιγμή της λήψης της, που την κοινοποιούν στον αρμόδιο εθνικό Υπουργό ή στους προέδρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή στο Συμβούλιο των Υπουργών και στην Επιτροπή, όταν πρόκειται για την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας.

Η αποστολή στα εθνικά κοινοβούλια της ημερήσιας διάταξης του Συμβουλίου των Υπουργών, το πρακτικό της συνεδρίασης και των αποτελεσμάτων των συνεδριάσεών του διευκολύνει την αποτελεσματική άσκηση του νέου ευρωπαϊκού ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων. Υπάρχουν τα πρακτικά από τα Συμβούλια Υπουργών και στα ελληνικά Κοινοβούλια, για να βλέπουν τι ειπώθηκε εκεί.

Τα νομοθετικά όργανα της Ένωσης οφείλουν εφεξής να λαμβάνουν υπόψη τους τις αιτιολογημένες γνώμες των εθνικών κοι-

νοβουλίων για τη μη τήρηση της αρχής της επικουρικότητας, για το σεβασμό της οποίας τα τελευταία έχουν και δικαίωμα δικαστικής προσφυγής. Κάθε εθνικό κοινοβούλιο έχει δικαίωμα δικαστικής προσφυγής, ενώ η Επιτροπή οφείλει να επανεξετάσει την πρότασή της, όταν εκφράστηκε αρνητικά επ' αυτής το 1/3 των κοινοβουλίων. Είναι ένα είδος αναπομπής μιας πρότασης, όταν το 1/3 των εθνικών κοινοβουλίων θεωρεί ότι είναι αντίθετο με την αρχή της επικουρικότητας.

Η εκπλήρωση του νέου ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων συνεπάγεται στενή συνεργασία με το ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατά τα προβλεπόμενα άλλωστε στο πρωτόκολλο και το ρόλο τους. Ιδιαίτερης σημασίας είναι εν προκειμένω η στενή τους συνεργασία στο επίπεδο της Διάσκεψης των Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, της Κοζάκ, που μπορεί να υποβάλει κάθε απόφαση που κρίνει απαραίτητη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο Υπουργών και στην Επιτροπή, όπως είπα, κατά πλειοψηφία.

Με την προαναφερθείσα αναβάθμιση του ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων, αυξάνεται η νομιμοποίηση της Ένωσης, όπως και η δημοκρατικότητα και η διαφάνειά της, έτσι όπως κατ'επανάληψη ζητήθηκε από τις γνώμες της δικής μας Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων.

Καλούμαστε συνεπώς, κύριοι συνάδελφοι, να αναλάβουμε και να ασκήσουμε ένα νέο ρόλο στο δικό μας, στο ελληνικό Κοινοβούλιο και ευρύτερα ως εθνικά Κοινοβούλια σε μια νέα Ευρώπη, που διαρκώς διευρύνεται και που παρ' όλες τις αντίθετες προβλέψεις εκβαθύνεται.

Ας μου επιτραπεί να εκφράσω ορισμένες σκέψεις βασισμένες άλλωστε στη γνώμη της 1/10/2003, είναι πρόσφατη, που υιοθετήσαμε ως Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και την οποία είχαμε την τιμή να σας μοιράσουμε επ' ευκαιρία της σημερινής συνεδρίασης.

Αποτελεί αναμφισβήτητη πραγματικότητα το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση οργανώνεται καλύτερα. Το υπό ψήφιση Σύνταγμα της Ευρώπης αποσαφηνίζει καλύτερα το ποιος κάνει τι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι αρμοδιότητες προσδιορίζονται καλύτερα. Οι τρεις πυλώνες καταργούνται, τα νομικά εργαλεία απλοποιούνται, με αποτέλεσμα οι δράσεις της Ένωσης να γίνονται κατανοητές, ή μάλλον πιο κατανοητές από τους πολίτες. Η ευρωπαϊκή δημοκρατική αρχή ενισχύεται με την περαιτέρω αναβάθμιση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Αν με ρωτούσατε αν πρέπει να ψηφιστεί η νέα συνταγματική συνθήκη, θα έλεγα ότι και μόνο για την αναβάθμιση του ρόλου του ελληνικού Κοινοβουλίου, αξίζει να την ψηφίσουμε -και μόνο γι' αυτό- με τη διεύρυνση της διαφάνειας που διέπει την ευρωπαϊκή νομοθετική διαδικασία, με την άμεση συμμετοχή των εθνικών Κοινοβουλίων στο μηχανισμό ελέγχου της εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας και με την ένταξη του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Σύνταγμα. Με τις ρυθμίσεις αυτές επιδιώκεται να επιτευχθεί η τόσο αναγκαία προσέγγιση των πολιτών με το ευρωπαϊκό εγχείρημα και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Αξίζει στη συνέχεια να εξαρθεί, παρ' όλες τις επιφυλάξεις που θα μπορούσαμε να εκφράσουμε, η νέα οργανωτική ισορροπία που διαμορφώθηκε και η οποία θα μπορούσε να επιταχύνει την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να αγωνιστούμε για τη διατήρηση του δικαιωμάτων μας να έχουμε το δικό μας επίτροπο, για τη διατήρηση της εναλλασσόμενης προεδρίας έστω και σε ομαδική βάση και για την αύξηση του αριθμού των πολιτών που απαιτούνται για τη λειτουργία του συστήματος της διπλής πλειοψηφίας.

Πριν τελειώσω, θα ήθελα να πω δυο κουβέντες σχετικά με το αίτημα για περισσότερη Ευρώπη, που δυστυχώς δεν λήφθηκε πλήρως υπόψη σε όλους τους σημαντικούς τομείς δράσης, δηλαδή στους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης, της εξωτερικής δράσης, της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. Είναι πολλοί σημαντικοί τομείς όπου το αίτημά μας δεν μπορεί να πω ότι έγινε -όπως θα έπρεπε- αποδεκτό.

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν έγιναν θετικά βήματα. Πράγματι με το σχέδιο Συντάγματος αναγορεύονται σε αξίες

της Ένωσης η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η αλληλεγγύη και η απαγόρευση των διακρίσεων. Ωστόσο οι αρμοδιότητες που ανατέθηκαν στην Ένωση από τη συνταγματική συνθήκη, δεν επαρκούν για την επιδίωξη αυτών των στόχων προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης μιας ευρωπαϊκής κοινωνικής πολιτικής.

Υπάρχει η ευχή, δεν υπάρχουν τα κατάλληλα εργαλεία ώστε να πετύχουμε αυτά που αναφέρονται στο Σύνταγμα.

Η συνταγματική συνθήκη έκανε επίσης αξιόλογα βήματα στη διαμόρφωση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Οι σχετικές πολιτικές εφεξής διέπονται από την αρχή της αλληλεγγύης, ενισχύονται με την αναγνώριση στην Ένωση της αρμοδιότητας μεταξύ άλλων να θέσει σε εφαρμογή προοδευτικά ένα κοινό σύστημα διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων, να ενισχύσει τη δράση των κρατών-μελών στην ενσωμάτωση υπηκόων τρίτων κρατών, με τη ρητή ωστόσο επιφύλαξη του δικαιώματος των τελευταίων να παρέχουν τις άδειες εργασίας, να θεσπίζει ελάχιστους κανόνες για τον ορισμό των πολιτικών αδικημάτων και των κυρώσεων και να συστήσει ευρωπαϊκή εισαγγελία για την καταζήτηση και δίωξη σοβαρών εγκλημάτων με επιπτώσεις σε πολλά κράτη-μέλη.

Πρόκειται για σημαντικές ρυθμίσεις που λειτουργούν πρωταρχικά υπέρ των πολιτών, ιδίως αν ληφθεί υπόψη η εντυπωσιακή ανάπτυξη του οργανωμένου εγκλήματος.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι η εξωτερική δράση της Ένωσης φαίνεται να αποκτά ενιαίο και συνεκτικό χαρακτήρα στο βαθμό που το Σύνταγμα καταργεί τη δομή των πυλώνων, απλοποιεί τις διαδικασίες και τις αποφάσεις που λαμβάνονται και αναγνωρίζει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο την αρμοδιότητα να καθορίζει καλύτερα τα στρατηγικά συμφέροντα και τους στόχους της Ένωσης.

Στον τομέα της άμυνας το Σύνταγμα θέτει τις βάσεις ανάπτυξης μιας ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας, ιδίως με την υπαγωγή της στις αρχές και τους στόχους της εξωτερικής δράσης της Ένωσης, με την αναγνώριση της δυνατότητας κρατών-μελών με υψηλά κριτήρια στρατιωτικών δυνατοτήτων να θεσμοθετούν διαρθρωμένη συνεργασία στο πλαίσιο της Ένωσης και με την καθιέρωση στενότερης συνεργασίας σε θέματα αμοιβαίας άμυνας, που σημαίνει ότι αν ένα κράτος-μέλος υποστεί ένοπλη επίθεση στο έδαφός του, τα άλλα συμμετέχοντα στη συνεργασία κράτη, του παρέχουν βοήθεια και συνδρομή με όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή του.

Κλείνω την ομιλία μου με την πεποίθηση ότι η αξιολόγηση του σχεδίου Ευρωπαϊκού Συντάγματος σε τόσο σύντομο χρόνο είναι δύσκολη και θέλω να τονίσω ότι πολλές από τις ρυθμίσεις του είναι ιδιαίτερα χρήσιμες για τη χώρα μας. Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα θέτει τις βάσεις για την ανάπτυξη μιας ισχυρής και δημοκρατικής Ευρώπης στην υπηρεσία των πολιτών της. Η απόκτηση δικής της φωνής στην εξωτερική πολιτική και άμυνα, η δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η εξασφάλιση και ανάπτυξη ενός ισχυρού κράτους δικαίου, όπως και ενός ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου είναι πλέον ευρωπαϊκές προοπτικές, που μπορεί και πρέπει να επιδιωχθούν από όλους μας.

Είναι προφανές, κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειές μας στο πλαίσιο του νέου ρόλου που απονέμεται στα εθνικά κοινοβούλια για υπεύθυνη και εποικοδομητική κριτική στις ευρωπαϊκές δραστηριότητες της Κυβέρνησης, για συνεχή και αποτελεσματική ενημέρωση των Ελλήνων πολιτών και για δυναμικό παρόν στα ευρωπαϊκά φόρα προς το συμφέρον της πατρίδας μας και των πολιτών της Ένωσης.

Αρκετά καθυστέρησαμε ως ελληνικό Κοινοβούλιο. Ήρθε η ώρα να αναλάβουμε σημαντικές πρωτοβουλίες. Το οφείλουμε στους πολίτες αυτής της χώρας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Βρεττέ.

Η Νέα Δημοκρατία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο στη σημερινή συνεδρίαση το Βουλευτή κ. Πέτρο Μολυβιάτη.

Οι Βουλευτές κύριοι Χρήστος Μαγκούφης, Ιωάννης Τσεκούρας, Χριστίνα Σπυράκη, Θεόδωρος Πάγκαλος και Σπυρίδων Βούγιας ζητούν ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τη χθεσινή συζήτηση προέκυψε ότι σε ό,τι αφορά το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία φαίνεται να συμφωνούν. Είναι ευχάριστο ότι στο κρίσιμο αυτό εθνικό ζήτημα συμφωνούν τα δύο μεγάλα κόμματα.

Είναι, πρέπει να πω επίσης, αξιοπρόσεκτη και ευχάριστη η προσέγγιση του ΠΑΣΟΚ στο χώρο της ρεαλιστικής πολιτικής.

Έχω πολλές φορές στο παρελθόν εκφραστεί υπέρ της ομοσπονδιακής δομής της Ευρώπης, διότι θεωρώ ότι αυτή η δομή υπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντα της Ελλάδας, αλλά και της Ευρώπης.

Χαίρομαι, λοιπόν, διότι χθες τόσο ο κ. Σημίτης όσο και ο κ. Καραμανλής ετάχθησαν καθαρά υπέρ μιας ομοσπονδιακής οργάνωσης της Ευρώπης. Και τα δύο κόμματα είπαν χθες ότι κατανοούν –και αυτό δείχνει ρεαλισμό– ότι το συνταγματικό αυτό κείμενο θα είναι ένας συμβιβασμός. Δεν μπορούμε να τα έχουμε όλα.

Μένει να δούμε, όμως, αν το τελικό κείμενο θα διευκολύνει ή θα εμποδίζει τη μελλοντική ομοσπονδιακή προοπτική. Αυτό δεν το ξέρουμε ακόμη και θα πρέπει να το δούμε.

Τα λόγια του κ. Σημίτη και του Καραμανλή χθες υποδήλωσαν ότι το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα είναι ένα κρίσιμο ευρωπαϊκό και εθνικό ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά τη γνώμη μου, η δημοκρατική τάξη επιβάλλει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, σύμφωνα με το άρθρο 44 του δικού μας Συντάγματος που να συμπεσει με τις εκλογές για το Ευρωκοινοβούλιο. Ελπίζω ότι τότε ο ελληνικός λαός θα εγκρίνει πανηγυρικά το νέο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Συνέλεξα τις ακόλουθες πληροφορίες για το τι θα πράξουν σχετικά οι άλλες δεκατέσσερις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουν ήδη ανακοινώσει ότι θα κάνουν δημοψήφισμα επτά χώρες, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Δανία, η Ολλανδία και το Λουξεμβούργο. Θεωρείται πολύ πιθανό ότι θα κάνουν δημοψήφισμα η Ιταλία και το Βέλγιο. Θεωρείται, όμως, απίθανο ή λιγότερο πιθανό να κάνουν δημοψήφισμα η Αυστρία, η Αγγλία, η Γερμανία, η Φιλανδία. Θεωρείται βέβαιο ότι δεν θα κάνει δημοψήφισμα η Σουηδία, η οποία σας θυμίζω ότι έκανε προσφάτως δημοψήφισμα για το ευρώ που απορρίφθηκε. Αυτή είναι η συμπεριφορά των άλλων χωρών σε ό,τι αφορά αυτό το ζήτημα.

Θα ήθελα τώρα να κάνω μερικές επιλεκτικές παρατηρήσεις. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση τρεις είναι οι χώρες που προήλθαν από δικτατορικό καθεστώς και η Ευρώπη τις βοήθησε να αποκαταστήσουν τη δημοκρατία τους. Πρόκειται για την Ελλάδα, την Ισπανία και την Πορτογαλία. Από τις τρεις αυτές χώρες που πέρασαν από τη δικτατορία και βοηθήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση να γίνουν δημοκρατίες, οι δύο κάνουν δημοψήφισμα, η Ισπανία και η Πορτογαλία, ενώ η Ελλάς φαίνεται ότι δεν θέλει να κάνει δημοψήφισμα.

Θα ήθελα να κάνω μία άλλη στατιστική παρατήρηση. Οι χώρες-μεγάλοι αποδέκτες της διαρθρωτικής βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι τέσσερις, η Ιρλανδία, η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ελλάδα. Οι τρεις χώρες θα κάνουν δημοψήφισμα, ενώ εμείς δεν θα κάνουμε.

Ας πάρουμε τις μεσογειακές χώρες, αν σε αυτές τελικώς περιληφθεί και η Ιταλία, θα κάνουν όλες δημοψήφισμα, πλην της Ελλάδος. Αυτή λοιπόν είναι η εικόνα.

Για εμένα είναι πάρα πολύ σημαντικό να διεξαχθεί δημοψήφισμα και θα σας πω γιατί. Προεξοφλώ κατ' αρχήν ότι στο δημοψήφισμα θα γίνει αποδεκτό το νέο Σύνταγμα.

Πλην όμως, εκ των πραγμάτων θα αναγκάσει τον πολιτικό κόσμο να εξηγήσει –είναι αυτή η φύση του δημοψηφίσματος– με λεπτομέρεια στον κόσμο, εις τον ελληνικό λαό, γιατί ζητεί να ψηφίσει υπέρ του Συντάγματος. Διότι αυτήν τη στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, –και αυτό είναι μονίμως το κενό– ο περισ-

σότερος κόσμος αδιαφορεί τελείως για αυτά τα θέματα. Είναι κρίσιμο, λοιπόν, κατά τη γνώμη μου, για να διαμορφωθεί το μέλλον, να αναγκασθούμε και εμείς οι πολιτικοί να εξηγήσουμε με απλά λόγια τι πρόκειται να συμβεί.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω αυτήν την πολύ σύντομη παρέμβαση με μια παρατήρηση για το πολιτικό μας σύστημα. Είμαστε πολλοί σε αυτήν την Αίθουσα –και το ξέρω– που ανησυχούμε, επειδή διαπιστώνουμε ότι το σύστημά μας εξελίσσεται όλο και περισσότερο σε βαθιά πρωθυπουργοκεντρικό. Έχουμε μονοκομματικές κυβερνήσεις σε συνδυασμό με το πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα και τελικώς οδηγούμεθα σε μία ανέλεγκτη παντοδυναμία των Αρχηγών των κομμάτων.

Είναι μερικοί που λένε σε αυτήν τη Βουλή ότι αποφασίζουν δύο άνθρωποι, ο Αρχηγός της Πλειοψηφίας και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και εναλλάσσονται. Δεν υπάρχει δεύτερη άποψη. Αν πει ο κ. Σημίτης «πετάει ο γαϊδαρός», το ΠΑΣΟΚ συμφωνεί ότι πετάει ο γαϊδαρός και αντιστοίχως το ίδιο ισχύει και για τη Νέα Δημοκρατία. Αυτή είναι η εικόνα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Όχι πάντα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Εγώ θα έλεγα πάντα, διότι υπάρχουν φραστικές μόνο εξαιρέσεις.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Υπάρχουν εξαιρέσεις.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Ναι, αλλά πάντοτε πετάει ο γαϊδαρός τελικώς. Ας μην μπορούμε όμως σε αυτό θέμα.

Κατά τη γνώμη μου, λοιπόν, το δημοψήφισμα προβλέπεται από το Σύνταγμά μας. Σημειώστε ότι οι χώρες που θα κάνουν δημοψήφισμα δεν έχουν όλες τη συνταγματική διάταξη που έχουμε εμείς. Εμείς την έχουμε και την έχουμε θέσει σε αχρηστία. Το δημοψήφισμα σε μας θα μπορούσε να είναι ένας εξισορροπητικός παράγοντας σε αυτήν την μονοκρατορία του ενός ανθρώπου που υπάρχει τώρα.

Είχα ζητήσει να γίνει δημοψήφισμα και για τον εκλογικό νόμο. Είπα να φτιάξει η Κυβέρνηση εκλογικό νόμο ο οποίος θα ισχύσει στις μεθεπόμενες εκλογές, αλλά να τεθεί υπόψη του λαού, γιατί είναι κρίσιμο ζήτημα για το λαό να αποφασίσει με ποιον τρόπο θα αναδεικνύει τους αντιπροσώπους του. Βέβαια, η Κυβέρνηση αρνήθηκε.

Ο κ. Σημίτης είπε χθες ότι λαμβάνει μηνύματα από το λαό. Είπε: «Τα τελευταία χρόνια η κοινωνία και οι πολίτες της μας στέλνουν μηνύματα». Δεν ξέρω αν έχει στείλει κανείς μήνυμα στον κ. Σημίτη. Από τις δημοσκοπήσεις παίρνει τα μηνύματα; Θα έλεγα, λοιπόν, ότι θα ήταν πολύ σημαντικό για την Κυβέρνηση και για όλους εμάς να στηρίξουμε τη λογική ότι πρέπει να κάνουμε δημοψήφισμα και να μην είμαστε ενδεχομένως στην πολύ μικρή μειοψηφία εκείνων των χωρών, εκείνων των κυβερνήσεων και των κοινοβουλίων που δεν εμπιστεύονται το λαό τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Παπαζώ έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΖΩΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό και έχει ήδη τεθεί από διάφορους συναδέλφους το ζήτημα της έλλειψης ενδιαφέροντος για το κοινοτικό γίνεσθαι της ελληνικής κοινωνίας. Αντανακλάται συχνά και στην ελληνική Βουλή και στη σημερινή συζήτηση. Αδιαφορούμε ως κοινωνία για ό,τι γίνεται στις Βρυξέλλες, έστω κι αν αυτά που αποφασίζονται εκεί είναι μέγιστης σημασίας για την ελληνική πραγματικότητα. Υπάρχει μία ευθύνη που βαρύνει όλους μας για το γεγονός ότι ένα τέτοιο μείζον ζήτημα όπως είναι το θέμα της ευρωπαϊκής συνταγματικής συνθήκης, δεν φαίνεται να συγκινεί καθόλου τον ελληνικό λαό.

Μ' αυτήν την έννοια, ίσως η πρόταση του κ. Μάνου ότι ένα δημοψήφισμα θα μπορούσε να συγκινήσει και τον ελληνικό λαό και τους αντιπροσώπους του, αξίζει να της δώσουμε κάποια σημασία.

Με την αδιαφορία στα θέματα του κοινοτικού γίνεσθαι συνδέεται και ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων. Πιστεύω ότι, παρά τη θετική αντιμετώπιση που υπάρχει στη νέα συνταγματική συνθήκη, είναι φανερό ότι είναι υπόθεση δική μας, καθάρως εσωτερική της ελληνικής Βουλής να αντιμετωπίσει αυτήν την κατάσταση. Πιστεύω ότι βοηθά την Κυβέρνηση και δεσμεύει την

εκάστοτε κυβέρνηση να αντιμετωπίσει με έναν πιο συστηματικό τρόπο τουλάχιστον την ενημέρωση, αλλά και τις απόψεις που πρέπει να εκφράζονται από την ελληνική Βουλή σε ό,τι συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχει μία εξαίρεση, μία επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, όπου εκεί η παρουσία είναι πυκνή και σταθερή. Νομίζω ότι εκεί γίνεται μία σοβαρή δουλειά.

Με αυτήν την ευκαιρία θα ήθελα να εξάρω την ποιότητα των εργασιών της συντακτικής συνέλευσης και το γεγονός ότι έχουμε ανάγκη σε κάθε αναθεώρηση των ευρωπαϊκών συνθηκών να χρησιμοποιούμε αυτήν τη μέθοδο, δηλαδή τη συντακτική συνέλευση, σε σχέση με την αποκλειστική διακυβερνητική μέθοδο, η οποία έδειξε τα όριά της με το μεγάλο ευρωπαϊκό «παζάρι» στη Συνθήκη της Νίκαιας.

Με τη γενική παρατήρηση ότι οι νέες διατάξεις και συνολικότερα η ευρωπαϊκή συνταγματική συνθήκη θα κριθεί κυρίως από τις μεγάλες προκλήσεις που έχει να αντιμετωπίσει η κοινοτική Ευρώπη των είκοσι πέντε, νομίζω ότι μπορούμε όλοι να πούμε ότι υπάρχουν πάρα πολλά θετικά σ' αυτήν την καινούργια συνθήκη που έχουν να κάνουν με την προσήλωση στην αρχή της ισοτιμίας των κρατών σε κάθε επίπεδο, την επιβεβαίωση της διττής φύσης της Ένωσης ως ένωσης κρατών και ένωσης λαών, την ενσωμάτωση του χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων, την ενίσχυση του ρόλου του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου, τη θεσμοθέτηση του Υπουργού Εξωτερικών και του ρόλου του.

Βεβαίως, παραμένουν μερικά ζητήματα, όπως είναι το ζήτημα της ισότιμης συμμετοχής στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πιστεύω ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε να επιμένουμε ως χώρα στην άποψη ότι μπορούμε να έχουμε είκοσι πέντε ή είκοσι επτά επιτρόπους που να έχουν ακριβώς τον ίδιο ρόλο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και να μη χρειάζεται αυτός ο διαχωρισμός σε πρώτη και δεύτερη κατηγορία επιτρόπους.

Στα πλαίσια της ευρωπαϊκής συνταγματικής Συνθήκης όλες οι χώρες χειροκρότησαν κάποιες εθνικές επιτυχίες. Η Ελλάδα βέβαια έχει πάρα πολλούς λόγους για να πανηγυρίσει για την Ελληνική Προεδρία. Τους ξέρουμε όλοι. Υπάρχει όμως ένα ζήτημα στο οποίο εγώ θα περιοριστώ, ένα ζήτημα για το οποίο δεν χειροκροτώ την Ελληνική Προεδρία και την ελληνική Κυβέρνηση. Θα έλεγα ότι για μένα παραμένουν ανεξήγητοι οι λόγοι γιατί υπάρχει μέχρι σήμερα μια άρνηση να υποστηριχτεί με ένα σοβαρό και συγκροτημένο τρόπο το ζήτημα της ευρωπαϊκής νησιωτικής πολιτικής. Η Ελλάδα είναι η κατ' εξοχήν νησιωτική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έχουν στηρίξει την ευρωπαϊκή νησιωτική πολιτική. Θυμίζω την απόφαση στη Σύνοδο Κορυφής του 1988 στη Ρόδο με τον Ανδρέα Παπανδρέου που για πρώτη φορά τέθηκε το θέμα του Αιγαίου. Θυμίζω στη συνέχεια το αποτέλεσμα που είχαμε στη Διακυβερνητική για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ με τον Πρωθυπουργό κ. Σημίτη, όπως μέσα στο άρθρο 158 για την οικονομική και κοινωνική σύγκλιση να γίνεται αναφορά και στις νησιωτικές περιοχές.

Θα μου επιτρέψετε εδώ να θυμίσω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, ότι αντίθετα από πλευράς Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας δεν είχαμε την ίδια ευαισθητοποίηση σ' αυτό το ζήτημα και στη φάση της ένταξης της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν εξαιρέσαμε δηλαδή τις νησιωτικές μας περιοχές από κοινοτικές πολιτικές, όπως έκαναν αργότερα η Ισπανία και η Πορτογαλία. Και βεβαίως στη φάση της διαπραγμάτευσης για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ όπου εκεί ξεχάστηκε το Αιγαίο, ενώ, όπως είπα, η Γαλλία, η Πορτογαλία και η Ισπανία θυμήθηκαν τις δικές τους νησιωτικές περιοχές.

Όμως θα ήθελα να πω ότι παρά τη συστηματική μέχρι σήμερα αντιμετώπιση μιας ευρωπαϊκής νησιωτικής πολιτικής από πλευράς των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, τα αποτελέσματα είναι πενιχρά, διότι και το άρθρο 158, όπως ξέρετε, είναι ένα άρθρο το οποίο επί της ουσίας το αμφισβητεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το έχει εγκαταστήσει ανενεργό και θα μπορούσαμε και θα έπρεπε στη νέα ευρωπαϊκή συνταγματική Συνθήκη, που κατά την άποψή μου θα αποτελέσει τη βασική συνταγματική Συνθήκη για την επόμενη δεκαετία, να έχουμε εξασφαλίσει τουλάχιστον τη νομική βάση για να αντιμετωπίσουμε τα θέματα των νησιών.

Θα γίνω πιο συγκεκριμένη. Μετά από πολλές διαβεβαιώσεις που υπήρχαν από την πλευρά του Υπουργείου Εξωτερικών, αναγκάστηκα πλέον να φτιάξω τρεις τροπολογίες τις οποίες έχω καταθέσει και στην ελληνική Βουλή και στους αρμόδιους Υπουργούς, αλλά και θα πρέπει κατά την άποψή μου πλέον στο διακυβερνητικό επίπεδο να προωθήσει η ελληνική Κυβέρνηση.

Η πρώτη τροπολογία είναι πολύ απλή και έχει να κάνει με την αλλαγή του μικρού συνδέσμου «ή νησιωτικές περιοχές» στο άρθρο 158 με το «και νησιωτικές περιοχές». Αυτό θα ήταν αρκετό για να μπορούσαμε επιτέλους να έχουμε μια νομική βάση για μια ευρωπαϊκή νησιωτική πολιτική.

Το δεύτερο έχει να κάνει με τη δυνατότητα να έχουμε και κρατικές ενισχύσεις προς τα νησιά μας -χωρίς αυτό να θεωρείται ότι δημιουργεί προβλήματα στην εσωτερική αγορά- να έχουμε εθνική χρηματοδότηση και αφορά βέβαια τις διατάξεις που έχουν να κάνουν με την εσωτερική αγορά, στις οποίες προσθέτω και μια διάταξη με την οποία είναι συμβατές οι κρατικές ενισχύσεις και σε περιοχές που χαρακτηρίζονται από σοβαρά και μόνιμα γεωγραφικά μειονεκτήματα όπως είναι τα νησιά.

Και, τέλος, προτείνω μια αντίστοιχη προσθήκη με αυτή που υπάρχει για τα νησιά της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, στο άρθρο 33 που μιλάει για τα μεγάλα διαρθρωτικά μειονεκτήματα τα οποία οφείλονται στο μόνιμο γεωγραφικό μειονέκτημα της νησιωτικότητας, όπως τα θέματα του κόστους μεταφορών κλπ., την περιορισμένη έκταση, την οικονομική εξάρτηση από μικρό αριθμό προϊόντων. Θα πρέπει κατά την άποψή μου αυτές τις τρεις τροπολογίες, έστω και αυτήν την ύστατη στιγμή, χωρίς το μεγάλο όπλο της Ελληνικής Προεδρίας, να τις παλέψουμε.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι η πολιτική που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα για τη νησιωτική Ελλάδα και ήταν σημαντική πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, μπορεί να χαρακτηριστεί ως μια πολιτική παθητικής σύγκλισης. Εάν θέλουμε την πραγματική σύγκλιση της νησιωτικής Ελλάδας με την κοινοτική Ευρώπη, τότε πραγματικά χρειαζόμαστε μια εξειδικευμένη στρατηγική ανάπτυξης, που δεν μπορούμε να την πετύχουμε, αν δεν έχουμε τη νομική βάση στην καινούργια ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελισάβετ Παπαζώη καταθέτει για τα Πρακτικά έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα: «Η Ελλάδα των Βαλκανικών Πολέμων 1912-1913», τριάντα οκτώ μαθητές και έξι συνοδοί -δάσκαλοι από το 30ο Δημοτικό Σχολείο του Νομού Τρικλών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι η συζήτηση και χθες και σήμερα στη Βουλή είναι σημαντική. Κρίμας που δεν διαχέεται στην κοινωνία όσο θα έπρεπε, γιατί πραγματικά η υπόθεση της Ευρώπης δεν είναι υπόθεση ούτε ολίγων ούτε μιας ελίτ, αλλά είναι υπόθεση των πολιτών της, γιατί αφορά -και αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό απ' όλους- τη ζωή και την προοπτική τους.

Πιστεύω ότι οι εμπνευστές της Ενωμένης Ευρώπης διακατέχονταν ασφαλώς από τη φρίκη των συγκρούσεων του παρελθόντος, αλλά είχαν κι ένα όραμα, να ζήσουν οι λαοί τους σε ένα κοινό σπίτι, που τους εξασφαλίζει πραγματική ευημερία, δικαιοσύνη και ασφάλεια.

Η Συνταγματική Συνθήκη που συζητάμε, με βάση τη βούληση των κρατών και των λαών να προχωρήσουν για το κοινό τους μέλλον, αποτυπώνει, πιστεύω, με βάση αρχές και αξίες τη νέα θεσμική αρχιτεκτονική της Ευρώπης. Το εγχείρημα, όπως ακούστηκε από πολλούς ήταν δύσκολο και πρωτόγνωρο, αλλά όμως ήταν και αδήριτη αναγκαιότητα. Γιατί πιστεύω ότι η Ευρώπη των είκοσι πέντε και αύριο περισσότερων χωρών, για να προχωρή-

σει χρειάζεται ισχυρή πολιτική διακυβέρνηση, δημοκρατικά νομιμοποιημένη στους λαούς.

Κύριε Πρόεδρε, μια Ευρώπη ενωμένη στην πολυμορφία της και με τον καθένα από εμάς -εννοώ πολίτες, λαούς- υπερήφανο για τις παραδόσεις του, την πολιτιστική του ταυτότητα, για την εθνική του ιστορία, αναμφίβολα μπορεί να αποτελέσει παράγοντα σταθερότητας και ειρήνης. Να προσφέρει καλύτερες δυνατότητες στους πολίτες της, να υπερασπιστεί το δικό της κοινωνικό μοντέλο, που βασίζεται σε ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες, αλλά και στις συλλογικές αξίες της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης. Αυτό είναι το διαφορετικό, στην παράδοση της Ευρώπης. Αυτές οι συλλογικές αξίες είναι που δίνουν το βάθος στην ευρωπαϊκή ιδέα και κάνουν τη διαφορά.

Στην Ευρώπη θέλουμε την ελευθερία -για να θυμηθούμε και τον Τσόμσκι- αλλά δεν θέλουμε να την «αγοράζουμε». Θέλουμε να είναι κατοχυρωμένη.

Στη χθεσινή συζήτηση αλλά και στη σημερινή από μεριάς Αντιπολίτευσης ακούστηκαν ορισμένες απόψεις και προβληματισμοί, που πιστεύω ότι υποκρύπτουν, αλλά και αντανακλούν τάσεις που διαπερνούν ορισμένες κοινωνικές ομάδες. Και αυτές πρέπει να τις προσέξουμε. Θα σας πω τι εννοώ. Θα τις κατέτασσα σε τρεις κατηγορίες.

Υπάρχει μια τάση ευρωλαγνείας, που με τη θεωρία του «αυτόματου» πιλότου και τα θέλητρα της αγοράς για την ευημερία, ουσιαστικά αποκοιμίζει, συντηρητικοποιεί και απενεργοποιεί.

Υπάρχει μία δεύτερη τάση ευρωάρνησης και ευρωφοβίας. Αυτή η τάση «φαντασιώνει» για την κακή μάγισσα που θα καταβροχθίσει τα δικαιώματα των λαών.

Υπάρχει και μία τρίτη τάση, του ισχυρού ευρωσκεπτικισμού, που εκφυλίζει τον όποιο δικαιολογημένο προβληματισμό για την πορεία της Ευρώπης, σε εσωστρέφεια, φοβικότητα και διστακτικότητα.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος κινείται και πολλοί από εμάς δεν μπορούμε να καμωνόμαστε ότι δεν το βλέπουμε. Δεν θα μπω στα γεωπολιτικά ζητήματα. Δεν έχω και χρόνο. Ας πάρω ως ένα παράδειγμα τα κοινωνικοοικονομικά. Το όραμα μιας νέας ευημερίας, το βιώσιμο -στις σημερινές συνθήκες- κοινωνικό πρότυπο ή μοντέλο απειλείται. Για εμένα, κυρίως απειλείται από τους «παγετώνες» της αγοράς που τείνουν να εξαφανίσουν το «είδος» της κοινωνικής ζωής που ξέραμε. Δεν θα αντιδράσουμε; Όσοι τουλάχιστον πιστεύουμε -και αναφέρομαι και στις πτέρυγες που το επικαλούνται- ότι το όραμα συσπειρώνει τις μάζες, έχουμε χρέος να μην κάσουμε με σταυρωμένα τα χέρια, αλλά να πάρουμε πολιτικές πρωτοβουλίες, για να «εξεκλειδώσουμε» την κοινωνική δυναμική που είναι και σε ευρωπαϊκό επίπεδο όμηρος και των οικονομικών «σταυροφόρων» της εποχής μας, αλλά και δογματικών αταβισμών, κομματικών ναρκισσισμών και εθνικών μεγαλοϊδεατισμών.

Σε τελευταία ανάλυση, αν δεν την ξεκλειδώσουμε εμείς προς αυτήν την κατεύθυνση ένα μέρος της κοινωνίας ευάλωτο μπορεί να γίνει έρμαιο «κλωνοποιημένων φασιστοειδών». Χρειάζεται, λοιπόν, αναμφισβήτητα να δώσουμε μία απάντηση. Η Ενωμένη Ευρώπη, η ένωση κρατών και λαών είναι μία απάντηση. Περισσότερη και καλύτερη Ευρώπη. Η συνταγματική συνθήκη μπορεί να μην είναι ιδανική, αλλά είναι αποδεκτή. Η Συνθήκη αναμφίβολα φέρνει την Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες, προωθεί με «συμβιβαστικά» βήματα, αλλά και εύστοχα μέσα το στόχο για ένα χώρο «ελευθερίας, ασφάλειας, δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα». Είναι σαφές ότι υπάρχουν και ομοσπονδιακά και διακυβερνητικά χαρακτηριστικά. Πώς θα μπορούσε άλλωστε να γίνει αλλιώς, αφού πρόκειται για ένωση κρατών και λαών;

Και με βάση, πιστεύω, αυτήν την πραγματικότητα, προσδιορίζεται η θεσμική ισορροπία και η ισότιμη συμμετοχή -το τονίζω γιατί ακούστηκαν πολλά περί ανισότιμης συμμετοχής- που εκφράζεται και με το σύστημα της διπλής πλειοψηφίας. Η ισότιμη συμμετοχή δεν σημαίνει ότι δεν λειτουργεί ο κανόνας της πλειοψηφίας. Έτσι λειτουργούν οι δημοκρατίες.

Επίσης, πιστεύω ότι ισχυροποιείται ικανοποιητικά ο δημοκρατικός και κοινωνικός χαρακτήρας της Ένωσης. Επιχειρείται με

σχετική επιτυχία –και δεν είναι εδώ ο κ. Κωνσταντόπουλος να με ακούσει, είναι ο κ. Κουβέλης- μια νέα ισορροπία μεταξύ της σφαίρας της οικονομίας, της κοινωνίας και της πολιτικής. Εγώ διαβάζοντας το Σύνταγμα δεν βρίσκω ότι είναι «δεσπότης» στοιχείο η αγορά, όπως είχε προηγουμένως ο κ. Κωνσταντόπουλος.

Επίσης, θεωρώ ότι είναι σημαντική για τα συμφέροντα της χώρας η «ρήτρα αλληλεγγύης» η οποία ασφαλώς στη Διακυβερνητική, όπως ακούστηκε, είναι επιδίωξη να βελτιωθεί.

Δεν έχω το χρόνο να αναφερθώ στα άλλα ζητήματα προβληματισμού και διαπραγμάτευσης. Άλλωστε, αναδείχθηκαν από τους εισηγητές και από όσους μίλησαν. Εκείνο που θέλω να επισημάνω και να το επαινέσω είναι ότι η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Βουλής η οποία συμμετείχε όλο αυτό το διάστημα ενεργά και παρακολούθησε τις εργασίες της Συνέλευσης έχει συντάξει ένα αξιόλογο κείμενο το οποίο με ενέργεια αναφέρεται σε αυτά τα θέματα.

Εγώ θα τελειώσω λέγοντας ότι οι θέσεις του εισηγητού μας και της Κυβέρνησης για τη διαδικασία και την ουσία της διαπραγμάτευσης, εμένα με καλύπτουν. Άλλωστε, η κοινή κατά ομολογία επιτυχία στην άσκηση της Προεδρίας είναι και μεγάλο εχέγγυο για τις δυνατότητες διαπραγμάτευσης εκ μέρους της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού. Άκουσα και την κ. Γιαννάκου και τον κ. Αυγερινό και συμφωνώ και θέλω να πω ότι είμαι με αυτούς που πιστεύουν ότι θα πρέπει η διακυβερνητική να οδηγηθεί σε ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης πολύ γρήγορα και σε αποδοχή, για να αποφύγουμε κινδύνους και πτωχευτικά.

Πρέπει τέλος να επισημάνω κάτι που δεν αναδείχθηκε πολύ από τη συζήτηση. Ένα σημαντικό βήμα που μας ενδιαφέρει ως Κοινοβούλιο είναι η αναβάθμιση του ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων στα ζητήματα της Ευρώπης. Και πιστεύω ότι η παράγραφος 4 του άρθρου Ι, 24 και με τα δύο της εδάφια έχουν ιδιαίτερη σημασία. Έχουμε συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων στις διαδικασίες των νομοθετικών πρωτοβουλιών. Επίσης θεσμοθετείται ουσιαστικά και η διακοινοβουλευτική συνεργασία.

Για μένα, κύριοι συνάδελφοι, η συνταγματική συνθήκη είναι απαραίτητη, ιδιαίτερα μετά τα μεγάλα βήματα που έγιναν στην Ευρώπη, θα τα έλεγα άλματα, του ευρώ και της διεύρυνσης. Επιτρέπει να λειτουργήσει η Ένωση δημοκρατικά και αποτελεσματικά και κατά τη γνώμη μου μας φέρνει πιο κοντά στο ζητούμενο της Ομοσπονδιακής Ένωσης. Της Ένωσης που από κανέναν –γιατί ακούστηκαν και σχετικές ενστάσεις- δεν θα πρέπει να διαφεύγει, ότι υπερκαλύπτει με την «προστιθέμενη» αξία, την υπεράξια της, και οποιοδήποτε εγχωρήσεις της «κυριαρχίας» των κρατών που είχαμε συνηθίσει. Γιατί η Ένωση και το παρόν βελτιώνει και διασφαλίζει ένα μέλλον για τους ευρωπαϊκούς λαούς, με ισχυρές εγγυήσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Μαρία Αρσένη ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να εκμεταλλευτώ το λίγο χρόνο που μου διατίθεται στη συζήτηση, για να δώσω έμφαση σε μία άλλη διάσταση του εγχειρήματος του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, πέραν της πολιτικής και της αμυντικής, που είναι εύλογο να μας απασχολεί. Βεβαίως μονοπωλεί το ενδιαφέρον η δημοκρατική νομιμότητα της Ένωσης, η πολιτική ισορροπία μεταξύ των κρατών, τα θέματα στρατιωτικής οργάνωσης και άμυνας. Αλλά υπάρχει και μία άλλη όψη η οποία πρέπει να μας ενδιαφέρει ιδιαίτερω πέραν των λόγων και των διακηρύξεων, η πραγματική προστασία του πολίτη, των ελευθεριών του, η εξασφάλιση των εγγυήσεων που απαιτούνται, για να είναι πραγματικά δημοκρατικό και φιλελεύθερο το πολίτευμα.

Γι' αυτό θέλω να αναφερθώ με λίγα λόγια στο χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και ιδίως στα θέματα ποινικής

συνεργασίας, που νομίζω ότι είναι τα πλέον νευραλγικά και ενδιαφέροντα για τον πολίτη στο θέμα αυτό. Φυσικά το έγκλημα κυκλοφορεί παντού, έχει πάρει νέες μορφές, έχει πολλαπλασιαστεί, απειλεί και τις επί μέρους χώρες και την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι αναγκαίο ένα αποτελεσματικό και αυστηρό ποινικό δίκαιο που θα τιμωρεί. Αυτή είναι η μία όψη του ποινικού δικαίου, του «κακού» ποινικού δικαίου που προβλέπει εγκλήματα και απειλεί ποινές. Αλλά υπάρχει και μία άλλη όψη του ποινικού δικαίου, η οποία προστατεύει. Είναι αναγκαία εκείνη η όψη, του ποινικού δικαίου και της δικονομίας που εξασφαλίζει τις ελευθερίες στον πολίτη, το δικαίωμα υπεράσπισης. Και βεβαίως αυτή πραγματικά εξασφαλίζει τη δημοκρατική νομιμότητα.

Έχω την αίσθηση ότι σε αυτό το Σύνταγμα, ακριβώς λόγω των αναγκών, η έμφαση δίδεται περισσότερο στην καταστατική δύναμη και λειτουργία του ποινικού δικαίου και λιγότερο στην προστατευτική του αποστολή.

Βεβαίως έχει ενσωματωθεί ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που έχει και ένα ειδικό κεφάλαιο για τη δικαιοσύνη και εκεί διασφαλίζονται οι κλασικές αρχές, η πρόσβαση στη δικαιοσύνη, η αρχή *ne bis idem*, το δικαίωμα υπεράσπισης, η αρχή της αναλογίας κ.κ. Όμως δεν μπορώ αυτήν τη στιγμή να υπεισέλθω, αλλά υπάρχουν και κάποιες άλλες πονηρές διατάξεις μέσα στο κεφάλαιο των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, όπως είναι το 52 παράγραφος 5, που ορίζει ότι οι αρχές αυτές τίθενται σε ισχύ, με απόφαση των κρατών και των οργάνων της Ένωσης.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, εκείνο το οποίο έχει σημασία είναι ότι με το Σύνταγμα πλέον ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και ιδίως η συνεργασία επί ποινικών υποθέσεων, που ήταν στον περίφημο τρίτο πυλώνα και επομένως ήταν αντικείμενο διακυβερνητικής συνεργασίας και οτιδήποτε αποφασιζόταν έπρεπε να περνάει από τα κοινοβούλια και να μετατρέπεται σε εσωτερικό νόμο, αυτός ολος ο πυλώνας καταργείται, τα πάντα μεταφέρονται στις κεντρικές αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πλέον τα όργανα της Ένωσης και συγκεκριμένα το Συμβούλιο Υπουργών μαζί με το Κοινοβούλιο, έχουν την εξουσία να θεσπίζουν και ποινικούς νόμους, φυσικά στα θέματα στα οποία υπάρχει αρμοδιότητα η οποία δίδεται από αυτό το Σύνταγμα.

Αυτό είναι μία επαναστατική αλλαγή, κατά την άποψή μου, η οποία θα έχει –ήδη έχουν αρχίσει στην ξένη βιβλιογραφία να επισημαίνονται- σοβαρές επιδράσεις στις εσωτερικές έννομες τάξεις. Διότι το να περνάνε από τα κοινοβούλια κάποιοι νόμοι που οι λεπτομέρειές τους θα προβλέπονται σε ένα κεντρικό νομοθέτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι μία ισχυρή, θα έλεγα, εξασφάλιση. Και πάντως τα δείγματα που έχουμε μέχρι στιγμής από ποινικά νομοθετήματα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, που έχουν περάσει στις επί μέρους νομοθεσίες, δεν είναι καθόλου ενθαρρυντικά.

Αρκεί να αναφέρω πώς μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η σύμβαση για την ποινική προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας που προκάλεσε αλλαγές στις διατάξεις περί απάτης, προκάλεσε αλλαγές στις διατάξεις περί δωροδοκίας, στο θέμα της διαφθοράς, οι οποίες ούτε σε εμάς, αλλά ούτε και στις άλλες νομοθεσίες θεωρούνται επιτυχείς, ακριβώς διότι υπάρχει μία απόσταση αξιολογικών αντιλήψεων και κυρίως συστημάτων. Στο Ποινικό Δίκαιο έχουμε μεγάλες διαφορές συστημάτων και ακόμα μεγαλύτερες στην Ποινική Δικονομία. Πέρασαν, λοιπόν, με τροποποιήσεις οι οποίες έχουν προκαλέσει μεγάλες ερμηνευτικές δυσχερείες. Δεν μπορώ τώρα να αναφερθώ σε πρόσφατες αποφάσεις του Αρείου Πάγου και σε δημοσιεύματα συναδέλφων επιστημόνων.

Εδώ, λοιπόν, με το Σύνταγμα τι γίνεται; Τα όργανα της Ένωσης μπορούν να εκδίδουν νόμους ποινικού ενδιαφέροντος και ευρωπαϊκούς νόμους, που είναι απευθείας εφαρμόσιμοι, χωρίς να περνάνε από τα κοινοβούλια –βέβαια είναι λίγοι αυτοί και είναι οργανωτικοί κυρίως- και κυρίως νόμους –πλάισια, οι οποίοι πρέπει να μεταφέρονται στις εσωτερικές νομοθεσίες.

Στο ουσιαστικό Ποινικό Δίκαιο, παραδείγματος χάρι, μπορεί με ευρωπαϊκούς νόμους –πλάισια να προβλεπούνται και τα εγκλήματα και οι κυρώσεις, δηλαδή τα πλάισια, τα οποία είναι υποχρεωμένα πλέον τα κράτη –μέλη να δεχθούν. Αρχικά μεν

ορίζεται ότι αυτοί οι νόμοι θα αφορούν τομείς που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και απαριθμούνται η τρομοκρατία, η εμπορία ανθρώπων, η γενετήσια εκμετάλλευση γυναικών, η παράνομη εμπορία ναρκωτικών, η παράνομη εμπορία όπλων, η νομιμοποίηση εσόδων -μέχρι στιγμής κινούμαστε σε ένα πλαίσιο λίγο πολύ ορισμένο, αν και η τρομοκρατία δεν ξέρω ακόμα αν έχει αποκρυσταλλωθεί ποια είναι- η διαφθορά. Τι θα πει όμως διαφθορά; Εμείς έχουμε συνηθίσει στο Ποινικό να προχωρούμε με απολύτως προσδιορισμένους νομικούς όρους. Η διαφθορά πού αρχίζει και πού τελειώνει δεν ξέρουμε. Επίσης απαριθμούνται η παραχάραξη, η εγκληματικότητα στο χώρο της πληροφορικής -άλλο ένα τεράστιο πεδίο απροσδιόριστο- και η οργανωμένη εγκληματικότητα. Και παρακάτω διαβάζουμε στην παράγραφο 2 ότι εκεί όπου έχει πάρει αποφάσεις εναρμόνισης η Ένωση, μπορούν να εκδίδονται ευρωπαϊκοί νόμοι επί άλλων πεδίων που θα υποχρεώνουν τα κράτη - μέλη να προσαρμοστούν.

Αυτά είναι θέματα τα οποία θα πρέπει πάρα πολύ να μας απασχολήσουν και πολύ περισσότερο -για να ολοκληρώσω- στο δικονομικό μέρος. Ας μην ξεχνάμε ότι οι διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας είναι αυτές που εξασφαλίζουν τον πολίτη έναντι αυθαιρεσίων.

Εδώ λοιπόν ανακηρύσσεται ως βασική αρχή η αυτόματη αναγνώριση των αποφάσεων και των πράξεων του κάθε κράτους-μέλους. Είναι μία αυτονόητη αρχή βέβαια, εάν θέλουμε να έχουμε Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά πώς θα υπάρξει αυτή η ενότητα όταν επικρατούν εκ διαμέτρου διαφορετικά συστήματα δικονομικά ως προς τον τρόπο διεξαγωγής της δίκης, ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων και ως προς την προστασία;

Βλέπουμε εδώ ότι υπάρχουν διατάξεις όπου σε κεντρικό επίπεδο μπορεί να λαμβάνονται αποφάσεις, δηλαδή νόμοι, που θα αφορούν και το αμοιβαία παραδεκτό των αποδείξεων -στις αποδείξεις δεν μπορώ να αναφερθώ, αλλά εδώ υπάρχουν δύο συστήματα: της ελεύθερης εκτίμησης των αποδείξεων, που ισχύει στις ηπειρωτικές χώρες και του συστήματος των νομίμων αποδείξεων, που ισχύει στις αγγλοσαξωνικές, που για να συμβιβαστούν μεταξύ τους πρέπει να γίνει πάρα πολλή προεργασία- καθώς και τα δικαιώματα των προσώπων στην ποινική διαδικασία.

Λέει βέβαια κάπου ότι όταν μία χώρα προσφέρει υψηλότερο επίπεδο προστασίας δικαιωμάτων απ' ό,τι η Ευρωπαϊκή Ένωση, ισχύει το υψηλότερο. Εγώ όμως διερωτώμαι: όταν κάποιος εξετάζεται μάρτυρας σε μία χώρα που έχει χαμηλότερο επίπεδο προστασίας απ' ό,τι η δική μας, πώς θα δεχθούμε την ισοτιμία αυτής της μαρτυρικής κατάθεσης στη δική μας;

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, αναφέρομαι και επισημαίνω μόνο τη δυνατότητα δημιουργίας κεντρικών οργάνων άσκησης ποινικής εξουσίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτά είναι η EUROJUST κατ' αρχήν, που είναι πιο περιορισμένη και ίσως μέχρι στιγμής αρκείται στο συντονισμό καίτοι μπορεί κατά το άρθρο να παραγγέλλει και διώξεις. Αναφέρομαι στην ευρωπαϊκή εισαγγελία που μπορεί να συσταθεί με ευρωπαϊκό νόμο και αναφέρομαι και στη EUROPOL, η οποία μεν θα ελέγχεται πλέον και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και από τα εθνικά κοινοβούλια, αλλά που είναι πρωτόγνωροι οι θεσμοί. Εν όψει του Συντάγματος θα πρέπει να προσπαθήσουμε πάρα πολύ οι θεσμοί αυτοί να λειτουργήσουν όχι εις βάρος των δικαιωμάτων των πολιτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κυρία Μπενάκη.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε μία πολύ σημαντική συζήτηση και εδώ και προ ημερών στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων. Και λέω «σημαντική» διότι η ευρύτερη συναίνεση που διαφάνηκε από τη συζήτηση αυτή δεν ήταν απλώς ευχάριστη, ήταν και σημαντική γιατί είναι ένα θέμα που έχει να κάνει με το μέλλον της Ευρώπης και το μέλλον της Ελλάδας.

Επειδή και η Κυβέρνηση και το Κοινοβούλιο κατανοήσαμε τη σημασία που έχει αυτή η συναίνεση, ήταν επίσης πολύ σημαντικό το ότι αποφασίστηκε, μέσα από τη διαδικασία του ανα-

πληρωματικού μέλους, να μετέχουν στη συνέλευση τρία κόμματα και όχι μόνο δύο. Και να υπάρχει η δυνατότητα να εκφραστεί ένας πλουραλισμός απόψεων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Σε ό,τι αφορά τη συνέλευση που προηγήθηκε της Διακυβερνητικής και οδήγησε στο σχέδιο συνταγματικής συνθήκης, το οποίο έχουμε στα χέρια μας, θα ήθελα να κάνω ορισμένες ευρύτερες παρατηρήσεις.

Ουσιαστικά το μεγάλο ερώτημα που έχουμε να απαντήσουμε, προκειμένου να τοποθετηθούμε είτε ανοιχτά είτε έμμεσα πιστεύω στο μυαλό του καθενός που τοποθετείται πάνω σ' αυτό, είναι ποιο είναι το μεγάλο ζητούμενο μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία, ποιο είναι το μεγάλο ζητούμενο για την Ευρωπαϊκή Ένωση του αύριο. Δεν ξέρω αν θα ισχύει για δεκαπέντε, για είκοσι ή για πενήντα χρόνια το Σύνταγμα, το οποίο θα αποφασιστεί τώρα, πάντως είναι σίγουρα ένα πλαίσιο, ένα συνταγματικό κείμενο, το οποίο θα επηρεάσει σημαντικά την πορεία της Ένωσης.

Θα ήθελα να πω ότι εκφράζω τη διαφωνία μου στην άποψη που ακούστηκε σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα ότι έχουμε να κάνουμε με ένα Σχέδιο Συνθήκης που κυριαρχείται από γραφειοκρατικά χαρακτηριστικά. Ένα Σχέδιο Συνθήκης, το οποίο ενσωματώνει το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το οποίο δίνει για πρώτη φορά μετά από πολλή προσπάθεια τη δυνατότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να ισχυροποιηθεί στο χώρο της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής άμυνας, το οποίο ανοίγει διαδικασίες με μηχανισμούς πλειοψηφίας, ευελιξίας και άλλους και στο οποίο εμείς προτείνουμε να εισαχθεί πιο έντονα το κοινωνικό στοιχείο, όπως θέματα απασχόλησης, θέματα υγείας και άλλα κοινωνικά ζητήματα, δεν είναι ένα γραφειοκρατικό σχέδιο.

Άλλωστε αυτό αποδεικνύεται και από τη συζήτηση που έγινε εδώ, και βεβαίως και στη Συνέλευση, και σε δημόσιο διάλογο, που έχει πάρει έντονα πολιτικό χαρακτήρα και αναδεικνύει τις πολιτικές πλευρές του ζητήματος.

Επίσης θα έλεγα ότι το ζητούμενο και αυτό που διακυβεύεται δεν είναι μια θεσμική ιστορία. Αυτό που διακυβεύεται είναι πόσο επιτυχημένα θα πάει μπροστά το ευρωπαϊκό σύστημα τα επόμενα χρόνια, άρα πόσο θα μπορέσουμε μέσα από τη διαδικασία και της διεύρυνσης που είναι καθοριστική, να φτιάξουμε μια Ευρώπη που θα μπορεί να δίδει απαντήσεις στα ερωτήματα, στις αγωνίες, στα προβλήματα του Ευρωπαίου πολίτη.

Νομίζω ότι χώρες όπως η Ελλάδα -και αυτό έχει αποδειχθεί και από τη γενικότερη τάση στον ευρωπαϊκό χώρο με χώρες μεσαίες και μικρές- έχουν να κερδίσουν πολύ σημαντικά οφέλη από την ενίσχυση και το έχουμε δει μέχρι τώρα, έχει αποδειχθεί από την ενίσχυση αυτού του ευρωπαϊκού πόλου, την ενίσχυση του ευρωπαϊκού συστήματος.

Είναι σαφές ότι στα επόμενα χρόνια πηγαίνουμε σε ένα σύστημα που είναι πιο πολύπλοκο, πιο δύσκολο, και για το λόγο ότι το πεδίο των κοινοτικών δραστηριοτήτων διευρύνεται -αναφέρθηκα στην εξωτερική πολιτική, στην άμυνα, στο χώρο δικαιοσύνης, μετανάστευσης και εσωτερικών υποθέσεων- αλλά και γιατί ο τρόπος αποφάσεων και τα μέλη που συμμετέχουν στις αποφάσεις είναι περισσότερα και υπάρχουν διαφοροποιήσεις. Επομένως όλο το παιχνίδι στο ευρωπαϊκό σύστημα γίνεται πιο πολύπλοκο και πιο δύσκολο. Αυτό μας βάζει προ των ευθυνών για τι αποφάσεις θα πάρουμε, ώστε να εξασφαλίσουμε ότι το τελικό αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας θα είναι θετικό και θα οδηγήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση προς τα εμπρός.

Θα πετύχουμε τη σύγκλιση; Και δεν αναφέρομαι στη σύγκλιση με την έννοια που συχνά αναφέρεται στις συζητήσεις μας, οικονομική σύγκλιση κλπ. -βεβαίως και αυτή. Θα πετύχουμε, όμως, τη σύγκλιση της νοοτροπίας και τη δημιουργία ενός πόλου στο διεθνές σύστημα που θα έχει μια συνοχή, μια συνεκτικότητα, θα έχει κοινές αξίες και αρχές, θα συμφωνεί σε βασικά ζητήματα, θα παίρνει αποφάσεις για πολιτικές και θα δίνει απαντήσεις σε συλλογικά προβλήματα της Ευρώπης και των χωρών που συμμετέχουν και όχι μόνο της Ευρώπης και των χωρών που συμμετέχουν αλλά και απαντήσεις που έχουν να

κάνουν με το διεθνές σύστημα συνολικά; Και είδαμε πόσο μεγάλη σημασία έχει αυτό από τις εξελίξεις το τελευταίο εξάμηνο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**.)

Θα το πετύχουμε, λοιπόν, αυτό; Πότε θα το πετύχουμε; Έχει σημασία εάν θα το πετύχουμε μέσα στην επόμενη δεκαετία ή εάν αυτό θα επιτευχθεί στο απώτερο μέλλον ή και ποτέ.

Τι αλλαγές στο ευρωπαϊκό μοντέλο συντελούνται σήμερα, ορισμένες από τις οποίες έχουν αρχίσει ήδη να συντελούνται, έτσι ώστε να τις έχουμε κατά νου για να δούμε πώς προσαρμόζουμε το Σύνταγμα, τους βασικούς κανόνες που θα ρυθμίζουν το ρυθμιστικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Τι συσχετισμοί επιρροής διαμορφώνονται μέσα από τις εναλλακτικές αποφάσεις που μπορεί κανείς να πάρει;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίες και κύριοι, στα πενήντα περίπου και πλέον χρόνια που υπάρχει, γνώρισε πολλές μεταλλάξεις και θα έλεγα πολύ σημαντικές μεταλλάξεις. Ξεκίνησε από μια Ένωση που ασχολήθηκε με το χάλυβα, -κυριάρχησε ο χάλυβας στη βάση της- και η Κοινή Αγροτική Πολιτική.

Βεβαίως σιγά-σιγά αυτό το σύστημα εμπλουτίστηκε από την κοινή εμπορική πολιτική που ήταν στη βάση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Προχώρησε προς την περιφερειακή πολιτική, όταν έγινε αντιληπτό ότι οι ανισότητες μέσα στο χώρο της Ένωσης δεν μπορούν να εξαλειφθούν, συνεχίζουν ή και εντείνονται σε ορισμένες περιπτώσεις και, επομένως, πρέπει κανείς να πάρει άλλου είδους μέτρα.

Προχώρησε με τα διαρθρωτικά ταμεία. Προχώρησε με την ενιαία αγορά. Προχώρησε στη συνέχεια με τους κανόνες για μία εξασφάλιση οικονομικής σταθερότητας και με τους κανόνες για μία εξασφάλιση των συνθηκών για να επιτευχθεί το ενιαίο νόμισμα, που μετά την κατάρρευση του συστήματος του Μπρέτον Γούντ και των σταθερών ισοτιμιών στα μέσα της δεκαετίας του '70, ήταν ένα όνειρο, για να μπορέσει κανείς να αντιμετωπίσει την κυρίαρχη του κοινού νομίσματος, την εξάρτηση που είχε κανείς και τις αρνητικές επιπτώσεις από την αστάθεια του διεθνούς οικονομικού συστήματος. Αυτό το όνειρο έγινε πραγματικότητα.

Προχώρησε στη συνέχεια -και η Ελλάδα έπαιξε πάντα πολύ σημαντικό ρόλο στις κοινές προσπάθειες τουλάχιστον όσων έσπρωχναν προς αυτήν την κατεύθυνση- και σε κοινωνικά στοιχεία. Στο να αναπτυχθεί μέσα στο ευρωπαϊκό σύστημα και η κοινωνική διάσταση, η διάσταση της απασχόλησης, η διάσταση της προστασίας του εργαζόμενου, η διάσταση της υγείας, της προστασίας του καταναλωτή, η διάσταση της μετανάστευσης και της δικαιοσύνης, της προστασίας των δικαιωμάτων βεβαίως, γενικότερα. Πετύχαμε σε αυτά τα μέτωπα αρκετά ουσιαστικές εξελίξεις και κάναμε προόδους για να φτάσουμε στη σημερινή περίοδο να μιλάμε και για την εξωτερική πολιτική και για την κοινή πολιτική άμυνας. Δύο χώρους δηλαδή, οι οποίοι είναι πάρα πολύ σημαντικοί.

Τα αναφέρω αυτά γιατί βλέπουμε ότι έχουμε ένα σύστημα με παγκόσμια εμβέλεια και διάσταση, το οποίο συνεχώς εμπλουτίζεται, συνεχώς μετεξελισσεται και το οποίο μέσα απ' αυτήν του τη μετεξέλιξη κατάφερε να γίνει ελκυστικό και να γίνουν από έξι, είκοσι πέντε και πλέον τα μελλοντικά μέλη. Τράβηξε τους λαούς σχεδόν όλης της Ευρώπης και εξακολουθεί να τους τραβάει, διότι βλέπουμε ότι όλο και περισσότεροι θέλουν να ενταχθούν σε αυτό το σύστημα και πρέπει να δούμε πώς θα μετεξελιχθεί από εδώ και πέρα, δεδομένου ότι η πραγματικότητα και στο εσωτερικό του, αλλά και στον περιβάλλοντα χώρο αλλάζει. Αυτό είναι το βασικό διακύβευμα, αυτές είναι οι βασικές παράμετροι τις οποίες πρέπει κανείς να λάβει υπόψη του, όταν καλείται να πάρει αποφάσεις γύρω από το Σύνταγμα αυτό.

Θέλω, επίσης, να συμπληρώσω ότι η συζήτηση ήταν πλούσια και εδώ και στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, ακούστηκαν διάφορα επιχειρήματα, αλλά πολλές φορές έχει κανείς να αντιμετωπίσει ορισμένα μικρότερα ή μεγαλύτερα διλήμματα στα οποία το ζήτημα δεν είναι τι μου αρέσει. Μου αρέσουν όλα, το καλύτερο. Ο καλύτερος κόσμος μου αρέσει, αλλά το πρόβλημα είναι τι με συμφέρει. Και εμάς ως Ελλάδα μας συμφέρει αυτό το οποίο θα προωθήσει την αποτελεσματικότητα, βεβαίως

σε συνδυασμό με ορισμένες αξίες, με ορισμένες ισορροπίες, με τη διασφάλιση βασικών παραμέτρων που εμείς θέλουμε, ώστε να εξασφαλίσουμε και τα εθνικά μας συμφέροντα. Αλλά είδαμε και πόσο εξασφαλίζονται τα εθνικά μας συμφέροντα όλα αυτά τα χρόνια μέσα από την ενίσχυση αυτού του συστήματος.

Το Σχέδιο της Συνταγματικής Συνθήκης ήταν ένα σημαντικό βήμα. Πρώτα -πρώτα η διαδικασία η οποία χρησιμοποιήθηκε ήταν μοναδική στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όποτε επρόκειτο να γίνουν αλλαγές αυτού του τύπου. Αναφέρθηκε από κάποιον ομιλητή πριν ο αριθμός των διακοσίων δέκα εκπροσώπων, η εκπροσώπηση είκοσι οκτώ χωρών ουσιαστικά, προκειμένου να εκφράζονται απόψεις μέσα από μία δημοκρατική διαδικασία όπου θα ήσαν παρούσες όχι μόνο οι κυβερνήσεις, αλλά και τα εθνικά κοινοβούλια, το Ευρωκοινοβούλιο και ορισμένες άλλες φωνές. Ήταν μία διαδικασία που κράτησε ενάμιση χρόνο, ακούστηκαν πάρα πολλά και επέτρεψε στο να φτάσουμε στο αποτέλεσμα. Βεβαίως, είναι γνωστό σε όλους -και σε αυτούς που ασχολήθηκαν περισσότερο και σε αυτούς που ασχολήθηκαν λιγότερο- ότι κάποια στιγμή οι διαφορετικές απόψεις πρέπει να φτάσουν σε έναν κοινό παρονομαστή.

Είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι από το γεγονός ότι η Ελληνική Προεδρία στη διάρκεια του προηγούμενου εξαμήνου, κατάφερε να πείσει τη Συνέλευση και να πείσει τους εταίρους της να ζητήσουν από τη Συνέλευση, ώστε στο Συμβούλιο Κορυφής της Θεσσαλονίκης να έρθει ένα Σχέδιο Συνταγματικής Συνθήκης και αυτό το συγκεκριμένο Σχέδιο Συνταγματικής Συνθήκης. Καταφέραμε στο μέτρο που μπορούσαμε και εμείς από τη συμμετοχή μας στο Προεδρείο και στις διαδικασίες της Συνέλευσης και μέσα και από τη δική σας συμμετοχή, να πετύχουμε όσα επιτεύχθηκαν.

Βεβαίως υπάρχει μία σειρά από άλλα ζητήματα, αλλά το σχέδιο αυτό θα αποτελούσε ένα σημείο αναφοράς, για να ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις. Όλοι ξέρουν ότι υπάρχουν διαφορές, όλοι ξέρουν ότι ο συμβιβασμός, ο οποίος επιτεύχθηκε για να κατατεθεί αυτό το Σύνταγμα, δεν αποκλείει -είναι σίγουρο, αν θέλετε- ότι θα οδηγήσει στο να φανούν αυτές οι διαφορές στο τραπέζι. Έχουν φανεί ξανά αυτές οι διαφορές στις διαπραγματεύσεις. Όμως, όλοι ξέρουν ότι και πάλι θα χρειαστεί να γίνει ένας συμβιβασμός. Πάλι θα χρειαστεί να επιτευχθεί ένα τελικό αποτέλεσμα που μπορεί να μην κάνει όλους ευτυχιστους, αλλά θα είναι ένα καλό αποτέλεσμα για όλους. Πρέπει να ξέρουμε ότι αυτό τελικά έχει σημασία, ένα καλό αποτέλεσμα για όλους και για εμάς βεβαίως και για τους άλλους.

Οι βασικές αρχές που χαρακτηρίζουν το Σχέδιο Συνταγματικής Συνθήκης αναλύθηκαν από πολλούς ομιλητές -δεν θέλω να αναφερθώ ειδικότερα σ' αυτές- και είναι σημαντικές. Είναι σημαντική η ενσωμάτωση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και είναι σημαντικές μία σειρά από άλλες ρυθμίσεις, στις οποίες θα αναφερθώ.

Σήμερα, στη Διακυβερνητική έχουν ξεκινήσει οι συζητήσεις. Έχουμε, αν θέλετε, δύο μεγάλες διαφορές απόψεων ή -θα μπορούσε να κάνει κάποιος μία αναλυτικότερη διάκριση- πέντε: Έχουμε αυτούς που θέλουν το Συνταγματικό Κείμενο έτσι όπως έχει, αυτούς που το θέλουν, αλλά με μικρές αλλαγές, αυτούς που είναι έτοιμοι να συναινέσουν μέσα από κάποιες διαδικασίες, αυτούς που δηλώνουν αντίθετοι και αυτούς που δηλώνουν άκρως αντίθετοι και εκφράζουν πολύ ισχυρές αντιρρήσεις.

Πού θα πάει το πράγμα και πότε και τι, αυτήν τη στιγμή είναι δύσκολο να εκτιμήσει κανείς. Η Ιταλική Προεδρία συγκεντρώνει από όλες τις χώρες μέλη -μέσα από μία διαδικασία ερωτηματολογίων, αλλά και των συζητήσεων που γίνονται στις συναντήσεις σε επίπεδο Υπουργών ή Πρωθυπουργών- τις απόψεις. Μας είπε ότι θα κάνει μία σύνθεση των απόψεων αυτών και κάποια στιγμή μέσα στο Νοέμβριο -δεν έχει προσδιοριστεί πότε ακριβώς- θα φέρει πιθανότατα μία συμβιβαστική πρόταση, η οποία θα δούμε πόσο μπορεί να οδηγήσει σε επίλυση ή όχι των θεμάτων που υπάρχουν.

Η θέση της Κυβέρνησης είναι ότι θα πρέπει το Σχέδιο που υπάρχει να είναι βασικό σημείο αναφοράς. Δεν πρέπει να ανοίξουν ξανά όλα τα ζητήματα, διότι σ' αυτήν την περίπτωση χρονικά ουδείς γνωρίζει πόσο μπορεί να πάει. Είναι τόσες οι δια-

φορές απόψεων, ήταν τότε η προσπάθεια από όλες τις πλευρές -και από τους εκπροσώπους των κυβερνήσεων και από τους άλλους βεβαίως- να επιτευχθεί αυτός ο συμβιβασμός και, αν ανοίξει ξανά όλο το πακέτο, θα οδηγηθούμε σε ένα χάος.

Προφανώς υπάρχουν σημαντικά ζητήματα, τα οποία πρέπει να προσεχθούν. Εμείς έχουμε τις απόψεις μας και προς τα εκεί πρέπει να επικεντρωθούν οι προσπάθειες. Όλοι πρέπει να κάνουν μία προσπάθεια συμβιβασμού. Πιστεύω στο πνεύμα των όσων ανέφερα στην αρχή, ότι θέλουμε μία Ευρώπη που να μην ικανοποιεί απλώς βραχυπρόθεσμα τις εγωιστικές αντιλήψεις περί του ενός ή του άλλου θέματος, αλλά που θα μπορεί να οδηγεί προς τα εμπρός συλλογικά και ατομικά, την κάθε χώρα που συμμετέχει.

Πιστεύουμε ότι τα μεγάλα ζητήματα αυτήν τη στιγμή επικεντρώνονται στη σύνθεση της Επιτροπής και στο ζήτημα της ειδικής πλειοψηφίας. Βεβαίως, υπάρχουν και άλλα, στα οποία θα αναφερθώ, αν και βλέπω ότι ο χρόνος περνάει και δεν θέλω να κάνω κατάχρηση αυτού.

Όσον αφορά το θέμα των πλειοψηφιών, εμείς έχουμε υποστηρίξει το σύστημα της διπλής απλής πλειοψηφίας για να περνούν αποφάσεις. Θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικό σε μια Ευρώπη των είκοσι πέντε, να μην είναι εύκολο σε λίγες χώρες να μπλοκάρουν αποφάσεις, ώστε να μπλοκάρεται η πορεία της Ευρώπης, κάτι που εξ ορισμού σημαίνει να πηγαίνει προς τα πίσω.

Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει σε μεγάλο αριθμό αποφάσεων να υπάρχει το σύστημα της απλής διπλής πλειοψηφίας, που σημαίνει ότι αν υπάρχει μια πλειοψηφία χωρών, οι οποίες υποστηρίζουν μια απόφαση και αυτές εκπροσωπούν το 50% και κάτι του ευρωπαϊκού πληθυσμού, η απόφαση αυτή θα έχει ισχύ. Δεν συμφωνούμε με την πρόβλεψη που υπάρχει, να είναι το 50% των χωρών που θα εκπροσωπούν το 60% του πληθυσμού, διότι πιστεύουμε ότι έτσι θα υπάρχει ένας μικρός αριθμός χωρών, που θα μπορεί να μπλοκάρει την ευρωπαϊκή εξέλιξη.

Είναι ένα θέμα που το συζητήσαμε και στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων. Χαίρομαι γιατί υπάρχει ευρύτερη συμφωνία γι' αυτό, όχι ομοφωνία βέβαια, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις και εκεί θα προσπαθήσουμε να επικεντρώσουμε την προσοχή μας.

Όσον αφορά τη σύνθεση της Επιτροπής, η άποψη της ελληνικής Κυβέρνησης ήταν πάντα και σταθερά ότι η κάθε χώρα θα πρέπει να έχει έναν επίτροπο και αυτός ο επίτροπος να ψηφίζει. Η θέση μας αυτή εξακολουθεί βεβαίως να ισχύει και ενισχύεται από το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρ' όλο που άλλα είχε προτείνει στην τοποθέτησή της που έγινε προ μηνών, ήρθε και κατανόησε ότι αυτό το σύστημα δεν θα δημιουργήσει ανατροπές στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και επομένως στη φάση αυτή θα γίνουν οι συζητήσεις και οι διαπραγματεύσεις.

Μας είναι, όμως, σαφές ότι είναι ένα ζήτημα καυτό. Υπάρχουν αντιτιθέμενες απόψεις. Θα πρέπει να δούμε προς τα πού θα πάμε, εξασφαλίζοντας βεβαίως όπως είπα την αρχή «μία χώρα, ένας επίτροπος και συμμετοχή στην ψηφοφορία», αλλά και την αποτελεσματικότητα όλου του συστήματος.

Υπάρχουν ορισμένες κοινωνικές προτάσεις που έχει κάνει η Ελλάδα. Δεν θέλω να μπω αναλυτικά σε αυτό. Όπως είπα πριν, έχουμε κάνει προτάσεις για το ζήτημα της υγείας, του τουρισμού, της απασχόλησης. Έχω αναφερθεί σε αυτά σε άλλη ευκαιρία. Θα ήθελα να αναφερθώ ειδικά στο θέμα της εξωτερικής πολιτικής και της άμυνας. Εμείς προτείνουμε ήδη στα πλαίσια της συνέλευσης να υπάρξουν διατάξεις γύρω από αυτά τα ζητήματα, να υπάρξει η διάταξη της αλληλεγγύης, της αμοιβαίας συνδρομής και χαιρόμαστε που περιλήφθηκαν αυτές στο σχέδιο Συντάγματος.

Βεβαίως υπάρχουν τρεις διαφορετικές δυνατότητες, που προβλέπονται στο σχέδιο σχετικά με τα θέματα άμυνας. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι, πρώτον, αυτές οι διατάξεις, ιδιαίτερα μιλώντας για τη ρήτρα συνδρομής, δεν ενεργοποιούνται παρά μόνο αν το ζητήσει μία χώρα. Άρα, δεν υπάρχει θέμα -όπως τέθηκε- ότι θα έλθουν απρόσκλητοι κάποιοι από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κάποιοι στρατός ή κάποιες στρατιωτικές δυνάμεις ...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Λέει για την τρομοκρατία μόνο. Δεν

λέει για την επίθεση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Σας παρακαλώ, να μη διακόπτετε. Εγώ δεν σας διέκοψα. Κάνετε λάθος και αν θέλετε διαβάστε το και εσείς και διαβάστε και κάποιες αναλύσεις και θα καταλάβετε ίσως καλύτερα και δεν θα χρειάζεται να κάνουμε τέτοιου είδους στείρα συζήτηση εδώ, γιατί είναι στείρα μια συζήτηση όταν υπάρχει μία άποψη, η οποία δεν υποστηρίζεται από πουθενά και αναγκάζεται κανείς να συζητήσει επ' αυτής.

Όσον αφορά την άμυνα, δεν μπαίνει πουθενά θέμα πλειοψηφίας. Παντού οι αποφάσεις λαμβάνονται με ομοφωνία. Εκεί που μπαίνει θέμα ειδικής πλειοψηφίας, είναι τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής και στην εξωτερική πολιτική, όταν μία χώρα θεωρεί ότι αφορά πολύ βασικά της συμφέροντα, εξακολουθεί να έχει βέτο, να αρνείται και δεν κινδυνεύει με τίποτα να της απαγορεύσουν αυτό το δικαίωμα.

Το πού θα καταλήξει αυτή η συζήτηση, βεβαίως δεν μπορεί κανείς να το προδικάσει, γιατί φαντάζομαι ότι όλοι γνωρίζετε ότι και εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα χώρο στον οποίο υπάρχουν ετερόκλητες απόψεις. Πρέπει να δούμε και εδώ, τι είδους σύνθεση μπορεί να γίνει. Είναι σημαντικό -και δεν είναι άσχετο από τις εξελίξεις που έγιναν στο προηγούμενο εξάμηνο και τις πραγματικές εξελίξεις, με τις απόψεις που εκφράστηκαν στο Ιράκ και με τις συζητήσεις που έγιναν στη συνέλευση, με το ρόλο που έπαιξε η Ελληνική Προεδρία- το γεγονός ότι σήμερα, λίγους μήνες μετά, η Γερμανία με τη Γαλλία και με την Αγγλία φαίνεται να έχουν κάποια σημεία προσέγγισης, σε σχέση με αυτά τα ζητήματα ή έστω με ορισμένα απ' αυτά τα ζητήματα. Αυτό δείχνει ότι κάτι κινείται και προς αυτήν την κατεύθυνση.

Θα ήθελα να κλείσω με μια παρατήρηση που έγινε, όσον αφορά το ότι τριακόσια σαράντα άρθρα δεν συζητήθηκαν στις διαδικασίες αυτές και μπήκαν μετά τη Χαλκιδική και για το τρίτο κεφάλαιο γενικά που αναφέρεται στις πολιτικές.

Είτε δεν το γνωρίζουν οι ομιλητές οι οποίοι αναφέρθηκαν σ' αυτό, είτε αν το γνωρίζουν τότε το λένε για άλλους λόγους, στο τρίτο κεφάλαιο καταγράφονται οι πολιτικές που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς καμία αλλαγή, με ελάχιστες τεχνικές αλλαγές που μπορεί να είναι απαραίτητες για την αναφορά τους. Δεν είναι αντικείμενο της Συνέλευσης ή της Διακυβερνητικής να ανοίξει όλες τις πολιτικές, οι οποίες έχουν αποφασιστεί στο παρελθόν γύρω απ' αυτό το ζήτημα, ούτε για το ένα ούτε για το άλλο ούτε για το τρίτο θέμα. Για κανένα θέμα.

Βεβαίως θέλω να σημειώσω ότι αν υπάρχει περίπτωση να ανοίξει αυτό το κεφάλαιο και η Κυβέρνηση έχει ορισμένα ζητήματα, στα οποία έχει τις απόψεις της, έχει τις θέσεις της, έχει καταγράψει και αυτά τα οποία ακούστηκαν και έχουν προταθεί και θα δει και αυτή, πώς γύρω στα πλαίσια μιας τέτοιας διαδικασίας που θα πιάσει και αυτό το κεφάλαιο, για το οποίο κατ' αρχήν δεν έχουν προβλεφθεί αλλαγές, θα μπορέσει να πετύχει τις αλλαγές τις οποίες θα ήθελε.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να δημιουργήσουμε ένα σύστημα το οποίο θα είναι ελκυστικό στους πολίτες, θα ενσωματώνει τις αξίες της δημοκρατίας, του πλουραλισμού, της οικονομικής αποτελεσματικότητας, θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες των ευρωπαϊκών λαών, έτσι όπως ανταποκρινόταν το σύστημα αυτό μέχρι τώρα, με πολλή δυναμική. Γιατί δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα 450 εκατομμύρια κόσμος συμμετέχει σ' αυτό και δουλεύουμε με πολλή συστηματικότητα, με πολλή προσοχή και με πολλή ευαισθησία για τα διάφορα ζητήματα, εθνικά και ευρωπαϊκά, μέχρι να φθάσουμε στην τελική λύση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πέτρος Μολυβιάτης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολλή προσοχή και σεβασμό τις απόψεις που εξέφρασαν όλες οι πτέρυγες της Βουλής και βεβαίως και η Κυβέρνηση.

Εκφράστηκαν σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα ελπίδες και

φόβοι για το τι συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, απογοητεύσεις αλλά και προσδοκίες, αγανάκτηση ακόμα για όσα συμβαίνουν και για όσα δεν συμβαίνουν. Εξετέθησαν τα πολλά και σοβαρά προβλήματα, οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά, οικολογικά που αντιμετώπιζε η συντακτική συνέλευση και τώρα η διακυβερνητική, διευτυπώθηκαν ακόμα και πολλά ερωτήματα για το τι πρόκειται να γίνει, ποια θα είναι η εξέλιξη, πού θα πάει η Διακυβερνητική.

Ίσως λοιπόν θα ήταν χρήσιμο να υπενθυμίσει κανείς ορισμένα βασικά πράγματα, τα οποία ίσως να ξεχάστηκαν στη σημερινή συζήτηση.

Το πρώτο που θα ήθελα να υπενθυμίσω είναι ότι την πλήρη και ισότιμη συμμετοχή της Ελλάδος σε μια όσο το δυνατόν πιο «ενωμένη» Ευρωπαϊκή Ένωση, το μεγάλο όραμα δηλαδή του Κωνσταντίνου Καραμανλή, το συμμερίζονται σήμερα και το αποδέχονται πολιτικές δυνάμεις της χώρας που εκφράζουν σχεδόν το 90% του ελληνικού πληθυσμού. Και αυτό είναι χρήσιμο να το θυμόμαστε.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω μία ιστορική αναδρομή. Η οικοδόμηση της Ευρώπης, δηλαδή η πολιτική και αμυντική ενοποίησή της, πέραν από την οικονομική και νομισματική, είναι ένα εγχείρημα χωρίς προηγούμενο στην ιστορία. Εγώ θα έλεγα ότι είναι ένα μεγαλειώδες εγχείρημα, γιατί έχουμε μία ομάδα κρατών που έχουν πίσω τους ένα φοβερό παρελθόν αιώνων, ένα παρελθόν πολέμων, συγκρούσεων, αιματοχυσίας στην οποία ενέπλεξαν και την υπόλοιπη ανθρωπότητα και όχι μόνο την ηπειρό τους.

Αυτά τα κράτη, που συμβαίνει να είναι και τα κράτη που επερόνησαν την αρχή της εθνικής κυριαρχίας, απεφάσισαν να ξεχάσουν αυτό το παρελθόν, να εγκαταλείψουν ένα μικρό ή μεγάλο τμήμα της κυριαρχίας τους και να το κάνουν αυτό οικειοθελώς, ειρηνικά και δημοκρατικά.

Επομένως είναι πολύ φυσικό η πορεία προς την ενοποίηση να είναι και δυσχερής και βραδεία, διότι απλούστατα στηρίζεται στη συναίνεση όλων.

Όσο όμως βραδεία και δύσκολη και αν είναι, αυτό που έχει επιτευχθεί ήδη είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Το θεωρούμε αυτονόητο και ίσως το ξεχνάμε, αλλά αυτό είναι η ειρήνη στην Ευρώπη. Στην Ευρώπη δεν πρόκειται να ξαναγίνει πόλεμος μεταξύ των μελών της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Είναι η σχετική ευημερία της Ευρώπης, είναι η δημοκρατία που υπάρχει σήμερα στην Ευρώπη. Εγώ σας προσκαλώ να σκεφθείτε πώς ήταν η Ευρώπη πριν από πενήντα ή εξήντα χρόνια και πώς είναι σήμερα.

Όταν, λοιπόν, ασκούμε την κριτική μας, όταν αγανακτούμε, όταν εκφράζουμε του φόβους μας –και καλά κάνουμε και τους εκφράζουμε, είναι δικαίωμά μας σεβαστό, θεμιτό και δικαιολογημένο–, να μην ξεχνάμε τα όσα πολύ θετικά έχουν γίνει.

Η δική μου πεποίθηση και πεποίθηση του κόμματός μας είναι πως το ζωτικό, το εθνικό συμφέρον της Ελλάδος είναι να μετέχει ισότιμα σε αυτήν την Ευρώπη, την όσο το δυνατόν πιο ομοσπονδιοποιημένη. Αυτό πιστεύουμε ότι είναι το συμφέρον της χώρας μας, μία Ευρώπη ενωμένη οικονομικά, πολιτικά, αμυντικά. Έτσι θα λύσουμε τα προαιώνια οικονομικά προβλήματα, καθώς και τα προβλήματα της ασφάλειας. Έτσι θα κατοχυρώσουμε και το δημοκρατικό μας καθεστώς και έτσι έχουμε ήδη ενισχύσει τη διεθνή μας θέση και παρουσία. Αν σήμερα μας μετράνε περισσότερο από ποτέ άλλοτε στο παρελθόν, είναι κυρίως διότι συμμετέχουμε σε αυτήν την Ευρώπη. Το αν αυτό αξιοποιείται πλήρως ή όχι από την Κυβέρνηση, αυτό είναι ένα θέμα που δεν είναι του παρόντος.

Θα ήθελα να συγχάρω από αυτό το Βήμα τον κ. Αυγερινό και την κ. Γιαννάκου με τον αναπληρωτή της τον κ. Στυλιανίδη για τον εξαιρετικό τρόπο που εκπροσώπησαν το εθνικό μας Κοινοβούλιο στη Συνέλευση, που επεξεργάστηκε το σχέδιο του Συντάγματος.

Νομίζω, λοιπόν, ότι η Συντακτική Συνέλευση δημιούργησε ένα Σύνταγμα το οποίο είναι προϊόν, κατ' ανάγκην, αυτών των συμβιβασμών, συμβιβασμών μεταξύ των ομάδων των κρατών που θέλουν μία Ευρώπη περίπου ομοσπονδιακή και εκείνων που θέλουν μία Ευρώπη ως μία ζώνη ελευθέρων οικονομικών ανταλ-

λαγών. Υπήρξε συμβιβασμός μεταξύ των μικρών και των μεγάλων, μεταξύ των πλουσίων και φτωχών, μεταξύ των παλαιών και των νέων μελών. Υπήρξε συμβιβασμός ακόμα και στο σημαντικότερο πεδίο της άμυνας μεταξύ των ατλαντιστών, που θέλουν την άμυνα της Ευρώπης να την εξαρτά πλήρως από το ΝΑΤΟ και τις Ηνωμένες Πολιτείες, και των ευρωπαϊστών οι οποίοι επιδιώκουν μία κατά το δυνατόν αυτόνομη ευρωπαϊκή άμυνα. Αυτά έπρεπε να συμβιβαστεί η Συντακτική Συνέλευση.

Τι πέτυχε; Πέτυχε ένα προϊόν συμβιβασμού. Άλλοι το θεωρούν μικρό βήμα, άλλοι μεσαίο, άλλοι μεγάλο. Για εμένα, είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα, αν και προσωπικά θα ήθελα να προχωρήσει περισσότερο προς την κατεύθυνση της ομοσπονδίας.

Αυτό το προϊόν του συμβιβασμού η Συντακτική Συνέλευση το παρέδωσε στη Χαλκιδική στην Ελληνική Προεδρία, η οποία το μετεβίβασε στην Ιταλική Προεδρία. Δεν νομίζω ότι η Ελληνική Προεδρία έπαιξε κάποιον άλλον σημαντικότερο και ουσιαστικότερο ρόλο από το να παραλάβει και να παραδώσει αυτό το σχέδιο του Συντάγματος.

Μάλιστα, θέλω να επισημάνω ότι το συμβούλιο της Χαλκιδικής απλώς θεώρησε το σχέδιο συντάγματος ως αφετηρία, δεν το χαρακτήρισε καν ως βάση διαπραγματεύσεων.

Έχουμε, λοιπόν, τώρα τη Διακυβερνητική Διάσκεψη που θα καθορίσει το μέλλον της Ευρώπης, τη μελλοντική μορφή της Ευρώπης. Υπάρχουν πολλά ερωτήματα ως προς το τι θα γίνει. Άλλοι είναι απαισιόδοξοι. Πιστεύουν ότι δε θα μπορέσουμε ποτέ να φθάσουμε καν σε κάποιο σύνταγμα, σε κάποια συμφωνία. Άλλοι πιστεύουν ότι, ακριβώς επειδή υπάρχει ο φόβος να καταρρεύσει αυτό το οικοδόμημα, γι' αυτό θα επέλθει συμβιβασμός πάνω σ' αυτό το κείμενο που υπάρχει, με ελάχιστες αλλαγές, για να τελειώσουν πριν από το Δεκέμβριο επί Ιταλικής Προεδρίας.

Εγώ προσωπικά, χωρίς να δεσμεύω κανέναν γι' αυτό, πιστεύω ότι αυτό είναι το πιθανότερο να συμβεί. Ο φόβος, δηλαδή, της κατάρρευσης του όλου οικοδομήματος μπορεί να οδηγήσει στην αποδοχή περίπου του κειμένου του συντάγματος ως έχει. Αυτό, όμως, δεν εμποδίζει τη διεξαγωγή έντονων διαπραγματεύσεων μέσα στη Διακυβερνητική Διάσκεψη.

Σ' αυτές τις διαπραγματεύσεις πιστεύω ότι η Κυβέρνηση –διότι η Κυβέρνηση μόνο συμμετέχει εκεί πλέον– πρέπει να επιδιώξει, συνεργαζόμενη με άλλες χώρες που έχουν παρόμοια συμφέροντα και παρόμοιες θέσεις με μας, τη βελτίωση αυτού του κειμένου προς την κατεύθυνση της «ομοσπονδιοποίησης».

Πρέπει να πω ότι δεν είμαι καθόλου βέβαιος αυτήν τη στιγμή ότι η Κυβέρνηση θα μπορέσει να το κάνει αυτό. Η πείρα που έχουμε είναι μάλλον απογοητευτική. Είχαμε συμφωνήσει στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων τα δύο κόμματα, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, να στηρίξουμε τις δύο βασικές θέσεις σε καίρια ζητήματα, τη σύνθεση της Επιτροπής και τη διατήρηση της εκ περιτροπής προεδρίας.

Είμαι βέβαιος ότι η Κυβέρνηση εγκατέλειψε πρόωρα και άκαιρα τη διεκδίκηση της διατήρησης του συστήματος της εκ περιτροπής προεδρίας, χωρίς να επιδιώξει κανένα αντάλλαγμα. Ακόμα και στη δεύτερη, ακόμα σημαντικότερη περίπτωση, της σύνθεσης της Επιτροπής, η Κυβέρνηση ακόμα και σήμερα έχει ασαφή θέση.

Σέβομαι το γεγονός ότι ο κύριος Πρωθυπουργός χθες υποστήριξε τη θέση αυτή, αλλά υπάρχει ακόμα ασάφεια, διότι στα κείμενα που έχουν φύγει ως προτάσεις της Ελλάδας προς την Ιταλική Προεδρία, υπάρχει ασάφεια για το ποια θέση υποστηρίζει η Ελλάδα. Καλά θα έκανε το Υπουργείο Εξωτερικών να τη διορθώσει αυτήν τη ασάφεια, για να μη δίνεται η εντύπωση ότι άλλα λέμε μέσα και άλλα λέμε έξω.

Εφόσον, λοιπόν, η Κυβέρνηση αποφασίσει και μπορέσει επιτέλους να ασκήσει μία διαπραγματευτική ικανότητα και να υποστηρίξει αυτές τις θέσεις, θα έχει και τη δική μας στήριξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνου έχει το λόγο.

ΦΩΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι είναι σωστό και δίκαιο κι εγώ –υποθέτω και όλοι οι

συνάδελφοι- να επαναλάβουμε τα συγχαρητήριά μας, ιδιαίτερα στους συναδέλφους που συμμετείχαν στη συντακτική συνέλευση, που μόχθησαν και που με την επιμέλειά τους συνέβαλαν στο να έχουμε φθάσει σήμερα να έχουμε ένα σχέδιο συντάγματος πάνω στο οποίο συζητάμε και ελπίζουμε για το αύριο.

Θα ήθελα εκ προοιμίου να πω ότι άκουσα κι εγώ με προσοχή όλους τους συναδέλφους, αλλά ιδιαίτερα τον τελευταίο από τους ομιλητές, τον κ. Μολυβιάτη.

Κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, επιτρέψτε μου να πω ότι επειδή κάνατε μία προσπάθεια να είσθε ψύχραιμος και δίκαιος σε ορισμένα πράγματα, θα μου επιτρέψετε κι εγώ, από άλλη οπτική γωνία βέβαια, να προσπαθήσω να είμαι δίκαιος.

Δεν θεωρώ, π.χ., δίκαιο το να επαναλαμβάνει μονίμως η Νέα Δημοκρατία ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ήταν αυτός που έκανε τη βασική επιλογή. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι εκείνη η επιλογή ήταν του Κωνσταντίνου Καραμανλή, όμως δεν είναι πολιτικά δίκαιο να προσπαθούμε να βγάλουμε πολιτικά συμπεράσματα για πολιτικούς άνδρες που είχαν θητεία δεκαετιών και πήραν και άλλες καθοριστικές για τη χώρα αποφάσεις σε άλλα θέματα.

Θα πρέπει όχι από ένα γεγονός να προσπαθούμε να εξάγουμε συμπέρασμα, αλλά και για τα άλλα σημαντικά θέματα να τα λαμβάνουμε και αυτά υπόψη μας, ώστε να βγάζουμε ένα συνολικό συμπέρασμα για πολιτικούς άνδρες που υπηρέτησαν τη χώρα επί δεκαετίες.

Δεύτερον, προσπαθήσατε να μειώσετε το ρόλο της Ελληνικής Προεδρίας, λέγοντας ότι δεν έκανε τίποτε άλλο από το να πάρει ένα κείμενο και να το παραδώσει στην Ιταλική Προεδρία. Θεωρείτε δηλαδή –και είναι μια γενικότερη λογική που νομίζω ότι έχει η Νέα Δημοκρατία- ότι περίπου τα πράγματα μηχανιστικά εξελίσσονται. Περίπου η Ελληνική Προεδρία και ο Πρωθυπουργός αλλά και οι αρμόδιοι Υπουργοί δεν έκαναν και πολλά πράγματα από το να πάρουν ένα ντοσιέ και να τον δώσουν στην επόμενη Προεδρία. Και αυτό νομίζω ότι δεν είναι δίκαιο.

Το τρίτο που θα ήθελα να πω από την παρέμβασή σας, κύριε Μολυβιάτη, είναι το αν η Κυβέρνηση εγκατέλειψε διάφορες θέσεις που αναφέρατε.

Σε τι σειρά θέτει κάποιος που διαπραγματεύεται ένα πρόβλημα είναι άλλο πράγμα από τη διακήρυξη θέσεων είτε της Κυβέρνησης είτε ενός κόμματος είτε μιας χώρας. Δηλαδή, θα ήταν περιέργο η Κυβέρνηση όταν βλέπει ένα πρόβλημα που μας καίει και θέλουμε να το προωθήσουμε και αυτό το θέμα το προωθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή –γνωρίζετε τι εννοώ- από πλευράς διαπραγματευτικής αυτό το θέμα να το σηκώνει και να το θέσει πρώτο στην προτεραιότητά της.

Θα ήταν πιο λογικό και έτσι γίνεται ώστε η Κυβέρνηση αυτό το πρόβλημα να το θέτει σε ήσυχον μοίρα χωρίς να το εγκαταλείψει και θέτει άλλο θέμα σε πρώτη προτεραιότητα ότι έτσι θα πετύχει περισσότερα θετικά για τη χώρα της. Άλλο είναι η διακήρυξη θέσεων μιας χώρας, μιας Κυβέρνησης ή ενός κόμματος και άλλο είναι ο τρόπος διαπραγμάτευσης. Και όσα περισσότερα μια Κυβέρνηση πετυχαίνει στη διαπραγμάτευση τόσο καλύτερα και τόσο περισσότερα συγχαρητήρια αξίζουν και για την Κυβέρνηση και για τους αρμόδιους Υπουργούς αλλά και για τη χώρα.

Εγώ, λοιπόν, δεν πιστεύω ότι έχει εγκαταλειφθεί τίποτε από αυτά που αναφέρατε. Οι προτεραιότητες εξακολουθούν και υπάρχουν, η πίεση διαπραγμάτευσης εξακολουθεί και γίνεται αλλά ο τρόπος που μεθοδεύονται θεωρώ ότι είναι ο πιο σωστός. Είναι ο πιο σωστός, διότι γνωρίζετε και εσείς ότι ο διάλογος στην Ευρωπαϊκή Ένωση γινόταν με ένα συγκεκριμένο τρόπο, αυτόν που ονομάζαμε κοινοτική μέθοδο. Και αυτή η κοινοτική μέθοδος δεν μπορεί να μας οδηγήσει ξαφνικά ως χώρα και να μας πουν ότι σεις αυτό που βάλατε ως πρώτη προτεραιότητα το πήρατε και σταματήστε, διότι γνωρίζετε ότι έτσι γίνεται στην πράξη.

Άρα, δεν θα ήταν συνετό από πλευράς διαπραγματευτών να θέσουν σε προτεραιότητα κάτι διαφορετικό.

Τι θα πει όμως, κοινοτική μέθοδος; Κοινοτική μέθοδος είναι η

ισορροπία των θεσμών και η ισοτιμία των κρατών-μελών που αφορά κυρίως τη θέση των κρατών-μελών στην επιτροπή και στο συμβούλιο, καθώς και η διαδικασία λήψης αποφάσεων που είναι δύο βασικοί άξονες αυτής της κοινοτικής μεθόδου, όπως είπα πριν, άξονες που μπορούν να διασφαλιστούν και στην Ευρωπαϊκή Ένωση του μέλλοντος.

Κύριοι συνάδελφοι, μόνο με αυτήν την κοινοτική μέθοδο μπορούμε να εξασφαλίσουμε στην Ένωση δομές που θα επιτρέψουν τη διεύρυνσή της στις νυν υποψήφιες χώρες αλλά και στις χώρες των δυτικών Βαλκανίων που είναι αποφασιστικής σημασίας για τα συμφέροντα της χώρας μας. Και ορθώς είπε ο κ. Αυγερινός ότι όλες οι χώρες έκαναν απολογισμό, διότι όλες αναγνωρίζουν ότι πέραν του κοινοτικού υπάρχει και το εθνικό συμφέρον. Και το σωστό είναι εδώ να μιλάμε όχι πλέον για την Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι πέντε αλλά για την Ευρώπη των τριάντα τριών πλέον κρατών.

Δεν αποδεχόμαστε την ανατροπή της θεσμικής ισορροπίας μέσα στην Ένωση αλλά ταυτόχρονα οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε δεν μας επιτρέπουμε να καθηλώσουμε την Ευρώπη σε μία ακινησία φόβου.

Τόσο στην Ευρωπαϊκή Συνέλευση όσο και τώρα στη Διακυβερνητική κινήθηκε έχοντας την πεποίθηση ότι η Ελλάδα είναι μία χώρα που έχει πια κερδίσει τη θέση της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχει κατακτήσει ερείσματα, μια χώρα που έχει εθνικό συμφέρον να συμβάλει στη διαμόρφωση μιας ισχυρής και δημοκρατικής Ευρώπης.

Βεβαίως θέλω και εγώ να τονίσω αυτό που ήδη έχει λεχθεί, ότι κανείς δεν είναι κατά 100% ευχαριστημένος, κανείς δεν βλέπει ότι οι προσδοκίες έχουν απολύτως εκπληρωθεί. Όμως αξιολογώντας συνολικά μπορούμε να πούμε –και νομίζω ότι το είπαν σχεδόν όλοι οι ομιλητές- ότι κάναμε ήδη ένα αποφασιστικό βήμα, μια που έχουμε ένα σχέδιο αρκετά ισορροπημένο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαπραγμάτευση είχε ως μέζον διακύβευμα τη μεταρρύθμιση του λεγόμενου θεσμικού τριγώνου της Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο, Κοινοβούλιο. Θα ήθελα γι' αυτά να πω δυο λόγια.

Σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή τι θέλαμε εμείς; Τη διασφάλιση της ισοτιμίας των κρατών-μελών στη σύνθεση της Επιτροπής και τη διασφάλιση της ισότητας όλων των Επιτρόπων. Επιμένουμε σ' αυτές τις θέσεις. Και είναι θετικό, όπως είπα και πριν, ότι σ' αυτές τις απόψεις μας έχουν προσχωρήσει και γραπτώς έχουν προταθεί, προτάσεις θετικές σύμφωνες με τη δική μας άποψη, με τα δικά μας συμφέροντα.

Θέλω μόνο να υπογραμμίσω ότι η ύπαρξη δύο κατηγοριών Επιτρόπων, έστω και επί τη βάσει συστήματος εναλλαγής, δίνει την εντύπωση ότι οι υπήκοοι των κρατών-μελών, οι απλοί Επίτροποι δεν έχουν ίσο μερίδιο στην εξέλιξη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Είναι μειονέκτημα επίσης στην πρόταση του σχεδίου Συντάγματος ότι δεν αποκλείει το ενδεχόμενο η Επιτροπή να στερηθεί τις υπηρεσίες ενός επιτυχημένου Ευρωπαίου Επιτρόπου, ακόμα και του Προέδρου, στο ίδιο πόστο για δεύτερη συνεχή θητεία μόνο και μόνο επειδή το κράτος-μέλος του δεν δικαιούται να ορίσει Ευρωπαίο Επίτροπο.

Επιδίωξη όλων μας είναι η Διακυβερνητική Διάσκεψη να προωθήσει μια λύση επί του θέματος η οποία θα διατηρήσει τη λειτουργικότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σεβόμενη την ισότητα μεταξύ των κρατών-μελών. Το πρώτο συνδέεται με την αποτελεσματικότητά της, το δεύτερο με τη νομιμοποίησή του ρόλου της.

Πιστεύουμε ότι οποιαδήποτε πρόταση στοχεύει στη βελτίωση των στοιχείων αυτών και στην ικανοποίηση δύο βασικών κριτηρίων που προαναφέρθηκαν. Αξίζει να συζητηθεί στη Διακυβερνητική η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η αναδιοργάνωση της Επιτροπής με επέκταση και θεσμοθέτηση αποκεντρωμένου τρόπου λήψης αποφάσεων στη βάση σχετικών εισηγήσεων της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέψει την απρόσκοπτη λειτουργία του οργάνου χωρίς να είναι απαραίτητη η δημιουργία Επιτρόπων δύο κατηγοριών.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο θεσμικό όργανο, το Συμβούλιο. Γνωρίζετε το θέμα της ειδικής πλειοψηφίας. Ήδη αναφέρθηκε και ο κύριος Υπουργός. Η θέση μας είναι για διπλή απλή πλειο-

ψηφία την οποία εξήγησε ο κ. Γιαννίτης. Το δεύτερο θέμα του Συμβουλίου είναι το Νομοθετικό Συμβούλιο και το τρίτο θέμα του είναι το θέμα της Προεδρίας του Συμβουλίου.

Γνωρίζετε σε ό,τι αφορά το Νομοθετικό Συμβούλιο ότι από το Συμβούλιο της Σεβίλλης έγινε προσπάθεια να διαχωριστεί η νομοθετική δραστηριότητα του Συμβουλίου από τις λοιπές δραστηριότητές του και να καθιερωθεί η διεξαγωγή δημόσιων συζητήσεων όταν το Συμβούλιο νομοθετεί.

Πιστεύουμε ότι η δημιουργία Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων, Νομοθετικού Συμβουλίου συνεπάγεται την ανάθεση ενός υπερβολικού αριθμού καθηκόντων σε έναν και μόνο σχηματισμό. Γι' αυτό στη Διακυβερνητική η Ελλάδα, όπως και η μεγάλη πλειοψηφία των άλλων κρατών-μελών, υποστήριξε την άποψη ότι κάθε σχηματισμός του Συμβουλίου θα πρέπει να διατηρήσει τη δική του νομοθετική δραστηριότητα.

Σε ό,τι αφορά την Προεδρία του Συμβουλίου δεν θα αναφερθώ. Ο κύριος Υπουργός ήδη είπε γι' αυτό, δηλαδή για την εκ περικοπής Προεδρία.

Τέλος σε ό,τι αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και με αυτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Το σχέδιο Συντάγματος προβλέπει ότι ο συνολικός αριθμός μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να μην μπορεί να ξεπερνά τα επτακόσια τριάντα έξι μέλη, ότι η εκπροσώπηση των Ευρωπαίων Βουλευτών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ακολουθεί φθίνον αναλογικό σύστημα σύμφωνα με τον πληθυσμό του κάθε κράτους-μέλους και τρίτον ότι ο ελάχιστος αριθμός Βουλευτών για κάθε κράτος-μέλος είναι τέσσερα και όχι πέντε, όπως προέβλεπε η Συνθήκη για τη Μάλτα.

Κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεχόμαστε τη μέθοδο υπολογισμού των εδρών που υιοθετεί το σχέδιο του Συντάγματος, αλλά υποστηρίζουμε τον ορισμό του ελάχιστου αριθμού εδρών ανά κράτος-μέλος σε πέντε. Διότι δεν υπάρχει πειστικός και πιεστικός λόγος για τον περιορισμό της εκπροσώπησης των μικρών κρατών.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ότι τη Βουλή πρέπει να απασχολήσει σοβαρά η προώθηση, η διάδοση και η συμμετοχή των Ελλήνων πολιτών στη συζήτηση για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Στόχος μας πρέπει να είναι να ανοίξουμε περισσότερο τη συζήτηση στην κοινωνία, να αντλήσουμε απ' αυτήν ιδέες και να πετύχουμε για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας μας. Να σκεφτούμε νέες μορφές δημόσιου διαλόγου, αξιοποίησης όλων μα όλων των θεσμών που λειτουργούν στη χώρα μας.

Τέλος, θα έπρεπε, πιστεύω, να εξετάσουμε και εμείς, όπως κάνουν άλλα κράτη-μέλη, την έγκριση αυτού του Συντάγματος με δημοψήφισμα. Έως σήμερα η ένταξη της Ελλάδας στην παλιά ΕΟΚ και οι ακόλουθες αναθεωρήσεις των συνθηκών κυρώθηκαν με την προβλεπόμενη κοινοβουλευτική διαδικασία. Η επανίδρυση όμως της Ένωσης βάσει ενός ευρωπαϊκού Συντάγματος συνιστά μοναδική εξέλιξη στη ιστορία της ευρωπαϊκής ενοποίησης, αλλά και στην ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας. Η ένωση εξελίσσεται σε υπερεθνική συμπολιτεία. Η Ελλάδα γίνεται οριστικά οργανικό μέλος ενός ευρύτερου πολιτειακού συνόλου. Μια τέτοια απόφαση δικαιολογεί, αν δεν επιβάλει, κατά τη γνώμη μου, την προσφυγή στην ισχυρότερη νομοποιητική διαδικασία που προβλέπει το Σύνταγμά μας, το δημοψήφισμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας κ. Φώτης Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εξαιρετικά χρήσιμη, όσο και αναγκαία αυτή η συζήτηση που γίνεται για τη συνταγματική Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα ήταν επίσης εξαιρετικά χρήσιμο ο ελληνικός λαός να γίνεται κοινωνός των προβληματισμών που υπάρχουν και αναπτύσσονται όχι μόνο στη χώρα μας, σε ολόκληρη την Ευρώπη, αναφορικά με αυτήν την υπό διαμόρφωση συνταγματική Συνθήκη.

Δυστυχώς για λόγους που δεν είναι του παρόντος να εξηγηθούν, ο ελληνικός λαός έχει μείνει μακριά από αυτήν την υπόθεση, από αυτό το σημαντικό, όσο και κεφαλαιώδες μέγεθος που επανακαθορίζει τη θέση της χώρας μας μέσα στο καινούρ-

γιο, στο μεγάλο ολοκλήρωμα της Ενωμένης Ευρώπης.

Έχουν ακουστεί πάρα πολλά και δεν θα επαναλάβω θέσεις οι οποίες διατυπώθηκαν επανειλημμένα από το Συνασπισμό. Θα ήθελα όμως να θέσω στην κρίση σας μερικές σκέψεις, οι οποίες νομίζω ότι πρέπει να κατατεθούν, προκειμένου να δικαιολογηθεί και η θέση, την οποία υποστηρίζει το κόμμα μου, ο Συνασπισμός. Υπάρχει δημοκρατικό έλλειμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως υπάρχει και ανεπάρκεια διαφάνειας στα ευρωπαϊκά κέντρα λήψης των αποφάσεων. Και σε αυτά τα δεδομένα προστίθεται και η έλλειψη της κοινωνικής συνοχής, σε αντίθεση με την επιταχυνόμενη οικονομική και νομισματική συνοχή. Δεν αρκεί, λοιπόν, η μεταρρύθμιση των ευρωπαϊκών θεσμών, αλλά πρέπει να ενισχυθούν και τα κοινωνικά θεμέλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ενδυνάμωση του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου σε μία διευρυνόμενη Ευρώπη, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές, ομολογουμένως διαφορετικές εκφάνσεις, όσο και απόψεις, για το κοινωνικό κράτος και το κράτος πρόνοιας, μεταξύ των κρατών-μελών, είναι μια υπόθεση, η οποία δεν πρέπει να παροραθεί, δεν πρέπει να ξεπεραστεί. Αντιθέτως θα πρέπει να απασχολήσει όλους, διότι η ύπαρξη ενός κοινωνικού κράτους, ενός κράτους πρόνοιας, είναι μια αποφασιστική, κατά τη γνώμη μας, προϋπόθεση για τη δημιουργία του συνταγματικού συμφώνου για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα πρέπει να αναζητηθεί η καταλληλότερη και δημοκρατικότερη μορφή για τη συγκρότηση αυτής της ιστορικής, πρωτότυπης διαδικασίας και ενιαίας πολιτικής μορφής, η οποία θα πρέπει να συνυπολογίζει τα οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα, να σέβεται τις εθνικές ιδιομορφίες, τις πολιτιστικές ιδιαιτερότητες, να σέβεται και να προωθεί την περιφερειακή και κοινωνική συνοχή.

Στο πλαίσιο αυτών των σκέψεων και αυτών των απόψεων ο Συνασπισμός υποστηρίζει την ανάγκη να προωθηθεί ένα δημοκρατικό ευρωπαϊκό Σύνταγμα που θα εξασφαλίζει μια πολυεπίπεδη δημοκρατική νομοποίηση και θα φέρνει την εξουσία πιο κοντά στους πολίτες, θα προωθεί την ύπαρξη ρυθμίσεων που θα αποκαθιστούν την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, όπου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα αναδεικνύεται ως η βασική νομοθετική εξουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υποστηρίζουμε τους στόχους του αυτοδιοικητικού ευρωπαϊκού κινήματος που αφορούν στην ενίσχυση των περιφερειών, τη θεσμική συνταγματική κατοχύρωση των περιφερειακών και αυτοδιοικητικών οργάνων και την κατοχύρωση του ευρωπαϊκού χάρτη τοπικής αυτοδιοίκησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνιστά πολιτική κοινότητα δημοκρατικών αξιών που έχουν ως επίκεντρο τον άνθρωπο, τη ζωή και την προσωπικότητά του, τις αξίες που συνιστούν την ευρωπαϊκή ιδέα και αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο της ενοποίησης της Ευρώπης. Θα πρέπει η Ευρώπη αυτά τα μεγέθη να τα υποστηρίξει και να τα αναδείξει. Στο πλαίσιο αυτό ορθά ενσωματώνεται και μάλιστα με δεσμευτικό από νομική άποψη τρόπο ο χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων στις συνθήκες, προκειμένου να διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα του κάθε ατόμου. Παράλληλα, ο χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να επανεξεταστεί, να βελτιωθεί, να μην υπολείπεται τουλάχιστον του αντιστοίχου των εθνικών κρατών. Η ενσωμάτωση του χάρτη θα σημάνει αφ' ενός ότι όλοι οι πολίτες έχουν νομικές κατοχυρώσεις αναφορικά με κοινωνικά θεμελιώδη δικαιώματα έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα μπορούν να τα διεκδικούν ατομικά και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, και αφ' ετέρου θα είναι ταυτόχρονα όλα τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεωμένα να εγγυώνται και να σέβονται αυτά τα βασικά δικαιώματα σε όλους τους τομείς της αρμοδιότητάς των και στις πολιτικές αποφάσεις που θα παίρνουν.

(Στο σημείο την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Σημαντική συμβολή στην ευρωπαϊκή ενοποίηση αποτελεί η ανάδειξη της κοινωνικής διάστασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα καταγράψει το ανθρώπινο της πρόσωπο. Η κάλυψη του κοινωνικού ελλείμματος είναι ζήτημα μεζόνος σημασίας και κατά τη γνώμη μας αυξημένης προτεραιότητας για την Ένωση. Η σημερινή κοινωνική πολιτική της Ένωσης αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα ότι η παράθεση γενικών στόχων στις συν-

θήκες ως προϊόντων συμβιβασμού χωρίς συγκεκριμένες δεσμεύσεις και κυρίως πολιτική βούληση είναι ευχές και δεν συνιστούν πραγματικότητα. Σήμερα παρά τις διακηρύξεις δεν υπάρχει μια ενδεικτική κοινοτική κοινωνική πολιτική. Η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς και με τα μέσα που διατέθηκαν για την ΟΝΕ σε σχέση με τα πενιχρά μέσα που διατέθηκαν για την κοινωνική πολιτική όξυναν ακόμη περισσότερο την κατάσταση.

Το πρώτο και μείζον θέμα της κοινωνικής πολιτικής της Ένωσης πρέπει να είναι η καταπολέμηση της ανεργίας. Η προστασία της εργασίας και η δημιουργία νέων θέσεων οφείλει να είναι κεντρική προτεραιότητα της πολιτικής τόσο σε εθνικό όσο και ευρωπαϊκό επίπεδο. Ταυτόχρονα θα πρέπει να υπάρξουν συγκεκριμένα μέτρα και διατάξεις κοινωνικής προστασίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να διασφαλίσει τα εισοδήματα των εργαζομένων, τις κοινωνικές τους κατακτήσεις, τα εργασιακά τους δικαιώματα και τις ασφαλιστικές τους παροχές τα οποία σήμερα δέχονται επιθέσεις από τη διαμορφούμενη Ευρώπη του κεφαλαίου.

Η ενοποίηση της Ευρώπης θα είναι ελκτική, όταν αποδείξουμε ότι λειτουργεί υπέρ του συμφέροντος της πλειονότητας των εργαζομένων και των λαών.

Στην κατεύθυνση αυτή σημαντικό βήμα θα είναι η επίσημη κατοχύρωση με νομική δεσμευτικότητα του χάρτη των κοινωνικών δικαιωμάτων που ψηφίστηκε το 1989 και αναθεωρήθηκε στο Τορίνο το 1996, αλλά στην ουσία δεν έχει τεθεί σε ισχύ.

Η ενεργοποίηση αυτού του χάρτη με κάποιες προσθήκες, όπως το κατώτερο εγγυημένο επίπεδο ζωής, το δικαίωμα στην παιδεία, το δικαίωμα της συμμετοχής στην πολιτική ζωή, θα είναι μία αφετηρία για μία Ευρώπη με ανθρώπινο πρόσωπο. Το ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο πρέπει να επιβεβαιώνει σε επίπεδο Ένωσης την κοινωνική αλληλεγγύη.

Έχουμε ανάγκη μιας συνταγματικής συνθήκης; Βεβαίως. Για να ζήσουν μαζί οι πολίτες της Ευρώπης έχουν ανάγκη από τη συνταγματική συνθήκη η οποία θα ορίζει τις αρχές, τους κανόνες και τις πολιτικές που θα τους επιτρέπουν να αναγνωρίζονται τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Σε εθνικό επίπεδο για να διαφυλαχθεί η ταυτότητά τους και σε ευρωπαϊκό για να οικοδομηθεί το κοινωνικό μοντέλο της Ευρώπης και να διασφαλιστεί η ειρήνη, η αλληλεγγύη, η διαρκής ανάπτυξη, η δημοκρατία, αλλά και η ισοτιμία των κρατών-μελών.

Η συνταγματική συνθήκη κατά τη γνώμη μας θα ενισχύσει και θα επιταχύνει την ενοποιητική -επί της ουσίας ενοποιητική- διαδικασία και θα αποτελέσει για το λόγο αυτόν την κρισιμότερη θεσμική εξέλιξη της ευρωπαϊκής ιστορίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε πάρα πολλά κανείς να υποστηρίξει, αλλά η κλεψύδρα μας παρακολουθεί.

Η Κυβέρνηση έχει, κύριε Υπουργέ, κατά τη γνώμη μας, την υποχρέωση να εντείνει τις προσπάθειές της προς την κατεύθυνση της ομοσπονδιακής συγκρότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί το κοινοτικό πρότυπο ολοκλήρωσης εάν εμπλουτιστεί με ομοσπονδιακά χαρακτηριστικά, θα αποτελέσει τη βάση για τη θεσμική μετεξέλιξη της Ένωσης σε πολιτική Ένωση με τον εμπλουτισμό του σε βασικά στοιχεία, τα οποία αναφέρονται και σε αυτή την ομοσπονδιακή συγκρότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστά ένωση λαών και ένωση κρατών. Ταυτόχρονα, η Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστά πολιτική κοινότητα δημοκρατικών αξιών που έχουν ως επίκεντρο τον άνθρωπο, τη ζωή και την προσωπικότητά του. Οι αξίες αυτές αποτελούν, επαναλαμβάνω, κατά τη γνώμη μας, κατά την άποψη του Συνασπισμού, τον ακρογωνιαίο λίθο του Ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Η ευρωπαϊκή ιθαγένεια είναι επομένως η αναγκαία έκφραση των αξιών της Ένωσης, αλλά και των δημοκρατικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που δημιουργούνται για τον Ευρωπαίο πολίτη από τη λειτουργία της Ένωσης.

Μια Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς διπλή ιθαγένεια, ευρωπαϊκή και κρατική, δεν νοείται, αφού κάτι τέτοιο όχι μόνο εναντιώνεται, αλλά και φαλκιδεύει τόσο το περιεχόμενο όσο και τις αξίες της ενοποίησης. Γι' αυτό και η θέσπιση διττής ιθαγένειας και η ενσωμάτωση της ρύθμισης αυτής στο Σύνταγμα, στη συνταγματική συνθήκη της Ένωσης, κρίνεται απαραίτητη.

Από εκεί και πέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν τα ζητήματα της κοινής εξωτερικής πολιτικής, της κοινής πολιτικής άμυνας, υπάρχει η ανάγκη της χειραφέτησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τα εκάστοτε κελεύσματά της. Βεβαίως αυτά δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν και να αντιμετωπιστούν στη συνταγματική συνθήκη. Προφανέστατα! Πολλά, όμως, από αυτά μπορούν να κατοχυρωθούν με δεσμευτικότητα έτσι ώστε να αποτελούν και κατευθυντήριες και δεσμευτικές διατάξεις.

Για όλα αυτά, όμως, η Βουλή θα πρέπει να επανέλθει, θα πρέπει να συζητήσει εκ νέου. Διότι ναι μεν, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση είναι εκείνη που θα χειριστεί το όλο θέμα, αλλά η επί της ουσίας νομιμοποίηση της Κυβέρνησης να χειριστεί και να αντιμετωπίσει αυτό το κεφαλαιώδες ζήτημα, βρίσκεται τουλάχιστον στην ικανότητά της να ακούει τις απόψεις της Βουλής, του κατ' εξοχήν δηλαδή αντιπροσωπευτικού Σώματος της λαϊκής κυριαρχίας και βεβαίως να αισθάνεται ότι έχει υποχρέωση να προσφείγει σε ένα δημοψήφισμα για ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα ώστε ο ελληνικός λαός με έναν πρωτογενή όσο και κυριαρχικό τρόπο να αποφανθεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, είναι σωστό ότι τα συντάγματα δημιουργούν τομές, αλλά είναι επίσης σωστό ότι στα Συντάγματα επικυρώνονται κατακτήσεις ή αλλαγές που ήδη έχουν γίνει στην κοινωνία και που στα κείμενα αυτά κωδικοποιείται και διατυπώνεται η άποψη αυτών των δυνάμεων που κυριαρχούν.

Έτσι και αυτό το σύνταγμα ήρθε ύστερα από μία διαδικασία κυριαρχίας των δυνάμεων του κεφαλαίου, ανασυγκρότησής του σε ευρωπαϊκό και σε διεθνές επίπεδο και μια σειρά πράγματα που ήδη υπάρχουν και λειτουργούν και σε παγκόσμιο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο έπρεπε να βρουν τη θέση τους σε θεσμοθέτηση ενός κειμένου, όπως είναι αυτή η συμφωνία που συζητάμε σήμερα.

Ήδη έγιναν τέτοιες προσπάθειες στις επί μέρους συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό βοήθησε στην κωδικοποίηση, έτσι ώστε σήμερα κάτω φυσικά από συμβιβασμούς και συζητήσεις των ενδιαφερομένων να καταλήξει στο κείμενο που πάμε να συζητήσουμε. Απ' αυτήν την άποψη αυτό το κείμενο εκφράζει τις κυρίαρχες δυνάμεις στη σημερινή κοινωνία. Εκφράζει το κεφάλαιο και τις απαιτήσεις του. Αυτό το κείμενο, ενώ κατοχυρώνει τα δικαιώματα -τις απαιτήσεις θα έλεγα εγώ- του κεφαλαίου, συρρικνώνει και παίρνει πίσω όσες κατακτήσεις έγιναν στον προηγούμενο αιώνα.

Και κοιτάξετε τώρα: Μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο κάτω από την πίεση των λαών, που μαζικά ήρθαν στο προσκήνιο της ιστορίας, όλα τα συντάγματα που έγιναν τότε, όλα τα διεθνή ντοκουμέντα που τότε ψηφίστηκαν το χαρακτηριστικό που είχαν ήταν να δικαιώνουν τις απαιτήσεις των λαών. Και τα συντάγματα εκείνα -όσα ακολούθησαν- είναι τα πιο δημοκρατικά που συνάντησε η Ευρώπη μέχρι σήμερα.

Κάτω ακριβώς απ' αυτήν την πίεση των λαών σε παγκόσμια κλίμακα ψηφίστηκε η συμφωνία, η διακήρυξη για τα δικαιώματα του ανθρώπου στον ΟΗΕ. Και αντίστοιχο κείμενο βρήκε την έκφρασή του σε ευρωπαϊκό επίπεδο με την ευρωπαϊκή σύμβαση για τα δικαιώματα του ανθρώπου το 1950.

Σήμερα αισθάνθηκαν την ανάγκη να διατυπώσουν ξανά ένα κωδικοποιημένο κείμενο, τη Χάρτα των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Και θα αναρωτιόταν κανείς: Γιατί έκαναν τον κόπο να την ξαναδιατυπώσουν, αφού ήδη είχε η Ευρώπη τη Χάρτα της; Όταν διαβάσει κανείς το κείμενο και το συγκρίνει με το προηγούμενο, καταλαβαίνει γιατί.

Στην πραγματικότητα το κεφάλαιο παίρνει τη ρεβάνς του. Στην πραγματικότητα το κεφάλαιο μέσα στα θεμελιώδη δικαιώματα βάζει και την άποψή του. Γιατί προηγούμενα αυτό δεν υπήρχε πουθενά ούτε στα Συντάγματα ούτε στις Χάρτες Δικαιωμάτων Ανθρώπων; Στο συγκεκριμένο κείμενο πρόκειται για τη

ρεβάνς του κεφαλαίου. Το κείμενο που συζητάμε για το Σύνταγμα θα θεσμοθετεί ακριβώς αυτά τα δικαιώματα του κεφαλαίου.

Ειπώθηκε ότι η προετοιμασία για τη διατύπωση αυτού του Συντάγματος ήταν δημοκρατική. Μάλιστα ο κύριος Υπουργός υπερηφανεύτηκε ότι και η αντιπροσωπεία του ελληνικού Κοινοβουλίου χάρη στην Κυβέρνηση φυσικά αντί να έχει δύο κόμματα είχε τρία. Τι το θέλατε αυτό, κύριε Υπουργέ, να μας το θυμίσετε;

Εγώ καταλαβαίνω το εξής: Τα δύο κόμματα –υπάρχει μια τέτοια περίπτωση συμφωνία- με τους αναπληρωτές τους πάνε εκεί. Καθαρό. Δεν χωράνε τα μικρά κόμματα. Θέλετε, όμως, να διευρύνετε, να δείξετε τη δημοκρατική σας ευαισθησία; Με ποια κριτήρια; Πέρα από το γεγονός ότι η Βουλή ήταν αυτή που έπρεπε να δώσει την αντιπροσωπεία της και όχι η Κυβέρνηση, έγινε μια διάκριση. Με βάση τι έγινε αυτή η διάκριση; Η κοινοβουλευτική τάξη δεν την επιτρέπει. Είμαστε το τρίτο κόμμα και μας αποκλείσατε.

Επομένως λειτούργησαν ορισμένα κριτήρια για τον αποκλεισμό μας. Και τα κριτήρια είναι αυτά που είπατε και μάλιστα εννοηθήκατε πάρα πολύ για το ότι έχουμε άποψη και τη συζητάμε και θεωρείτε ότι χάνετε τον καιρό σας με το να μας ακούτε. Θεωρείτε ότι η άποψή μας είναι περιθωριακή και δεν αξίζει τον κόπο να συζητάμε. Επομένως αυτή η άποψη γιατί να πάει μέχρι τη Διακυβερνητική; Αυτό ήταν το κριτήριο.

Εμείς το ξέρετε πολύ καλά ότι την άποψή μας θα εξακολουθήσουμε να τη λέμε και όπου μπορεί να φθάσει θα φθάσει και θα παλεύουμε για να φθάσει. Και δεν είστε εσείς που θα μας περιορίζετε, επειδή έχετε σήμερα τη δύναμη. Υπάρχουν και άλλοι κανόνες σε αυτήν την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι, το κείμενο που συζητάμε είναι πολύ σημαντικό. Όλοι το γνωρίζουν. Αφορά ένα πολύ σημαντικό ζήτημα που θα καθορίσει το μέλλον της χώρας μας και το μέλλον των χωρών που συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποιο είναι το καινούργιο; Γιατί κείμενα ανάλογα ήταν και του Μάστεριχτ, ήταν και του Άμστερνταμ, ήταν και της Λισσαβόνας που καθόριζαν στόχους και αρχές.

Το καινούργιο είναι ότι, εφόσον ψηφιστεί αυτό το Σύνταγμα, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά νομικό πρόσωπο. Αυτό είναι το καινούργιο. Όμως τι σημαίνει αυτό; Αυτό έχει συνέπειες. Δεν είναι απλώς ότι καλά, προχωρούμε σε μια ενιαία Ευρώπη και συγκροτείται κάτι. Αποκτά νομική υπόσταση, πράγμα που σημαίνει πως πρέπει να το συγκρίνουμε με εκείνα τα υποκείμενα που συμβάλλουν στο να συγκροτηθεί αυτή η κρατική οντότητα, η ομοσπονδιακή οντότητα. Να το συγκρίνουμε με τα δικαιώματα που έχει κάθε κράτος.

Επάνω σε αυτήν τη σύγκρουση εγώ χαίρομαι για ότι υπάρχουν καθαρές απόψεις –από ένα σημείο και ύστερα- και σε επίπεδο Κυβέρνησης ορισμένων στελεχών –πρέπει να πω- γιατί η βάση σας ούτε έχει πάρει χαμπάρι τι γίνεται και τα στελέχη σας δεν ξέρω κατά πόσο ασχολούνται με αυτά τα ζητήματα. Αλλά τουλάχιστον οι βασικοί παράγοντες του κόμματός σας έρχονται και μας λένε αυτό που η Νέα Δημοκρατία έλεγε αρκετό καιρό πριν, ότι δηλαδή μια τέτοια διαδικασία αφαιρεί αρμοδιότητες από το κράτος και περνούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό σημαίνει όμως ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση σαν νομικό πρόσωπο μπορεί να διαχειρίζεται διεθνή ζητήματα χωρίς να παίρνει ούτε τη γνώμη ούτε να αποδίδει λογαριασμό στα Εθνικά Κοινοβούλια. Αυτό το έλλειμμα που υπάρχει, το Σύνταγμα νομίζω ότι δεν το καλύπτει, αντίθετα, το ενισχύει παραπέρα. Σ' αυτήν τη λογική θα πρέπει να γίνουν και όλες οι συζητήσεις που κάνουμε από δω και πέρα. Παραδείγματος χάρη, το ζήτημα ασφάλειας. Μην μας λέτε ότι έχετε ευαισθησία με τα ζητήματα του Αιγαίου και μη μας λέτε ότι στα πλαίσια μιας ενιαίας πολιτικής άμυνας κατοχυρώνονται αυτά. Απλώς εγκαταλείπονται. Δεν κατοχυρώνονται. Περνάνε σε αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όσον αφορά το Αιγαίο είναι γνωστή η άποψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ποια σύνορα θα φυλάνε στο Αιγαίο, τη στιγμή που αμφισβητούνται στην πράξη τα σύνορα αυτά από την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Επομένως υπάρχουν και τέτοια ζητήματα που κάποτε πρέπει να τα πείτε στον κόσμο ότι, ναι, αυτήν την πολιτική επιλέγουμε.

Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλύπτει όλους τους τομείς και τον τομέα της άμυνας και τον κοινωνικό τομέα και θα πάμε έτσι και στο βαθμό που μπορούμε, μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, να κατοχυρώνουμε μία ορισμένη οντότητα της πατρίδας μας, να μπορεί να χειριστεί και να πάρει όσο το δυνατόν περισσότερα για να επιταχυνθεί η ανάπτυξη της ή δεν ξέρω τι άλλο ισχυρίζεστε εσείς.

Επειδή, δυστυχώς, ο χρόνος είναι πολύ λίγος για μια τέτοια συζήτηση, θα ήθελα να κλείσω –πάρτε το όπως θέλετε- αν και είχα εδώ τα επιχειρήματα στο πώς εμείς εκτιμούμε αυτό το Σύνταγμα. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό το Σύνταγμα συμβάλλει στην ενίσχυση της εξουσίας των ισχυρών, στην ένταση της υπερεκμετάλλευσης και καταλήστευσης των εργαζομένων, συμβάλλει στο να γίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι πλούσιοι πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Θεωρούμε ότι αυτό το Σύνταγμα, παρά ορισμένες διατυπώσεις που κάποιοι θα μπορούσε να τις αποδεχθεί και ορισμένες αξίες όπως είναι για τα προσωπικά δεδομένα, όλα αυτά στην πράξη καταπατούνται με τα εργαλεία που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Ένωση για την παρακολούθηση του πολίτη με τη Συνθήκη Σένγκεν και με ορισμένες άλλες διαδικασίες που τηρούνται.

Εμείς θεωρούμε ότι αυτό το Σύνταγμα είναι το Σύνταγμα της ολιγαρχίας και στηρίζει τα συμφέροντα αυτής στην Ευρώπη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νικήτας Κακλαμάνης.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν προσυπογράφω σαν τελική θέση, όσα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ο πρέσβης, κ. Μολυβιάτης είπε, καθώς και οι συνάδελφοι κ. Γιαννάκου και ο κ. Στυλιανίδης. Και κατ' αρχήν στέκομαι θετικά απέναντι στην προσπάθεια η οποία έχει ξεκινήσει για τη δημιουργία μελλοντικά κάποιου ευρωπαϊκού Συντάγματος, αφού σήμερα δεν μιλάμε για σύνταγμα, αλλά για σχέδιο ευρωπαϊκής συνθήκης.

Επειδή άκουσα από συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ τους διαχωρισμούς σε ευρωλαγνεία και ευρωσκεπτικισμό και κάποιοι συνάδελφοι εξέπεμψαν μύδρους απέναντι σ' αυτούς που ανήκουν στην ομάδα των ευρωσκεπτικιστών και επειδή εγώ και σαν Ευρωβουλευτής αλλά και σαν εθνικός Βουλευτής δημοσίως έχω δηλώσει ότι ανήκω σε αυτήν την ομάδα –μειοψηφία ων μέσα στο κόμμα μου- έχω να πω και να τους υπενθυμίσω ότι αυτή η ομάδα των ευρωσκεπτικιστών ήταν εκείνη η οποία ανέδειξε το πρόβλημα των τρελών αγγελάδων και ανάγκασε την Κομισιόν να προβεί στα μέτρα που προέβη.

Αυτή η ομάδα των ευρωσκεπτικιστών ήταν που ανέδειξε το οικονομικό σκάνδαλο στην Κομισιόν και με τις δύο προτάσεις μομφής ανάγκασε τότε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από δύο ψηφοφορίες και μετά από εξαμήνη καθυστέρηση, να υιοθετήσει την άποψη, με τα γνωστά αποτελέσματα.

Η ομάδα των ευρωσκεπτικιστών ήταν αυτή η οποία έθετε επιτακτικά πάντα μαζί με τους Πράσινους το θέμα του περιορισμού της πυρηνικής ενέργειας στην Ευρώπη και αυτή η ομάδα των ευρωσκεπτικιστών ήταν που πίεζε συνεχώς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μέχρι που υιοθετήθηκε από τη μεγάλη πλειοψηφία το θέμα της κοινωνικής Ευρώπης, για να συμπεριληφθούν τα πρώτα συμπεράσματα στη Διάσκεψη Κορυφής στη Λισσαβόνα.

Για να το συνδέσω τώρα και με το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Συνθήκης, θα πω ότι τα ίδια συμπεράσματα εκείνα στην ουσία αναγράφονται και τώρα μέσα στο Σχέδιο που συζητάμε. Έμειναν στο συρτάρι, ως γνωστόν, εκείνα τα συμπεράσματα και πολύ φοβάμαι –και εδώ θα σπεύσω να συμφωνήσω με τον κ. Κουβέλη- ότι την ίδια τύχη θα έχουν οι διατυπώσεις που υπάρχουν μέσα στο Σχέδιο Ευρωπαϊκής Συνθήκης.

Θα ήθελα, όμως, να πω και κάτι άλλο. Σήμερα, όπως γνωρίζουμε, υποτίθεται ότι είναι η μέρα για τους πολύτεκνους. Λέω «υποτίθεται» για να το συνδέσω και με το «Ευρωπαϊκό Σύνταγμα» ακόμα, γιατί δεν είδα τίποτα για το δημογραφικό να αναγράφεται εδώ μέσα. Δεν εννοώ το δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδας, αλλά το δημογραφικό πρόβλημα στην Ευρώπη. Η όποια αναφορά έχει γίνει –μία και μοναδική μίας γραμμής- είναι με την οικονομική του μόνο διάσταση που το συνδέει με το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό το πρόβλημα. Είναι ατυχής η ημέρα σήμερα που επέλεξε το Προεδρείο να συζητήσουμε αυτό. Σήμερα, είναι κανονικά η ημέρα των πολυτέκνων και η Βουλή έπρεπε να έχει θεσπίσει εκτός ημερησίας διάταξης, συζήτηση στη Βουλή με ευρεία συμμετοχή όλων των πτερυγών να συζητάμε για τους πολύτεκνους και για το δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα μας, να ελέγχουμε την Κυβέρνηση, αλλά να ελέγχουμε και τους εαυτούς μας για το κοινό –υποτίθεται– πόρισμα που είχαμε βγάλει σαν Διακομματική Επιτροπή, το οποίο έχει μπει σε ένα συρτάρι και κανείς δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό.

Το ίδιο συμβαίνει και με τα Μέσα Ενημέρωσης, καθώς από το πρωί όλες οι εκπομπές ήταν για τα αυθαίρετα, για την ατυχή αυτοκτονήσασα υπάλληλο για το ποιος θα κρατάει τη σημαία. Κανείς δεν σκέφθηκε ότι, αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση, μετά από είκοσι χρόνια δεν θα έχουμε την πολυτέλεια ούτε καν να τσακωνόμαστε μεταξύ μας για το ποιος θα κρατάει τη σημαία, γιατί δεν θα υπάρχουν Ελληνόπουλα για να κρατάνε τη σημαία, αν πάμε σ' εκείνη την άποψη. Σ' αυτό το σημείο, λοιπόν, διαπιστώνω ότι υπάρχει μεγάλο κενό στο Σχέδιο της Ευρωπαϊκής Συνθήκης.

Βεβαίως, υιοθετώντας πλήρως τις ενστάσεις του κόμματός μου και σε ό,τι αφορά την εναλλασσόμενη Προεδρία και σε ό,τι αφορά την ισοτιμία των Επιτρόπων και τη ρήτρα αλληλεγγύης, το μόνο που έχω να πω επιπλέον είναι ότι δεν πιστεύω ότι η Ευρώπη, επειδή της έλειπαν αυτές οι θεσμικές ενισχύσεις, στην ουσία απουσιάζει μέσα από τα σπλάχνα της η κοινή εξωτερική πολιτική. Απουσιάζει η πολιτική θέληση, για να ασκήσει κοινή εξωτερική πολιτική και όχι οι τυπολατρίες και τα θεσμικά όργανα που μπορεί να έχουν τη χρησιμότητά τους, αλλά δεν είναι έτσι.

Μόλις εχθές, κύριοι συνάδελφοι, διαβάσατε όλοι στις εφημερίδες ότι για άλλο ένα θέμα, το οποίο άπτεται της ποιότητας ζωής των Ευρωπαίων πολιτών –και που για την ποιότητα ζωής πολύ λίγα πράγματα γράφονται μέσα στο Σχέδιο Ευρωπαϊκής Συνθήκης– υποκύψαμε στις πιέσεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για τα μεταλλαγμένα τρόφιμα. Ήδη, η Ευρώπη εδέχθη μεταλλαγμένο καλαμπόκι, ανοίγοντας την πρώτη πόρτα για να υιοθετήσουμε όλα τα μεταλλαγμένα τρόφιμα.

Τι να τον κάνω εγώ, λοιπόν, τον κοινό Υπουργό Εξωτερικών, ο οποίος θα είναι και Αντιπρόεδρος της Κομισιόν, όταν δεν θα υπάρχει πολιτική βούληση να αντισταθούμε στις πιέσεις; Αυτή είναι η αλήθεια για όσους θέλουμε να την βλέπουμε κατάματα και όχι οι συνθήκες ή τα Συντάγματα, τα οποία θα μπουν σε αχρηστία, εάν δεν έχουμε αποκτήσει την πολιτική βούληση να τα εφαρμόσουμε. Πολύ φοβάμαι ότι μιλάμε σήμερα για ένα Σχέδιο Συνταγματικής Συνθήκης, το οποίο μπορεί να είναι πολύ καλό σαν σχέδιο, αλλά τελικά θα οδηγήσει σε ένα κακό ή ανεργές Σύνταγμα. Εμένα αυτός είναι ο φόβος μου.

Επίσης, θα επαναλάβω μέσα στο Κοινοβούλιο τη θέση μου ότι θεωρώ τραγικό λάθος για την Ευρώπη συνολικά τη μη αναφορά στο Χριστιανισμό, όχι υπό την έννοια αποκλεισμού άλλων θρησκειών ή της θρησκευτικής διάστασης της ιστορίας αυτής, αλλά της πολιτιστικής διάστασης αυτής της ιστορίας, η οποία θα έπρεπε να είναι πολύ πιο εμφανής απ' ό,τι είναι στο προσκήνιο. Ενώ με άλλα θέματα, γιατί η αναφορά στο Χριστιανισμό λείπει παντελώς.

Επίσης, δεν ικανοποιούμαι από τη μία και μοναδική φράση που υπάρχει «σεβασμός στην πολυγλωσσία». Ποιος σεβασμός στην πολυγλωσσία;

Όσοι έχουμε ευρωπαϊκή εμπειρία, ξέρουμε τι γίνεται με τις γλώσσες. Γίνεται πόλεμος αβυσσαλέος για να περιοριστούν οι γλώσσες στο όνομα δήθεν των οικονομικών εξόδων, λες και η Κομισιόν έχει τόσο καλή διαχείριση σε άλλα πράγματα που αυτό την πείραξε, ή στο όνομα της ιστορίας της Βαβέλ που θα δημιουργηθεί τώρα με τις εικοσιπέντε χώρες.

Είναι καλό, λοιπόν, να πληροφορηθεί το ελληνικό Κοινοβούλιο ότι έχει γίνει γενική δοκιμή με τις καινούργιες εικοσιπέντε χώρες για το αν θα υπάρξει πρόβλημα στη διερμηνεία. Έγινε μια συνεδρίαση σαν επίσημη και κανένα απολύτως πρόβλημα δεν υπήρξε, τουλάχιστον στη δοκιμή που έγινε στο Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο. Αυτό είναι ένα θέμα, το οποίο επίσης θα πρέπει να ενισχυθεί λεκτικά μέσα στο οποίο τελικό σχέδιο συνθήκης, που θα οδηγήσει σε ένα μελλοντικό Ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο σε ό,τι αφορά την κοινωνική Ευρώπη. Βεβαίως είναι θετικό ότι γίνονται κάποιες αναφορές. Τους φόβους μου τους ακούσατε και τους εξέφρασα. Δεν καλύπτουμε την ιστορία «κοινωνική Ευρώπη». Παραδείγματος χάριν, για τη δημόσια υγεία δεν λέγεται σχεδόν τίποτα, λες και αγνοούν αυτοί που το συνέταξαν και κυρίως οι μεγάλοι ότι σήμερα ένα μεγάλο δικαίωμα που έχει ο Ευρωπαίος πολίτης, που είναι ανθρώπινο δικαίωμα, είναι η ελεύθερη επιλογή γιατρού και θεραπευτηρίου.

Δεν έχουν πάρει χαμπάρι ότι αυτό το δικαίωμα τους το έδωσαν με τις δύο τελευταίες αποφάσεις, όπως ξέρουμε, όλοι του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που δικαίωσαν αυτούς που πήγαν και νοσηλεύτηκαν σε άλλες χώρες και υποχρεώνουν τις χώρες τους να πληρώσουν; Αυτό δεν έπρεπε τουλάχιστον να προβλεφθεί σαν μία αρχή μίνιμουμ τουλάχιστον κοινής πολιτικής για τα θέματα της δημόσιας υγείας; Γιατί δεν πετώ στα σύννεφα για να ζητήσω πλήρη εναρμόνιση και ταύτιση της πολιτικής υγείας στα εικοσιπέντε κράτη-μέλη. Ξέρω ότι υπεισέρχονται και άλλες παράμετροι, αλλά τουλάχιστον αυτό πρέπει να το λάβουμε υπόψη μας σαν απαρχή μιας μίνιμουμ κοινής πολιτικής για θέματα υγείας.

Τελειώνοντας πρέπει να πω ότι θεωρώ ιδιαίτερας σημασίας την όποια έγκριση, όταν θα έλθει η ώρα –και εκφράζω προσωπική άποψη, δεν είναι η άποψη του κόμματός μου– και πιστεύω ότι όχι μόνο δεν θα ήταν κακό, αλλά θα ήταν πάρα πολύ καλό για να γίνει ο ελληνικός λαός περισσότερο γνώστης αυτής της ιστορίας, αλλά και για να υπάρχει η δυνατότητα, όπως στους άλλους λαούς της Ευρώπης, μερικές άλλες χώρες ήδη το έχουν εξαγγείλει και το ξέρετε, να μην υπάρχει έγκριση από τη Βουλή, αλλά να γίνεται δημοψήφισμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παπουτσης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, εγώ θα ξεκινήσω από μια διαπίστωση, την οποία έκανε προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Κακλαμάνης. Ένα από τα κύρια σημεία τα οποία χρειάζονται κάθε φορά στις διάφορες φάσεις της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, είναι η πολιτική βούληση. Θα προσθέσω ότι χρειάζεται και ο συσχετισμός των δυνάμεων. Σε κάθε φάση της ευρωπαϊκής ιστορίας, αυτά που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο ήταν η πολιτική βούληση και ο συσχετισμός των δυνάμεων.

Το δεύτερο στοιχείο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ, είναι κάτι το οποίο ακούμε συνεχώς σε όλες τις συζητήσεις στη Βουλή εδώ στην Ελλάδα σχετικά με την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ρόλο του Κοινοβουλίου μας, της χώρας μας και των πολιτικών κομμάτων.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής προσέφερε μία μεγάλη υπηρεσία. Έβαλε την Ελλάδα στην ΕΟΚ, όχι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το αποτιμούμε όμως τώρα και το σεβόμαστε όλοι, τώρα που βρισκόμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το λέω γιατί η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα της εποχής ήταν η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, δηλαδή μόνο μια οικονομική κοινότητα, υπό την αυστηρή επιρροή των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ για τα υπόλοιπα θέματα.

Ουδείς τότε, ακόμα και από τους οραματιστές της Ευρώπης, μπορούσε να πιστέψει ότι σε είκοσι χρόνια θα είμαστε στην Ενωμένη Ευρώπη με το κοινό νόμισμα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Από τότε μέχρι τώρα έχουμε περάσει σε πολλές αναθεωρήσεις της Συνθήκης, στην ενιαία πράξη με τον Ανδρέα Παπανδρέου, στη Συνθήκη του Μάαστριχτ με τον Κωνσταντίνου Μητσότακη, στο Άμστερνταμ και στη Νίκαια με τον Κωνσταντίνο Σημίτη.

Όλες αυτές οι εξελίξεις έγιναν με εναλλασσόμενες Προεδρίες και Πρωθυπουργούς και κόμματα σε όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν ήταν ποτέ προϊόν μόνο διακρατικών ή διακομματικών συναινέσεων ή διαπραγματεύσεων. Ήταν πάντοτε αποτέλεσμα της πάλης και των αγώνων των λαών, των εργαζομένων, των μη κυβερνητικών οργανώσεων, της ευρωπαϊκής

κής κοινωνίας που αναζητήσε, αναζητεί και θα αναζητεί πάντοτε στο μέλλον ένα καλύτερο πλαίσιο για τη διαβίωση, για την εξέλιξη, για το κοινό όραμα και την κοινή πορεία.

Ας ξεχάσουμε λοιπόν αυτήν την προσπάθεια ή τουλάχιστον ας σταματήσουμε κάποτε την προσπάθεια της οικειοποίησης της ευρωπαϊκής πορείας. Γιατί ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πράγματι έβαλε την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, αλλά ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Κώστας Σημίτης και το ΠΑΣΟΚ είμαστε εκείνοι που συνεχίζουμε αυτήν την πορεία στην Ενωμένη Ευρώπη και θα συνεχίσουμε και στην παραπέρα πορεία.

Γιατί το δικό μας όραμα δεν ήταν η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Το δικό μας όραμα ήταν η Ευρώπη των λαών, η Ενωμένη Ευρώπη που παρέχει συνθήκες κοινωνικής προστασίας, ασφάλειας και εγγυάται ένα βιοτικό επίπεδο αποδεκτό για όλους τους πολίτες.

Ένα δεύτερο σχόλιο το οποίο θέλω να κάνω –και έχει δίκιο ο κ. Κολοζώφ και εγώ το αποδέχομαι, όπως όλοι οι γνωρίζοντες τα ευρωπαϊκά πράγματα– είναι ότι με την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε με τη σύμφωνη γνώμη των εθνικών κοινοβουλίων, αλλά και από την ίδια την εξέλιξη, επειδή δημιουργήθηκαν νέα πεδία άσκησης εξουσίας, μεταφέρθηκε ένα μέρος της λαϊκής κυριαρχίας. Αυτό είναι δεδομένο. Γι' αυτό και επιβάλλεται σε κάθε αναθεώρηση των συνθηκών να διευρύνεται η βάση της νομιμοποίησης των αποφάσεων που λαμβάνονται, γι' αυτό και επιβάλλεται περισσότερη διαφάνεια, περισσότερος έλεγχος και περισσότερη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων.

Και το σχέδιο το οποίο έχουμε σήμερα προς συζήτηση πράγματι αναβαθμίζει τα εθνικά κοινοβούλια –είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό, είναι θετικό– και αυτό είναι επιτυχία όλων εκείνων που επιμένουν στον περισσότερο έλεγχο και στη διεύρυνση της νομιμοποιητικής βάσης.

Τρίτο θέμα στο οποίο θέλω να μείνω είναι ότι δεν συμφωνώ καθόλου –και μάλιστα ανησυχώ πάρα πολύ– με τις ιδέες οι οποίες παρουσιάζονται για τη δυνατότητα μεταρρύθμισης του Συντάγματος, ιδιαίτερα στο τρίτο μέρος που αφορά τις πολιτικές, με αυξημένη πλειοψηφία, χωρίς να κατοχυρώνεται η αναγκαιότητα της επικύρωσης από τα εθνικά κοινοβούλια. Είναι εξαιρετικά επικίνδυνο θέμα, ιδιαίτερα μάλιστα όταν δεν είναι λυμένο και αντίθετα έχουμε και αρνητικά σημάδια για τη συζήτηση η οποία γίνεται για τις μελλοντικές δημοσιονομικές προοπτικές.

Σας θυμίζω ότι ο σημερινός κοινοτικός προϋπολογισμός και το ύψος των ιδίων πόρων είναι το ίδιο με την Ευρώπη των δώδεκα και είμαστε στην Ευρώπη των δεκαπέντε και από το Μάιο θα είμαστε στην Ευρώπη των εικοσιπέντε. Καμία εγγύηση δεν παρέχεται ούτε για το κοινωνικό κράτος ούτε για τις κοινωνικές πολιτικές ούτε για τη χρηματοδότηση των πολιτικών του περιβάλλοντος. Εάν, λοιπόν, υπάρχει αυτή η δυνατότητα, τότε εγώ δεν ξέρω ποιο θα είναι το μέλλον της πολιτικής Ευρώπης, την οποία έχει ανάγκη ο κόσμος, που έχουν ανάγκη οι λαοί της Ευρώπης.

Γι' αυτό, λοιπόν, το λόγο είμαι πάρα πολύ επιφυλακτικός, ακόμα και στις διαδικασίες λήψης των αποφάσεων, τόσο γι' αυτές που αφορούν τις άλλες πολιτικές, αλλά ιδιαίτερα της κοινής εξωτερικής πολιτικής.

Και εδώ θέλω να παρακαλέσω την Κυβέρνηση να είναι πάρα πολύ προσεκτική στην τελική διατύπωση αυτού του θέματος, γιατί θα θυμίσω κάτι που ο Ανδρέας Παπανδρέου είπε, βγαίνοντας από το Συμβούλιο Κορυφής της Μαδρίτης –ο κύριος Υπουργός ήταν τότε σύμβουλος του και το θυμάται νομίζω– ότι «είδα μπροστά μου το διευθυντήριο».

Δεν θα αποκαλύψω στο Σώμα, ποιος ήταν ο λόγος για τον οποίο είπε αυτή τη φράση ο Ανδρέας Παπανδρέου. Το χρησιμοποιώ, γιατί το είπε στη συνέντευξη Τύπου, αλλά δεν αποκαλύπτω το λόγο για τον οποίο το είπε. Όμως όλοι γνωρίζουμε ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει διευθυντήριο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Αυτό ανήκει στην ιστορία. Πρέπει να μας το πείτε, κύριε Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και όχι μόνο διευθυντήριο, το οποίο αφορά τις γενικότερες πολιτικές, αλλά κυρίως και το μέλλον. Ο

γαλλογερμανικός άξονας έχει πλέον θεσμοθετήσει τις συναντήσεις κορυφής. Πριν από κάθε Σύνοδο Κορυφής στο Στρασβούργο γίνονται οι συναντήσεις σε επίπεδο Αρχηγών των δύο κρατών. Τα υπουργικά συμβούλια έχουν ήδη κάνει τρεις κοινές συνεδριάσεις.

Το λέω αυτό, γιατί ποτέ δεν έχει φύγει από το μυαλό πολλών στην Ευρώπη η ιδέα των ισχυρών πόλων με τους ομόκεντρους κύκλους και τις σφαίρες επιρροής. Η ισχυρή Ελλάδα, αν θέλει πράγματι να είναι ισχυρή και στο μέλλον θα πρέπει να διαμορφώσει τη δική της πολιτική. Και δεν θα μιλήσω εγώ για σφαίρα επιρροής, αλλά θα μιλήσω για μια συμμαχία των κρατών εκείνων, που μπορούν πράγματι να επιβάλλουν μία ουσιαστική Ευρώπη, περισσότερη Ευρώπη, περισσότερη διαφάνεια και κυρίως περισσότερη νομιμοποίηση στους λαούς της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, κυρία Πρόεδρε, θέλω να μείνω στο θέμα της Επιτροπής. Δώστε μου ένα λεπτό, ίσως και παραπάνω αν χρειαστεί, για να εξηγήσω ακριβώς γιατί διαφωνώ πλήρως με την πρόταση η οποία έχει κατατεθεί από τον κ. Ζισκάρ Ντ' Εστέν και καταγράφεται στο σχέδιο της Συνθήκης, όπως επίσης είχα επιφυλάξεις σε όλες τις προτάσεις οι οποίες έχουν ακουστεί, που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο αναφέρονται σε μια επιτροπή με επιτρόπους δύο ταχυτήτων ή και άλλων ταχυτήτων.

Για να εξηγήσω, όμως, τη θέση μου, θέλω να σας εξηγήσω πρώτα πως λειτουργεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, γιατί έχει πολύ μεγάλη σημασία και γιατί γνωρίζω ότι οι πολίτες συνήθως δεν ξέρουν ακριβώς τι σημαίνει Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Κατ' αρχήν, πρέπει να πω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι το μόνο θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λειτουργεί με τρεις γλώσσες εργασίας. Αυτό σημαίνει αυτόματα ότι υπάρχει περιορισμός στο δικαίωμα του δημοκρατικού ελέγχου, γιατί η γλώσσα δεν είναι μόνο πολιτιστικό ζήτημα, όπως πολύ σωστά ανέφερε ο κ. Κακλαμάνης προηγουμένως, αλλά είναι και ένα εργαλείο δημοκρατικού ελέγχου των λαών της Ευρώπης.

Δεύτερον. Είναι το μόνο θεσμικό όργανο, το οποίο λαμβάνει αποφάσεις με απλή πλειοψηφία. Έντεκα επιτροπείς στους είκοσι σχηματίζουν πλειοψηφία και λαμβάνουν απόφαση.

Τρίτον. Μόνο το 10% των αποφάσεων που λαμβάνονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε ολόκληρη την ιστορία της έχει ληφθεί με ψηφοφορία. Τα υπόλοιπα είναι αποφάσεις, οι οποίες διαμορφώνονται με κοινή συναίνεση, γιατί όσοι γνωρίζουν την Ευρώπη, γνωρίζουν ότι το ευρωπαϊκό οικοδόμημα έχει στηριχθεί στην αέναη προσπάθεια για την επίτευξη συναίνεσης, πάνω όμως στη βάση του κοινού συμφέροντος των λαών της Ευρώπης.

Έτσι, λοιπόν, η πρόταση, η οποία δυστυχώς υποστηρίχθηκε και από την ελληνική Κυβέρνηση, ότι δηλαδή θα μπορούσαν να υπάρχουν επιτροπεί με ψήφο που δεν θα έχουν χαρτοφυλάκιο, είναι στον αέρα. Όχι, λοιπόν, κάθε κράτος και έναν επιτροπο, αλλά κάθε κράτος έναν επιτροπο με ψήφο και χαρτοφυλάκιο. Γιατί τη δυνατότητα να περάσεις και να εκφράσεις την εθνική σου ευαισθησία, την κερδίζεις και την έχεις μόνον, όταν ασκείς εξουσία και έχεις αρμοδιότητες σε τομείς για τους οποίους ενδιαφέρονται και τα άλλα κράτη-μέλη.

Κατά τη γνώμη μου, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ακόμα σε φάση και δεν έχει την ωριμότητα, για να αποφασίσει το μελλοντικό ρόλο της Επιτροπής σε όλες τις λεπτομέρειες.

Γι' αυτόν το λόγο πιστεύω ότι καλό είναι να περιοριστούμε στις γενικές αρχές που κατοχυρώνουν:

Πρώτον, την αυτονομία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από τις κυβερνήσεις.

Δεύτερον, την ανεξαρτησία των επιτρόπων από κάθε είδους συμφέροντα.

Τρίτον, τη δυνατότητα της νομοθετικής πρωτοβουλίας, η οποία διαδικασία της νομοθετικής πρωτοβουλίας τώρα ενισχύεται και με τον έλεγχο των εθνικών κοινοβουλίων και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Τέταρτον, πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ στη θεσμική διαπλοκή που μπορεί να προκύψει από τη θεσμοθέτηση του Υπουργού Εξωτερικών, ο οποίος θα είναι και Αντιπρόεδρος της

Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ως εκ τούτου υπόλογος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, γιατί ανά πάσα στιγμή μπορεί να του γίνει μομφή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Υπάρχουν θεσμικά θέματα που πρέπει να τα προσέξουμε.

Όσον αφορά τα θέματα λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αυτά ας τα αφήσουμε στην τελευταία πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για την οποία πολύ σωστά είπε ο κ. Γιαννίτσης ότι είναι η τελευταία πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο κ. Πρόντι έχει προτείνει διαφορετικά πράγματα. Αυτή η πρόταση που έκανε τώρα, είναι δοκιμασμένη πρόταση. Ήταν ο τρόπος λειτουργίας της δικής μας επιτροπής, της Επιτροπής Σαντέρ, με αρμοδιότητες, χαρτοφυλάκιο και ψήφο για κάθε επίτροπο, αλλά και με κύκλους επιτρόπων οι οποίοι λειτουργούν, συναποφασίζουν και προετοιμάζουν τις αποφάσεις οι οποίες στο Κολέγιο των Επιτρόπων έρχονται μόνο, όταν υπάρχει διαφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Παπουτσή, έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω. Απλώς έχει σημασία αυτό που θα πω, γιατί το θέμα της Επιτροπής είναι κρίσιμο θέμα για τη θεσμική ισορροπία και γιατί μέσα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατοχυρώνεται η ισότιμη συμμετοχή των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν κατοχυρώνεται ούτε από τη στάθμη των ψηφισμών ούτε από τον αριθμό των Ευρωβουλευτών. Κατοχυρώνεται από τον τρόπο που είναι παρούσα η εθνική ευαισθησία στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων και κυρίως εκεί που ξεκινά η νομοθετική πρωτοβουλία.

Τέλος, θέλω να πω ότι, επειδή ακριβώς ενισχύεται το Κοινοβούλιο και η παρουσία των εθνικών κοινοβουλίων, και εμείς εδώ και ο κ. Κακλαμάνης, ο Πρόεδρος της Βουλής, έχουμε επιδείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον προς αυτήν την κατεύθυνση. Θέλω με την ευκαιρία να χαιρετίσω το εξαιρετικό έργο που κάνει ο κ. Βρετόν, ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων.

Ωστόσο, η συζήτηση για την αναβάθμιση του ρόλου των Κοινοβουλίων θέτει επί τάπητος ένα εξαιρετικής σημασίας θέμα για εμάς.

Πρέπει να προβλέψουμε από τώρα την ενίσχυση του ρόλου της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, τη στελέχωση των υπηρεσιών που υποστηρίζουν την Επιτροπή με εξαιρετικού επισημοτικού επιπέδου προσωπικό, προκειμένου οι Βουλευτές να έχουν στη διάθεσή τους την τεκμηρίωση που απαιτείται για να μπορούμε να έχουμε ουσιαστική συνεισφορά στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Σε κάθε περίπτωση, θέλω να τονίσω και πάλι και να θυμίσω ότι η Ευρώπη ήταν από την αρχή και θα συνεχίσει να είναι και στο μέλλον ένα πεδίο διαρκούς ιδεολογικού, πολιτικού και κοινωνικού αγώνα, γι' αυτό το σχέδιο συνθήκης δεν μπορεί να είναι σύνταγμα και στο μέλλον θα έχουμε και άλλες αλλαγές. Σ' αυτό το σχέδιο όλοι μας μπορούμε να συνεισφέρουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να αποταθώ στον προλαλήσαντα συνάδελφο τον κ. Παπουτσή, με τις παρατηρήσεις του οποίου εγώ σε μεγάλη έκταση συμφωνώ, όπως και με τις ανησυχίες του.

Απλώς θέλω να θυμίσω ότι επί Κωνσταντίνου Καραμανλή, όταν υπεγράφη η συμφωνία ένταξης στην «μη Ευρωπαϊκή Ένωση», όπως είπατε, μπήκαμε στις κοινότητες, όχι στην κοινότητα. Δεν ήταν μόνο η ΕΟΚ. Ήταν η Ένωση Άνθρακος και Χάλυβος και η ΕΥΡΑΤΟΜ. Ήταν, δηλαδή, ευρύ το φάσμα οργάνων στα οποία ενετέγγεν επί Κωνσταντίνου Καραμανλή. Τα λέω αυτά γιατί, ευτυχώς ή ατυχώς, όπως σας κοιτώ όλους εδώ, είμαι ο μόνος στην Αίθουσα ο οποίος είχε τη μεγάλη τύχη και τιμή να μετάρχει στην κύρωση εκείνης της Συνθήκης.

Κυρία Πρόεδρε, απομείναμε στο Κοινοβούλιο, εκ των Βουλευτών εκείνης της Βουλής, δέκα Βουλευτές μόλις και μετά βίας, όλοι ανήκοντες στη Νέα Δημοκρατία. Αυτό το λέγω προς φρεσκάρισμα της μνήμης των συναδέλφων. Φτάσαμε σήμερα

στο σημείο να ομιλούμε περί Σχεδίου Συντάγματος, όπως το αποκαλούμε.

Κυρία Πρόεδρε, η εξέλιξη είναι εξαιρετική. Η σημασία αυτής της προσπάθειας φαίνεται από το γεγονός ότι οι μεγάλοι σχηματισμοί των ευρωπαϊκών κομμάτων ασχολήθηκαν με αυτό το θέμα. Δυστυχώς δεν ασχολήθηκαν τα εθνικά κόμματα, τα εθνικά κοινοβούλια όσον επεβλήτο.

Παρακολούθησα συνεδριάσεις επιτροπών, αλλά και ολομέλειες του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος εφθάσαμε στο δέκατο πέμπτο Συνέδριο στο Εστορίλ, και προπαρασκευάσαμε θέσεις που προεβλήθησαν στην εξέλιξη των συζητήσεων μέχρι να διαμορφωθεί το κείμενο που σήμερα έχουμε στα χέρια μας. Από τα όσα περιλαμβάνει, θα αναφερθώ σε τρία μόνο ζητήματα. Το πρώτο είναι αυτό στο οποίο κατέληξε ο κ. Παπουτσης.

Εθνικά κοινοβούλια: Για πρώτη φορά επιχειρείται πράγματι η αναβάθμιση του ρόλου τους στο πλαίσιο της μεγάλης οικογένειας των εθνικών κοινοβουλίων των εικοσιπέντε μέχρι στιγμής κρατών. Είναι ιδιαίτερα θετική η προσάρτηση του σχετικού μ' αυτό το θέμα πρωτοκόλλου, το οποίο βασίζεται στην ιδέα που εξέφρασε κατ' αρχήν το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο. Την εξέφρασε αφού διέγινωσεν την ανάγκη για περισσότερη δημοκρατία, για διαφάνεια και για προσέγγιση των πολιτών.

Αυτή είναι μία μελαγχολική διαπίστωση. Φαντάζομαι ότι την έχετε κάνει κι εσείς, κύριε Υπουργέ. Οι Ευρωπαίοι πολίτες δεν είναι τόσο κοντά στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν έχουν ιδιαίτερο λόγο πολλές φορές να είναι, γιατί συνήθως ο λόγος τους εκφράζεται δια των εθνικών κοινοβουλίων.

Αυτή, λοιπόν, η προσπάθεια που γίνεται σήμερα, κατ' εμέ, είναι ιδιαίτερα θετική. Καθιερώθηκε ο όρος «κοινοβουλευτικοποίησης» της Ένωσης. Εγώ τουλάχιστον τον δέχομαι με ιδιαίτερη χαρά.

Οι διαδικασίες που καθορίζονται συνεργασίας και προσκλήσεως των επί μέρους επιτροπών των εθνικών κοινοβουλίων για συζήτηση με τις αντίστοιχες επιτροπές στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο, είναι μία νέα θεσμοθετημένη πλέον διαδικασία και από μας εξαρτάται να την αξιοποιήσουμε, από κανέναν άλλο.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτά καθόσον αφορά σε ένα μεγάλο κατά την κρίση μου ζήτημα, το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων μέσα στο πλαίσιο της Ενωμένης Ευρώπης. Όμως, δεν θα απομακρυνθώ από τα επί μέρους θέματα, τα οποία, κύριε Υπουργέ, θέτω και υπόψη σας, διότι από εδώ και πέρα το ζήτημα είναι μόνο στα χέρια σας. Και εννοώ τη Διακυβερνητική στην οποία μετέχουν μόνον οι Εκπρόσωποι Κυβερνήσεων.

Προηγούμενως οφείλω να συγχάρω τους Έλληνες εκπροσώπους στην «Συνέλευση», την κ. Μαριέττα Γιαννάκου, τον κ. Παρασκευά Αυγερινό και στους αντικαταστάτες τους, τον συνάδελφο κ. Στυλιανίδη και τον Πρόεδρο του Συνασπισμού, γιατί παρακολούθησα το έργο τους, το παρακολούθησα μέσα από τα έντυπα που μας έδωσαν και διεπίστωσα ότι οι εργασίες τους ήταν εξαιρετικές. Και πρέπει ακόμη να παραδεχθώ ότι τα Ελληνόπουλα δώσαμε «παρών», κοινοβουλευτικοί και μη κοινοβουλευτικοί, οι εκπρόσωποι της Ελλάδας στην ευρεία οικογένεια που συνέταξε αυτό το σχέδιο.

Δεν έγινε όμως, κύριε Υπουργέ, αυτό που εδώ στο Εθνικό Κοινοβούλιο ζητήσαμε με επιμονή να φροντίσετε να περιληφθεί στην «Συνθήκη». Εγώ στις 26 Μαΐου κατέθεσα επίκαιρη ερώτηση προς τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως επί τη προοπτική ολοκλήρωσης των εργασιών στο πλαίσιο της Συνελεύσεως και του ζητούσα η ελληνική πλευρά να πρωτοστατήσει ώστε στο κείμενο να περιληφθεί ειδική πρόνοια για Ολοκληρωμένη Νησιωτική πολιτική. Η απάντηση που μου έδωσε για λογαριασμό του κυρίου Πρωθυπουργού ο Υπουργός Οικονομίας ήταν πτωχή. Ήλθε εδώ απλώς για το τυπικόν του καθήκον. Και αυτή η πρότασή μου εκφράζει τα όσα επί χρόνια πολλά συζητούμε εδώ στο κοινοβούλιο, δηλαδή την ανάγκη νησιωτικής πολιτικής. Το ίδιο πρότεινα και στον Υπουργό των Εξωτερικών κ. Παπανδρέου σε συζήτηση που έγινε στις 18 Ιουνίου για την προπαρασκευή προτάσεων προς τη Συνέλευση. Και εκεί η απάντησή του ήταν πολύ φτωχή. Συγκεκριμένα είπε «Φροντίσαμε για τα αγροτικά προϊόντα, για την παραγωγή γάλακτος σε νησιωτικές περιοχές».

Μα, αυτό είναι το πρόβλημα; Η παραγωγή γάλακτος; Σύμφωνα με τους μισούς σας μου λένε ότι τα πράγματα είναι τακτοποιημένα. Με παραπέμπουν στο άρθρο 116 της Συνθήκης, το οποίο αναφέρεται στη συνοχή. Αναφέρεται ειδικότερα στην «οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή» που προβλέπει ότι υπάρχουν δυνατότητες η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναπτύξει ειδικές πολιτικές, όχι όμως ολοκληρωμένες για την περίπτωση των νησιωτικών περιοχών.

Έχουμε πικράν πείρα οι Ευρωπαίοι πολίτες. Η αναφορά στο «Άμστερνταμ» τι απέδωσε; Παρέμεινε το 158 άρθρο άνευ περιεχομένου και άνευ ουδεμιάς εφαρμογής. Τι έγινε με τη «Νίκαια»; Ουδέν!

Έχω την τιμή να είμαι ο «ραπορτέρ» εκ μέρους της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης για να συντάξω την εισήγηση για «Ολοκληρωμένη Νησιωτική Πολιτική στα Νησιά της Ευρώπης» που έχουν σήμερα πληθυσμό δεκαπέντε εκατομμύρια κατοίκους, όσο δηλαδή δύο ολόκληρα κράτη εκ των νεοεισελθόντων κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν εμπιστεύονται πλέον οι ευρωπαίοι νησιώτες και κατά μείζονα λόγο οι Έλληνες χαλαρές αναφορές. Έχουν αξίωση για ειδική μέριμνα. Το ζητήσαμε από τον κύριο Πρωθυπουργό, το ζητήσαμε από την Κυβέρνηση -προ Θεσσαλονίκης- και ακόμη τίποτε δεν έχει γίνει.

Η Διακυβερνητική έχει μπροστά της δρόμο να διαβεί. Θα κρατήσει. Έχει ευκαιρίες. Ότι δεν περιλήφθη στο αποκαλούμενο «Σύνταγμα» τώρα κατά τη συζήτηση στη Διακυβερνητική αυτό που έχουμε στα χέρια μας, θα καταστεί δυνατόν να περιλάβει στο κεφάλαιο των πολιτικών και την υποχρέωση αναπτύξεως πλήρους συγκροτημένης πολιτικής για τα νησιά.

Και έρχομαι στο τελευταίο θέμα, το οποίο αποτελεί αντικείμενο προσοχής της Κυβερνήσεως έστω και καθυστερημένα. Τουρισμός! Το Μάαστριχτ σαφέστατα είχε περιλάβει τον τουρισμό στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα η υπό τον Πρόεδρο Ζισκάρ Ντ' Εστέν συνελεύση τον έχει απαλείψει.

Εμείς ζητήσαμε στις υποστηρικτικές πολιτικές να περιληφθεί -και μάλιστα πρέπει να σας πω ότι εγώ έστειλα επιστολή προς τον πρόεδρο Ζισκάρ Ντ' Εστέν υπό την ιδιότητα του προέδρου της Επιτροπής Τουρισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης την οποία και καταθέτω τώρα στα Πρακτικά- και ζητούσαμε εκ μέρους του Συμβουλίου της Ευρώπης να περιληφθεί ο τουρισμός ή να μην απαλειφθεί να παραμείνει εκεί που τον είχε το Μάαστριχτ.

Η κ. Γιαννάκου και ο Γάλλος Βουλευτής ο κ. Λαμασσύρ κατέθεσαν τροπολογίες οι οποίες ατυχώς δεν προχώρησαν. Δεν νομίζω πως πρέπει το πράγμα να μείνει εδώ. Και ούτε συμφωνώ με την ένταξη του τουρισμού στις, όπως άφησε η Κυβέρνησή σας να διαφανεί με καθυστερημένο ενδιαφέρον, κοινές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συντρέχουσες.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Σωστά. Συντρέχουσες αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ένα ειδικό κεφάλαιο, υποστηρικτικές πολιτικές. Το έχουμε ανάγκη όχι μόνο η Ελλάδα που έχει ειδικό ενδιαφέρον για τον Τουρισμό, όχι μόνο οι ντόπιοι που εξεδήλωσαν και εκείνοι κάποιο παράλληλο ενδιαφέρον, το έχει ανάγκη το σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεδομένου και του κοινωνικού χαρακτήρα του Τουρισμού.

Παραμένω σ' αυτές τις παρατηρήσεις κύριε Υπουργέ και κυρία Πρόεδρε, και κλείνω με μια φράση. Όποια σχόλια και να κάνουμε, μια μεγαλειώδης προσπάθεια έφθασε στο σημείο να επιτρέψει σε μας να ομιλούμε για «Συνθήκη» η οποία δύναται να θεωρηθεί το Σύνταγμα της Ευρώπης. Και αυτό το Σύνταγμα έχει ως προμετωπίδα την εξής φράση από το Θουκυδίδη δια της οποίας είναι η Ελλάς παρούσα, παρούσα και μάλιστα στην προμετωπίδα. Σας διαβάζω τη φράση: «Χρώμεθα γαρ πολιτεία... και όνομα μιν δια το μη ες ολίγους αλλ' ες πλείονας οικείν δημοκρατία κέκληται». Θουκυδίδης Β, 37.

Μπορεί στο προοίμιο να μην εμνημονεύθη η ελληνική επιρροή στην ανάπτυξη του ευρωπαϊκού πνεύματος, αλλά η φράση αυτή βάζει για μια ακόμη φορά τη σφραγίδα του ελληνικού πολιτισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση και «φέρνει την Ευρώπη

στη χώρα από την οποία προήλθε «όπως προσφυώς ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής στην ομιλία του κατά την υπογραφή της Συνθήκης εντάξεως της Ελλάδος στην ΕΟΚ, στο Ζάππειο μας ετόνισε!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Α. Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, ζήτησε μια σύντομη παρέμβαση ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μολυβιάτης.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος.

Θα ήθελα να εκφράσω την έκπληξή μου για τις αντιδράσεις ορισμένων συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ εις τη μνηϊαν εκ μέρους μου της συμβολής του Κωνσταντίνου Καραμανλή στην ένταξη της Ελλάδος στην Ευρώπη. Αυτό που είπα εγώ ήταν επί λέξει ότι σήμερα το όραμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή για τη συμμετοχή της Ελλάδος στην Ευρώπη το συμμερίζονται πολιτικές δυνάμεις που εκφράζουν το 90% του ελληνικού λαού. Αυτό είπα. Και αυτό είναι μια ιστορική διαπίστωση της πραγματικότητας. Ούτε εμέμφθη κανέναν για τις θέσεις που είχε τότε ούτε κατηγορήσα κανέναν ούτε υποβάθμισα τη συμβολή άλλων ηγετών μετά στην πορεία της Ελλάδος στην Ευρώπη. Άλλο όμως αυτό, κυρία Πρόεδρε, και άλλο η κάποια έλλειψη σεβασμού προς την ιστορική αλήθεια.

Ελέχθη κατά τρόπο, που δεν τον αντιλαμβάνομαι λογικά, ότι ο Καραμανλής δεν μας έβαλε, λέει, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά στην ΕΟΚ. Μα, δεν υπήρχε τότε Ευρωπαϊκή Ένωση. Πώς θα μας έβαζε στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Ελέχθη επίσης ότι το όραμα του ΠΑΣΟΚ ήταν όχι η ΕΟΚ αλλά η ένωση των λαών και των εθνών. Νομίζω όμως ότι εδώ έχουμε όλοι μνήμη να θυμηθούμε ότι το όραμα του ΠΑΣΟΚ τότε όταν μπήκαμε στην Ευρώπη, τη δεκαετία του 1970, δεν ήταν απλώς η καταπολέμηση της εντάξεως της Ελλάδος στην Ευρώπη από πολλά στελέχη και σημερινά ηγετικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ -για να μην αναφέρω και τον ίδιο τον κύριο Πρωθυπουργό- αλλά το όραμά του ήταν η Ελλάδα να ενταχθεί στον Τρίτο Κόσμο. Αυτή ήταν η πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Δεν τη μέμφομαι, δεν την κατακρίνω. Δικαίωμά τους ήταν να έχουν αυτόν τον προσανατολισμό. Είναι σεβαστό. Αλλά ακόμη πιο σεβαστή είναι η ανάγκη του σεβασμού της ιστορίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να παρακαλέσω τους κυρίους συναδέλφους, επειδή έχουμε τη μοναδική κυρία που παρακολουθεί τη συνεδρίαση την κυρία Αρσένη, αλλά επείγεται να ομιλήσει διότι διαφορετικά θα χάσει το αεροπλάνο, θα παρακαλούσα να της παραχωρήσουμε τη θέση να ομιλήσει και να ακολουθήσουμε οι υπόλοιποι κανονικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ κυρία Αρσένη, έχετε το λόγο κατά ευγενή παραχώρηση των κυρίων συναδέλφων.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Θα ήθελα και εγώ, θεωρώντας υποχρέωσή μου, να τονίσω τη σημαντική συμβολή των συναδέλφων που συμμετείχαν στη συνέλευση εκπροσωπώντας το ελληνικό Κοινοβούλιο. Το κείμενο του Συντάγματος της Ευρώπης ελάχιστα απέχει από ένα κείμενο εργασίας προς τελική διαμόρφωση. Και αυτό για το λόγο ότι η τελική του διαμόρφωση έχει εναποτεθεί στη διακυβερνητική διάσκεψη, η οποία καλείται να αποφασίσει τι θα διαφοροποιηθεί και σε ποιο βαθμό.

Από την άλλη μεριά, πρέπει να διαπιστώσουμε, σύμφωνα με δηλώσεις του Πρωθυπουργού της χώρας κ. Κώστα Σημίτη στις 16 και 17 Οκτωβρίου, ότι το ενδιαφέρον της διακυβερνητικής επικεντρώνεται σ' ένα συγκεκριμένο μόνο φάσμα θεμάτων, αυτά ιδιαίτερα που αφορούν στις επιρροές των κρατών-μελών στα κέντρα απόφασης και διαχείρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα του Προέδρου της Επιτροπής, τον αριθμό των επιτροπών, το ρόλο τους και τις προϋποθέσεις λήψης απόφα-

σης στις περιπτώσεις που δεν απαιτείται ομοφωνία.

Τα υπόλοιπα θέματα φαίνεται θα παραμείνουν ως έχουν και αυτό μας παρέχει τη δυνατότητα να κάνουμε κάποιες σκέψεις σχετικά με τα αποτελέσματα της προσπάθειας σύνταξης και έγκρισης του πρώτου Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επειδή ο χρόνος είναι πολύ περιορισμένος, θα προσπαθήσω να ασχοληθώ με το θέμα «πολίτες της Ευρώπης και Σύνταγμα». Πώς αντιλαμβάνεται σήμερα ο Ευρωπαίος πολίτης τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό τα σημερινά δεδομένα; Πιστεύω ότι κοινή αίσθηση είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι κάτι μακρινό και δυσπρόσιτο γι' αυτόν, όπου κάποιοι γραφειοκρατικοί μηχανισμοί λαμβάνουν αποφάσεις για σημαντικές πλευρές της ζωής και του μέλλοντός του, χωρίς ο ευρωπαίος πολίτης να έχει την παραμικρή δυνατότητα να τις επηρεάσει.

Οι τυχόν επαφές του με τους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι συνήθως οδυνηρές, λόγω της πολύπλοκης τυπολατρίας που επιβάλλει μια απρόσωπη και σε πολλές περιπτώσεις αδυσώπητη γραφειοκρατία. Καλείται κάθε πέντε χρόνια να εκλέξει κάποιους ευρωβουλευτές τους οποίους πλην εξαιρέσεων, ελάχιστα ή καθόλου γνωρίζει και είναι σχεδόν μη πιθανόν να τους συναντήσει κάποτε κατά τη διάρκεια της θητείας τους στο Ευρωκοινοβούλιο. Τι μπορούμε να αναμένουμε από την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Συντάγματος για τη βελτίωση αυτής της κατάστασης; Το Σύνταγμα ξεκαθαρίζει τις αρμοδιότητες, τις σχέσεις, τις διαδικασίες μεταξύ των κέντρων εξουσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και από αυτήν την άποψη οι διατάξεις του δρουν αντιγραφειοκρατικά.

Θα πρέπει εδώ να τονίσω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση για να μπορέσει να λειτουργήσει με τα εικοσιπέντε κράτη-μέλη από τα οποία τα δέκα θα μπουόνε το 2004 και επομένως φέρουν τις παιδικές αρρώστιες κάθε νεοεισερχόμενου μέλους, χρειάζεται ένα υψηλό επίπεδο γραφειοκρατίας για να μην παρατηρηθούν φαινόμενα διάλυσης. Όμως, είναι φανερό ότι ο γραφειοκρατικός μηχανισμός υπερέρχεται αυτού και αυτό δεν είναι απαλλαγμένο προσωπικών σκοπιμοτήτων ή γενικότερων σκοπιμοτήτων.

Επομένως το Σύνταγμα σχετικά με τη γραφειοκρατία έκανε αυτό που επιβαλλόταν. Στο συμβούλιο πλέον και στην επιτροπή απομένει να εξετάσουμε το γραφειοκρατικό πρόβλημα ως θέμα άμεσης προτεραιότητας.

Ένα άλλο ερώτημα: Πόσο πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα νιώθει ο πολίτης μετά την εφαρμογή του Συντάγματος; Αναμφισβήτητα υπάρχουν πολλά και σημαντικά θετικά βήματα, τα οποία όμως φοβάμαι ότι δεν μπορούν να ανατρέψουν την υφιστάμενη κατάσταση. Υπάρχει σημαντική βελτίωση από το νέο ρόλο που καλείται να διαδραματίσει το Ευρωκοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια. Τα Κοινοβούλια μπορούν να επιβάλουν περισσότερη διαφάνεια. Υπάρχει ακόμη η δυνατότητα παρέμβασης των πολιτών σε κρίσιμα θέματα, αλλά ο όρος της συγκέντρωσης ενός εκατομμυρίου υπογραφών σε διάφορα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φοβάμαι ότι δεν είναι εφικτός.

Σε προηγούμενη παρέμβασή μου, στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων είχα τονίσει ότι για να περιοριστεί το εμφανιζόμενο δημοκρατικό έλλειμμα, για να νιώσει ο πολίτης πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, απαιτείται η εμπλοκή των εθνικών κοινοβουλίων στις υποθέσεις της Κοινότητας, γιατί αυτά βρίσκονται πιο κοντά στον πολίτη από οποιοδήποτε όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δυστυχώς, για τα εθνικά κοινοβούλια στο Σύνταγμα επιφυλάσσεται μόνο η έκφραση γνώμης επί νομοθετημάτων και ειδικά όσον αφορά την αρχή της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Παρ' όλα αυτά είμαστε υποχρεωμένοι να δεχτούμε αυτήν την πολύ σημαντική πρόκληση και να προσπαθήσουμε να ανταποκριθούμε στο ρόλο μας, έστω και μέσα από δυσμενέστερες συνθήκες που επιβάλλει ο καθορισμός του χρόνου των έξι εβδομάδων για την έκφραση της δικής μας γνώμης, του Κοινοβουλίου μας. Αλλά και για να ανταποκριθούμε σ' αυτόν το ρόλο, θα πρέπει να αλλάξουν και πολλές δικές μας λειτουργίες και πολλές δικές μας δομές.

Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι το σχέδιο συνταγματικής συνθήκης είναι ένα σημαντικό πλαίσιο, ένα πολύ θετικό βήμα. Πρέπει να ανταποκριθούμε στην πρόκληση, αλλά θα πρέπει

παράλληλα να αναζητήσουμε τους απαραίτητους όρους και προϋποθέσεις. Για παράδειγμα να ξαναδοούμε τις αρμοδιότητες, όπως είπε και ο συνάδελφος κ. Παπουτσής, της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, να στηρίξουμε τις εργασίες αυτής της επιτροπής με το κατάλληλο επιστημονικό δυναμικό και μια σειρά από παρόμοια ζητήματα που δεν είναι επί του παρόντος. Να ανταποκριθούμε, λοιπόν, στην πρόκληση, αλλά παράλληλα να δημιουργήσουμε εκείνες τις δομές που θα μας επιτρέψουν να ουσιαστικοποιήσουμε το ρόλο μας και να γεφυρώσουμε το χάσμα όσο αυτό είναι δυνατό μεταξύ του ευρωπαίου πολίτη και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Σγουριδής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι η διαδικασία ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσέφερε στη γηραιά Ευρώπη μισό αιώνα ειρήνης, σταθερότητας, δημοκρατίας και ανάπτυξης. Θα πρέπει επίσης να παραδεχθούμε ότι η διαδικασία ενοποίησης των κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση τούς έδωσε το δικαίωμα να έχουν μια άλλη οπτική γωνία γύρω από τα διεθνή δρώμενα, να δουν τα πράγματα με άλλο μάτι. Άσκησε, λοιπόν, αυτή η διαδικασία μια ιδιαίτερη ιδεολογικοπολιτική επιρροή.

Έτσι δεν είναι τυχαίο ότι τα κράτη δέχθηκαν να παραχωρήσουν ένα κομμάτι της εθνικής τους κυριαρχίας. Έγινε αυτό μέσα από διαδοχικές προσεγγίσεις, μέσα από σταδιακά βήματα. Σταδιακά χτίστηκε μέχρι τώρα η Ευρώπη, με σταδιακά βήματα θα χτισθεί από εδώ και πέρα.

Ας μην ξεχνάμε πως ξεκίνησε. Ξεκίνησε μέσα από τη Συνθήκη των Παρισίων το 1951 και της Ρώμης το 1957, που ουσιαστικά δημιούργησαν μια υπερεθνική οντότητα και της έδωσαν εκείνες τις ιδιότητες απέναντι στους διεθνείς οργανισμούς. Από εκεί και πέρα με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1991, του Άμστερνταμ το 1997, της Νίκαιας το 2000 και της Λισαβόνας το 2001 μπήκαν τα στοιχεία της πολιτείας, μπήκε δηλαδή το σπέρμα με την αρχή της δημοκρατίας, με την αποδοχή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσα στις ίδιες τις συνθήκες και των δικαιωμάτων των κρατών, και με το θέμα της ισοτήτας των πολιτών μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δόθηκαν τα στοιχεία της πολιτείας και παράλληλα μέσα από τη Συνθήκη της Νίκαιας, με το ότι αποδεχθήκαμε τις ειδικές πλειοψηφίες και τις αναστέλλουσες μειοψηφίες ολοκληρώσαμε την προσυνταγματική φάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Από εδώ και πέρα πια έπρεπε να προχωρήσουμε στο επόμενο βήμα. Και το επόμενο βήμα σαφώς δεν θα ήταν κάτι άλλο από το να δώσουμε σε αυτήν την πολιτειακή πλέον Ένωση το Σύνταγμα. Και το Σύνταγμα, κύριοι συνάδελφοι, δίνεται με αυτό το σχέδιο. Όταν θα ψηφιστεί, η Ευρώπη η οποία θα δημιουργηθεί θα είναι καλύτερη Ευρώπη. Και αυτό θα πρέπει να το δεχθούμε όλοι μας, διότι οριοθετεί τα στοιχεία της πολιτείας πλέον στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οριοθετεί τις αρμοδιότητες της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τα κράτη-μέλη της, οριοθετεί το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων, οριοθετεί το ρόλο του Ευρωκοινοβουλίου, απλοποιεί τις συνθήκες και καταργεί πλέον τους πυλώνες, που υπήρχαν προηγούμενα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τέλος, συμπεριλαμβάνει μέσα στο Σύνταγμα τη χάρτα των θεμελιωδών δικαιωμάτων που όλοι είχαν ψηφίσει και είχαν δεχθεί πριν από κάποιο καιρό.

Δεν θα μείνω, όμως, κύριοι συνάδελφοι, στα τεχνικά ζητήματα αυτού του Συντάγματος, που έχει να κάνει με τη διπλή πλειοψηφία που θα πρέπει να έχει το 51% των κρατών και το 60% του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τους επιτρόπους, που θα πρέπει να έχει κάθε επιτροπός και ψήφος. Σε κάθε κράτος να υπάρχει ένας επιτροπός –υπάρχουν διάφορες απόψεις πάνω σε αυτό. Στο ελάχιστο κατώφλι που θα πρέπει ένα κράτος να συμμετάσχει με Βουλευτές στο Ευρωκοινοβούλιο. Στο ρόλο της Κόζακ ή Κόζακ, όπως λέμε, με το πώς θα υπάρχει ο Πρόεδρος της Συνέλευσης, με τον Πρόεδρο της Κομισιόν. Δεν θα μείνω σε αυτά. Άλλωστε, υπάρχουν αρμοδιότεροι εμού μέσα στο Κοινοβούλιο να τα συζητήσουν.

Εγώ, όμως, θα σταθώ σε δύο άλλα ζητήματα. Στο ότι θα πρέπει να συνεχιστούν οι διεργασίες αφ' ενός της διεύρυνσης και αφ' ετέρου της εμβάθυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και όταν λέμε εμβάθυνση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν εννοούμε μόνο το κοινό νόμισμα. Εννοούμε την πολιτική αλληλεγγύης, εννοούμε την κοινωνική συνοχή που θα πρέπει να υπάρχει, εννοούμε την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας, κάτι που συζητήθηκε κατά κόρον μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Έχει να κάνει με την ανάπτυξη, αν θέλετε, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει να κάνει με την ανισότητα των περιφερειών, γενικά με τη σύγκλιση που θα πρέπει να υπάρχει μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εισοδήματος όλων των πολιτών.

Όσο δε για τη διεύρυνση; Σαφώς θα πρέπει να ολοκληρωθεί η διεύρυνση μέσα από τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία. Γιατί όχι να μην μπει η Τουρκία, εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις που βάζει το ευρωπαϊκό κεκτημένο, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Και θα πρέπει να δούμε και πως μπορούν να ενταχθούν πέραν τούτου και τα Δυτικά Βαλκάνια για να μπορεί να συνεχιστεί η διεργασία μέσα σε αυτή την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Εδώ, όμως, θέλω να παρατηρήσω το εξής, κύριοι συνάδελφοι. Θέλω να παρατηρήσω ότι η συνέχιση αυτών των διεργασιών δεν είναι αυτονόητη. Δεν μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει ένας αυτόματος πιλότος και αυτά θα προχωρήσουν. Διότι αυτή η όλη διεργασία περνά μέσα από διεθνή οικονομικά συμφέροντα, μέσα από διακρατικά συμφέροντα, περνάει μέσα από ιστορικούς, αν θέλετε, κρατικούς εγωισμούς, περνάει μέσα από συμπληγάδες πέτρες.

Η Ελλάδα κατόρθωσε –και θέλω να το τονίσω αυτό– με τη δική της Προεδρία να συλλαβεί το νόημα του τι πρέπει να κάνει ως χώρα προεδρεύουσα. Και κατόρθωσε μέσα από τις καταστάσεις, όπως διαμορφώθηκαν, να κρατήσει ψηλά τη σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διότι δεν έγινε ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έγινε η προεδρεύουσα χώρα. Η Ελλάδα δεν επέβαλε την άποψή της, όπως θα ήθελαν κάποιοι μέσα στην Αίθουσα, αλλά εξέφρασε τη συνισταμένη των απόψεων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έτσι προχώρησε περαιτέρω. Και ως μην ξεχνάμε ότι η Ελλάδα βρέθηκε μπροστά σ' ένα πρωτόγνωρο ιστορικό φαινόμενο.

Και ποιο είναι αυτό; Αυτό το φαινόμενο είναι το σχίσμα της Δύσης που πρωτοπαρουσιάστηκε εδώ και εκατό χρόνια πολιτικής ιστορίας. Και ποιο είναι αυτό το σχίσμα της Δύσης;

Μέχρι τώρα οι σύμμαχοι του δυτικού κόσμου πήγαιναν όλοι μαζί. Μέχρι τώρα οι χώρες του δυτικού κόσμου πήγαιναν όλες μαζί. Για πρώτη φορά με την κρίση του Ιράκ βρέθηκαν οι χώρες του δυτικού κόσμου χωρισμένες σε δύο στρατόπεδα. Και η Ελλάδα κατόρθωσε να ισορροπήσει σ' αυτήν την κατάσταση που είχε δημιουργηθεί και κράτησε την αυτονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης χωρίς κορώνες αντιαμερικανισμού. Είναι πολύ σημαντικό αυτό.

Όμως αυτό το σχίσμα, κύριοι συνάδελφοι, θα το βρίσκουμε συνεχώς μπροστά μας. Και θα πρέπει κάποια στιγμή να φιλοσοφήσουμε το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το μοντέλο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής ποιο είναι; Επικεντρώνει στην ελεύθερη αγορά ουσιαστικά και αποστρέφεται τον οποιονδήποτε κρατικό παρεμβατισμό. Ποιο είναι το μοντέλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Συνδυάζει την αγορά από τη μια μεριά μ' έναν εκτεταμένο κρατικό παρεμβατισμό.

Η Ευρώπη μπορεί να εκφράσει καλύτερα τις όψεις της σημερινής παγκοσμιοποίησης διότι μπορεί διαλεκτικά να συνδυάσει από τη μια μεριά τις διαδικασίες ομογενοποίησης διαφόρων κρατών, αλλά από την άλλη μπορεί να κρατήσει και τους κρατικούς θεσμούς, να έχει μια πολυπολιτισμικότητα. Μπορεί να συνδυάσει την αγορά με την εθνική ταυτότητα, παράλληλα μπορεί να συνδυάσει τα άτομα της κάθε χώρας με το κοινωνικό σύνολο, όπως εκφράζεται στην Ευρώπη. Και αυτό είναι το ζητούμενο θεωρητικά που πρέπει να δούμε από δω και πέρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν θέλουμε να τη δούμε σαν ένα πολιτικό σχήμα.

Η Ευρώπη θα πρέπει να αποτελέσει ένα διακριτό πόλο εναλλακτικής δημοκρατικής διακυβέρνησης της παγκοσμιοποίησης. Αυτό είναι το πολύ σημαντικό που πρέπει να δούμε. Και αυτό θα

πρέπει να εκφραστεί μέσα από μία συμμαχία των ευρωπαίων πολιτών. Οι ευρωπαίοι πολίτες πρέπει να συμμαχήσουν, κύριοι συνάδελφοι, και να δεχθούν ότι πρέπει μέσα στην Ευρώπη αυτή να πορευθούμε. Και δεν πρέπει να αποτύχουμε σε τίποτα.

Ήδη οι πολίτες έχουν αποκτήσει έναν ευρωπαϊκό πατριωτισμό μέσα από γενικότερες κινητοποιήσεις απέναντι σε αντιπολεμικές διαδηλώσεις που έχουν γίνει, μέσα αν θέλετε από τη στάση που κρατάνε απέναντι στα μεταλλαγμένα προϊόντα, μέσα από την προστασία του περιβάλλοντος, αν θέλετε. Παράλληλα όμως έχουν αποκτήσει και μία ευρωπαϊκή ταυτότητα. Εμείς δεν πρέπει να τους απογοητεύσουμε. Δεν πρέπει να τους αποξενώσουμε. Δεν πρέπει να χάσει η Ευρώπη τη δική της ιδεολογία.

Εγώ πιστεύω ότι αν δεν χάσει η Ευρώπη τη δική της ιδεολογία, τότε υπάρχει μέλλον. Ειδάλλως, αν μείνουμε μόνο στο νόμισμα, τότε από και πέρα η Ευρώπη θα ευτελιστεί σε μία κοινή αγορά που θα ασχολείται με τη φέτα, το λάδι, τις αγελάδες και τα τυριά. Και αυτό δεν πρέπει να γίνει με τίποτα.

Έτσι, λοιπόν, θεωρώ ότι όσα ακούστηκαν μέσα στην Αίθουσα αυτή στη χθεσινή ημέρα δεν έχουν θέση ούτε για τα θέματα της ανεργίας ούτε για τα θέματα του συμφώνου σταθερότητας, για τη διαφθορά και όλα αυτά τα πράγματα. Για τα δε στατιστικά στοιχεία που κατά καιρούς εδώ ακούμε θα πρέπει να θυμίσω στους κυρίους συνάδελφους ότι κάποιοι πολιτικοί έλεγαν, ότι η στατιστική είναι η διαστροφή της πολιτικής. Γιατί μπορείς να τα δεις από διαφορετικές όψεις, από διαφορετικές οπτικές γωνίες, μπορείς να τα ζυγίσεις και να τα συγκρίνεις διαφορετικά.

Κλείνοντας, είμαι υπερήφανος για τη χώρα μας. Είμαι υπερήφανος για τον πολιτικό κόσμο γενικότερα, αλλά και για την Κυβέρνηση. Για τον τρόπο που άσκησε και κατανόησε το ρόλο της Ελλάδας μέσα στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Και μπορεί μέσα απ' αυτήν την κατανόηση να κρατάει ως χώρα μεσαίου μεγέθους ισορροπίες και να έχει λόγο και φωνή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Σιούφας, Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, η σημερινή συνεδρίαση μέχρι στιγμής με τις τοποθετήσεις και των εκπροσώπων του Κοινοβουλίου και των κομμάτων στη Συντακτική Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης αλλά και όλων των αγορητών κατέδειξε ακόμα και στην πλευρά εκείνη, η οποία αντιτίθεται στο σχήμα της Ευρώπης, να είναι εξαιρετικά υψηλού επιπέδου. Αυτό θέλω να το σημειώσω, γιατί εμείς της Νέας Δημοκρατίας θεωρούμε ότι η υπόθεση του να προαχθεί ακόμα και με συντομότερα βήματα η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι κατάκτηση για το μέλλον και της Ευρώπης και των χωρών που τη συναπαρτίζουν –είκοσι πέντε ήδη και ελπίζουμε στο μέλλον ακόμα περισσότερες.

Στη Νέα Δημοκρατία θεωρούμε ότι το σχέδιο που προετοιμάστηκε από τη Συνέλευση είναι ένα σημαντικό βήμα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, ένα βήμα που, όπως σας είπα πριν, μπορεί να γίνει μεγαλύτερο και ταχύτερο με περαιτέρω βελτιώσεις.

Ακόμα, κυρία Πρόεδρε, ο ομιλών θέλει να προσθέσει ότι η Ευρώπη δεν γεννήθηκε από το πουθενά. Η Ευρώπη έχει και ρίζες και μνήμη και αυτές τις ρίζες δεν μπορούμε να τις κρύβουμε, αυτήν τη μνήμη δεν πρέπει να την αγνοούμε. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι και τώρα τις πανανθρώπινες χριστιανικές αξίες πρέπει να τις συνεχίσουν όσοι μπορούν αλλά και όλοι οι πολίτες της Ευρώπης, ώστε να μη λείπουν από το προοίμιο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος.

Οι συνάδελφοί μου ανέλυσαν λεπτομερώς και το περιεχόμενο του Σχεδίου Συντάγματος και εκείνα για τα οποία πρέπει στην περίοδο της Διακυβερνητικής όλοι μας να παλέψουμε, ώστε πράγματι να είναι όσο πιο ολοκληρωμένο γίνεται. Θέλω να σταθώ μόνο σε τρία πράγματα, σε ό,τι αφορά την πατρίδα μας, και αυτά, κυρία Πρόεδρε, είναι τα εξής:

Η χώρα μας, η Ελλάδα, πρέπει να είναι στην καρδιά της Ευρώπης, γιατί είναι η καρδιά της Ευρώπης όχι μόνο για τον

αρχαιοελληνικό πολιτισμό αλλά και γιατί μπορεί να παίξει ουσιαστικό και πραγματικό ρόλο σε όλες τις εξελίξεις.

Ακόμα προσδοκούμε να επιτευχθούν οι βελτιώσεις, στις οποίες αναφέρθηκαν λεπτομερώς οι συνάδελφοί μου. Πιστεύουμε στη δημιουργία μιας νέας μεγάλης Ευρώπης ομοσπονδιακού τύπου, μιας Ευρώπης ενωμένης όχι μόνο νομισματικά και οικονομικά αλλά και πολιτικά και αμυντικά.

Η Διακυβερνητική Διάσκεψη είναι η συνέχεια μιας μεγάλης πορείας που ξεκίνησε η δική μας παράταξη, η παράταξη των μεγάλων και απόλυτα δικαιωμένων εθνικών επιλογών. Είναι η συνέχεια μιας πορείας που επιβάλλει να ξέρουμε τι θέλουμε, να ξέρουμε πού είμαστε και πού πάμε και να ξέρουμε και πώς να το πετύχουμε.

Εμείς πιστεύουμε πως όλοι μαζί μπορούμε καλύτερα ακόμα και με τις αρρυθμίες, τις οποίες έδειξε ακόμα και σήμερα η κυβερνητική πλευρά γιατί πιστεύω ότι και μέσα και έξω από την Αίθουσα δεν έγινε σαφές τελικά τι υποστηρίζει η Κυβέρνηση στο θέμα «ένας Επίτροπος ανά χώρα». Εξακολουθεί να υπάρχει ακόμα αχλύς εάν αυτή είναι η καθαρή της θέση.

Βεβαίως χθες ο Πρωθυπουργός και κάτω από την πίεση των πραγμάτων ξεκαθάρισε το θέμα για το τι θα συμβεί με τον Πρόεδρο του Συμβουλίου. Εμείς επιμένουμε και το επισημαίνω και τώρα, ότι η εγκατάλειψη αυτής της θέσεως δεν έπρεπε να γίνει χωρίς η χώρα να έχει εξασφαλίσει κάτι, διότι την περίοδο που γίνονταν όλες αυτές οι διαπραγματεύσεις η Ελλάδα είχε την Προεδρία και δεν έπρεπε απλά να παραλάβει και να παραδώσει το σχέδιο του Συντάγματος.

Θέλω ακόμα –και τελειώνω σε αυτό το σημείο, κυρία Πρόεδρε– να πω ότι εμείς της Νέας Δημοκρατίας πιστεύουμε –αλλά και έμπρακτα το αποδεικνύουμε– στη συνένωση και των δυνάμεων και των προσπαθειών. Αυτό μου δίνει την ευκαιρία για να πω στον παριστάμενο Υπουργό ότι χθες ορισμένοι παρέσυραν τον Πρωθυπουργό να κάνει ένα λάθος μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και αυτό θα το έλεγα ατόπημα.

Είπε ο Πρωθυπουργός χθες: «Εγώ, όπως και ο κ. Γιαννίτσας, θα θέλαμε να ρωτήσουμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση ποια ήταν η συνεισφορά της περίφημης «παράλληλης» Προεδρίας. Ήταν μόνο ένας λόγος η «παράλληλη» Προεδρία; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ήταν ένα ολόκληρο σύστημα σοβαρό το οποίο θα έκανε προτάσεις. Ο κ. Σιούφας είχε δηλώσει τα εξής: «Αντί άλλης απάντησης απέστειλα σήμερα στην Κυβέρνηση τον κατάλογο με τα ονόματα των τεχνοκρατών που εργάζονται συστηματικά και αθόρυβα και δίχως κανένα προσωπικό όφελος στο πλαίσιο της «παράλληλης» Προεδρίας» –εδώ παρέλειψε να βάλει τα εισαγωγικά, όπως ήταν στο κείμενο της δήλωσής μου– «καθώς επίσης και ανακοινώσεις για τη συγκρότηση των ομάδων εργασίας του Κόμματος που υπενθυμίζουν πόσο έγκαιρα και μεθοδικά αντιμετωπίζουμε υποθέσεις μείζονος σημασίας για τη χώρα μας. Όσο ακούσατε εσείς για αποτελέσματα της «παράλληλης» Προεδρίας, τόσο άκουσε βεβαίως και ο ελληνικός λαός και ο οποιοσδήποτε άλλος εδώ στη χώρα».

Κύριε Υπουργέ, παρασύρατε τον Πρωθυπουργό να πει κάτι ανακρίβεστο. Και θα σας πω. Θα ακούσατε το πρωί τον εξαίρετο συνάδελφο τον πρώην Υπουργό, τον κ. Αυγερινό να αναφέρεται σε συμμετοχή του σε δύο εκδηλώσεις στις παράλληλες δράσεις, που είχε η Νέα Δημοκρατία κατά την περίοδο της Προεδρίας. Παραλήπτης αυτής της επιστολής υπήρξατε εσείς στις 3 Δεκεμβρίου, όταν δημιουργήθηκε το θέμα και η ενόχλησή σας από την ονομασία «παράλληλη» Προεδρία.

Κυρία Πρόεδρε, στις 6 Αυγούστου δώσαμε στη δημοσιότητα τα αποτελέσματα, διότι σε όλη τη διαδρομή των δώδεκα μηνών από τότε που είχε την Προεδρία στα νομισματικά θέματα η χώρα μας –διότι δεν συμμετείχε η Δανία από την 1η Ιουλίου– η Νέα Δημοκρατία, αγαπητέ κύριε Υπουργέ –και θα το καταθέσω στα Πρακτικά– έκανε εικοσιέξι εκδηλώσεις σε ολόκληρη την Ελλάδα. Σε αυτές τις εκδηλώσεις μίλησαν εκατόν ογδόντα τέσσερις διακεκριμένοι πολίτες αυτής της χώρας: εβδομήντα εννέα από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις από το ΠΑΣΟΚ, δύο από το Συνασπισμό των Αριστερών των Κινήσεων και της Οικολογίας, ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και 1 από το ΔΗΚΚΙ. Από την Ευρωπαϊκή Ένωση ήρθαν Ευρωπαίοι, διακεκρι-

μένοι πολίτες του δημόσιου βίου μεταξύ των οποίων και δύο πρώην Πρωθυπουργοί, εικοσιεννέα τον αριθμό, για να μην αναφερθώ στα υπόλοιπα, κυρία Πρόεδρε. Αυτό το χαρακτήρισε ότι ο Πρωθυπουργός δεν άκουσε για κανένα αποτέλεσμα.

Αυτή ήταν η συνεισφορά η δική μας για όλα τα θέματα που απασχολούσαν την ευρωπαϊκή Προεδρία. Και δεν έπρεπε να παρασύρετε, κύριε Υπουργέ, ή έπρεπε εκείνη την ώρα να ζητήσετε να γίνει διόρθωση με το να του πείτε ότι αποτελέσματα δεν άκουσε ούτε εκείνος ούτε ο ελληνικός λαός.

Εγώ καταθέτω το Δελτίο Τύπου, το οποίο δημοσιεύτηκε στις 7 Αυγούστου σε όλο τον ελληνικό Τύπο, ώστε τουλάχιστον για όσο διάστημα θα είστε ακόμα στην Κυβέρνηση να μην οδηγήσετε τον Πρωθυπουργό να ξανακάνει τέτοιο ολισθητήρια μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)
(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κανένας δεν ξεχνάει –και δεν πρέπει να ξεχνάει– την ιστορία, γιατί η ιστορία είναι ο μεγάλος δάσκαλος για όλους τους ανθρώπους, όσοι την προσεγγίζουν σωστά.

Και βεβαίως αναγνωρίζουμε όλοι τη συμβολή του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή στην ένταξη της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα το 1981. Οστόσο σφείλουμε όλοι να αναγνωρίζουμε τη μεγάλη συμβολή του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κωνσταντίνου Σημίτη στο να έχει η Ελλάδα σήμερα αυτήν τη θέση και στην ΟΝΕ και γενικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ήταν μία επίπονη και επώδυνη προσπάθεια που είχε αυτό το αποτέλεσμα.

Πιστεύω, λοιπόν, εν κατακλείδι –και κλείνω αυτήν την παρένθεση– ότι τα τελευταία τριάντα χρόνια ο πολιτικός κόσμος της χώρας, συμπολιτευόμενοι και αντιπολιτευόμενοι, συνέβαλαν αποφασιστικά στο να είναι η χώρα σ' αυτό το σημερινό σημείο.

Δεύτερη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω είναι το γεγονός ότι πραγματικά αισθάνομαι μελαγχολία από την εικόνα, θα έλεγα, της Αίθουσας σ' ένα θέμα πελώριας πολιτικής σημασίας που έχει να κάνει με τη συζήτηση για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, μία Συνθήκη, ένα Σύνταγμα, το οποίο θα επηρεάσει καταλυτικά και για πολλά χρόνια τη ζωή όλων των πολιτών.

Πιστεύω ότι αυτή η συζήτηση θα έπρεπε να ήταν μία συζήτηση μίας εβδομάδας, όπου θα κεντρίζαμε και θα κεντρώναμε τη σκέψη μας με τις απόψεις που ο καθένας από τους συναδέλφους θα κατέθετε, με την αγωνία, την ανησυχία όλων εκείνων που σήμερα συνθέτουν το ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί πραγματικά είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα που έχει να κάνει με την οικοδόμηση του νέου ευρωπαϊκού οράματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η ελπίδα όχι μόνο των λαών της Ευρώπης, αλλά θα έλεγα όλων των λαών του κόσμου, γιατί ακριβώς η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι ευρωπαϊκές κοινωνίες, με την πολιτιστική παράδοση, με την κοινωνική κουλτούρα, με το κοινωνικό μοντέλο που για πολλά χρόνια αναπτύχθηκε στην Ευρώπη, είναι ο χώρος όπου πραγματικά πρέπει να ομολογήσει κανείς ότι η δημοκρατία βρίσκεται σε μία θετική εξέλιξη από πλευράς βάθους και πλάτους.

Βεβαίως οι κοινωνικές κατακτήσεις, παρά τις πιέσεις ενός υπαρκτού πλανητικού καπιταλισμού που νοιάζεται για τα κέρδη της επένδυσης της στιγμής, χωρίς αγωνία για το παρελθόν –πολιτισμός– χωρίς ενδιαφέρον για το μέλλον –περιβάλλον– επιχειρεί να επιβάλει μέσα από τη λογική των νόμων της περιφύγης «αγίας αγοράς», το δικό του μοντέλο. Είναι μία δυναμική που επιχειρεί να υποτάξει την πολιτική στη δική της λογική.

Εδώ τίθεται το μέγα ερώτημα: Για ποια Ευρώπη πρόκειται να μιλούμε; Για μία Ευρώπη που θα οικοδομήσει ένα μοντέλο, όπου θα συσσωρεύεται ο πλούτος στους ολίγους και θα μοιράζεται η φτώχεια στους πολλούς ή για μία Ευρώπη που θα νοιά-

ζεται για την αγορά, για μία υγιή αγορά μέσα στα πλαίσια ενός υγιούς ανταγωνισμού, μία κοινωνική αγορά που παράλληλα με την παραγωγικότητα θα νοιάζεται και για την εξασφάλιση όλων εκείνων των απαραίτητων ηθμών που θα επιχειρούν –όπως έλεγε σε μία ομιλία του ο Ανδρέας Παπανδρέου στο Πανεπιστήμιο της Μαδρίτης το 1991- να αναδιανέμουν στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό με δικαιότερο τρόπο το παραγόμενο προϊόν;

Μόνο έτσι θα μπορούμε να μιλάμε για μία κοινωνία ανθρώπων, μία κοινωνία που θα εργάζεται, θα συνεργάζεται και θα διεκδικεί ακριβώς αυτές τις κοινωνικές κατακτήσεις που θα αποτυπώνουν μία κοινωνία με κοινωνική και πολιτιστική ταυτότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο συζητούμενο σχέδιο, στα πλαίσια της Διακυβερνητικής, ειπώθηκαν πάρα πολλά σήμερα σε ό,τι αφορά στα θεσμικά. Προσυπογράφω την άποψη που μιλά για τη δημιουργία είκοσι πέντε θέσεων Επιτρόπων, όπου θα αναλογεί μία θέση Επίτροπου σε κάθε χώρα.

Ωστόσο, θα περιοριστώ στον υπόλοιπο χρόνο μου σε ό,τι αφορά στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και σε ό,τι έχει να κάνει με το κοινωνικό κράτος, το σύγχρονο κοινωνικό μοντέλο, το οποίο θέλουμε να οικοδομηθεί. Βεβαίως δεν εντάσσονται ούτε το κοινωνικό κράτος ούτε τα θεμελιώδη δικαιώματα στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, πρέπει να παραδεχθούμε ότι για πρώτη φορά αυτά τα δικαιώματα καθιερώνονται ως δημόσια δικαιώματα σε σχέση με το αμερικάνικο μοντέλο, στο οποίο μεταφέρεται όλη η κοινωνική ευθύνη στις πλάτες του εθελοντισμού και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι υπάρχει πεδίο λαμπρό σε όλες τις προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις, που πιστεύουν στο σύγχρονο μοντέλο κοινωνικού κράτους, που πιστεύουν σε μία κοινωνία αλληλεγγύης σε όλα τα επίπεδα της ζωής, για να εργαστούν και να αναπτύξουν πρωτοβουλίες, όπου θα αναδειχθούν τα μεγάλα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την εξασφάλιση δυνατοτήτων πρόσβασης σε κάθε πολίτη στην κοινωνία της γνώσης και της εκμάθησης, ώστε να μιλούμε πλέον για πολίτες χειραφετημένους και όχι χειραγωγημένους, να μιλούμε για πολίτες και όχι για υπηκόους, υποτακτικούς, παθητικούς αποδέκτες ρύθμισης της τύχης τους από τους άλλους.

Να αναδείξουμε τα μεγάλα ζητήματα της οικονομίας, της δικαιοσύνης, της δημοκρατίας, ζητήματα που πραγματικά θα δώσουν μία νέα ώθηση στα κοινωνικά κινήματα, για να μπορέσει πραγματικά η ευρωπαϊκή κοινωνία να γευθεί τα αγαθά της παραγωγικότητας, για να μπορέσουν οι ευρωπαϊκοί λαοί να αποκτήσουν τη μεγαλύτερη δυνατή συνοχή, για να μπορέσει η Ευρώπη μέσα από μία τέτοια οραματική υλοποίηση να δώσει το στίγμα και για τους άλλους λαούς του κόσμου.

Νομίζω, λοιπόν, ότι η σημερινή συζήτηση ήταν πολύ ενδιαφέρουσα σχετικά με τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με το νέο όραμα της Ευρώπης και βεβαίως δεν θα σταματήσει η συζήτηση σήμερα εδώ, αλλά θα πρέπει να διαχυθεί μέσα στην ελληνική κοινωνία. Πρέπει ο κάθε Έλληνας πολίτης, ο κάθε Ευρωπαίος πολίτης να γίνει κοινωνός αυτής της αγωνίας και της ανησυχίας, γιατί μόνο έτσι, διαχεόμενος ένας τέτοιος προβληματισμός, θα κεντρίσει και θα κεντρίσει, θα είναι ένας προβληματισμός που αποτελεί το διαχρονικό χάρισμα σκεπτόμενων ανθρώπων και όχι αποκαθλωμένων ανθρώπων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Καλλιώρας έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα κάνω τρεις παρατηρήσεις, πριν τοποθετηθώ επί της ουσίας. Όταν άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, λυπήθηκα γιατί θέλησε να συνδέσει το όνομα του Κωνσταντίνου Καραμανλή με τη γενικότερη παρουσία του στο πολιτικό σύστημα από τη μία μεριά και από την άλλη ευθέως θέλησε να το μειώσει.

Τον ρωτώ ευθέως, παρ' ό,τι δεν είναι στην Αίθουσα: Αν δεν ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, θα γινόταν η σημερινή συνεδρίαση; Η Ελλάδα και οι Έλληνες, αν ήμασταν στο λάθος μέρος της ιστορίας, αν δεν ήταν τα γεγονότα του 1945 και στη συνέ-

χεια αν με τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή δεν ανήκαμε στη Δύση, δεν θα περνάγαμε τα σύνορα, για να δουλέψουμε όλοι οι Έλληνες;

Αυτό όμως που σας πονάει περισσότερο, είναι αυτό που θα πω: Έχετε πολιτικές ενοχές, γιατί κάθε φορά που κρίνονται μεγάλα ζητήματα για τον τόπο, όπως κι εδώ, ήσασταν στο λάθος μέρος της ιστορίας και σας πονά μήπως και τώρα πάρετε λάθος αποφάσεις για τα χρόνια που έρχονται, για τα παιδιά μας.

Δεύτερη παρατήρηση: Δεν ήταν ατυχής η Ελληνική Προεδρία; Γιατί να μην το πούμε αυτό; Στη Στοά του Αττάλου είδαμε να πέφτουν υπογραφές, να το πούμε απλά και στη συνέχεια στη Χαλκιδική και στη Θεσσαλονίκη είδαμε να έρχονται κάποια χαρτιά με τον τύπο του βιβλίου και τον τίτλο «Συνθήκη για τη θέσπιση του Συντάγματος της Ευρώπης». Στην Ελληνική Προεδρία δεν έτυχε ούτε η πολιτική χαρά, αν θέλετε, να προχωρήσουμε για την ένταξη των δέκα και η Νέα Δημοκρατία βεβαίως θα είναι πάντα υπέρ του ομοσπονδιακού μοντέλου και θα τους καλωσορίσουμε.

Δεν ήταν όμως από την άλλη πλευρά; Γιατί το αφαιρείτε αυτό και από τον Πρόεδρό μας, τον κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή, το ότι ήταν θετική σε γενικές γραμμές η παρουσία και η δική σας Προεδρία, αν παραφράσω τον Πρόεδρό μου; Και τα δύο τα λέμε.

Τρίτη παρατήρηση: Χθες ο κ. Σημίτης από το Βήμα έκανε στροφή και υπέρ του ευρωστρατού, αν διαβάσουμε τα Πρακτικά, κύριε Υπουργέ, και μάλιστα με ιδιαίτερη χαρά άκουσα να το λέει ο ίδιος με το δικό του κωδικοποιημένο λεκτικό τρόπο. Πήρα τα Πρακτικά και τα διάβασα.

Μπράβο, κύριε Σημίτη. Πρέπει να του το πω, γιατί από χθες νιώθω ικανοποίηση, για κάτι που έκανε ο δικός μας Πρόεδρος, Κώστας Καραμανλής. Τον καλούσε από αυτό το Βήμα τρεις φορές συγκεκριμένα να κάνει στροφή υπέρ της κίνησης που έγινε, των τεσσάρων, της 29ης Απριλίου και ήλθε χθες ο κ. Σημίτης και είπε «Ναι». Αυτό το καταγράφω στα ιστορικά θετικά στοιχεία του σοσιαλιστικού ΠΑΣΟΚ.

Πάω, λοιπόν, στη σκληρή τοποθέτηση, αν θέλετε, για το θέμα μας σήμερα. Εγώ δεν θα μπω στις λεπτομέρειες. Έχω καλυφθεί από τους εισηγητές. Μάλιστα χθες ο Πρόεδρος του Κόμματός μας, ο κ. Κώστας Καραμανλής, ήταν σαφής και ανέλυσε πλήρως τις θέσεις μας. Προφανώς τις προσυπογράφω.

Πρέπει να πούμε κάτι πολύ σημαντικό, το πιο σημαντικό ίσως από όλα, κατά την ταπεινή μου άποψη. Η Ευρώπη είναι ένα εργαλείο για την ειρήνη. Η Ευρώπη δεν είναι ένας οικονομικός οργανισμός ή οτιδήποτε άλλο, ένα κοινωνικό μόρφωμα. Πρώτα απ' όλα η Ευρώπη συνδέει την ειρήνη στη γηραιά ήπειρο, συνδέει δηλαδή η Ένωση αυτή την έννοια της ειρήνης. Μπορεί να είναι φιλοσοφικό, αλλά είναι και πραγματικό, είναι και πολιτικό γεγονός.

Ποιος ξεχνάει από το 1814 μέχρι τις 20 του Μάη του 1940, τι γινόταν ανάμεσα στη Γερμανία και τη Γαλλία; Πέντε φορές οι Γάλλοι πέρασαν στην απέναντι πλευρά. Σε εκατόν εικοσιέξι χρόνια πέντε φορές η γερμανική μπότα βρέθηκε στη Γαλλία, στο Παρίσι.

Να σας το πω διαφορετικά για να καταλάβουμε τι σημαίνει ιστορία και πολιτική; Θέλετε να κάνουμε την υπόθεση εργασίας ότι από το 1814 είχαμε το ευρώ; Θα είχαμε εξήντα πέντε εκατομμύρια νεκρούς που είχαμε στον Α' και Β' Παγκόσμιο Πόλεμο; Όχι. Θα είχαμε εκατόν εβδομήντα πέντε εκατομμύρια ελαφριά και βαριά τραυματίες; Προφανώς όχι.

Αυτό είναι η Ευρώπη. Αγοράζουμε για τα παιδιά μας ειρήνη. Και μέσα από την ειρήνη ό,τι άλλο υπάρχει και διαχέεται στο σύστημα, αυτό μας ικανοποιεί, διότι οπωσδήποτε, μεσομακροπρόθεσμα απορρέουν και θετικά οικονομικά και άλλα οφέλη.

Και κάτι το οποίο έχει τεράστια σημασία κατά την άποψη τη δική μου ως διεθνολόγος. Για μένα δεν έχει υπάρξει ποτέ στην παγκόσμια ιστορία, σε όλο το φάσμα και προκαλώ ίσως με αυτό που θα πω και για τα επόμενα πενήντα χρόνια να συμβεί ένα γεγονός, όπως είναι η είσοδος του ευρώ, που να αλλάξει τόσο πολύ το ρου της παγκόσμιας ιστορίας, όπως γράφτηκε αυτή καθ' εαυτή η ιστορία την 1-1-2002.

Να το πω διαφορετικά. Η είσοδος του ευρώ άλλαξε την παγκόσμια ιστορία για τα επόμενα πενήντα χρόνια μόνιμα και δεν μπορώ να φανταστώ άλλο γεγονός ίσης σημασίας.

Επιτρέψτε μου να πω και κάτι ακόμα, πέρα από τα παραπάνω που ανέφερα πολύ γρήγορα. Όλοι καταλαβαίνουμε -παρενθετικά θα πω- ότι όταν υπάρχει ένα κράτος ή ωσάν να είναι κράτος, έχει δύο πυλώνες. Ο ένας ο πυλώνας είναι το κοινό νόμισμα που δείχνει τη σύμπνοια και συνδέει τους λαούς, όπως έκαναν και οι Αμερικανοί. Άφησαν τότε το αγγλικό νόμισμα και υιοθέτησαν το δικό τους για να δέσουν τους λαούς τους και από δεκατρείς πολιτείες έφθασαν να έχουν σήμερα πενήντα συν δύο πολιτείες ουσιαστικά σήμερα. Και εμείς οι Ευρωπαίοι το ίδιο κάνουμε.

Το άλλο όμως που λείπει –και κύριε Υπουργέ, εδώ είναι η ουσία- είναι ο στρατός. Χωρίς νόμισμα και χωρίς στρατό δεν υπάρχει πολιτεία. Και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ο Κώστας ο Καραμανλής ευθέως χειροκρότησε και είπε και στον κ. Σημίτη τότε, αρχές του Απριλίου και μετά το Μάιο της χρονιάς που τρέχει, να προχωρήσουμε και εμείς, όπως και οι άλλοι Ευρωπαίοι στην κίνηση των τεσσάρων της 29ης Απριλίου για τον κοινό στρατό. Διότι η Ελλάδα είναι αυτή που θα ωφεληθεί περισσότερο από κάθε άλλη χώρα, γιατί η Πορτογαλία έχει να αντιμετωπίσει ψάρια από τον Ατλαντικό, ενώ εμείς ξέρουμε ποιον έχουμε να αντιμετωπίσουμε, αν μη τι άλλο.

Θέλω να πω, επειδή δεν έχω πολύ χρόνο ακόμα, ότι το κοινό νόμισμα απαιτεί κοινό αμυντικό δόγμα, για να στηριχθεί. Διαφορετικά, είναι η Ευρώπη σαν ένα ποδήλατο στην ανηφόρα που, αν ο ποδηλάτης δεν πατήσει πεντάλ, θα πέσει. Είναι, όπως έχει ειπωθεί, μπουραρία χωρίς μύτες, αν η Ευρώπη έχει ευρώ χωρίς στρατό και χωρίς ενιαίο αμυντικό δόγμα.

Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι εμείς ως Έλληνες και ως Ευρωπαίοι, γιατί πλέον απαιτείται να σκεφτόμαστε και ως Ευρωπαίοι, πρέπει να αφήσουμε παρακαταθήκη στις γενιές που έρχονται αυτό που σήμερα λέμε πολιτική ένωση και κοινό στρατό. Πρέπει να συνδεθούν με το νόμισμα, για να υπάρχει ειρήνη από τον Αρκτικό Κύκλο μέχρι τη Μεσόγειο και από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος ζητεί άδεια ολιγόημερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών «Οργάνωση των Υπηρεσιών Οικονομικών Σχέσεων και Αναπτυξιακής Συνεργασίας του Υπουργείου Εξωτερικών και άλλες διατάξεις».

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 10 Οκτωβρίου 2003 και της Τρίτης 14 Οκτωβρίου 2003, ερωτάται το Σώμα αν επικυρούνται.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 10 Οκτωβρίου 2003 και της Τρίτης 14 Οκτωβρίου 2003 επικυρώθηκαν.

Το λόγο έχει ο κ. Σφυρίου.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, στα λίγα λεπτά που μπορεί κανείς να τοποθετηθεί για ένα τόσο μεγάλο και σημαντικό θέμα δεν μπορεί παρά να κάνει μία σταχυολογημένη τοποθέτηση σε ορισμένα μόνο σημεία.

Ξεκινώ από μία επισήμανση, την οποία νομίζω ότι όλοι πρέπει να έχουμε κατά νου τη στιγμή που γίνεται αυτή η συζήτηση. Πρώτα-πρώτα γνωρίζουμε ότι το έργο που επιτέλεσε η Συνέλευση στον ενάμιση περίπου χρόνο της λειτουργίας της ήταν ιδιαίτερα σημαντικά και ήταν εκείνο που δημιούργησε τις συνθήκες της συναίνεσης, για να μπορέσει να προχωρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση σ' ένα Σύνταγμα, όπως το λένε πολλοί, ή Συνθή-

κη ή καταστατικό χάρτη.

Ας ξεχνούμε ότι ήταν μία εργασία, η οποία είχε έναν καθαρά γνωμοδοτικό τελικά περιεχόμενο. Αυτό δεν το λέω, για να υποτιμήσω το έργο το οποίο επιτελέστηκε. Αντίθετα, μάλιστα θα ήθελα να συγχαρώ ιδιαίτέρως τους εκπροσώπους μας, γιατί ως μέλος της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω σε όλες τις φάσεις το σημαντικό και επίπονο έργο που προσέφεραν οι εκπρόσωποι του εθνικού μας Κοινοβουλίου τόσο ο κ. Αυγερινός όσο και η κ. Γιαννάκου, καθώς και οι αναπληρωτές τους. Τους συγχαίρω για το έργο που έχουν προσφέρει. Μας έδωσαν την ευκαιρία και να ενημερωνώμαστε κατά την εξέλιξη του διαλόγου εκεί και να διαμορφώνουμε θέση ως Εθνικό Κοινοβούλιο, τουλάχιστον μέσα από την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων.

Όμως η ουσία είναι ότι η αποφασιστική φάση για το Σύνταγμα ξεκίνησε προ ολίγων ακόμα ημερών στα πλαίσια της Διακυβερνητικής. Αυτή είναι που καλείται να πάρει τις οριστικές αποφάσεις. Θέλω να χαρακτηρίσω αυτήν την εξέλιξη σαν ιδιαίτερα θετική. Είναι σημαντικό το γεγονός ότι φθάσαμε στο σημείο να συζητά η Ευρωπαϊκή Ένωση για ομοσπονδιακό χαρακτήρα, γιατί πριν από λίγο καιρό ίσως ήταν αδιανόητο ή εφάνετο ανέφικτο κάτι τέτοιο.

Ασφαλώς είναι ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός το ότι θα υπάρχουν και θέλουμε να υπάρχουν σταθεροί κανόνες μέσα από ένα σύστημα που έχει ομοσπονδιακά χαρακτηριστικά και όχι να διαμορφώνεται κάθε φορά ο συσχετισμός, ανάλογα με το ποιοι μπορεί να υπερισχύουν, να έχουν το πάνω χέρι και να οδηγούν στους χειρισμούς των θεμάτων και στη λήψη των αποφάσεων.

Το ότι μιλούμε για ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων είναι ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός. Φαίνεται ότι αυτό γίνεται αποδεκτό από όλους, αλλά θα υπάρχουν ίσως και μερικές αντίθετες φωνές που θα ακουστούν.

Βέβαια, εκείνο που, πέραν αυτών που ανέφερα, θα παίξει καθοριστικό ρόλο για τον τρόπο που θα εργαστεί και για τις πολιτικές αποφάσεις που πρόκειται να πάρει μετά την πρώτη του Μάη του 2004 η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι τα όργανα που θα αποφασίζουν και θα παίρνουν τις καίριες πολιτικές αποφάσεις με προεξάρχουσα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Επικροτούμε αυτό που ακούσαμε χτες από τον Πρωθυπουργό ότι η χώρα μας παίρνει ευθέως θέση υπέρ του να υπάρχει κατά χώρα και επίτροπος. Νομίζω ότι είναι σαφές. Όσοι ισχυρίζονται ότι δεν το έχουν καταλάβει, νομίζω ότι μάλλον σκοπίμως θέλουν να το παραγνωρίζουν ή να το παραποιούν.

Όμως είναι βέβαιο ότι η έννοια του επιτρόπου στα πλαίσια ενός συλλογικού οργάνου όπως είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δε νοείται, παρά μόνο με δικαίωμα ψήφου και με την άσκηση καθηκόντων στα πλαίσια ενός χαρτοφυλακίου που θα διαθέτει, διαφορετικά δεν θα έχει την έννοια του επιτρόπου όπως τη γνωρίζουμε και την εννοούμε και όπως θέλουμε να τη δούμε να λειτουργεί.

Έτσι θα πρέπει να δούμε και τη δική μας συμμετοχή ως χώρα σ' αυτό το επίπεδο, δηλαδή στο επίπεδο που έχει να κάνει με την εκτελεστική πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να έχουμε επίτροπο με χαρτοφυλάκιο, για να έχουμε τη δυνατότητα να διαβουλευόμαστε και να μπορούμε σε θέματα που ενδιαφέρουν τη χώρα μας να παίρνουμε αποφάσεις και ταυτόχρονα δημιουργώντας κατάλληλες συνθήκες και κατάλληλους συσχετισμούς και με άλλους επιτρόπους, που χειρίζονται άλλα ζητήματα στα πλαίσια των χαρτοφυλακίων.

Ενώ όμως λέμε αυτά για το εκτελεστικό μέρος, υπάρχει και το μέγα θέμα που αφορά το κοινοβουλευτικό μέρος. Η συνθήκη λέει ότι δίνεται η δυνατότητα στα εθνικά κοινοβούλια να παρεμβαίνουν. Πολλοί συνάδελφοι είπαν, και θέλω να το επαναλάβω, ότι για να μπορεί να γίνεται αυτό εύστοχα και έγκαιρα, πρέπει να υπάρξει κατάλληλη οργάνωση από την πλευρά του εθνικού μας Κοινοβουλίου. Αυτό σημαίνει, κυρίως σε επίπεδο επιτροπής ευρωπαϊκών υποθέσεων και όχι μόνο, να προετοιμαστεί, να στελεχωθεί και να οργανωθεί κατάλληλα το εθνικό μας Κοινοβούλιο, για να μπορεί να παίξει αυτόν το ρόλο.

Τέλος υπάρχει ένα μεγάλο θέμα, το οποίο ακούγεται από το πρωί στη συζήτηση που διεξάγεται σήμερα. Τι γίνεται με το λαό

ή γενικά με τους λαούς της Ευρώπης; Τα συμμερίζονται αυτά, τα παρακολουθούν, ενδιαφέρονται, ενημερώνονται αρκετά ή όχι σχετικά με το τι εξελίξεις υπάρχουν σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Κυρία Πρόεδρε, η δική μου αίσθηση από την επαφή που έχω με τους πολίτες είναι ότι ναι μεν ενδιαφέρονται, αλλά πολύ λίγο για τα συνταγματικά και οργανωτικά ζητήματα, που περιλαμβάνονται σε μία συνθήκη.

Οι πολίτες πρωτίστως ενδιαφέρονται για το περιεχόμενο της πολιτικής που θα πρέπει να εφαρμόζεται από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκεί ενδιαφέρονται τα μέγιστα.

Πρέπει να πούμε ότι σε σημαντικά ζητήματα που έχουν σχέση με την πολιτική, νομίζω ότι δεν θα χαθεί η ευκαιρία να ανοίξει το θέμα στα πλαίσια της διακυβερνητικής. Εμείς λέμε ότι πρέπει η συνθήκη να σηματοδοτεί σημαντικές κατευθύνσεις στα ζητήματα της πολιτικής, γιατί και τα ζητήματα αλληλεγγύης είναι ζητήματα περιεχομένου της πολιτικής και τα θέματα της κοινωνικής συνοχής είναι ζητήματα περιεχομένου της πολιτικής που πρέπει να εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες Υπουργέ, επειδή έγινε αρκετή συζήτηση για μια ειδικότερη πολιτική που τονίστηκε από μερικούς συναδέλφους, σε ό,τι αφορά τη νησιωτική Ευρώπη, αν ανοίξει, με την έννοια που ανέφερα προηγουμένως, μια συζήτηση για τα αδικήματα του περιεχομένου της πολιτικής, νομίζω ότι πρέπει να αξιοποιησουμε την ευκαιρία, όλη την προεργασία που έχετε κάνει με τα σχετικά υπομνήματα να την προωθήσετε και να υπάρξει η ρητή αναφορά και διευκρινίζοντας το 158 και ταυτόχρονα βάζοντας τις βάσεις για την εφαρμογή μιας νησιωτικής πολιτικής, που έτσι και αλλιώς είναι στα πλαίσια ενός δρόμου που η παράταξη του ΠΑΣΟΚ την άνοιξε. Την άνοιξε με την πολιτική πρωτοβουλία του Ανδρέου Παπανδρέου το 1988 στη Σύνοδο Κορυφής όταν είχαμε την προεδρία, την άνοιξε με τη Διακυβερνητική το 1996-1997. Γι' αυτό υπάρχει και η αναφορά στο άρθρο για το οποίο λέμε στη Συνθήκη της Νίκαιας. Επομένως σε αυτό το δρόμο μπορούμε, εφόσον ανοίξει αυτή η συζήτηση, να έλθουμε και να προωθήσουμε αυτά για τα οποία μίλησαν και άλλοι συνάδελφοι προηγουμένως, τα οποία υπογραμμίζω και εγώ, για την ολοκληρωμένη νησιωτική πολιτική σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Τονίζω βέβαια και εγώ ότι χαίρομαι γιατί αυτό το ζήτημα συναντά μια συναίνεση μεταξύ όλων των κομμάτων της Εθνικής Αντιπροσωπείας, δεδομένου ότι παλαιότερα και αναφέρομαι στην περίοδο της διαπραγματεύσεως για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, από την ελληνική πλευρά είχε ξεχαστεί. Δεν είχε τότε ανακαλυφθεί. Γιατί στη Συνθήκη τότε για τα υπερπόντια νησιά η Ισπανία και η Πορτογαλία φρόντισαν ναβάλουν συγκεκριμένες προβλέψεις.

Χαίρομαι γιατί μετά την πρωτοβουλία του 1988, μετά τη διακυβερνητική το 1997 και άλλα κόμματα σήμερα αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα ύπαρξης μιας τέτοιας πολιτικής.

Είναι επομένως απαίτηση όλων των πτερύγων του Κοινοβουλίου να τεθεί από την πλευρά της Κυβέρνησης το θέμα αυτό και να πετύχουμε για την κατ' εξοχήν χώρα που έχει νησιωτικά συμπλέγματα, μια συγκεκριμένη επιτυχή αναφορά στη συνθήκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, δεν έχετε δικαίωμα δευτερολογίας, αλλά αν θέλετε, να κάνετε μία σύντομη παρέμβαση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ζήτησα το λόγο γιατί ήθελα να συγχαρώ και εγώ τους εκπροσώπους της Βουλής για τη συμβολή τους στις εργασίες της συνέλευσης, γιατί πιστεύω ότι και με τη δική τους βοήθεια επιτεύχθηκαν όλα αυτά τα σημαντικά αποτελέσματα που οδήγησαν στο Συμβούλιο Κορυφής της Θεσσαλονίκης.

Με την ευκαιρία, όμως, αυτή θα ήθελα πολύ σύντομα να αναφέρω ότι τελειώνοντας την ομιλία μου είπα ότι αν ανοίξουν διάφορα ζητήματα στη διακυβερνητική, η Κυβέρνηση έχει όλη την προετοιμασία να δει πού μπορεί να παρέμβει και να προωθήσει θέσεις που μας ενισχύουν. Έχουμε αποδείξει ότι μπορούμε να διαπραγματευθούμε πάρα πολύ καλά θέματα, που είτε αυτά αφορούν τους πόρους είτε αφορούν θεσμικά ζητήματα ή άλλα

για τα συμφέροντα της χώρας μας.

Επίσης θα ήθελα να πω σε ό,τι έχει σχέση με την Επιτροπή ότι επανήλθε πολλές φορές σε αυτό το θέμα από διάφορες πλευρές. Δεν καταλαβαίνω γιατί υπάρχει αυτή η παρανόηση.

Η θέση της Κυβέρνησης είναι και το επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά, κάθε χώρα ένας Επίτροπος, ένας Επίτροπος με ψήφο. Και βεβαίως για να έχει ψήφο πρέπει να έχει και αντικείμενο. Δεν υπάρχει καμία απολύτως ασάφεια σ' αυτό το θέμα. Και ο Πρωθυπουργός και εγώ είχαμε την ευκαιρία και χθες και σήμερα να αναφερθούμε σ' αυτά τα θέματα.

Κυρία Πρόεδρε, επίσης ζήτησα το λόγο για να πω ότι ενώ εγώ περιορίστηκα στην αυστηρή τοποθέτηση γύρω από τα θέματα του σχεδίου Συντάγματος και της Διακυβερνητικής, ο εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήλθε και έβαλε ένα θέμα το οποίο τέθηκε και κατά τη χθεσινή συζήτηση χρησιμοποιώντας μάλιστα και τη λέξη απόπειρα. Δεν ξέρω γιατί ο κ. Σιούφας ενοχλήθηκε χθες. Δεν ξέρω αν ήταν αυτός ο οποίος εισηγήθηκε στον κ. Καραμανλή το απόπειμα, όχι μόνο το απόπειμα, το αστείο κατασκευάσμα της σκιώδους Προεδρίας το οποίο είχε παγκόσμια πρωτοτυπία το οποίο δεν το είδαμε πουθενά όλο το εξάμηνο. Μας μίλησε για πολλές συναντήσεις. Δεν είδαμε πουθενά κανένα συμπέρασμα αυτών των συναντήσεων. Μας είπε για μια ανακοίνωση Τύπου που βγήκε τον Αύγουστο. Θα ήταν ενδιαφέρον να έχουμε και τα συμπεράσματα των συναντήσεων αυτών που θα μπορούσε να κάνει ο καθένας.

Όταν ασκείς Προεδρία έχεις να αντιμετωπίσεις χώρες, Υπουργούς, έχεις να αντιμετωπίσεις θέματα, γίνονται γνωστά τα συμπεράσματά σου και επιπλέον αυτά γίνονται γνωστά σε ευρωπαϊκό επίπεδο και μένουν και σε θεσμική βάση. Τα άλλα μπορεί ο καθένας να τα κάνει όπως θέλει. Φαίνεται ότι του πήρε πολύ χρόνο του κ. Σιούφα από χθες που έγινε αυτή η συζήτηση, όπου απήντησε ο αρχηγός του, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για να σκεφθεί τι θα μπορούσε να απαντήσει σ' αυτό και μας ήλθε σήμερα μ' αυτές τις επικριτικές αναφορές.

Θα ήθελα να κλείσω με μία αναφορά του κ. Καλλιώρα. Είπε ότι η ΟΝΕ και το ευρώ είναι μια ιστορική αλλαγή που θα σφραγίσει το ρου της ιστορίας, που θα επηρεάσει το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι πάνω από πενήντα χρόνια κλπ. Χαίρομαι πάρα πολύ που το είπε αυτό, γιατί θα ήθελα να θυμίσω βέβαια ότι εκείνος ο οποίος πέτυχε ναβάλει την Ελλάδα στην ΟΝΕ και να την οδηγήσει εκεί που είμαστε σήμερα ήταν ο κ. Κωνσταντίνος Σημίτης.

Δεν θα μπω σε όλη αυτή τη διαδικασία, να κάνουμε τη συζήτηση για το αύριο με όρους που πάνε τόσο πίσω. Ουδείς αμφισβητεί την ιστορική συμβολή του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Θα ήθελα όμως να θυμίσω, μια και το έφερε η συζήτηση, που επαναλαμβάνω ότι είναι στείρο να συζητάμε σήμερα με όρους κοιτάζοντας προς τα πίσω, άσχετα από τη θετική και ιστορική του συμβολή, ότι ενώ ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έβαλε την Ελλάδα τότε, μια Ελλάδα της καθυστέρησης και της κατά παραχώρηση εισόδου της για πολιτικούς λόγους μετά τη δικτατορία, αντίθετα σήμερα η Ελλάδα που μπήκε στην ΟΝΕ είναι μια Ελλάδα της δημιουργίας, μια Ελλάδα της αυτοπεποίθησης, της προοπτικής και της ιστιμίας. Αυτές τις συμβολές υπήρξε όταν έβαζε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής την Ελλάδα στην ΕΟΚ τότε, πολλαπλάσια συμβολή υπήρξε του ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κωνσταντίνου Σημίτη, για να φθάσουμε εκεί που είμαστε σήμερα. Τώρα αν αυτά είναι χρήσιμα με την ευκαιρία συζήτησης του σχεδίου Συντάγματος είναι άλλο θέμα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Μολυβιάτης.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, άλλο θέμα είναι να ξεχνάμε την ιστορία –διότι αυτό περίπου άκουσα– και άλλο ότι δεν μπορούμε να τα κουβεντιάζουμε αυτά διότι είναι στείρο. Δηλαδή τη σβήσαμε την ιστορία; Δεν έχουμε δικαίωμα να αναφερόμαστε στην ιστορία; Εν πάση περιπτώσει δεν θα επανέλθω σ' αυτό το θέμα, γιατί νομίζω ότι όλος ο κόσμος γνωρίζει, είναι πολύ πρόσφατα τα γεγονότα ποια είναι η συνεισφορά και η θέση του καθενός στο θέμα της Ευρώπης;

Εγώ πιστεύω, κυρία Πρόεδρε, ότι η σημερινή συζήτηση ήταν

χρήσιμη, διεξήχθη σε σωστούς τόνους με ορισμένες εξαιρέσεις, όπου προεκλήθησαν εντάσεις. Ούτε και μ' αυτό θα ασχοληθώ διεξοδικώς.

Όμως θέλω να κάνω μια γενική παρατήρηση, κυρία Πρόεδρε. Η Νέα Δημοκρατία στους μεγάλους εθνικούς στόχους, όπως είναι η Ευρώπη και η θέση της Ελλάδος στην Ευρώπη, παρέχει την υποστήριξή της στις προσπάθειες της Κυβέρνησης εφόσον αφορούν αυτούς τους στόχους και το κάνει με υπευθυνότητα και κατά τρόπο εποικοδομητικό.

Λυπάμαι να πω ότι αντί η Κυβέρνηση να αξιολογήσει αυτήν τη θέση, αυτήν την προσπάθεια, αυτήν τη στήριξη της Αντιπολιτεύσεως -στο κάτω, κάτω Αντιπολίτευση είμαστε- κάνει αντιπολίτευση στην Αντιπολίτευση. Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Τι σκο-

πός εξυπηρετείται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση με θέμα: «Η Διακυβερνητική Διάσκεψη για το Σύνταγμα της Ευρώπης».

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.15', λύεται η συνεδρίαση για την Τετάρτη 29 Οκτωβρίου 2003, και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

